

Nationella trygghetsundersökningen 2017

Om utsatthet, otrygghet och förtroende

Nationella trygghetsundersökningen 2017

Om utsatthet, otrygghet och förtroende

Rapport 2018:1

Brå – centrum för kunskap om brott och åtgärder mot brott

Brottsförebyggande rådet (Brå) verkar för att brottsligheten minskar och tryggheten ökar i samhället. Det gör vi genom att ta fram fakta och sprida kunskap om brottslighet, brottsförebyggande arbete och rättsväsendets reaktioner på brott.

Publikationen finns som pdf på www.bra.se. På begäran kan Brå ta fram ett alternativt format. Frågor om alternativa format skickas till tillgangligt@bra.se

Vid citat eller användande av tabeller, figurer och diagram ska källan Brå anges. För att återge bilder, fotografier och illustrationer krävs upphovspersonens tillstånd.

ISSN 1100-6676

ISBN 978-91-87335-92-1

URN:NBN:SE:BRA-742

© Brottsförebyggande rådet 2018

Författare: Maria Söderström, Sofie Ahlin, Sara Westerberg och Åsa Irlander Strid.

Formgivning: Ordförrådet

Omslagsbild: Helena Halvarsson

Tryck: AJ E-print AB

Produktion: Brottsförebyggande rådet, Enheten för kommunikation

Box 1386, 111 93 Stockholm

Telefon 08-527 584 00, e-post info@bra.se, www.bra.se

Denna rapport kan beställas hos bokhandeln eller hos Norstedts Juridik, 106 47 Stockholm. Telefon 08-598 191 90, e-post kundservice@nj.se

Förord

Brottslighet är ett ämne som ständigt engagerar, och allt högre krav ställs på samhällets förmåga att motverka de konsekvenser som brottsligheten medför i form av brottsoffer och otrygga människor. Behovet av faktabaserad information om brottslighet och otrygghet är stort. I detta sammanhang är Nationella trygghetsundersökningen (NTU) en viktig faktakälla. NTU kan dessutom verka som ett underlag i rättsväsendets arbete för att minska brottsligheten.

Sedan 2006 har Brå årligen genomfört NTU enligt instruktion från regeringen. Utöver den reguljära NTU genomförde Brå 2017 i samarbete med Polismyndigheten ytterligare en nationell trygghetsundersökning, kallad NTU Lokal, som syftar till att kunna mäta hur situationen ser ut inte bara nationellt, utan även regionalt och lokalt. I rapporten ges en övergripande redogörelse av allmänhetens utsatthet för brott och otrygghet samt förtroende för rättsväsendet och erfarenheter av kontakter med rättsväsendet, utifrån såväl reguljära NTU som utifrån NTU Lokal. Rapporten är överlag beskrivande. Djupgående analyser eller förklaringar till resultat kan i stället presenteras i olika fördjupningsstudier. Det underliggande datamaterialet i NTU är tillgängligt för etikprövad forskning.

De som har arbetat med produktionen av statistiken och skrivit rapporten är Maria Söderström, Sara Westerberg och Sofie Ahlin, samtliga utredare på Brå, samt biträdande enhetschef Åsa Irlander Strid.

Avslutningsvis vill vi rikta ett stort tack till alla er som deltagit genom att svara på frågorna i NTU – och som gör studier och rapporter av detta slag möjliga.

Stockholm i januari 2018

Erik Wennerström
Generaldirektör

Thomas Hvitfeldt
Enhetschef

Innehåll

Sammanfattning	6
Utsatthet för brott	6
Oro och otrygghet	9
Förtroende för rättsväsendet	11
Brottsutsattas kontakter med rättsväsendet	12
DEL 1 • Om undersökningen	15
1 Inledning	16
En rapport för två undersökningar	16
Syfte och frågeställningar	17
2 Metod	19
Upplägg och genomförande	19
Frågeinnehåll	21
Bortfall	25
Tillförlitlighet och jämförbarhet	28
Resultatredovisning	31
DEL 2 • Resultat	37
3 Utsatthet för brott	39
Sammanfattning	40
Inledning	41
Brott mot enskild person	42
<i>Misshandel</i>	49
<i>Hot</i>	53
<i>Sexualbrott</i>	56
<i>Personrån</i>	62
<i>Fickstöld</i>	65
<i>Bedrägeri</i>	66
<i>Försäljningsbedrägeri</i>	68
<i>Kort-/kreditbedrägeri</i>	69
<i>Trakasserier</i>	71
<i>Nätkränkning</i>	74
Egendomsbrott mot hushåll	75
<i>Bostadsinbrott</i>	80
<i>Fordonsrelaterade brott</i>	81
<i>Cykelstöld</i>	82

4 Oro och otrygghet	111
Sammanfattning	112
Inledning	113
Otrygghet	113
Oro över brottslighet	119
Otrygghetens konsekvenser	138
5 Förtroende för rättsväsendet	179
Sammanfattning	180
Inledning	180
Förtroende för rättsväsendet som helhet och de enskilda myndigheterna	181
Förtroende för hur rättsväsendet som helhet och polisen hanterar misstänkta	190
Förtroende för hur rättsväsendet som helhet och polisen behandlar brottsutsatta	195
6 Brottsutsattas kontakter med rättsväsendet	215
Sammanfattning	216
Inledning	216
Erfarenhet av polisen i samband med polisanmälan	217
Erfarenhet av åklagare	224
Erfarenhet av domstol	226
Erfarenhet av målsägandebiträde	227
Erfarenhet av rättegång	228
Referenser	240
Bilaga 1. Statistisk säkerhet	241

Sammanfattning

I den här rapporten redovisas de övergripande resultaten från den reguljära nationella trygghetsundersökningen (NTU) 2017 samt från NTU Lokal 2017. Nedan sammanfattas rapportens resultat, uppdelat på frågeområdena *utsatthet för brott*, *otrygghet*, *förtroende för rättsväsendet* samt *brottsutsattas kontakter med rättsväsendet*. Observera att sammanfattningen endast avser resultaten från reguljära NTU, trots att årets rapport även omfattar resultat från NTU Lokal. Detta beror på att sammanfattningen fokuserar på utvecklingen över tid, och NTU Lokal bara har genomförts en gång. Generellt gäller dock att nivåerna av utsatthet och otrygghet är högre enligt NTU Lokal jämfört med reguljära NTU. Vidare har en mindre andel i befolkningen stort förtroende för rättsväsendet samt positiva erfarenheter av kontakter med rättsväsendet bland svarande i NTU Lokal jämfört med reguljära NTU.

Reguljära NTU har genomförts sedan 2006. År 2017 svarade cirka 11 600 personer på frågorna i reguljära NTU, vilket innebär att svarsfrekvensen i undersökningen är 59 procent. De allra flesta deltog i reguljära NTU genom telefonintervjuer, men ett mindre antal deltog genom post- eller webbenkät.

NTU Lokal genomfördes för första gången 2017 och cirka 80 000 personer deltog, vilket innebär att svarfrekvensen i undersökningen är 40 procent.¹ Databasinsamlingen gjordes genom webb- och postenkäter.

Utsatthet för brott

Den undersökta utsattheten för brott gäller kalenderåret före frågetillfället. Det innebär att den utsatthet som rapporteras i reguljära NTU 2017 avser utsatthet under 2016. Utsattheten för brott mot enskild person redovisas i andel utsatta personer, till skillnad från utsattheten för egendomsbrott mot hushåll, som redovisas i andel utsatta hushåll.

Brott mot enskild person

- Av dem som svarat på frågorna i NTU 2017 uppger 15,6 procent att de under 2016 utsattes för någon eller några av de brottstyper som i rapporten kallas för brott mot enskild person: misshandel, hot, sexualbrott, personrån, bedrägeri och trakasserier. Det är en ökning jämfört med föregående år (2015 var andelen 13,3 %). Utsattheten

¹ Den svarsfrekvens som redovisas i denna rapport är för både reguljära NTU och NTU Lokal ovikad. För NTU Lokal har dock även en viktad svarsfrekvens tagits fram, och enligt den är svarsfrekvensen 44 procent. För mer information om viktning hänvisas till *NTU 2017. Teknisk rapport* (Brå 2018).

för brott mot enskild person låg på en relativt stabil nivå 2005–2014 (11,3–13,1 %) men de senaste två åren visar på en ökning. De brott mot enskild person som har ökat tydligast de senaste åren är trakasserier, bedrägeri och sexualbrott.

- De vanligaste brottstyperna var hot och trakasserier, och minst vanligt var utsatthet för personrån och allvarlig misshandel.
- Av de brott mot enskild person som rapporteras i reguljära NTU 2017 uppges 29 procent vara anmälda till polisen. Den totala anmälningsbenägenheten ökade från 24 procent 2005 till 31 procent 2013 (se tabell 3B). Sedan minskade den något, och låg på 26 procent under 2014 och 2015, för att sedan åter öka till 29 procent 2016. Störst är anmälningsbenägenheten för allvarlig misshandel (65 %) och lägst för sexualbrott (11 %).
- De flesta som blivit utsatta för brott mot enskild person uppger att de utsattes en gång under 2016, men 17 procent av dem (motsvarande 2,7 % i befolkningen i åldrarna 16–79 år) uppger att de blivit utsatta fyra gånger eller fler. Den gruppen utsattes för två tredjedelar (66 %) av alla händelser av brott mot enskild person.

Misshandel

- Andelen som uppger att de utsattes för misshandel under 2016 är 2,7 procent. Nivån är högre än 2015, då 2,0 procent utsattes. Under perioden 2005–2015 var trenden svagt nedåtgående, men i och med ökningen 2016 är andelen utsatta tillbaka på samma nivå som 2005. Det är för tidigt att säga om den senaste ökningen är början på en uppåtgående trend eller om det är en tillfällig avvikelse från en annars svagt nedåtgående trend.
- Utsatthet för misshandel var vanligare bland män än bland kvinnor, och vanligast i åldersgruppen 20–24 år.

Hot

- Andelen som uppger att de utsattes för hot under 2016 är 5,6 procent, vilket är en ökning jämfört med föregående år (5,0 %). Hotbrotten har under större delen av mätperioden (från 2005–2014) legat på en relativt stabil nivå (mellan 4,1 och 4,6 %) och det är för tidigt att säga om de två senaste årens ökning är inledningen på ett trenderbrott.
- Utsatthet för hot var vanligare bland kvinnor än bland män, och vanligast i åldersgruppen 20–24 år.

Sexualbrott

- Andelen som uppger att de utsattes för sexualbrott under 2016 är 2,4 procent. Det är en ökning jämfört med 2015, då 1,7 procent utsattes. Under perioden 2005–2012 låg sexualbrotten på en relativt stabil nivå kring 1 procent utsatta; därefter har det skett en ökning.
- Utsatthet för sexualbrott var betydligt vanligare bland kvinnor än bland män, och är inom respektive kön vanligast i åldersgruppen 16–24 år.

Personrån

- Andelen som uppger att de utsattes för personrån under 2016 är 1,4 procent. Det är en högre nivå än 2015, då andelen utsatta var 0,9 procent. Tidigare har andelen utsatta legat på en relativt stabil nivå runt 1 procent utsatta. Det återstår att se om den senaste ökningen är början på en uppåtgående trend eller en avvikelse från en annars relativt stabil nivå.
- Utsatthet för personrån var vanligare bland män än bland kvinnor, och vanligast i åldersgruppen 20–24 år.

Bedrägeri

- Andelen som uppger att de utsattes för bedrägeri under 2016 är 4,3 procent. Andelen är större jämfört med 2015, då 3,5 procent uppgav att de hade blivit utsatta. Bedrägeribrotten visar under mätperioden en uppåtgående trend (2005 var andelen utsatta 2,8 %).
- Utsatthet för bedrägeri var vanligare bland män än bland kvinnor. Störst andel utsatta finns i åldersgruppen 45–54 år.

Trakasserier

- Andelen som uppger att de utsattes för trakasserier under 2016 är 5,5 procent. Det är en ökning jämfört med året dessförinnan, då 4,7 procent uppgav att de hade blivit utsatta. Mellan 2005 och 2010 minskade andelen utsatta successivt från 5,2 till 3,5 procent. Därefter har utsattheten ökat.
- Utsatthet för trakasserier var vanligare bland kvinnor än bland män, och vanligast i den yngsta åldersgruppen (16–19 år).

Egendomsbrott mot hushåll

- Reguljära NTU visar att 10,3 procent av hushållen utsattes för bilstöld, stöld ur eller från fordon, cykelstöld eller bostadsinbrott (kallat egendomsbrott mot hushåll) under 2016. Det är en något större andel jämfört med 2015 (då andelen utsatta hushåll var 9,5 %). Andelen har dock minskat över tid, från 12,6 procent 2006. Det vanligaste egendomsbrottet är cykelstöld, medan utsatthet för bilstöld uppges i minst utsträckning.
- Av de egendomsbrott mot hushåll som rapporteras i NTU uppges ungefär hälften (56 %) vara anmälda till polisen. Högst är anmälningsbenägenheten för bostadsinbrott (89 %) medan den är lägst för cykelstöld (42 %).
- I likhet med bostadsinbrott är bilstölder en brottstyp som polisanmäls i hög grad. Antalet hushåll som har blivit utsatta för bilstöld har dock varit så litet de senaste åren att andelen polisanmälda bilstölder inte har redovisats sedan 2008 (då andelen uppgick till 97 procent).
- En övervägande majoritet av dem som blivit utsatta för egendomsbrott mot hushåll uppger att de utsattes 1 gång under 2016, men en mindre grupp av de utsatta hushållen (3 %) utsattes för fyra brott eller fler.

Bostadsinbrott

- År 2016 utsattes 1,2 procent av hushållen för bostadsinbrott. Det är en ökning jämfört med förra året, då 1,0 procent av hushållen utsattes. Sedan undersökningen inleddes 2006 har andelen hushåll som blivit utsatta för bostadsinbrott legat relativt stabilt kring 1 procent.

Bilstöld

- År 2016 blev 0,5 procent av hushållen utsatta för bilstöld. Det är på samma nivå som 2015. Andelen som blivit utsatta för bilstöld halverades i princip under perioden 2006–2011 (från 0,9 % till 0,4 %) och har därefter varit relativt oförändrad.

Stöld ur eller från fordon

- Andelen hushåll som har utsatts för stöld ur eller från fordon under 2016 uppgår till 2,8 procent, vilket motsvarar cirka 118 000 hushåll i Sverige. Det är en större andel än 2015, då 2,4 procent av hushållen blev utsatta. Under 2006–2010 minskade andelen hushåll som utsatts för stöld ur eller från fordon kraftigt (från 5,0 till 2,8 %) och har därefter varierat kring en tämligen stabil nivå.

Cykelstöld

- År 2016 blev 6,9 procent av hushållen utsatta för cykelstöld. Det är en ökning jämfört med förra året, då andelen utsatta hushåll var 6,3 procent. Mellan 2006 och 2011 låg andelen utsatta hushåll på en relativt stabil nivå. År 2012 minskade andelen något och låg på en relativt stabil nivå fram till ökningen 2016. Det återstår att se om ökningen i den senaste mätningen utgör början på ett trendbrott.

Oro och otrygghet

Otrygghet och oro är komplicerat att mäta, men NTU kan bidra med ett antal centrala indikatorer på området. I kapitlet om otrygghet varierar referensperioden beroende på frågetyp. Frågor om oro för olika typer av brott avser de senaste tolv månaderna (från intervjutillfället). De mer övergripande frågorna avser den uppfattning man har vid frågetillfället (2017).

Otrygghet vid utevistelse sen kväll

- Totalt 19 procent uppger att de känner sig mycket eller ganska otrygga eller att de till följd av otrygghet undviker att gå ut ensamma sena kvällar, vilket är på samma nivå som 2016. Andelen minskade från 2006 (21 %) till 2010 (15 %) och låg därefter på en stabil nivå fram till 2016 års ökning.
- Det är betydligt vanligare att kvinnor känner sig otrygga än att män gör det. Andelen otrygga är särskilt stor bland de yngsta och äldsta kvinnorna i undersökningen.

Oro över brottsligheten i samhället

- Tre fjärdedelar (75 %) tror att brottsligheten i Sverige har ökat de senaste tre åren, vilket är en ökning med 3 procentenheter från 2016. Sedan 2006, när NTU genomfördes första gången, har andelen minskat med 6 procentenheter.

- Nästan en tredjedel av befolkningen (29 %) oroar sig i stor utsträckning över brottsligheten i samhället. Det är en ökning sedan förra året, då 25 procent upplevde stor oro över brottsligheten. Fram till 2011 minskade andelen som känner stor oro, men från 2014 och framåt syns en tydlig uppgång, och nu är andelen på samma nivå som den som uppmättes vid det första mättillfället 2006.
- Kvinnor uppger i större utsträckning att de oroar sig över brottsligheten i samhället än män. Vidare oroar sig en större andel äldre än yngre. I den yngsta åldersgruppen (16–19 år) uppger sig 13 procent känna stor oro, medan motsvarande andel är 35–37 procent i åldersgruppen 45–74 år.

Oro för att drabbas av brott

- Nästan tre av tio (29 %) uppger 2017 att de mycket eller ganska ofta oroar sig för att någon närstående ska drabbas av brott, vilket är på samma nivå som föregående år.
- Det är vanligare att kvinnor mycket eller ganska ofta oroar sig för att närstående ska drabbas av brott än att män gör det. Oro för att närstående ska drabbas av brott är vanligast i åldern 45–54 år (38 %). Minst oroliga är den yngsta och den äldsta åldersgruppen (16–19 år och 75–79 år, med 20 % av respektive grupp).
- År 2017 uppger 20 procent att de oroar sig för bostadsinbrott, vilket är en fortsättning på en svag ökning som har pågått sedan 2011.
- Det är vanligare att kvinnor oroar sig för bostadsinbrott än att män gör det. Andelen oroliga för bostadsinbrott är störst i åldersgruppen 35–64 år, såväl bland män som bland kvinnor.
- Andelen som uppger att de mycket eller ganska ofta oroar sig för överfall/misshandel är 16 procent. Oro för överfall eller misshandel ökade påtagligt mellan 2015 och 2016 (från 11 % till 15 %) och ligger kvar på ungefär samma nivå i år.
- Det är betydligt vanligare att kvinnor oroar sig för att bli utsatta för överfall eller misshandel än att män gör det. Andelen oroliga kvinnor varierar dock mycket mellan olika åldersgrupper. Störst är andelen bland kvinnor i åldern 20–24 år.
- Bland de respondenter som angett att någon i hushållet äger en bil är 16 procent oroliga för att hushållets bil ska bli stulen eller utsätts för skadegörelse. Det är en ökning med 2 procentenheter jämfört med föregående år (14 % 2016). Andelen som oroar sig över att hushållets bil ska bli stulen eller utsättas för skadegörelse minskade mellan 2006 och 2013 (från 22 till 12 %) men har sedan 2014 ökat successivt.
- Andelen oroliga för stöld av eller skadegörelse på fordon är i princip lika hög för kvinnor som för män. Sett till ålder är andelen oroliga för fordonsrelaterade brott störst bland personer i åldrarna 25–54 år, såväl bland kvinnor som bland män.

Otrygghetens konsekvenser

- Ungefär var tredje person (35 %) uppger att de någon gång under året valt en annan väg eller ett annat färd sätt till följd av oro för brott, medan nästan en av åtta (13 %) avstått från en aktivitet till följd av denna oro.
- Drygt var femte person (22 %) anser att deras livskvalitet påverkas till följd av otrygghet.

Förtroende för rättsväsendet

Rättsväsendet består av flera olika myndigheter, och i NTU ställs frågor om inställningen till rättsväsendet överlag och mer specifikt till fyra av dess myndigheter – polisen, åklagarna, domstolarna och kriminalvården. I kapitlet om allmänhetens förtroende för rättsväsendet efterfrågas intervjupersonens uppfattning vid intervjutillfället (2017).

Förtroende för rättsväsendet och de olika myndigheterna

- Drygt hälften (55 %) av befolkningen (16–79 år) har mycket eller ganska stort förtroende för rättsväsendet som helhet, vilket är en minskning med 6 procentenheter från 2016. Förtroendet ökade fram till 2015, men har därefter minskat tydligt, och idag är andelen med stort förtroende tillbaka på samma nivå som när mätningarna inleddes 2006. Om de senaste två årens minskning är början på en ny trend är ännu för tidigt att säga.
- Förtroendet för polisen är nästan detsamma som för rättsväsendet som helhet (54 %), vilket är 7 procentenheter mindre än föregående år. Förtroendet ökade fram till 2015, men de senaste två åren har förtroendet minskat tydligt och andelen i årets mätning är tillbaka på samma nivå som när mätningarna inleddes 2006. Om minskningen de senaste två åren är början på en nedåtgående trend är för tidigt att säga.
- Mindre än hälften av befolkningen 16–79 år har stort förtroende för åklagarna (44 %), vilket är mindre än föregående år (50 %). Andelen med stort förtroende för åklagarna ökade fram till 2009 och har därefter legat på en stabil nivå fram till minskningen 2017. Det är ännu för tidigt att säga om minskningen är ett trendbrott från en annars stabil nivå.
- Knappt hälften av befolkningen (16–79 år) har stort förtroende för domstolarna (47 %), vilket är lägre än föregående år (52 %). Andelen med stort förtroende för domstolarna ökade fram till 2009 och har därefter legat på en stabil nivå fram till minskningen 2017. Det är ännu för tidigt att säga om minskningen är ett trendbrott från en annars stabil nivå.
- Andelen med stort förtroende är mindre för kriminalvården än för de andra myndigheterna; knappt fyra av tio (39 %) har stort förtroende, vilket är en minskning med 5 procentenheter från föregående år. Andelen med stort förtroende för kriminalvården ökade mellan 2006–2016, och då framförallt under den första delen av perioden. Om det senaste årets minskning är början på en nedåtgående trend är för tidigt att avgöra.

- Det är något vanligare att kvinnor har stort förtroende för rättsväsendet än att män har det. Störst andel personer med stort förtroende för rättsväsendet som helhet och för respektive myndighet återfinns bland de yngsta i undersökningen (16–19 år).

Förtroende för att misstänkta personer hanteras rättvist

- Reguljära NTU visar att knappt hälften (48 %) av befolkningen (16–79 år) har stort förtroende för att rättsväsendet som helhet hanterar misstänkta på ett rättvist sätt, vilket är en minskning med 4 procentenheter från 2016. Andelen med stort förtroende för att rättsväsendet som helhet hanterar misstänkta rättvist ökade fram till 2010 och har därefter legat på en stabil nivå fram till 2017 års minskning. Andelen med stort förtroende för att polisen hanterar misstänkta rättvist är enligt reguljära NTU 53 procent, vilket är på ungefär samma nivå som 2016, då motsvarande siffra var 54 procent. Andelen med stort förtroende för polisen har legat relativt stabilt sedan frågan började ställas 2008.
- En större andel män än kvinnor har stort förtroende för att misstänkta personer hanteras rättvist av rättsväsendet som helhet och av polisen. Den yngsta åldersgruppen (16–19 år) har störst andel personer med stort förtroende för att misstänkta hanteras rättvist av rättsväsendet som helhet samt av polisen, medan den äldsta åldersgruppen (75–79) år har minst andel personer med stort förtroende för detta.

Förtroende för att utsatta personer behandlas väl

- Knappt fyra av tio i befolkningen (39 %) har enligt reguljära NTU stort förtroende för att rättsväsendet som helhet behandlar brottsutsatta väl. Detta tyder på en liten minskning av förtroendet jämfört med 2016 (då motsvarande siffra var 41 %). Däremot har andelen med stort förtroende ökat med 9 procentenheter sedan mätningarna inleddes 2006. Mer än varannan tillfrågad (54 %) har uppfattningen att polisen behandlar brottsutsatta väl, vilket i princip är på samma nivå som 2016 då 53 procent hade stort förtroende, och andelen har legat stabil sedan frågan infördes 2008.
- Det är i princip lika vanligt bland kvinnor och män att ha stort förtroende för att brottsutsatta personer behandlas väl av både polisen och rättsväsendet. När det gäller frågan om huruvida rättsväsendet och polisen behandlar utsatta bra är andelen med stort förtroende störst bland de yngsta (16–19 år) och minst i åldersgruppen 65–74 år.

Brottsutsattas kontakter med rättsväsendet

När en person som blivit utsatt för ett brott väljer att anmäla händelsen till polisen innebär detta att personen får kontakt med och erfarenhet av en eller flera av rättsväsendets myndigheter. Erfarenheterna begränsas vanligen till den kontakt man får med polisen i samband med polisanmälan, men kan också bestå av kontakter med åklagare, målsägandebi-träde och domstol i de fall brottet tas upp i en rättegång. I kapitlet om brottsutsattas erfarenheter av kontakter med rättsväsendet redovisas erfarenheter under de senaste tre åren (från frågetillfället).

Erfarenhet av polisen i samband med polisanmälan

- En femtedel (20 %) av befolkningen (16–79 år) uppger att de under de senaste tre åren har drabbats av något brott som anmälts till polisen. Drygt hälften (53 %) uppger att de överlag har mycket eller ganska positiva erfarenheter av polisen, och 18 procent uppger att de har mycket eller ganska negativa erfarenheter. Andelen som uppger att de haft positiva kontakter med polisen har varit relativt konstant sedan 2007.
- Kvinnor uppger oftare än män att de har positiva erfarenheter av polisen, en skillnad som kan noteras under hela mätperioden. Skillnaden mellan könen uppgår till 10 procentenheter 2017.
- I de fall händelsen innehållit hot eller våld var erfarenheten av polisen mer negativ än i övriga fall.
- När det gäller mer specifika aspekter av kontakten med polisen är betyget ojämnt. Betydligt fler är nöjda med polisens tillgänglighet och bemötande än med den information som de fått om ärendet och med polisens effektivitet vad gäller förmågan att utreda brottet.

Erfarenheter av åklagare eller domstol

- Cirka 2,3 procent av befolkningen uppger att de varit i kontakt med åklagare med anledning av att de någon gång under de senaste tre åren har blivit utsatta för brott, även om utredningen sedan inte leder till en rättegång. Ungefär hälften av dem (48 %) uppger att de har positiva erfarenheter av kontakten med åklagare.
- Av befolkningen (16–79 år) är det 1,7 procent som uppger att de medverkat som målsägande i en rättegång under de senaste tre åren. Av dessa uppger 59 procent att de är nöjda med bemötandet som de fick i domstolen.
- Drygt hälften (58 %) av dem som medverkat i rättegång har haft ett så kallat målsägandebitråde. Av dessa beskriver 71 procent sina erfarenheter av målsägandebiträdet som positiva.
- Tre fjärdedelar av de tillfrågade (75 %) uppger att de tyckte att det var mycket eller ganska lätt att förstå vad som hände under rättegången, och en lika stor andel tyckte att de fått tillräcklig information inför rättegången.

Del 1

Om undersökningen

1 Inledning

Medborgarnas utsatthet för brott, känsla av otrygghet och erfarenheter av rättsväsendet är sedan länge naturliga fokus för kriminalpolitiken. Att minska människors utsatthet för brott och deras otrygghet är två viktiga kriminalpolitiska mål. Därför är det betydelsefullt med detaljerad kunskap om vilka grupper som är mest utsatta för olika typer av brott, vilka som i störst utsträckning påverkas negativt av oro för brott och vilka som har lägst förtroende för rättsväsendet. Sådan kunskap ger bättre möjligheter för samhället och rättsväsendet att satsa på åtgärder på de områden där de behövs mest. En viktig kunskapskälla är Nationella trygghetsundersökningen (NTU), som Brå genomför årligen sedan 2006. I denna rapport presenteras resultat från NTU:s elfte datainsamling, som gjordes från januari till början av maj 2017. I rapporten redovisas också resultat från den första datainsamlingen för NTU Lokal, som genomfördes från januari till april 2017. För att skilja dessa två datainsamlingar åt används genomgående begreppen reguljära NTU och NTU Lokal.

En rapport för två undersökningar

NTU har sedan mätningarna inleddes 2006 genomförts i huvudsak med hjälp av telefonintervjuer. Det ansågs länge vara den lämpligaste datainsamlingsmetoden, eftersom man då fick en hög svarsfrekvens i förhållande till kostnaden. Samhället har dock förändrats sedan dess, och det har blivit allt svårare att förmå privatpersoner att delta i telefonintervjuer, vilket gjort att kostnaden ökat i takt med att svarsfrekvensen sjunkit. Därför har det blivit nödvändigt att ändra datainsamlingsmetoden till post- och webbenkäter, något som görs i den nya undersökningen NTU Lokal. Metodbytet ger visserligen en lägre svarsfrekvens i dagsläget, men förväntas på sikt ge en stabilare svarsfrekvens, vilket är särskilt viktigt i och med att undersökningens syfte främst är att mäta utveckling över tid, snarare än exakta nivåer. Det ska också noteras att en hög svarsfrekvens inte nödvändigtvis medför en bättre representativitet (Groves 2006, Tourangeau och Fricke 2010). Polismyndighetens ökade behov av statistik för uppföljning på regional och lokal nivå, och därmed ett större urval, har också bidragit till beslutet om den nya datainsamlingsmetoden.

I NTU Lokal har också frågeformuläret justerats. Frågeformuleringarna har anpassats till att användas i skriven form (för att fungera i webb- och postenkäter) istället för talad form (som i telefonintervjuer).

Dessutom har frågorna och strukturen på frågeformuläret korrigerats för att öka sannolikheten att fånga in de fenomen som vi vill mäta i undersökningen. Slutligen har ett antal frågor lagts till för att kunna mäta dimensioner av otrygghet och brottslighet som aktualiserats sedan mätningarna inleddes 2006.

Från och med nästa år kommer den metod som används i det som idag kallas NTU Lokal att utgöra den nya standardmetoden i NTU. För att även efter metodbytet kunna göra jämförelser och studera utvecklingen sedan mätningarna började 2006, är det nödvändigt att mäta hur stora nivåskillnaderna blir med de olika metoderna. Därför är 2017 ett övergångsår då två parallella undersökningar genomförts, och för att upprätthålla så hög transparens som möjligt redovisas resultat från båda undersökningarna i rapporten.

Syfte och frågeställningar

Syfte

Syftet med denna rapport är att på en övergripande nivå presentera resultaten för de fyra frågeområdena utsatthet för brott, otrygghet och oro för brott, förtroende för rättsväsendet samt brottsutsattas erfarenheter av rättsväsendet, i både reguljära NTU och NTU Lokal, och hur resultaten i reguljära NTU utvecklats över tid. Mer djupgående analyser och förklaringar av resultaten görs huvudsakligen i fristående fördjupningsstudier.

Syftet är också att i möjligaste mån redogöra för resultaten bland olika grupper i den vuxna² befolkningen, och på så sätt belysa eventuella skillnader mellan till exempel män och kvinnor eller mellan olika typer av familje- och boendeförhållanden.

Syftet med att redovisa resultaten från två undersökningar i samma rapport är dels att på en övergripande nivå ge en bild av hur de båda undersökningarna skiljer sig åt från varandra, metod- och resultatmässigt, men också att markera en metodmässig övergång då datainsamlingsmetoden som används i NTU Lokal framledes kommer vara den som används i NTU.

Syftet med NTU-rapporten är också att redogöra för omständigheter kring de rapporterade brotten. Av frågetekniska skäl ingår dock inte frågor om omständigheter kring brotten i NTU Lokal 2017.³ Därför har dessa delar tagits bort från texten även för reguljära NTU. Resultaten från dessa frågor återfinns emellertid i tabellverket i slutet av kapitlet om utsatthet för brott.

² 16–79 år i reguljära NTU, 16–84 år i NTU Lokal.

³ I NTU Lokal finns i dagsläget inte något system för att ställa ingående uppföljningsfrågor om de brott som rapporteras, eftersom frågeformulären då skulle bli för komplexa och omfattande för att fungera i postenkäter. Det pågår dock ett utvecklingsarbete för att kunna införa uppföljningsfrågor i NTU Lokal i framtiden.

Frågeställningar

De huvudsakliga frågeställningarna i rapporten är följande:

- Hur ser utvecklingen ut för den vuxna befolkningens utsatthet för misshandel, hot, sexualbrott, personrån, bedrägeri, trakasserier, bostadsinbrott, bilstöld, stöld ur eller från fordon och cykelstöld? Hur stor andel i befolkningen har utsatts, och hur ser fördelningen ut mellan olika typer av brott? Finns det skillnader mellan olika grupper i befolkningen?
- Har otryggheten i befolkningen ökat eller minskat över tid? Hur vanligt är det att människor oroar sig för olika typer av brott? Får otryggheten konsekvenser för beteendet och i så fall vilka? Finns det skillnader mellan olika grupper i befolkningen, och finns det skillnader när det gäller deras erfarenheter av brott och inställning till rättsväsendet?
- Hur utvecklas svenska folkets förtroende för rättsväsendet som helhet, för de enskilda myndigheterna och deras sätt att utföra olika uppgifter? Finns det skillnader mellan olika grupper i befolkningen?
- Vilka erfarenheter har brottsutsatta som haft kontakter med rättsväsendet? Har de förändrats över tid? Finns det skillnader mellan olika grupper i befolkningen?

2 Metod

I detta kapitel beskrivs metoderna för reguljära NTU och för NTU Lokal. En mer omfattande och detaljerad redovisning av undersökningarnas metoder, hur de skiljer sig åt samt vilka effekter dessa skillnader har för undersökningarnas resultat, ges i den fristående tekniska rapporten för Nationella trygghetsundersökningen 2017 (Brå 2018).

Upplägg och genomförande

Upplägget av datainsamlingen för reguljära NTU har i huvudsak utgått från att resultaten ska kunna redovisas på nationell nivå, men i vissa avseenden även regionalt. Det krävs ett relativt stort urval för att kunna redovisa omständigheter kring mindre vanliga brottstyper i förhållande till olika grupper i befolkningen.

Upplägget av datainsamlingen för NTU Lokal har i huvudsak utgått från att resultaten ska kunna redovisas på såväl nationell, regional, som lokal nivå (vilket i NTU Lokal innebär lokalpolisområden). Syftet med det upplägget är att Polismyndigheten ska kunna följa upp sin verksamhet ända ut i sina 94⁴ lokalpolisområden. Det krävs ett mycket stort urval för att kunna redovisa statistiskt robusta resultat för så många områden.

I både reguljära NTU och NTU Lokal har statistiska åtgärder vidtagits för att öka precisionen i skattningarna och för att korrigera för bortfallet (se avsnittet om översampling och viktning).

Population och urval

Reguljära NTU bygger på ett stratifierat obundet slumpmässigt urval av personer i åldrarna 16–79 år.⁵ Till insamlingen 2017 drogs ett urval på 20 000 personer ur Statistiska centralbyråns (SCB) register över totalbefolkningen.⁶

NTU Lokal bygger på ett stratifierat obundet slumpmässigt urval av personer i åldrarna 16–84 år.⁷ Till insamlingen drogs ett urval på 200 000 personer ur SCB:s register över totalbefolkningen.

⁴ Polismyndigheten har en indelning av 95 lokalpolisområden, men eftersom ett av dem utgörs av Arlanda flygplats och inte innefattar några privatbostäder genomförs NTU Lokal endast i 94 av dem.

⁵ Urvalet består av personer som är födda mellan 1938 och 2001. De som är födda 2001 fyllde 16 år undersökningsåret 2017. Därmed ingår även personer som vid undersökningstillfället var 15 år gamla. Se tekniska rapporten för vidare resonemang om varför åldersspannet har utökats i NTU Lokal (Brå 2018).

⁶ Det innebär att NTU 2017 är den elfte fullskaliga insamlingen (av tolv hittills). I 2006 års undersökning bestod urvalet av 10 000 personer.

⁷ Urvalet består av personer som är födda mellan 1933 och 2001. De som är födda 2001 fyllde 16 år undersökningsåret 2017. Därmed ingår även personer som vid undersökningstillfället var 15 år gamla.

Tabell 2.1 Urval och bortfall i reguljära NTU 2017 och NTU Lokal 2017¹

	REGULJÄRA NTU		NTU LOKAL	
	Antal	Procent	Antal	Procent
Bruttourval	20 000		200 000	
– övertäckning (avlidna/utlandsflytt)	202		556	
Nettourval	19 798	100	199 444	100
Svarande	11 626	58,7	79 933	40,1 ²
därav via				
svensk intervju	9 846	49,7
engelsk intervju	104	0,5
postenkäter	1 239	6,3	44 700	22,4
webbenkäter	437	2,2	35 233	17,7
Bortfall	8 172	41,3	119 511	59,9
därav				
förhindrad att medverka	573	2,9	445	0,2
ej anträffad	3 850	19,4	118 445	59,4
avböjt att medverka	3 749	18,9	621	0,3

¹ För motsvarande uppgifter från reguljära NTU 2006–2016, se respektive tekniska rapporter. Med (...) menas att uppgift ej finns tillgänglig.

² Den svarsfrekvens som redovisas i denna rapport är öviktad för både reguljära NTU och NTU Lokal. För NTU Lokal har dock även en viktad svarsfrekvens tagits fram, och enligt den är svarsfrekvensen 44 procent medan bortfallet således är 56 procent. För mer information om viktning hänvisas till NTU 2017. Teknisk rapport (Brå 2018).

Att ett urval är stratifierat obundet slumpmässigt betyder att man inte har dragit urvalet direkt ur hela urvalsramen (vilket i det här fallet utgörs av vuxna personer i SCB:s register över totalbefolkningen), utan att man har delat upp urvalet i olika grupper för att sedan dra ett slumpmässigt urval inom respektive grupp. Det gör man för att ha möjlighet att göra vissa grupper större än de normalt skulle bli om urvalet dragits utan stratifiering, ett förfarande som kallas översampling.

Det är vanligare att unga väljer att inte delta i den här typen av undersökningar. Eftersom den äldsta åldersgruppen i undersökningen är antalsmässigt relativt få i befolkningen riskerar de yngsta och de äldsta i undersökningen därför att bli alltför få för att kunna studeras separat med acceptabel precision i skattningarna. För att motverka detta har dessa åldersgrupper översamplats i urvalet för reguljära NTU. I NTU Lokal har däremot enbart de yngre åldersgrupperna översamplats.

För att möjliggöra vissa regionala analyser i reguljära NTU, har de boende i landets befolkningsmässigt minsta fem län översamplats.⁸

I NTU Lokal har man istället utgått från att det ska vara ett lika stort urval i varje lokalpolisområde och därefter justerat för förväntad svarsfrekvens.⁹

I analyserna av materialet används ett viktning förfarande som tar hänsyn till överrepresentationer och underrepresentationer i urvalet och även korrigerar för bortfallet, så att resultaten ska bli så representativa som möjligt för den vuxna befolkningen. Urvalsundersökningar av det

⁸ De län för vilka urvalsförstärkningar gjorts är Blekinge, Gotland, Jämtland, Kalmar och Kronoberg.

⁹ För mer information kring detta, se NTU 2017. Teknisk rapport (Brå 2018).

här slaget antas generellt sett representera den vuxna¹⁰ befolkningen i stort, dock ej de allra mest marginaliserade grupperna, såsom hemlösa, missbrukare och grovt kriminella (Brå 2000).

Genomförande och datainsamling

SCB ansvarade för datainsamlingen för reguljära NTU, i huvudsak genom telefonintervjuer.¹¹ Den genomsnittliga intervjutiden var cirka 13 minuter. Till de personer i urvalet som inte gick att nå och till dem som inte ville svara på frågorna per telefon skickades en förkortad postenkät samt instruktioner, för att, om man så önskade, kunna besvara enkäten på webben.¹² Datainsamlingen till reguljära NTU pågick från januari till början av maj 2017.¹³ Ett informationsbrev skickades till urvalspersonerna några veckor innan SCB:s intervjuare tog kontakt per telefon. Innan intervjun påbörjades säkerställdes att den utvalda personen hade tagit del av informationen och samtyckte till att delta i undersökningen.

Även datainsamlingen för NTU Lokal genomfördes av SCB, men med hjälp av webb- och postenkäter. I ett första skede skickades ett informationsbrev med instruktioner ut om hur man kunde besvara enkäten på webben. Till dem som inte besvarat enkäten via webben skickades det i ett senare skede ut en postenkät. Datainsamlingen för NTU Lokal pågick från januari till april 2017. För att säkerställa att enkäten besvaras av rätt person i hushållet ställdes ett antal kontrollfrågor.

För såväl reguljära NTU som för NTU Lokal har den insamlade datan kompletterats med vissa registeruppgifter, exempelvis intervjupersonernas ålder, bostadsort och utbildning (se avsnittet om redovisningsgrupper). Denna bakgrundsinformation används sedan som redovisningsunderlag.

Frågeinnehåll

De fyra frågeområden som behandlas i denna rapport är *utsatthet för brott, otrygghet och oro för brott, förtroende för rättsväsendet* samt *brotsutsattas erfarenheter av kontakter med rättsväsendet*.¹⁴ Följande avsnitt innehåller en kort beskrivning av vilka typer av frågor som respektive frågeområde består av samt en översiktlig genomgång av hur frågorna i avsnittet skiljer sig mellan reguljära NTU och NTU Lokal.

Frågorna i NTU Lokal skiljer sig något från frågorna i reguljära NTU, dels genom att några av dem är annorlunda formulerade, dels genom att det är fler frågor om utsatthet och oro för brott i NTU Lokal än i reguljära NTU. Att några frågor har formulerats om beror delvis på att de behöver passa i skriven form i en webb/postenkät istället för i muntlig form i en telefonintervju. Erfarenheter från arbetet med reguljära NTU

¹⁰ 16–79 år i reguljära NTU, 16–84 år i NTU Lokal.

¹¹ För de intervjupersoner som så önskar kan intervjun göras på engelska.

¹² Postenkäten och webbenkäten innehöll samtliga frågor ur grundformuläret; däremot ingick inte uppföljningsfrågorna om respektive brott. Förutom på svenska fanns postenkäten även tillgänglig på engelska, persiska, arabiska och bosniska/kroatiska/serbiska, medan webbenkäten fanns på svenska och engelska.

¹³ Datainsamlingen i 2006 års undersökning genomfördes under augusti–oktober 2006, men sedan 2007 har datainsamlingarna gjorts i början av året.

¹⁴ De frågor som ligger till grund för redovisningen i reguljära NTU framgår av intervjuformuläret som finns tillgängligt på Brås webbplats (www.bra.se) som bilaga till den tekniska rapporten.

har också tytt på att en del frågor behövde omformuleras för att bättre fånga det de är avsedda att mäta. Exakt hur frågorna skiljer sig åt och vilka effekter det kan tänkas ha på resultaten är sammanställt i den tekniska rapporten (Brå 2018).

Utsatthet för brott

Frågeområdet om utsatthet för brott inleds med ett antal så kallade screeningfrågor, som tar reda på om den tillfrågade varit utsatt för olika typer av brott – och i så fall hur många – under närmast föregående kalenderår (i det här fallet 2016).¹⁵

Screeningfrågor

Screeningfrågorna avser tio brottstyper i reguljära NTU och tretton brottstyper i NTU Lokal. För att frågorna ska vara så begripliga som möjligt är de formulerade så att de beskriver den handling som avses, istället för att bara använda den etablerade facktermen. Exempelvis undersöks utsatthet för misshandel i reguljära NTU genom frågan:

Slog, sparkade eller utsatte någon dig för någon annan typ av fysiskt våld, så att du skadades eller så att det gjorde ont under förra året (2016)?¹⁶ i stället för att fråga *Utsatte någon dig för misshandel under förra året (2016)?*

Följande brottstyper efterfrågas och redovisas i rapporten:

	Reguljära NTU	NTU Lokal
Brott mot person	Misshandel	Misshandel
	Hot	Hot
	Sexualbrott	Sexualbrott
	Personrån	Personrån
	Trakasserier ¹⁷	Trakasserier ¹⁷
	Bedrägeri	Försäljningsbedrägeri
		Kort-/kreditbedrägeri
	Nätcrankning	
	Fickstöld	
Brott mot hushåll	Bostadsinbrott	Bostadsinbrott
	Bilstöld	Bilstöld
	Stöld ur/från fordon	Stöld ur/från fordon
	Cykelstöld	Cykelstöld

Utöver de listade brottskategorierna innehåller undersökningen också en fråga om huruvida de tillfrågade under den aktuella perioden har varit utsatta för några andra brott. Av naturliga skäl ingår inte brott mot exempelvis allmänheten i stort, staten eller företaget.

¹⁵ Den här typen av undersökningar efterfrågar ofta utsatthet under *de senaste tolv månaderna* (räknat från undersökningstillfället), men i NTU efterfrågas utsatthet under det föregående kalenderåret. Detta dels för att data bättre ska kunna analyseras ihop med andra data (som ofta är baserade på kalenderår), dels för att man kan anta att risken för teleskopering (det vill säga att intervjupersonen placerar händelser längre fram eller tillbaka i tiden än det inträffat) minskar om intervjupersonen har en tydligare avgränsad tidsperiod att förhålla sig till.

¹⁶ Frågan i NTU Lokal är något annorlunda formulerad, men följer samma princip: Har någon med avsikt slagit, sparkat eller på annat sätt utsatt dig för fysiskt våld, så att du skadades eller så att det gjorde ont, under förra året (2016)?

¹⁷ Trakasserier är inte ett brott enligt brottsbalken. Termen trakasserier används här för en hel serie mer eller mindre allvarliga händelser som kan bestå av till exempel ofredande eller hemfridsbrott.

Valet av brottstyper är delvis styrt av vilka brottskategorier som används i den registerbaserade statistiken över anmälda brott och som det är möjligt att formulera tydliga frågor om. Valet har också påverkats av vilka brottstyper som bedömts som angelägna av olika skäl, exempelvis för att de är särskilt vanliga eller allvarliga eller att de i stor utsträckning är en källa till oro. För några typer av egendomsbrott (cykelstöld, stöld ur eller från fordon, bilstöld och bostadsinbrott) tillfrågas undersökningspersonerna om de själva eller någon i deras hushåll har utsatts. Detta eftersom egendomen ofta är eller uppfattas vara gemensam för de boende i hushållet. För brott direkt riktade mot en person, exempelvis misshandel och hot, undersöks däremot endast om den tillfrågade själv har blivit utsatt.

Urvalet av brottskategorier gör det möjligt att studera ett brett spektrum av utsatthet. Som tidigare framgått har en utgångspunkt för utformningen av de flesta screeningfrågorna varit att sträva efter jämförbarhet med någon eller några av de juridiska brottskategorier som används i den registerbaserade statistiken över anmälda brott. Tidigare erfarenheter visar dock att ambitionen att mer i detalj fånga in exakt samma typ av händelser som i den registerbaserade statistiken är orealistisk. När frågorna formulerats har strävan därför i första hand varit att fånga brotts handlingar så pass väl att utvecklingen över tid går att jämföra mellan NTU och den registerbaserade statistiken över anmälda brott, snarare än att få exakta mått på brottsnivåer för ett givet år.

Som tidigare nämnts skiljer sig frågorna i NTU Lokal något från frågorna i reguljära NTU. Dessutom innehåller NTU Lokal frågor om ytterligare några typer av brott. Valet av dessa grundas dels på erfarenheter från arbetet med reguljära NTU, dels på att samhället har förändrats sedan insamlingarna för reguljära NTU startade 2006 och att det nu finns behov av att mäta fyra nya brott eller brottsliknande företeelser:

- I reguljära NTU har utsattheten för bedrägeri mätts med en generell ställd fråga. Sedan 2006 har bedrägeribrottsligheten dock utvecklats och blivit vanligare, vilket har aktualiserat ett behov av att mäta olika dimensioner av bedrägeri. Därför ställs istället två frågor om bedrägeri i NTU Lokal (försäljningsbedrägeri och kort-/kreditbedrägeri).
- Sedan mätningarna av reguljära NTU inleddes 2006 har människors kommunikationssätt ändrats drastiskt i och med det ökade användandet av sociala medier och smarta mobiltelefoner. Det har aktualiserat frågan om kränkningar via internet, och resulterat i att NTU Lokal fått en fråga om det som i den här rapporten kallas nätkränkningar. Vidare kommer en ny lag att träda i kraft den första januari 2018, lagen om olaga integritetsintrång, som bland annat innefattar kränkningar via internet.
- När reguljära NTU utvecklades 2006 ansågs frågan om utsatthet för fickstöld inte vara prioriterad nog att ingå i undersökningen. Erfarenheter från arbetet med reguljära NTU har dock visat att det finns en risk att en del av de personrån som fångas upp i undersökningen

egentligen handlar om en lindrigare typ av stöld. I NTU Lokal fördes därför frågan om fickstöld in i frågeformuläret, precis innan frågan om personrån, för att öka sannolikheten att rätt brott rapporteras vid rätt fråga. Dessutom är fickstöld en brottstyp som drabbar många privatpersoner varje år, vilket i sig gör den kriminologiskt intressant att följa över tid.

Uppföljningsfrågor om brott

I reguljära NTU har de personer som uppger att de själva eller deras hushåll utsatts för någon eller några av de tio efterfrågade brottstyperna också fått uppföljningsfrågor om brottet. Uppföljningsfrågorna skiljer sig något åt mellan de olika brottstyperna, men handlar exempelvis om var och när brottet ägde rum, om det anmäldes till polisen, vilka skador som uppkom till följd av brottet, vilken relation brottsoffret hade till gärningspersonen och vilket stöd, samt behov av stöd, som brottsoffret haft. Frågorna berör således både omständigheterna kring brottet och brottsoffrets erfarenheter.

För att inte belasta intervjupersonerna med alltför långa intervjuer, ställdes uppföljningsfrågor för maximalt tre av de brottsändelser som personen uppgett. Tidigare erfarenheter från NTU visar att de flesta uppger ett eller några enstaka brott, och att merparten därför får redogöra för samtliga brott som de blivit utsatta för.¹⁸ Om en person har blivit utsatt för mer än tre brott används en prioriteringslista¹⁹ som avgör vilka brott den svarande ska beskriva i uppföljningsformuläret. I huvudsak innebär detta att ovanliga och mer allvarliga brottstyper går före vanliga och mindre allvarliga.

Som tidigare nämnts kommer datainsamlingsmetoden för NTU Lokal framledes att ersätta den nuvarande datainsamlingsmetoden för reguljära NTU. I NTU Lokal finns i dagsläget inte något system för att ställa ingående uppföljningsfrågor om de brott som rapporteras, eftersom frågeformulären då skulle bli för komplexa och omfattande för att fungera i postenkäter. En del av de uppföljningsfrågor som används i reguljära NTU har emellertid lagts in som följdfrågor i post- och webbenkäten för NTU Lokal. För personrån, sexualbrott, misshandel, hot, trakasserier och nätkränkningar finns frågan om man upplevde att händelsen var ett hatbrott. För misshandel och sexualbrott finns ett antal frågor för att mäta brottets art och allvarlighetsgrad.

Oro och otrygghet

Som tidigare framgått innehåller NTU även frågor om otrygghet och oro för brott. Frågorna belyser oro för att själv utsättas för brott, oro för att närstående ska utsättas, oro över brottsligheten i stort samt en mer allmän känsla av otrygghet. När det gäller otrygghet är det tänkbart att andra faktorer, som inte är kopplade till brott, vägs in i svaren. I undersökningen ställs även frågor om huruvida otryggheten fått konsekvenser för det egna beteendet och livskvaliteten.

¹⁸ Se till exempel avsnitten om upprepad utsatthet för brott i kapitel 3 i denna rapport.

¹⁹ Se bilaga 5 i *NTU 2017. Teknisk rapport* (Brå 2018).

Precis som för frågeområdet utsatthet för brott skiljer sig frågorna om otrygghet och oro för brott mellan NTU Lokal och reguljära NTU, och även här innehåller NTU Lokal några nya frågor. I reguljära NTU ställs exempelvis en fråga om oro för att bli överfallen eller misshandlad. Eftersom begreppet överfall kan inbegripa flera olika typer av brott, har den här frågan i NTU Lokal ersatts med tre olika frågor; oro för personrån, misshandel och sexualbrott.

Förtroende för rättsväsendet

I undersökningen ingår frågor om förtroendet för rättsväsendet, såväl i stort som för enskilda myndigheter²⁰ (polisen, åklagarna, domstolarna och kriminalvården). Vidare ingår även frågor om förtroendet för att misstänkta personer hanteras rättvist och för att personer som utsatts för brott behandlas väl av polisen och av rättsväsendet generellt.

Precis som för de andra frågeområdena skiljer sig dessa frågor något mellan NTU Lokal och reguljära NTU, men det har inte tillkommit några nya frågor.

Brottsutsattas kontakter med rättsväsendet

För att bättre fånga in de senare delarna i rättskedjan, såsom åklagare och domstol, tillfrågas de svarande om de under de senaste tre åren drabbats av något eller några brott som anmälts till polisen. Om så är fallet får den svarande också ett antal frågor om sina erfarenheter av kontakterna med rättsväsendets myndigheter. Frågorna avser erfarenheten av kontakten med polisen och (i de fall där en anmälan har lett till rättegång) om erfarenheten av målsägandebiträdet och åklagaren, om bemötandet i domstolen och om förståelsen av rättegången.

Även för de andra frågeområdena skiljer sig frågorna i NTU Lokal något från frågorna i reguljära NTU. Det har tillkommit en fråga, som handlar om huruvida de svarande hade velat ha ett målsägarbiträde, i de fall de svarat att de inte haft något.

Bortfall

Frågeundersökningar dras alltid med ett visst bortfall, eftersom en del av de personer som valts för att ingå i undersökningen inte vill eller kan delta (externt bortfall). Vissa av dem som deltar besvarar inte heller alla frågor (internt bortfall).

Externt bortfall

Det totala bortfallet för datainsamlingen för reguljära NTU 2017 uppgår till 41 procent av urvalet (se tabell 2.1 ovan). Det ger en svarsfrekvens på 59 procent, vilket är 1 procentenhet mindre än i NTU 2016. Svarsfrekvensen har sjunkit sedan mätningarna inleddes 2006, då närmare 78 procent av de utvalda deltog i undersökningen. I den

²⁰ Såväl Kriminalvården som polisen (Polismyndigheten) är en samlad myndighet. Domstolarna är inte det, och i Åklagarmyndigheten är åklagarna de bärande utövarna. För att förenkla redovisningen används dock här genomgående begreppet myndighet, och respektive myndighet skrivs med liten begynnelsebokstav, i likhet med den samhällsfunktion de utgör.

tekniska rapporten (Brå 2018) redovisas en genomgång av bortfallens beskaffenhet vid de 12 datainsamlingsomgångar av reguljära NTU som hittills genomförts. Slutsatsen är att det ökande bortfallet främst kommer av att andelen ”ej anträffade” vid telefonintervjuerna ökat jämfört med de första åren. Vad detta i sin tur beror på är inte helt klarlagt, men det tycks till viss del vara relaterat till ålder, eftersom det framför allt är bland personer under 50 år som bortfallet har ökat.

En analys av bortfallet i reguljära NTU visar på skillnader mellan de svarande och dem som inte svarat, vad gäller vissa av de bakgrundsdata som finns tillgängliga. Exempelvis har kvinnor och personer födda i Norden svarat i större utsträckning än män och utomnordiskt födda. Det är dessutom sannolikt så att de mest marginaliserade grupperna i befolkningen, som hemlösa, missbrukare och grovt kriminella, inte är representerade i materialet, vilket är särskilt olyckligt med tanke på att de tenderar att vara mer drabbade av brott än andra (Brå 2000, Brå 2002, Nilsson 2002). Det finns med andra ord anledning att reflektera över hur det externa bortfallet påverkar undersökningens resultat, både när det gäller att *skatta nivåer* och *följa utvecklingen över tid*.

Det faktum att det finns grupper som inte är tillräckligt representerade i materialet bidrar till osäkerhet vid *skattningar av nivåer*, sannolikt på så sätt att man underskattar utsattheten för brott och oron för brott och överskattar förtroendet för rättsväsendet. Skattningarna görs emellertid med hjälp av ett viktningsförfarande där man viktar upp svaren från till exempel män och utomnordiskt födda, vilket gör att resultaten ändå betraktas som representativa för den vuxna befolkningen i stort. Här bör ändå poängteras att det i den här typen av undersökningar finns andra felkällor som påverkar skattningen av nivåerna (se rubriken ”Tillförlitlighet och jämförbarhet”), vilket gör att undersökningen lämpar sig bättre för att studera utvecklingen över tid och jämföra olika grupper i befolkningen än att skatta exakta nivåer av brottsutsatthet i befolkningen.

Ett konstant mätfel, till exempel externt bortfall, medför generellt mindre problem för möjligheterna att *följa utvecklingen över tid* av det som undersökningen mäter än för möjligheten att skatta exakta nivåer. Problemen uppstår när bortfallet ökar, eftersom det inte går att vara säker på i vilken grad bortfallet är relaterat till det man avser att mäta. Det kan vara brottsutsatta personer eller personer som känner sig otrygga som i allt större utsträckning väljer att inte delta, vilket skulle innebära att underskattningen av utsattheten och oron skulle öka för varje år. Det finns dock inget som tyder på att det ökande bortfallet skulle vara relaterat till just brottsutsatthet, annat än genom ålder, en faktor vars effekt ändå hålls konstant genom viktningsförfarandet. Skulle det trots allt finnas ett okänt samband mellan det ökande bortfallet och utsatthet för brott är effekten sannolikt relativt liten.²¹

Under insamlingen vidtas olika åtgärder för att hålla det externa bortfallet nere, exempelvis genom att skicka ett informationsbrev till

²¹ Se bilaga 8 i NTU 2017. Teknisk rapport (Brå 2018).

alla i urvalet innan de blir uppringda och genom att ge de tillfrågade möjlighet att styra över tidpunkten för intervjun. Slutligen skickas en förkortad enkät hem till de personer som inte gått att nå för en telefonintervju. De som får enkäten hemskickad erbjuds också att besvara den via internet. Av de som har deltagit i undersökningen har 92 procent besvarat den via telefon. Drygt 6 procent av de utvalda personerna deltog genom att fylla i enkäten och skicka tillbaka den via post, och drygt 2 procent valde att besvara den via internet. Andelen som deltar via den förkortade enkäten har ökat något genom årens lopp, detta som en direkt följd av den allt större andelen ”ej anträffade” i telefonintervjufasen.

Det totala bortfallet för datainsamlingen för NTU Lokal 2017 uppgår till 60 procent av urvalet (se tabell 2.1 ovan). Det ger en svarsfrekvens på 40 procent.²² Svarsfrekvensen är således 19 procentenheter lägre än i reguljära NTU 2017. Det är sedan tidigare känt att post- och webbenkäter ger lägre svarsfrekvens än telefonintervjuer. Bytet av insamlingsmetod inför NTU Lokal 2017 (som kommer att vara den metod som ska användas framöver) ger visserligen en lägre svarsfrekvens i dagsläget, men förväntas ge en stabilare svarsfrekvens på sikt, något som är särskilt viktigt i och med att undersökningens syfte i första hand är att mäta utveckling över tid, snarare än exakta nivåer. Det ska också noteras att en högre svarsfrekvens inte nödvändigtvis medför en bättre representativitet (Groves 2006, Tourangeau och Frickes 2010).

I övrigt medför det externa bortfallet i NTU Lokal samma typ av problem som bortfallet i reguljära NTU, och de hanteras på samma sätt i båda undersökningarna.

Internt bortfall

Med något enstaka undantag hanteras det interna bortfallet som slumpmässigt bortfall i reguljära NTU. Till det interna bortfallet i undersökningen räknas i de flesta fall även svarsalternativen *vet ej/vill ej svara* (dock inte i frågeavsnittet om förtroende för rättsväsendet, se kapitel 5). I enkäten tillkommer fall där inget svarsalternativ fyllts i. Det interna bortfallet är mycket litet i det totala materialet. Det beror på att större delen av materialet baseras på intervjusvar, vilket generellt sett ger en lägre andel internt bortfall än enkätsvar.

Precis som i reguljära NTU hanteras det interna bortfallet nästan uteslutande som slumpmässigt bortfall i NTU Lokal. Eftersom NTU Lokal delvis baseras på postenkäter är det interna bortfallet något större än i reguljära NTU men är på det hela taget att betrakta som normalt.

En mer utförlig redogörelse för det interna bortfallet i reguljära NTU och NTU Lokal finns i den tekniska rapporten (Brå 2018).

²² Den svarsfrekvens som redovisas i denna rapport är för både reguljära NTU och NTU Lokal ovikta. För NTU Lokal har dock även en viktad svarsfrekvens tagits fram och enligt den är svarsfrekvensen 44 procent medan bortfallet således är 56 procent. För mer information om viktning hänvisas till *NTU 2017. Teknisk rapport* (Brå 2018).

Tillförlitlighet och jämförbarhet

Det finns anledning att ta upp några generella begränsningar med undersökningen. Urvalet är inte representativt för alla åldersgrupper i befolkningen; barn och ungdomar under 16 år inkluderas inte i urvalet, liksom de allra äldsta (över 79 år i reguljära NTU, över 84 år i NTU Lokal). Detsamma gäller personer som vistas på institution (exempelvis inom sjuk- eller kriminalvården). Det är inte heller troligt att de mest marginaliserade grupperna i befolkningen, som hemlösa, missbrukare och grovt kriminella, är tillräckligt representerade.

Den här typen av undersökningar anses generellt spegla förhållandena i den vuxna befolkningen i stort (även om 16- och 17-åringar också kan kategoriseras som barn eller ungdomar).

Tillförlitlighet

I urvalsundersökningar som reguljära NTU och NTU Lokal är mätfel ofta den felkälla som har störst betydelse, något som huvudsakligen orsakas av frågeformulärets utformning, omständigheter vid intervjutillfället, intervjuaren eller den svarande och kan leda till såväl över- som underskattningar i resultaten. I vilken utsträckning resultaten i undersökningen ger en korrekt bild av verkligheten beror främst på mätfelens omfattning.

I såväl reguljära NTU som NTU Lokal bedöms det huvudsakliga problemet vara de tillfrågades vilja och möjlighet att lämna sanna svar. Det kan vara svårt att minnas exakt när en händelse ägde rum, och därigenom kan brott som inte borde vara med i undersökningen ändå rapporteras. Ett annat problem kan vara att den tillfrågade väljer att tillrättalägga svaret, antingen för att uppge ett socialt önskvärt svar, exempelvis att ett brott är polisanmält trots att så inte är fallet, eller för att intervjun inte äger rum i enskildhet och den svarande därför inte vill tala öppet om sina erfarenheter. Vidare är det sannolikt att vissa brott underrapporteras på grund av relationen till gärningspersonen (t.ex. brott i nära relationer).

Dessutom kan olika undersökningsmetoder påverka hur respondenten svarar. NTU Lokal genomförs med hjälp av webb- och postenkäter. Detta ökar sannolikt känslan av anonymitet och därmed benägenheten att rapportera utsatthet för bland annat integritetskränkande brott, jämfört med en telefonintervjusituation, som i reguljära NTU. Det är därför förväntat att NTU Lokal och reguljära NTU visar olika nivåer av exempelvis utsatthet för brott.

Mätfel kan också bero på att de tillfrågade har utsatts för händelser som de uppfattar som brott, men som inte definieras som brott enligt brottsbalken (exempelvis vissa fall av upplevda hot eller trakasserier). Omvänt kan man också ha utsatts för en brottslig handling utan att själv definiera händelsen som ett brott, och därför inte ta upp den i undersökningen.

En annan typ av problem är relaterade till uppföljningsformulären, som innehåller följdfrågor om de brott som intervjupersonen utsatts för. Uppföljningsfrågor ställs om maximalt tre brott per person, vilket gör att brott som är vanliga vid upprepad utsatthet blir underrepresenterade i resultaten.²³ Mer om felkällor och vilka åtgärder som vidtagits mot dem står att läsa i den tekniska rapporten (Brå 2018).

Tolkningsutrymme

De cirka 12 000 personer som besvarat frågorna i reguljära NTU 2017, respektive cirka 80 000 som besvarat frågorna i NTU Lokal, representerar i stort Sveriges vuxna befolkning. Resultaten för erfarenheter av brott, oro och otrygghet samt inställning till rättsväsendet speglar förhållandet i befolkningen mycket väl vad gäller utveckling över tid (reguljära NTU) och jämförelser mellan olika grupper i befolkningen²⁴ (såväl reguljära NTU som NTU Lokal). Däremot bör de nivåer som anges bör tolkas med försiktighet, se teknisk rapport (Brå 2018).

Grundprincipen är att ju större antal svarande ett resultat grundar sig på, och ju större skillnaderna är mellan olika grupper, desto mer statistiskt robusta är resultaten i rapporten.

Skillnader som lyfts fram i texten är inte nödvändigtvis statistiskt säkerställda. I bilaga 1 finns därför en lathund för beräkningen av osäkerhetsintervall till rapportens skattningar. Osäkerhetsintervallet är ett relativt grovt osäkerhetsmått som baseras på principen för konfidensintervall.²⁵

Jämförbarhet mellan reguljära NTU 2006 och reguljära NTU 2007–2017

Den första NTU-undersökningen, som gjordes 2006, skiljer sig något från de därpå följande, men bedöms ändå vara jämförbar med de senare undersökningarna. Skillnaderna mellan den första insamlingen och de övriga består huvudsakligen av olika urvalsstorlekar²⁶ och olika tidpunkter för datainsamlingen.²⁷ Det sistnämnda innebär att de två första undersökningarnas referensperioder till viss del överlappar varandra för vissa frågeområden (se avsnittet Referensperioder, nedan). På grund av att urvalet var mindre i NTU 2006 är dessa skattningar behäftade med en större osäkerhet än de som gjorts utifrån reguljära NTU 2007–2017. Till detta kommer att skillnader i resultaten mellan enstaka år, trots att de är statistiskt säkerställda, ändå kan vara av mycket liten betydelse om det rör sig om så kallade ”naturliga variationer”, det vill säga att det som mäts vanligtvis varierar på detta sätt från år till år. Ju fler år

²³ Till exempel är brott mot kvinnor i hemmiljö av en närstående gärningsperson ofta upprepade och sker därmed sannolikt i större utsträckning än vad NTU kan visa (se exempelvis Brå 2002, 2014).

²⁴ För de flesta frågeområdena kan även en hel del resultat om skillnader mellan olika grupper i befolkningen studeras med säkerhet. Osäkerheten mellan olika grupper gäller framför allt de mer ovanliga brottstyperna, där antalet utsatta som intervjuats är lågt.

²⁵ Ett konfidensintervall är ett intervall av värden som har skapats utifrån ett urval där man med viss sannolikhet kan säga att det sanna värdet finns i (till exempel) 95 fall av 100. För att läsa mer om konfidensintervall hänvisas till NTU 2017. Teknisk rapport (Brå 2018).

²⁶ 10 000 personer år 2006, och 20 000 personer per år under åren därefter.

²⁷ Årets andra hälft år 2006, respektive årets första hälft under åren därefter.

som läggs till tidsserien, desto tydligare framgår vilka skillnader som är mer relevanta.

Jämförbarhet mellan reguljära NTU och NTU Lokal

NTU Lokal skiljer sig från reguljära NTU på flera sätt som rör urval, datainsamlingsmetod och frågeformulärets innehåll och struktur. Dessa skillnader sammanfattas nedan:²⁸

	Reguljära NTU	NTU Lokal
Urval	20 000 personer 16–79 år Stratifierat obundet slumpmässigt urval på <i>län</i> .	200 000 personer 16–84 år Stratifierat obundet slumpmässigt urval på <i>lokalpolisområde</i> .
Antal svar	Cirka 11 600 personer	Cirka 80 000 personer
Svarsfrekvens	59 %	40 % ²⁸
Datainsamlingsmetod	Huvudsakligen telefonintervjuer.	Webb- och postenkäter.
Frågeformulär	Samma som tidigare.	Frågor, svarsalternativ och struktur har delvis justerats. Frågor har lagts till.

Utöver det finns vissa skillnader vad gäller viktningförfarande och databearbetning. Alla dessa metodskillnader sammantaget medför att de båda undersökningarna ger olika nivåer av bland annat utsatthet för brott, och det är inte lämpligt att göra direkta nivåjämförelser mellan dessa två undersökningar. Att olika metoder ger olika nivåer är förväntat och är i huvudsak inget problem inom respektive undersökning. Detta eftersom den här typen av undersökningar i första hand görs för att mäta utveckling över tid snarare än exakta nivåer, samt för att jämföra olika grupper och områden. I framtiden kommer beräkningar dock att göras för att kunna jämföra utvecklingen bakåt i tiden, när den metod som nu används i NTU Lokal ersätter den metod som används i reguljära NTU.

För mer ingående beskrivningar av skillnaderna mellan de båda undersökningarna, se den tekniska rapporten för NTU 2017 (Brå 2018).

Jämförbarhet med andra källor

Jämförelser med andra källor görs generellt inte i denna rapport. Jämförelser görs dock i olika kortanalyser samt fördjupningsstudier, exempelvis i Brottsutvecklingen i Sverige fram till år 2015 (Brå 2017). I den tekniska rapporten (Brå 2018) finns en sammanställning av källor, inklusive den registerbaserade statistiken över polisanmälda brott, som på något sätt belyser frågeområdena i reguljära NTU. Nedan följer en kort beskrivning av den registerbaserade statistiken över polisanmälda brott och hur mätningarna av utsatthet för brott i reguljära NTU och NTU Lokal förhåller sig till den.

²⁸ Den svarsfrekvens som redovisas i denna rapport är oviktad för både reguljära NTU och NTU Lokal. För NTU Lokal har dock även en viktad svarsfrekvens tagits fram, och enligt den är svarsfrekvensen 44 procent medan bortfallet således är 56 procent. För mer information om viktning hänvisas till *NTU 2017. Teknisk rapport* (Brå 2018).

Den registerbaserade statistiken över polisanmälda brott

Den registerbaserade statistiken över polisanmälda brott beskriver brottsligheten endast i begränsad utsträckning, eftersom långt ifrån alla brott anmäls till polisen. Hur väl de anmälda brotten speglar den faktiska brottsligheten (det vill säga alla brott som begås, oavsett om de polisanmäls eller inte) varierar kraftigt mellan olika typer av brott, eftersom anmälningsbenägenheten skiljer sig åt mellan olika brottstyper. Statistiken påverkas också av de rutiner som finns för att registrera och räkna antalet brott, liksom av lagstiftningen. Det är också viktigt att ha i åtanke att NTU (såväl reguljära som Lokal) inte mäter de brott som begås mot juridiska personer, till exempel stat, företag och föreningar.

Ovan nämnda faktorer, tillsammans med de felkällor som tidigare redovisats för NTU, medför att det är ytterst komplicerat att göra direkta jämförelser mellan NTU och den registerbaserade statistiken över polisanmälda brott.²⁹

Resultatredovisning

I kapitel 3–6 presenteras undersökningens huvudresultat, uppdelade på frågeområdena *utsatthet för brott, oro och otrygghet, förtroende för rättsväsendet* samt *brottsutsattas kontakter med rättsväsendet*. Notera att svarsfördelningen redovisas i procent i huvudparten av tabellerna. Avrundning av procenttal innebär i vissa fall att svarsandelarna inte summerar till exakt 100 procent. När värde 0 förekommer i en tabell innebär det att procenttalet har avrundats till 0, det vill säga att svarsalternativet har angetts av minst en svarande men av mindre än 0,5 procent i respektive redovisningsenhet. Detta gäller endast i tabeller som inte redovisas med decimaler.

Redovisningsgrupper

Resultaten är ofta fördelade på olika redovisningsgrupper, som exempelvis kön, ålder, utbildning eller boendeort. Eventuella skillnader i utsatthet mellan olika grupper behöver inte innebära att det finns ett direkt orsakssamband. Skillnaden skulle kunna förklaras av att det finns en annan egenskap som är typisk för gruppen och som förklarar sambandet. Att till exempel personer med lägre utbildning tenderar att vara mer utsatta betyder inte att det är den låga utbildningsnivån som ligger bakom den högre utsattheten; det kanske snarare beror på att det finns en stor grupp unga personer i gruppen med lägre utbildning. Med hjälp av en så kallad regressionsanalys kan man se om effekten av exempelvis utbildning kvarstår när effekten av ålder och andra faktorer rensats bort. Mer om sådana analyser och vad de resulterar i går att läsa i rapporten för NTU 2015 (Brå 2016). Generellt gäller därför att dessa redovisningsgrupper används i *beskrivande* och inte i *förklarande* syfte.

I faktarutan nedan redogörs för den bakgrundsinformation och de redovisningsgrupper som används i reguljära NTU och NTU Lokal. Antalet

²⁹ Se vidare i *NTU 2017. Teknisk rapport* (Brå 2018) och resonemang i *Brottsutvecklingen i Sverige fram till år 2015* (Brå 2017).

individer i dessa redovisningsgrupper i befolkningen, samt motsvarande andelar, återfinns i tabell 2A för respektive undersökning.

Redovisningsgrupper i NTU 2017

Kön	Ålder	Familjetyp	Typ av boendeort ¹
Män	4 kategorier	Sammanboende	Storstadsregioner (Stockholm, Göteborg, Malmö)
Kvinnor	16–24 år	– med barn	Större städer
	25–44 år	– utan barn	Mindre städer/landsbygd
	45–64 år	Ensamstående	
Högsta utbildning	65–79 år (reguljära NTU)	– med barn	
Förgymnasial	eller	– utan barn	
Gymnasial	65–84 år (NTU Lokal)		
Eftergymnasial	8 kategorier	Bostadstyp	
	16–19 år	Småhus	
Svensk/utländsk bakgrund	20–24 år	Flerfamiljshus	
Svenskfödda med	25–34 år		
– minst en inrikesfödd förälder	35–44 år		
– båda föräldrarna utrikesfödda	45–54 år		
Utrikesfödda	55–64 år		
	65–74 år		
	75–79 år (reguljära NTU)		
	eller		
	75–84 år (NTU Lokal)		

¹ Utifrån H-regioner (se tabell 2A).

Några redovisningsenheter

I resultatredovisningen för utsatthet för brott bör man vara uppmärksam på att redovisningsenheterna, och därmed redovisningssättet, skiljer sig åt för de olika typerna av brott.

- *Enskilda personer som utsatts för brott*
För att undersöka hur många personer i befolkningen i åldrarna 16–79 år respektive 16–84 år som utsatts för brott mot enskild person (i reguljära NTU: misshandel, hot, sexualbrott, personrån, bedrägerier samt trakasserier och i NTU Lokal: misshandel, hot, sexualbrott, personrån, fickstöld, försäljningsbedrägeri, kort-/kreditbedrägeri, trakasserier och nätkränkning) efterfrågas endast den egna utsattheten. Resultaten för dessa brottstyper redovisas således utifrån andelen personer i befolkningen i de aktuella åldersgrupperna som utsatts under ett givet kalenderår.
- *Hushåll som utsatts för egendomsbrott*
När det gäller brotten mot egendom (bostadsinbrott, stöld av bil, stöld ur eller från fordon samt stöld av cykel) är det hela hushållets utsatthet som efterfrågas. I både reguljära NTU och NTU Lokal redovisas resultaten för dessa brottstyper utifrån andelen hushåll i befolkningen som utsatts under ett givet kalenderår.
- *Antalet brott (händelser)*
För varje brottstyp frågas hur många gånger händelsen inträffade under föregående kalenderår. I reguljära NTU ligger svaren till grund för skattningar av antalet brotts-händelser i befolkningen i åldrarna 16–79 år. För att dessa skattningar ska bli mer stabila räknas höga antal ner till 52 tillfällen, vilket i genomsnitt motsvarar ett tillfälle

per vecka. För en mer utförlig diskussion om hur skattningen av antal brott påverkas av extremvärden hänvisas till den tekniska rapporten (Brå 2018). Eftersom skattningen över antalet händelser har kommit att anses vara behäftad med för mycket osäkerhet används det måttet inte för NTU Lokal. För såväl reguljära NTU som för NTU Lokal används dock antalet brott för att studera hur stor andel av de utsatta som utsatts upprepade gånger under ett år.

Referensperioder

Undersökningens frågeområden studerar förhållanden under olika tidsperioder. Detta framgår löpande i resultatredovisningen, men en sammanfattande beskrivning ges nedan. Referensperioderna är desamma för såväl reguljära NTU som NTU Lokal.

- *Utsatthet för brott*
När det gäller utsatthet för brott är referensperioden *föregående kalenderår* (i både reguljära NTU och NTU Lokal 2017 redovisas alltså utsattheten för 2016).
- *Otrygghet*
I kapitlet om otrygghet varierar referensperioden beroende på frågetyp:
 - Frågor om oro för olika typer av brott avser *de senaste tolv månaderna* (från frågetillfället). I redovisningen anges undersökningsåret (2017).
 - De mer övergripande frågorna avser den uppfattning man har vid *frågetillfället* (2017).
- *Förtroende för rättsväsendet*
I kapitlet om allmänhetens förtroende för rättsväsendet efterfrågas intervjupersonens uppfattning vid *frågetillfället* (2017).
- *Brottsutsattas kontakter med rättsväsendet*
I kapitlet om brottsutsattas erfarenheter av kontakter med rättsväsendet redovisas erfarenheter under de senaste *tre åren* (från frågetillfället). I tabellerna anges undersökningsåret (2017).

Tabellförteckning

Metod

Tabell 2.1	Urval och bortfall i reguljära NTU 2017 och NTU Lokal 2017.	20
Tabell 2A:1	Antal individer som medverkat i reguljära NTU 2017 samt populationsstorlekar för redovisningsgrupperna.	35
Tabell 2A:2	Antal individer som medverkat i NTU Lokal 2017 samt populationsstorlekar för redovisningsgrupperna.	36

Tabell 2A:1 Antal individer som medverkat i reguljära NTU 2017 samt populationsstorlekar för redovisningsgrupperna.¹

Redovisningsgrupp	REGULJÄRA NTU	
	Antal individer i undersökningsmaterialet (n)	Antal individer i populationen (N)
SAMTLIGA, 16–79 ÅR	11 626	7 646 666
Kön		
Män	5 729	3 871 311
Kvinnor	5 897	3 775 355
Ålder		
16–19 år	920	493 866
20–24 år	1 118	587 363
25–34 år	2 021	1 283 924
35–44 år	1 464	1 264 311
45–54 år	1 655	1 295 028
55–64 år	1 539	1 178 884
65–74 år	1 768	1 153 321
75–79 år	1 141	389 969
Män		
16–19 år	469	260 649
20–24 år	580	314 609
25–34 år	1 004	645 600
35–44 år	687	609 130
45–54 år	845	688 449
55–64 år	740	593 453
65–74 år	851	569 430
75–79 år	553	189 990
Kvinnor		
16–19 år	451	233 217
20–24 år	538	272 753
25–34 år	1 017	638 325
35–44 år	777	655 182
45–54 år	810	606 578
55–64 år	799	585 431
65–74 år	917	583 890
75–79 år	588	199 979

Redovisningsgrupp	REGULJÄRA NTU	
	Antal individer i undersökningsmaterialet (n)	Antal individer i populationen (N)
SAMTLIGA, 16–79 ÅR	11 626	7 646 666
Svensk/utländsk bakgrund		
Svenskfödda med		
– minst en inrikesfödd förälder	9 652	5 848 069
– båda föräldrarna utrikesfödda	406	250 044
Utrikesfödda	1 490	1 508 574
Utbildning (högsta)		
Förgymnasial	2 268	1 361 053
Gymnasial	4 730	3 131 532
Eftergymnasial	4 424	3 041 812
Familjetyp		
Sammanboende utan barn	4 662	2 924 188
Sammanboende med barn	2 244	1 720 129
Ensamstående utan barn	4 153	2 567 105
Ensamstående med barn	532	408 021
Bostadstyp		
Småhus	6 410	4 106 193
Flerfamiljshus	5 066	3 438 954
Boendeort²		
Storstadsregion	4 088	2 966 491
Större stad	4 152	2 737 243
Mindre stad/landsbygd	3 386	1 942 932

¹ För totalbefolkningen samt för kön och ålder anges det faktiska antalet individer i populationen vid tillfället för urvalsdragningen. För övriga redovisningsgrupper anges skattningar utifrån uppgifter som inhämtats från register vid andra tillfällen under undersökningsåret alternativt föregående kalenderår och i vissa fall utifrån hur de tillfrågade har besvarat de bakgrundsfrågor som avses.

² Indelningen i boendeort baseras på H-regioner. H-regioner (H=Homogena med avseende på befolkningsunderlaget) är en gruppering av kommuner efter lokalt och regionalt befolkningsunderlag, längs skalan storstad-glesbygd. Indelningarna som används i denna rapport är storstäder (Stockholm/Södertälje A-region, Göteborgs A-region och Malmö/Lund/Trelleborgs A-region), större städer (Kommuner med mer än 90 000 invånare inom 30 kilometers radie från kommuncentrum) samt en sammanslagning av kategorierna mellanbygden, tätbygden och glesbygden, som i denna rapport kallas mindre städer/landsbygd.

Tabell 2A:2 Antal individer som medverkat i NTU Lokal 2017 samt populationsstorlekar för redovisningsgrupperna.¹

Redovisningsgrupp	NTU LOKAL	
	Antal individer i undersökningsmaterialet (n)	Antal individer i populationen (N)
SAMTLIGA, 16–84 ÅR	79 933	7 920 069
Kön		
Män	37 586	3 728 120
Kvinnor	42 347	4 191 949
Ålder		
16–19 år	5 084	556 695
20–24 år	4 914	538 135
25–34 år	9 607	1 151 429
35–44 år	8 655	1 138 289
45–54 år	11 946	1 588 889
55–64 år	13 551	1 084 364
65–74 år	16 787	1 201 979
75–84 år	9 389	660 290
Män		
16–19 år	2 348	252 290
20–24 år	2 236	242 066
25–34 år	4 386	535 244
35–44 år	4 120	556 800
45–54 år	5 607	749 104
55–64 år	6 395	518 765
65–74 år	8 003	569 881
75–84 år	4 491	303 968
Kvinnor		
16–19 år	2 736	304 405
20–24 år	2 678	296 069
25–34 år	5 221	616 184
35–44 år	4 535	581 489
45–54 år	6 339	839 785
55–64 år	7 156	565 598
65–74 år	8 784	632 098
75–84 år	4 898	356 322

Redovisningsgrupp	NTU LOKAL	
	Antal individer i undersökningsmaterialet (n)	Antal individer i populationen (N)
SAMTLIGA, 16–84 ÅR	79 933	7 920 069
Svensk/utländsk bakgrund		
Svenskfödda med		
– minst en inrikesfödd förälder	66 849	6 042 838
– båda föräldrarna utrikesfödda	2 039	226 246
Utrikesfödda	10 178	1 588 658
Utbildning (högsta)		
Förgymnasial	17 425	1 826 490
Gymnasial	33 006	3 384 768
Eftergymnasial	29 441	2 701 097
Familjetyp		
Sammanboende utan barn	35 831	2 953 855
Sammanboende med barn	15 595	1 802 793
Ensamstående utan barn	25 021	2 702 517
Ensamstående med barn	2 765	388 833
Bostadstyp		
Småhus	48 131	4 239 918
Flerfamiljshus	29 000	3 403 459
Boendeort²		
Storstadsregion	24 754	3 030 697
Större stad	24 864	2 835 085
Mindre stad/landsbygd	30 315	2 054 288

¹ För totalbefolkningen samt för kön och ålder anges det faktiska antalet individer i populationen vid tillfället för urvalsdragningen. För övriga redovisningsgrupper anges skattningar utifrån uppgifter som inhämtats från register vid andra tillfällen under undersökningsåret alternativt föregående kalenderår och i vissa fall utifrån hur de tillfrågade har besvarat de bakgrundsfrågor som avses.

² Indelningen i boendeort baseras på H-regioner. H-regioner (H=Homogena med avseende på befolkningsunderlaget) är en gruppering av kommuner efter lokalt och regionalt befolkningsunderlag, längs skalan storstad-glesbygd. Indelningarna som används i denna rapport är storstäder (Stockholm/Södertälje A-region, Göteborgs A-region och Malmö/Lund/Trelleborgs A-region), större städer (Kommuner med mer än 90 000 invånare inom 30 kilometers radie från kommuncentrum) samt en sammanslagning av kategorierna mellanbygden, tätbygden och glesbygden, som i denna rapport kallas mindre städer/landsbygd.

Del 2

Resultat

3 Utsatthet för brott

Sammanfattning	40
Inledning	41
Brott mot enskild person	42
Misshandel	49
Hot	53
Sexualbrott	56
Personrån	62
Fickstöld	65
Bedrägeri	66
Försäljningsbedrägeri	68
Kort-/kreditbedrägeri	69
Trakasserier	71
Nätcränkning	74
Egendomsbrott mot hushåll	75
Bostadsinbrott	80
Fordonrelaterade brott	81
Cykelstöld	82
Figurförteckning	84
Tabellförteckning	86

3 Utsatthet för brott

Sammanfattning

Denna sammanfattning av utsattheten för brott 2016 avser endast resultaten från reguljära NTU, trots att årets rapport även omfattar resultat från NTU Lokal. Detta beror på att sammanfattningen fokuserar på utvecklingen över tid, och NTU Lokal bara har genomförts en gång. Generellt gäller dock att nivåerna av utsatthet enligt NTU Lokals mätningar är högre jämfört med mätningarna i reguljära NTU.

Reguljära NTU visar att 15,6 procent av befolkningen i åldern 16–79 år uppger att de under 2016 utsattes för någon eller några av de brottstyper som sammantaget kallas brott mot enskild person: misshandel, hot, sexualbrott, personrån, bedrägeri eller trakasserier. Det är en ökning jämfört med föregående år, då andelen utsatta var 13,3 procent. Utsattheten för brott mot enskild person låg på en relativt stabil nivå 2005–2014 (11,3 %– 13,1 %) men de senaste två åren visar på en ökning.

De brott mot enskild person som haft tydligast utveckling de senaste åren är trakasserier, bedrägeri och sexualbrott. Andelen utsatta för trakasserier har ökat under perioden 2010–2016, från 3,5 till 5,5 procent. Även andelen utsatta för bedrägeri har ökat: från 2,4 till 4,3 procent mellan åren 2007 och 2016. Andelen utsatta för sexualbrott låg på en relativt stabil nivå kring 1 procent utsatta under perioden 2005–2012, men därefter skedde en ökning från 0,8 procent 2012 till 2,4 procent 2016.

När det gäller egendomsbrott mot hushåll visar reguljära NTU att 10,3 procent av hushållen utsattes för bilstöld, stöld ur eller från fordon, cykelstöld eller bostadsinbrott (kallat egendomsbrott mot hushåll) under 2016. Det är en något större andel jämfört med föregående år (9,5 %). Dock har utsattheten för dessa brott minskat sedan 2006 (då andelen var 12,6 %). Över tid är det främst stöld ur och från fordon som uppvisar en tydlig utveckling; andelen utsatta har under perioden 2006–2016 minskat påtagligt (från 5,0 till 2,8 %). Även bilstöldrarna minskade under denna period (från 0,9 till 0,5 %).

Det är dock stora skillnader mellan män och kvinnor samt mellan olika åldersgrupper vad gäller utsatthet för olika brottstyper. Unga män är den grupp som hade störst andel utsatta för misshandel (7,1 %) och personrån (3,0 %), medan unga kvinnor är den grupp som hade störst andel utsatta för sexualbrott (14,0 %) och trakasserier (11,5 %).

Vidare visar reguljära NTU att mindre än hälften av brotten i undersökningen polisanmäls. Sexualbrott, trakasserier och hot anmäls i minst utsträckning, medan bostadsinbrott anmäls i störst utsträckning.

Hur många gånger man utsätts för brott under ett år är mycket ojämnt fördelat i befolkningen. Medan majoriteten av dem som blivit utsatta för brott uppger att det skett vid ett (1) tillfälle, rapporterar en liten del av befolkningen en hög grad av upprepad utsatthet. När det gäller brott mot enskild person var det

2,7 procent av befolkningen som utsattes för ungefär två tredjedelar (66 %) av händelserna under 2016. Utsattheten är även ojämnt fördelad sett till andelen utsatta personer i olika grupper av befolkningen. Den mest utsatta gruppen var ensamstående med barn, vars utsatthet är betydligt högre (25,2 %) jämfört med befolkningen i genomsnitt (15,6 %) när det gäller brott mot enskild person (brottstyperna misshandel, hot, sexualbrott, personrån, bedrägeri och trakasserier sammanslagna).

Inledning

I detta kapitel redovisas utsattheten för brott under 2016, samt hur den har utvecklats sedan 2005, enligt mätningarna i reguljära NTU. Vidare redovisas utsattheten för brott under 2016 utifrån NTU Lokals mätningar. För att underlätta läsningen av resultaten från respektive undersökning presenteras resultaten från NTU Lokal i *kursiverad stil*.

De olika avsnitten belyser utsatthet för sammanlagt tio brottstyper utifrån reguljära NTU, respektive tretton brottstyper utifrån NTU Lokal. En del av dessa brottstyper är sådana som drabbar enskilda personer, medan andra är sådana som drabbar hela hushåll.

Följande brottstyper ingår i reguljära NTU respektive NTU Lokal:

	Reguljära NTU	NTU Lokal
Brott mot person	Misshandel Hot Sexualbrott Personrån Trakasserier ³¹ Bedrägeri	Misshandel Hot Sexualbrott Personrån Trakasserier ³¹ Försäljningsbedrägeri Kort-/kreditbedrägeri Nätcränkning Fickstöld
Brott mot hushåll	Bostadsinbrott Bilstöld Stöld ur/från fordon Cykelstöld	Bostadsinbrott Bilstöld Stöld ur/från fordon Cykelstöld

Dessa tio respektive tretton brottstyper utgör tillsammans bara en mindre del av samtliga straffbelagda gärningar. I varken reguljära NTU eller NTU Lokal mäts brott som begås mot juridiska personer, såsom stat, företag och föreningar.³¹

En stor del av huvudresultaten presenteras med hjälp av diagram. En utförlig redovisning av resultat och bakgrundsfaktorer återfinns som tabeller i slutet av resultatredovisningen.³² Genomgången av de enskilda

³⁰ Trakasserier är inte ett brott enligt brottsbalken. Termen trakasserier används här för en hel serie mer eller mindre allvarliga händelser som kan bestå av till exempel ofredande eller hemfridsbrott.

³¹ Exempel på sådana brott är snatterier, skadegörelse och narkotikabrott.

³² När det gäller egendomsbrotten redovisas skillnader enbart utifrån hushållsrelaterade bakgrundsfaktorer, som familje- och boendeförhållanden, eftersom intervjupersonen fått svara på frågor om hela hushållets utsatthet. För resterande brottstyper efterfrågas om intervjupersonen själv blivit utsatt, vilket möjliggör redovisning uppdelat på individbaserade bakgrundsfaktorer.

brottstyperna föregås av en sammanställning av utsattheten inom de övergripande kategorierna brott mot enskild person respektive egendomsbrott mot hushåll.

Efter sammanställningen kommer ett avsnitt om anmälningsbenägenheten för de olika brottskategorierna.³³ För respektive brottskategori finns även ett avsnitt som handlar om upprepad utsatthet för brott.

Brott mot enskild person

I reguljära NTU ingår brottstyperna misshandel, hot, sexualbrott, personrån, bedrägeri och trakasserier i kategorin brott mot enskild person. Sammantaget uppgår 15,6 procent av befolkningen (16–79 år) att de blivit utsatta för något eller några av dessa brott under 2016. Det är en ökning jämfört med 2015, då andelen var 13,3 procent (se tabell 3.1). Utsattheten för brott mot enskild person låg på en relativt stabil nivå 2005–2014 (11,3 %– 13,1 %) men de senaste två åren visar på en ökning (13,3 %–15,6 %).

Tabell 3.1 Utsatthet för olika typer av brott mot enskild person. Andel utsatta i befolkningen, åren 2005–2016 enligt reguljära NTU (16–79 år) samt år 2016 enligt NTU Lokal (16–84 år).

	Andel utsatta personer i procent												
	REGULJÄRA NTU												NTU LOKAL
	-05	-06	-07	-08	-09	-10	-11	-12	-13	-14	-15	-16	-16
SAMTLIGA BROTT MOT ENSKILD PERSON ^a	13,1	12,1	11,9	11,5	11,4	11,4	11,6	11,4	12,7	11,3	13,3	15,6	23,1
Misshandel	2,7	2,5	2,9	2,4	2,4	2,4	2,5	1,9	2,3	2,1	2,0	2,7	3,1
– därav allvarlig ^b	0,8	0,6	0,7	0,6	0,6	0,6	0,7	0,4	0,6	0,6	0,4	0,7	0,7
Hot	4,6	4,6	4,1	4,1	4,3	4,1	4,2	4,2	4,5	4,1	5,0	5,6	7,9
Sexualbrott	0,9	0,8	0,7	0,8	0,9	0,7	0,7	0,8	1,3	1,0	1,7	2,4	4,7
Personrån	1,0	1,1	0,8	1,0	0,8	1,0	1,1	0,8	0,7	0,7	0,9	1,4	1,1
Bedrägeri ^c	2,8	2,5	2,4	2,9	2,9	3,0	3,4	3,0	3,5	3,1	3,5	4,3	..
Trakasserier	5,2	4,6	4,3	4,0	3,7	3,5	3,8	4,1	5,0	4,0	4,7	5,5	5,9
Fickstöld ^d	3,1
Försäljningsbedrägeri ^d	4,5
Kort-/kreditbedrägeri ^d	4,9
Nätkränkning ^d	1,9

Observera att brott mot enskild person omfattar fler brottstyper i NTU Lokal än i reguljära NTU (9 jämfört med 6 brottstyper) samt att frågorna för respektive brott kan skilja sig åt mellan undersökningarna. Se avsnittet *Jämförbarhet mellan reguljära NTU och NTU Lokal* i metodkapitlet, om varför de två undersökningarna visar olika nivåer och inte kan jämföras.

^a Nettoredovisning, vilket innebär att en och samma person endast redovisas en gång även om den kan ha utsatts för flera olika brottstyper.

^b Avser misshandel som varit så allvarlig att den lett till besök hos läkare, sjuksköterska eller tandläkare.

^c Ingår inte i NTU Lokal.

^d Ingår inte i reguljära NTU.

Med (..) menas att uppgift ej finns tillgänglig/ej redovisas.

I NTU Lokal ingår brottstyperna misshandel, hot, sexualbrott, personrån, fickstöld, försäljningsbedrägeri, kort-/kreditbedrägeri, trakasserier och nätkränkning i kategorin brott mot enskild person (se tabell 3.1).

³³ Dock berör avsnittet om anmälningsbenägenheten endast reguljära NTU, eftersom NTU Lokal 2017 ej mäter denna.

Sammanlagt 23,1 procent av befolkningen (16–84 år) uppger att de blivit utsatta för något eller några av dessa brott under 2016.

I reguljära NTU uppger 5,6 procent av befolkningen att de utsattes för hot under 2016, vilket gör hot till den brottstyp mot enskild person som störst andel uppger sig ha blivit utsatta för (se figur 3.1). Det är en ökning jämfört med 2015, då andelen utsatta var 5,0 procent. Hotbrotten har under större delen av mätperioden (2005–2014) legat på en relativt stabil nivå (mellan 4,1 och 4,6 %) och det är för tidigt att säga om de två senaste årens ökning (från 4,1 % 2014 till 5,6 % 2016) är inledningen på ett trendbrott.

Vidare visar reguljära NTU att andelen som uppger att de blivit utsatta för trakasserier under 2016 är 5,5 procent. Det är en ökning jämfört med 2015, då 4,7 procent uppgav att de hade blivit utsatta. Mellan 2005 och 2010 minskade andelen från 5,2 till 3,5 procent. Därefter har andelen utsatta för trakasserier ökat.

Andelen som uppger att de utsatts för bedrägeri 2016 är 4,3 procent, vilket är högre än 2015, då andelen var 3,5 procent. Bedrägeribrotten visar en uppåtgående trend sedan 2007.

När det gäller misshandel var andelen utsatta enligt reguljära NTU 2,7 procent 2016, vilket är högre än 2015, då andelen utsatta var 2,0 procent. Under perioden 2005–2015 var trenden svagt nedåtgående, men i och med ökningen 2016 är andelen utsatta tillbaka på samma nivå som 2005. Det går ännu inte att avgöra om den senaste ökningen är början på en uppåtgående trend eller en avvikelse från en annars svagt nedåtgående trend.

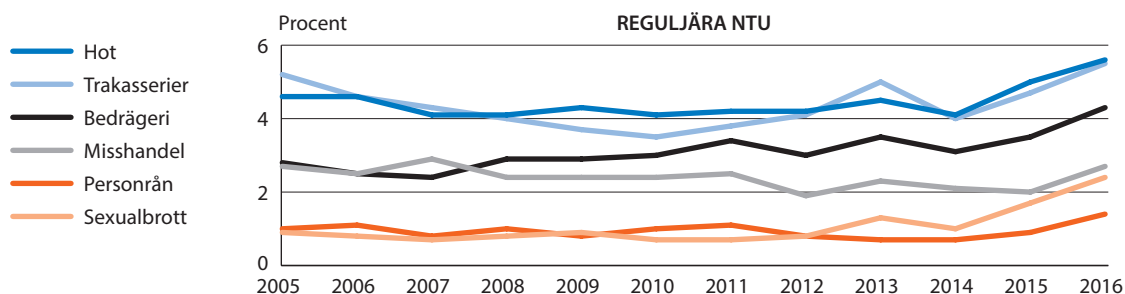
Andelen som i reguljära NTU uppger att de utsatts för sexualbrott under 2016 är 2,4 procent.³⁴ Det är en ökning jämfört med 2015, då 1,7 procent uppgav att de hade blivit utsatta. Under perioden 2005–2012 låg sexualbrotten på en relativt stabil nivå, men de senaste fyra årens resultat visar på en ökning.

Den brottstyp mot enskild person som uppges i minst utsträckning i reguljära NTU är personrån. Under 2016 utsattes 1,4 procent av befolkningen, vilket är högre än året dessförinnan, då andelen utsatta var 0,9 procent. Tidigare har andelen utsatta varierat kring 1 procent. Det återstår att se om den senaste ökningen är början på en ökande trend eller en avvikelse från en annars relativt stabil nivå.

Reguljära NTU visar att en större andel kvinnor än män utsatts för brott mot enskild person; 2016 utsattes 16,1 procent av kvinnorna jämfört med 15,2 procent av männen (se tabell 3C). Också när enskilda brottstyper studeras var för sig framträder flera skillnader i utsatthet mellan män och kvinnor. Detta belyses närmare i avsnitten om de olika typerna av brott mot enskild person.

³⁴ Notera att frågan om sexualbrott i reguljära NTU och NTU Lokal omfattar ett brett spektrum av handlingar, där såväl lindrigare som allvarigare brott ingår.

Figur 3.1 Utsatthet för olika typer av brott mot enskild person. Andel i befolkningen, åren 2005–2016 enligt reguljära NTU (16–79 år, tabell 3A).

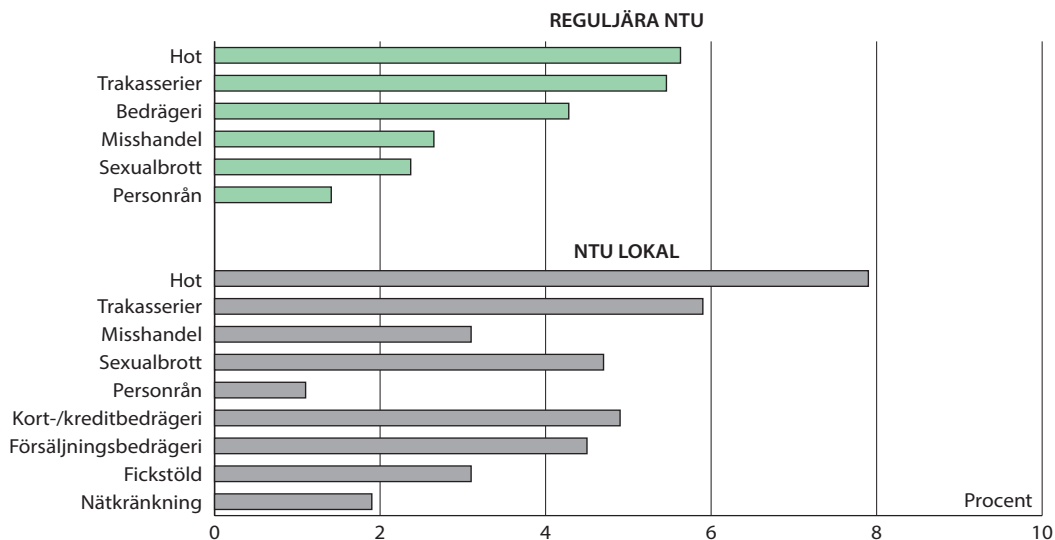
Se avsnittet *Jämförbarhet mellan reguljära NTU och NTU Lokal* i metodkapitlet, om varför de två undersökningarna visar olika nivåer och inte kan jämföras.

Andelen som i NTU Lokal uppger att de utsatts för hot under 2016 7,9 procent, medan andelen utsatta för trakasserier är 5,9 procent (se figur 3.2). Vidare uppger 3,1 procent att de utsattes för misshandel under 2016, och 4,7 procent uppger utsatthet för sexualbrott. Andelen som uppger att de har utsatts för personrån under 2016 enligt NTU Lokal är 1,1 procent.

Medan det i reguljära NTU ställs frågor om utsatthet för bedrägeri i stort, frågas det i NTU Lokal mer specifikt om utsatthet för kort-/kreditbedrägeri respektive försäljningsbedrägeri. Resultaten visar att 4,5 procent av befolkningen (16–84 år) utsattes för försäljningsbedrägeri under 2016, medan andelen utsatta för kort-/kreditbedrägeri var 4,9 procent. Vidare har två helt nya brottstyper tillkommit i NTU Lokal: fickstöld samt nätcränkning. Resultaten visar att 3,1 procent uppger utsatthet för fickstöld under 2016, medan 1,9 procent uppger att de blivit utsatta för nätcränkning.

NTU Lokals mätningar visar även att en större andel kvinnor än män har blivit utsatta för något brott mot enskild person under 2016 (24,3 jämfört med 21,8 %, se tabell 3C).

Figur 3.2 Utsatthet för olika typer av brott mot enskild person. Andel i befolkningen, år 2016 enligt reguljära NTU (16–79 år) samt enligt NTU Lokal (16–84 år, tabell 3A).

Anmälningbenägenhet

Detta avsnitt berör enbart reguljära NTU, eftersom anmälningbenägenhet av frågetekniska skäl inte mäts i NTU Lokal 2017.³⁵

I reguljära NTU ställs frågan om den brottsutsatta personen har anmält händelsen till polisen. De flesta brotten mot enskild person uppges inte ha anmälts till polisen, och för vissa brottstyper är benägenheten att anmäla särskilt liten (se tabell 3B).³⁶

Den totala anmälningbenägenheten ökade från 24 procent 2005 till 31 procent 2013 (se tabell 3B). Sedan sjönk den något, och låg på 26 procent under 2014 och 2015, för att sedan åter öka till 29 procent 2016. För män är anmälningbenägenheten något högre än för kvinnor (32 % jämfört med 26 %). Detta skulle till viss del kunna förklaras av att utsattheten mellan män och kvinnor generellt sett skiljer sig åt vad gäller brottstyp och omständigheter. Bland kvinnor som utsatts för misshandel, hot eller trakasserier är det exempelvis vanligare att ha utsatts av en närstående eller bekant, jämfört med män som blivit utsatta för motsvarande brott, vilket kan antas påverka benägenheten att polisanmäla brottet (tabell 3E).

Av de hot som inträffade under 2016 uppges 23 procent vara polisanmälda, vilket är i stort sett på samma nivå som 2015, då 22 procent av hotbrotten uppgavs vara polisanmälda. Anmälningfrekvensen för hot ökade fram till 2010, och minskade därefter. När det gäller trakasserier uppges 26 procent av händelserna vara polisanmälda i den senaste undersökningen. Andelen polisanmälda trakasserier har legat på en relativt stabil nivå under hela mätperioden.

Vad gäller bedrägeribrott är den övergripande bilden att andelen som uppges vara polisanmälda har ökat under mätperioden, från 40 procent 2005 till 50 procent 2016. Av de misshandelshändelser som inträffade under 2016 uppges 31 procent vara polisanmälda. Andelen fall av misshandel som uppges vara anmälda till polisen ökade något fram till 2012 och har därefter minskat något. Av de sexualbrott som inträffade under 2016 uppges 11 procent ha blivit polisanmälda. Under hela mätperioden har andelen polisanmälda sexualbrott legat på en låg nivå, särskilt de senaste fem åren. Andelen personrån som uppges vara polisanmälda ökade från 45 procent 2005 till 60 procent 2013. Därefter har andelen sjunkit och 2016 uppges 42 procent av personrånerna vara polisanmälda (se figur 3.3).

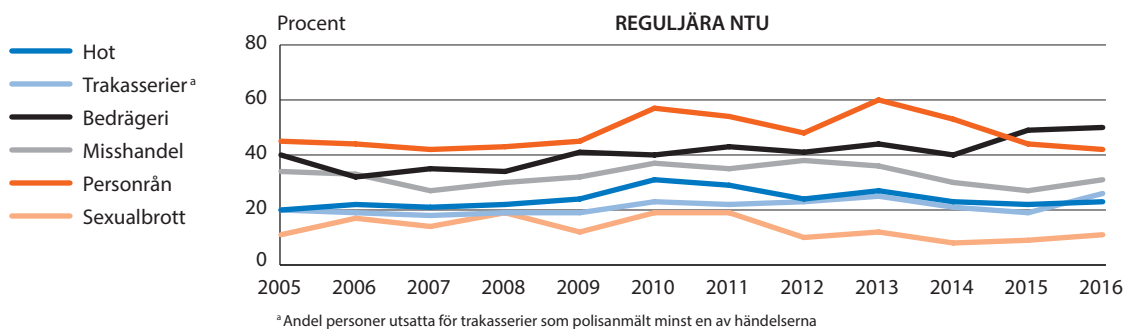
De utsatta personer som uppger att de inte har anmält brottet till polisen får frågan om varför de valt att inte göra det. De vanligaste orsaker som uppges är att man upplever att polisen inte kan göra något (29 %) eller att man bedömer att brottet var en småsak eller en bagatell (20 %). Ett

³⁵ Anmälningbenägenhet kommer dock att inkluderas i framtida undersökningar.

³⁶ Om man skulle beräkna antalet polisanmälda brott utifrån svaren i NTU, skulle det i de flesta fall skilja sig från det faktiska antalet polisanmälda brott enligt den registerbaserade statistiken. En bidragande orsak till dessa skillnader är dels att NTU inte omfattar brott mot juridisk person, vilket den registerbaserade statistiken gör, dels att det troligtvis förekommer att respondenter i NTU uppger att brottet är anmält trots att så inte är fallet, för att det upplevs som socialt önskvärt (Brå 2018). Dock är det ytterst komplicerat att göra direkta jämförelser mellan dessa två källor (Brå 2017).

annat vanligt svar är att man själv redde ut händelsen (10 %) eller att utsattheten är en del i ens arbete (7 %). Att relativt många gör bedömningen att polisen inte kan göra något ska dock inte tolkas som att de har ett lågt förtroende för polisen. Fördjupade studier av NTU-data visar nämligen att de som svarar att polisen inte kan göra något, samtidigt svarar att de har ett ganska eller mycket stort förtroende för polisen i samma utsträckning som andra grupper. Studierna visar vidare att det är vanligare att en person som blivit utsatt för brott väljer att anmäla händelsen till polisen om brottet är allvarligt, om det finns möjlighet att få ersättning från försäkringsbolag eller om det är yrkesrelaterat (Brå 2008, 2009). Samma studier visar också att anmälningsbenägenheten är lägre om gärningspersonen eller den utsatta personen är ung.

Figur 3.3 Andel polisanmälda brott av samtliga brott mot enskild person, åren 2005–2016 enligt reguljära NTU (tabell 3B).

Upprepad utsatthet

Antalet händelser i befolkningen beräknas utifrån uppgifter om hur många gånger de svarande uppger att de har blivit utsatta för respektive brottstyp under det föregående året (se tabell 3.2). Personer med mycket hög upprepad utsatthet kan således få en stor inverkan på beräkningen av antalet brottsändelser i populationen.³⁷ Exempelvis visar reguljära NTU att knappt 1,2 miljoner personer utsattes för något brott mot enskild person 2016, medan antalet brottsändelser uppmättes till mer än tre gånger så stort (nästan 4 miljoner händelser). I det här sammanhanget är det därför lämpligare att använda andelen utsatta personer som en indikator på utvecklingen av utsatthet för brott. Med anledning av detta redovisas inte antal händelser för NTU Lokal, se teknisk rapport för NTU 2017 (Brå 2018) för utförligare resonemang. Däremot är det fortfarande av intresse att utifrån antalet händelser studera hur upprepad utsatthet fördelar sig i befolkningen.

Vidare kan upprepad utsatthet se olika ut inom olika brottstyper. Exempelvis visar reguljära NTU att antalet utsatta för misshandel under 2016 är ungefär dubbelt så stort som motsvarande siffror för personrån (202 000 respektive 108 000), men antalet misshandelsbrott (711 000)

³⁷ Detta trots att antalet händelser räknas ner till maximalt 52 per person och brottstyp (vilket i genomsnitt motsvarar utsatthet för en händelse per vecka per brottstyp, för att beräkningarna ska påverkas mindre av extremvärdena (personer med hög upprepad utsatthet).

Tabell 3.2. Utsatthet för olika typer av brott mot enskild person. Antal utsatta personer och antal händelser i befolkningen, år 2016 enligt reguljära NTU (16–79 år) samt enligt NTU Lokal (16–84 år).

	Antal utsatta personer i befolkningen 2016 ^e		Antal händelser i befolkningen 2016	
	REGULJÄRA NTU	NTU LOKAL	REGULJÄRA NTU	NTU LOKAL ^f
SAMTLIGA BROTT MOT ENSKILD PERSON	1 194 000	1 776 000	3 998 000	..
Misshandel	202 000	245 000	711 000	..
– därav allvarlig ^a	56 000	51 000	153 000	..
Hot	429 000	615 000	1 426 000	..
Sexualbrott	181 000	369 000	654 000	..
Personrån	108 000	88 000	216 000	..
Bedrägeri ^b	326 000	..	574 000	..
Trakasserier ^c	416 000	459 000	416 000	..
Fickstöld ^d	..	240 000
Försäljningsbedrägeri ^d	..	349 000
Kort-/kreditbedrägeri ^d	..	381 000
Nätcränkning ^d	..	152 000

^a Avser misshandel som varit så allvarlig att den lett till besök hos läkare, sjuksköterska eller tandläkare.

^b Ingår inte i NTU Lokal.

^c Trakasserier utgörs per definition av en serie händelser; därför räknas det som att varje utsatt person har varit utsatt för en händelse.

^d Ingår inte i reguljära NTU.

^e Netto redovisning, vilket innebär att en och samma person endast redovisas en gång även om den kan ha utsatts för flera olika brottstyper.

^f Antalet händelser i befolkningen redovisas inte i NTU Lokal av metodologiska skäl.

Med (..) menas att uppgift ej finns tillgänglig/ej redovisas.

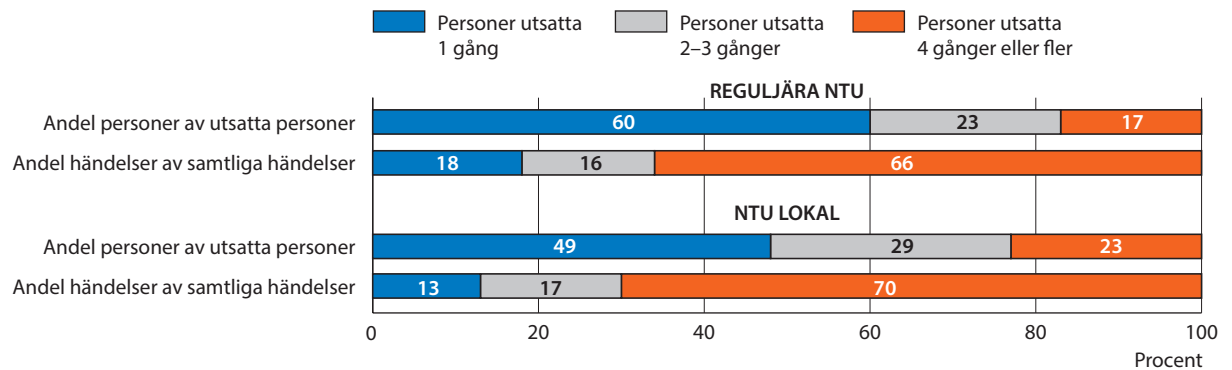
är mer än tre gånger så stort som antalet personrån (216 000; se tabell 3.2). Detta beror på att upprepad utsatthet under ett och samma år är betydligt vanligare vid misshandel än vid personrån.

I reguljära NTU framgår att upprepad utsatthet är vanligt när det gäller brott mot enskild person. Bland de som utsatts för brott mot enskild person under 2016 har 60 procent (motsvarande 9,3 % i befolkningen) utsatts en (1) gång och dessa har tillsammans utsatts för 18 procent av samtliga rapporterade händelser. Av de utsatta blev 23 procent (motsvarande 3,6 % i befolkningen) drabbade två till tre gånger, och denna grupp stod för 16 procent av brottshändelserna. Slutligen blev 17 procent av de utsatta för brott mot enskild person (motsvarande 2,7 % i befolkningen) drabbade fyra gånger eller fler förra året, och sammantaget stod dessa för 66 procent av de rapporterade händelserna (se figur 3.4 samt tabell 3I).

Se avsnittet *Jämförbarhet mellan reguljära NTU och NTU Lokal* i metodkapitlet, om varför de två undersökningarna visar olika nivåer och inte kan jämföras.

NTU Lokal visar att bland de som utsatts för brott mot enskild person under 2016 har 49 procent (motsvarande 11,2 % av befolkningen) utsatts en (1) gång, och dessa har tillsammans utsatts för 13 procent av samtliga rapporterade händelser. Bland de utsatta blev 29 procent (motsvarande 6,6 % av befolkningen) drabbade två till tre gånger, och denna grupp stod för 17 procent av brottshändelserna. Slutligen blev 23 procent av de utsatta (motsvarande 5,2 % av befolkningen) drabbade fyra gånger eller fler förra året, och sammantaget stod de för 70 procent av de rapporterade händelserna (se figur 3.4 samt tabell 3I).

Figur 3.4 Upprepad utsatthet för brott mot enskild person. Andelen utsatta 1 gång, 2–3 gånger och 4 gånger eller fler, i förhållande till andelen händelser, år 2016 enligt reguljära NTU samt enligt NTU Lokal.

Såväl reguljära NTU som NTU Lokal visar således att drygt två tredjedelar av alla brotts handlingar mot enskild person kommer av upprepade utsatthet för brott mot en relativt liten del av befolkningen. Under mätperioden för reguljära NTU har det skett en svag ökning av den andel som utsatts för fyra brott eller fler, samtidigt som denna grupp utsatts för allt fler brott. I och med det koncentreras en allt större del av den totala mängden brott till en liten del av befolkningen. År 2005 stod de som utsatts för fyra brotts handlingar eller fler för 43 procent av samtliga handlingar, och i årets undersökning uppgår den andelen till 66 procent.

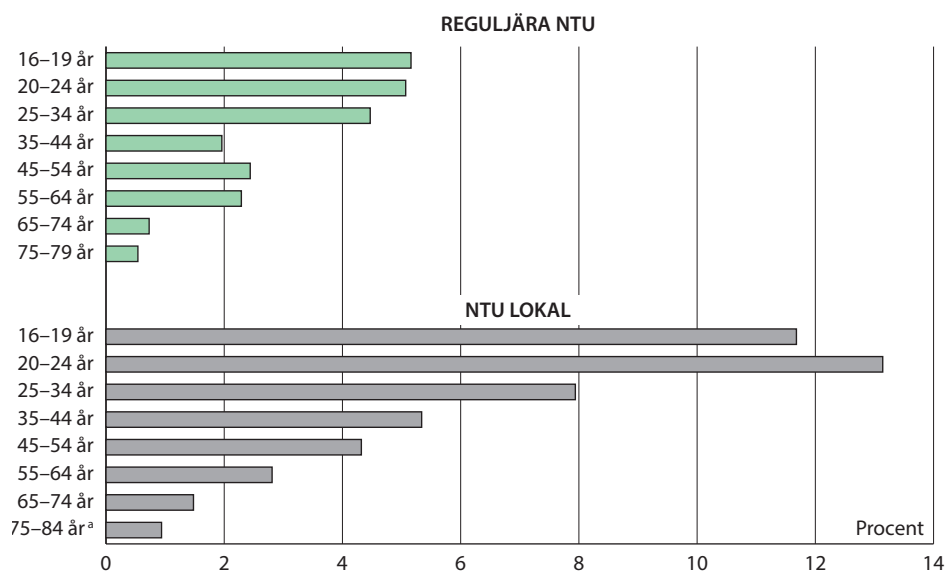
Kunskap om vilka grupper som är särskilt utsatta för upprepade brott är användbar exempelvis som underlag för riktade åtgärder inom rättsväsendet. Därför är det angeläget att studera dem som utsatts fyra gånger eller fler, i synnerhet om någon enskild grupp inom denna kategori skulle vara särskilt utsatt. Resultaten visar att grupperna med en större andel utsatta för brott generellt sett är desamma som de grupper som har en större andel upprepade utsatta. Reguljära NTU visar till exempel att personer i åldersgrupperna 16–19 år och 20–24 år är de som oftast har utsatts för brott mot enskild person fyra gånger eller fler (5,2 respektive 5,1 %), medan detta är minst vanligt bland de äldsta åldersgrupperna 65–74 år och 75–79 år (0,7 respektive 0,5 %). Att ha blivit utsatt för brott mot enskild person vid minst fyra tillfällen är också vanligare bland kvinnor (3,2 %) än bland män (2,2 %). Andra grupper med något förhöjd upprepade utsatthet är inrikesfödda personer med båda föräldrarna utrikesfödda (4,3 %), ensamstående med barn (7,7 %), boende i flerfamiljshus (3,7 %), personer med som högst gymnasial utbildning (3,6 %) samt boende i storstadsregioner (3,3 %) se tabell 3I).

Se avsnittet *Jämförbarhet mellan reguljära NTU och NTU Lokal* i metodkapitlet, om varför de två undersökningarna visar olika nivåer och inte kan jämföras.

Även NTU Lokal visar att grupper med en större andel utsatta för brott generellt sett är desamma som de grupper som har en större andel upprepade utsatta. Resultaten visar att det är vanligast att personer i åldersgrupperna 16–19 år och 20–24 år har utsatts för brott mot enskild person fyra gånger eller fler (11,7 respektive 13,1 %), medan det är minst vanligt bland de äldsta åldersgrupperna 65–74 år och 75–84 år (1,5 respektive 0,9 %). Att ha blivit utsatt för brott mot enskild person

vid minst fyra tillfällen är också vanligare bland kvinnor (6,1 %) än bland män (4,3 %). Andra grupper med förhöjd utsatthet är inrikesfödda personer med båda föräldrarna utrikesfödda (8,0 %), ensamstående med barn (8,7 %), boende i flerfamiljshus (6,4 %), personer med som högst förgymnasial utbildning (6,9 %) samt boende i storstadsregion (6,0 %; se tabell 31).

Figur 3.5 Utsatthet för brott mot enskild person fyra gånger eller fler. Andel för respektive åldersgrupp i befolkningen, år 2016 enligt reguljära NTU samt enligt NTU Lokal (tabell 31).

^a I reguljära NTU är urvalet 16-79 år medan urvalet i NTU Lokal är 16-84 år

Misshandel

Frågan om utsatthet för misshandel har en något förändrad formulering i NTU Lokal jämfört med i reguljära NTU. För att fånga omfattningen av utsatthet för misshandel ställs följande fråga i respektive undersökning:

Reguljära NTU: Slog, sparkade eller utsatte någon dig med avsikt för något annat fysiskt våld, så att du skadades eller så att det gjorde ont, under förra året (2016)?

NTU Lokal: *Har någon med avsikt slagit, sparkat eller på annat sätt utsatt dig för fysiskt våld, så att du skadades eller så att det gjorde ont, under förra året (2016)?*

Reguljära NTU visar att 2,7 procent av befolkningen (16-79 år) har utsatts för misshandel under 2016, vilket motsvarar cirka 202 000 personer. Det är en högre nivå än 2015, då 2,0 procent utsattes. Under perioden 2005-2015 var trenden svagt nedåtgående, men i och med ökningen 2016 är andelen utsatta tillbaka på samma nivå som 2005. Det är för tidigt att säga om den senaste ökningen är början på en ökande trend eller om det är en avvikelse från en annars svagt nedåtgående trend. Antalet misshandelshändelser kan utifrån undersökningen beräknas till 711 000 under 2016. De flesta som utsatts för misshandel

(69 %) uppger att det handlade om en (1) händelse. Ungefär var fjärde (24 %) har utsatts för två till nio brott, och drygt 7 procent uppger att de utsatts för tio eller fler misshandelsbrott under 2016.

Cirka 0,7 procent (eller 56 000 personer) av befolkningen uppger i reguljära NTU att misshandeln varit så pass allvarlig att den lett till besök hos läkare, sjuksköterska eller tandläkare. Det är en nivå som varit relativt stabil under hela mätperioden. Antalet misshandelshändelser som på detta sätt betraktas som allvarliga kan utifrån undersökningen beräknas till cirka 153 000.

Se avsnittet *Jämförbarhet mellan reguljära NTU och NTU Lokal* i metodkapitlet, om varför de två undersökningarna visar olika nivåer och inte kan jämföras.

I NTU Lokal uppger 3,1 procent av befolkningen (16–84 år) att de utsattes för misshandel under 2016. Detta motsvarar cirka 245 000 personer. Bland de utsatta uppger 61 procent att det handlade om en (1) händelse. Cirka 34 procent har utsatts för två till nio brott och ungefär 5 procent uppger att de utsatts för tio eller fler misshandelsbrott under 2016.³⁸

I NTU Lokal uppger, liksom i reguljära NTU, cirka 0,7 procent (eller 51 000 personer) av befolkningen att misshandeln lett till besök hos läkare, sjuksköterska eller tandläkare (se tabell 3.1).

Kön och ålder

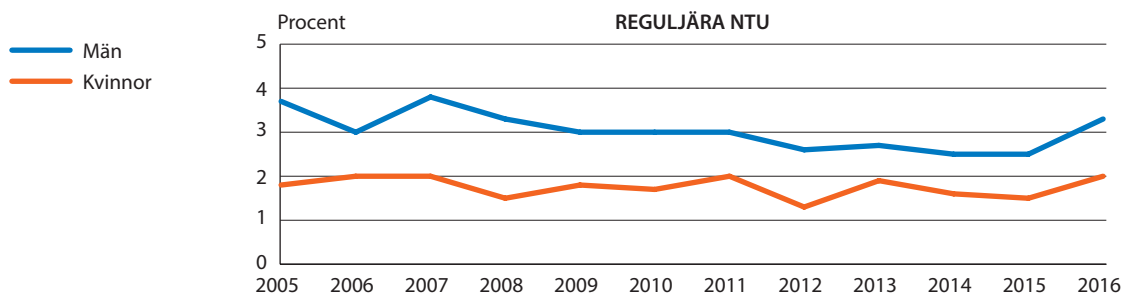
I reguljära NTU har vid samtliga mättillfällen en större andel män än kvinnor uppgett att de blivit utsatta för misshandel. Vid årets mätning är det 3,3 procent av männen och 2,0 procent av kvinnorna som uppger utsatthet för misshandel under 2016. För männen har det skett en ökning, eftersom 2,5 procent utsattes 2015. Trenden gällande mäns utsatthet för misshandel har varit svagt nedåtgående fram till den senaste mätningen. Det återstår att se om det senaste årets ökning är ett trendbrott i den svagt nedåtgående trenden. Kvinnors utsatthet för misshandel har varierat kring en stabil nivå. Ökningen jämfört med förra året (då 1,5 % av kvinnorna uppgav utsatthet för misshandel) tycks följa det tidigare mönstret av variationer kring en relativt stabil nivå (se figur 3.6).

Bortsett från år 2015 har en större andel män än kvinnor vid samtliga mättillfällen uppgett att de utsatts för allvarlig misshandel, det vill säga att man uppsökt läkarvård till följd av sina skador. Årets mätning visar att andelen män som utsattes för allvarlig misshandel under 2016 var 0,9 procent jämfört med 0,5 procent bland kvinnorna (se tabell 3C). Resultaten för allvarlig misshandel baseras dock på få observationer, vilket gör att skattningarna är mindre säkra än de för misshandel totalt sett.

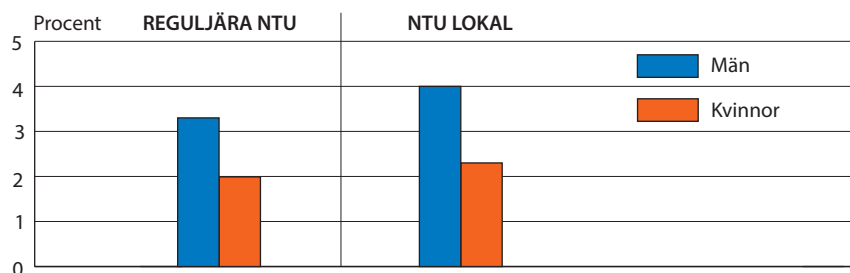
Även i NTU Lokal har en större andel män än kvinnor uppgett att de blivit utsatta för misshandel under 2016 (4,0 respektive 2,3 %) (se figur 3.7). Dessutom tyder mätningen på att en större andel män än kvinnor utsattes för allvarlig misshandel under 2016 (0,9 respektive 0,4 %; se tabell 3C).

³⁸ Antalet händelser redovisas inte i NTU Lokal, av metodologiska skäl, se NTU 2017. Teknisk rapport (Brå 2018).

Figur 3.6 Utsatta för misshandel. Andel för respektive kön, åren 2005–2016 enligt reguljära NTU (tabell 3C).

Figur 3.7 Utsatta för misshandel. Andel för respektive kön, år 2016 enligt reguljära NTU samt enligt NTU Lokal (tabell 3C).

Bland de som har utsatts för misshandel är det en större andel kvinnor som uppger att de har utsatts upprepade gånger (två gånger eller fler) jämfört med män (36 % av kvinnorna respektive 28 % av männen).³⁹ I sammanhanget är det dessutom viktigt att understryka att kvinnors utsatthet för misshandel sannolikt underskattas i högre grad än männens. Detta eftersom det är vanligare att kvinnor utsätts för misshandel vid upprepade tillfällen av en närstående, och det är en typ av utsatthet som är särskilt svår att fånga upp i frågeundersökningar (Brå 2014).

Se avsnittet *Jämförbarhet mellan reguljära NTU och NTU Lokal* i metodkapitlet, om varför de två undersökningarna visar olika nivåer och inte kan jämföras.

Bland utsatta för misshandel enligt NTU Lokal är det mindre skillnader i upprepade utsatthet mellan män och kvinnor (38 respektive 40 %).

Skillnaderna mellan åldersgrupperna är mycket stora, vilket visas i figur 3.8. Reguljära NTU visar att det i årets mätning, i likhet med föregående års mätning, är i åldersgruppen 20–24 år som störst andel uppger sig ha blivit utsatta för misshandel (6,3 %). Därefter är andelen utsatta i stort sett mindre ju äldre åldersgrupp som studeras. Den minsta andelen utsatta återfinns i de äldsta åldersgrupperna, 65–74 år och 75–79 år (0,6 respektive 0,1 %). Om åldersgrupperna delas upp på kön framgår det att de som uppger sig ha blivit utsatta för misshandel i särskilt stor utsträckning är unga män 16–24 år, där 7,1 procent utsatts under 2016 (se tabell 3C). Detta är en ökning från förra året, då andelen utsatta i denna grupp var 5,0 procent. Dessförinnan har trenden varit nedåtgående.

³⁹ Ser man dock till upprepade utsatthet för misshandel i befolkningen, är det inga större skillnader mellan män och kvinnor (0,9 respektive 0,7 %). Att andelen upprepade utsatta för misshandel bland kvinnor i befolkningen inte är högre beror på att det är färre kvinnor än män som utsatts för misshandel totalt sett. Detta även om andelen med upprepade utsatthet är större bland kvinnorna om man bara studerar dem som är utsatta.

de (med undantag för 2013). Om årets ökning är början på en ökande trend eller en tillfällig avvikelse från en annars nedåtgående trend är för tidigt att säga. För kvinnor noteras också en nedåtgående trend, dock inte lika tydligt. För kvinnor är det den yngsta åldersgruppen (16–24 år) som haft störst andel utsatta under hela mätperioden, och så även 2016 med 4,2 procent utsatta för misshandel. Detta är en ökning från 2015, då 2,5 procent i gruppen utsattes, och precis som när det gäller unga män går det ännu inte att avgöra om detta är början på en ökande trend eller en tillfällig avvikelse från en annars nedåtgående trend.

Se avsnittet *Jämförbarhet mellan reguljära NTU och NTU Lokal* i metodkapitlet, om varför de två undersökningarna visar olika nivåer och inte kan jämföras.

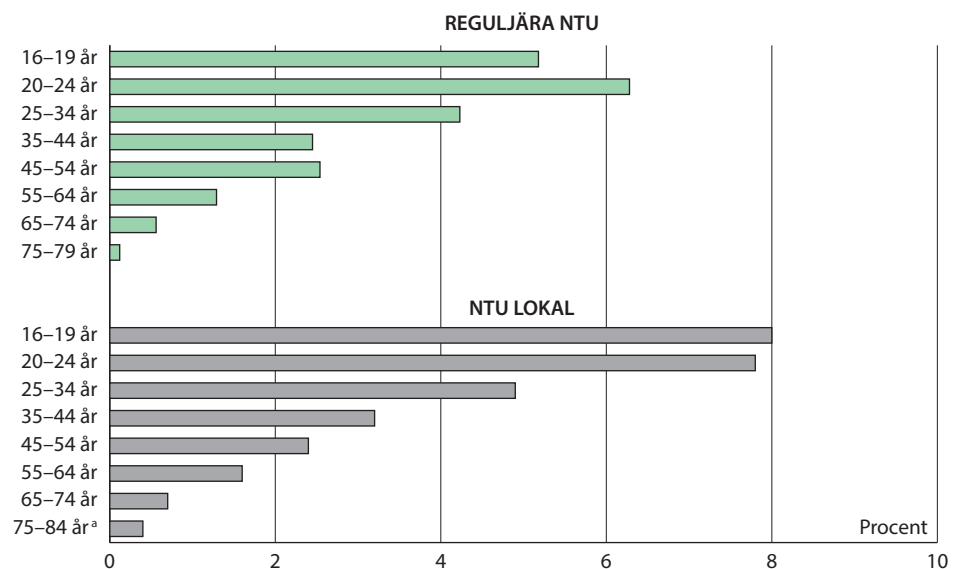
I NTU Lokal är det i åldersgruppen 16–19 år som störst andel uppger utsatthet för misshandel under 2016 (8 %). Andelen utsatta minskar sedan ju äldre åldersgrupp som studeras. I åldersgruppen 75–84 år har minst andel blivit utsatta (0,4 %; se figur 3.8).

När åldersgrupperna delas upp på kön visar NTU Lokals mätning att män i åldern 16–24 år är den grupp där störst andel uppger att de har blivit utsatta för misshandel 2016 (10,5 %). Utsattheten för misshandel bland kvinnor är även den störst i åldern 16–24 år enligt NTU Lokal (5,8 %, se tabell 3C).

Olika grupper utsatthet för misshandel

I reguljära NTU uppger personer med eftergymnasial utbildning i lägre utsträckning att de har blivit utsatta för misshandel (1,7 %) jämfört med personer med som högst förgymnasial eller gymnasial utbildning (3,4 respektive 3,1 %, se tabell 3C). Ensamstående med eller utan barn utsätts för misshandel i större utsträckning (4,9 respektive 4,6 %) än sammanboende med eller utan barn (1,7 respektive 1,2 %). Boende i flerfamiljshus utsätts för misshandel i större utsträckning än boende i småhus (3,5 jämfört med 1,9 %). Personer som är födda i Sverige med två utrikes-

Figur 3.8 Utsatta för misshandel. Andel för respektive åldersgrupp, år 2016 enligt reguljära NTU samt enligt NTU Lokal (tabell 3C).

^a I reguljära NTU är urvalet 16–79 år medan urvalet i NTU Lokal är 16–84 år

födda föräldrar uppger i större utsträckning att de har blivit utsatta för misshandel (4,1 %) jämfört med utrikesfödda personer eller personer födda i Sverige med minst en inrikesfödd förälder (3,3 respektive 2,4 %).

När det gäller boendeort är det bland boende i mindre städer eller på landsbygden som minst andel uppgett utsatthet för misshandel (2,1 %). Störst andel utsatta återfinns bland boende i storstadsregioner (3,0 %), medan andelen utsatta i andra större städer är 2,7 procent.

Se avsnittet *Jämförbarhet mellan reguljära NTU och NTU Lokal* i metodkapitlet, om varför de två undersökningarna visar olika nivåer och inte kan jämföras.

Även i NTU Lokal uppger personer med eftergymnasial utbildning i lägre utsträckning att de har blivit utsatta för misshandel (2,3 %) jämfört med personer med som högst förgymnasial eller gymnasial utbildning (4,5 respektive 3,1 %; se tabell 3C). Ensamstående med eller utan barn utsätts för misshandel i större utsträckning (4,4 respektive 4,9 %) än sammanboende med eller utan barn (2,3 respektive 1,9 %). Boende i flerfamiljshus utsätts för misshandel i större utsträckning än boende i småhus (3,8 jämfört med 2,5 %).

Personer som är födda i Sverige med två utrikesfödda föräldrar uppger i större utsträckning att de har blivit utsatta för misshandel (4,7 %) jämfört med utrikesfödda personer eller personer födda i Sverige med minst en inrikesfödd förälder (2,9 respektive 3,1 %).

Sett till boendeort visar NTU Lokal att bland personer boende i storstadsregioner är andelen utsatta för misshandel störst (3,4 %). Minst andel utsatta finns bland personer boende i mindre städer eller på landsbygden (2,9 %). Andelen utsatta bland personer i andra större städer är 3,0 procent.

Hot

Frågan om utsatthet för hot har en något förändrad formulering i NTU Lokal jämfört med i reguljära NTU.⁴⁰ För att fånga omfattningen av utsatthet för hot ställs följande fråga i respektive undersökning:

Reguljära NTU: Blev du under förra året hotad på ett sådant sätt, att du blev rädd (2016)?

NTU Lokal: Hotade någon dig, på ett sådant sätt att du blev rädd under förra året (2016)?

I reguljära NTU uppger 5,6 procent av befolkningen (16–79 år) att de utsattes för hot under 2016, vilket motsvarar cirka 429 000 personer. Det är en ökning jämfört med 2015, då andelen utsatta var 5,0 procent. Hotbrotten har under större delen av mätperioden (från 2005–2014) legat på en relativt stabil nivå (mellan 4,1 och 4,6 %) och det är för tidigt att säga om de två senaste årens ökning (från 4,1 2014 till 5,6 % 2016) är inledningen på ett trendbrott. De flesta av de utsatta (58 %) uppger att det har rört sig om en (1) händelse under 2016. Det finns ett fåtal personer med mycket hög grad av upprepad utsatthet. Exempelvis har ungefär 7 procent av de hotade utsatts för tio hot eller fler. Därför blir

⁴⁰ Hot som skett i samband med personrån, misshandel eller sexualbrott inkluderas inte här. För mer information om hur brott redovisas i de fall respondenter uppger flera brott vid samma händelse, se NTU 2017. *Teknisk rapport* (Brå 2018).

det beräknade antalet händelser mer än tre gånger så stort som antalet utsatta personer (1 426 000 händelser, se tabell 3.2).

Se avsnittet *Jämförbarhet mellan reguljära NTU och NTU Lokal* i metodkapitlet, om varför de två undersökningarna visar olika nivåer och inte kan jämföras.

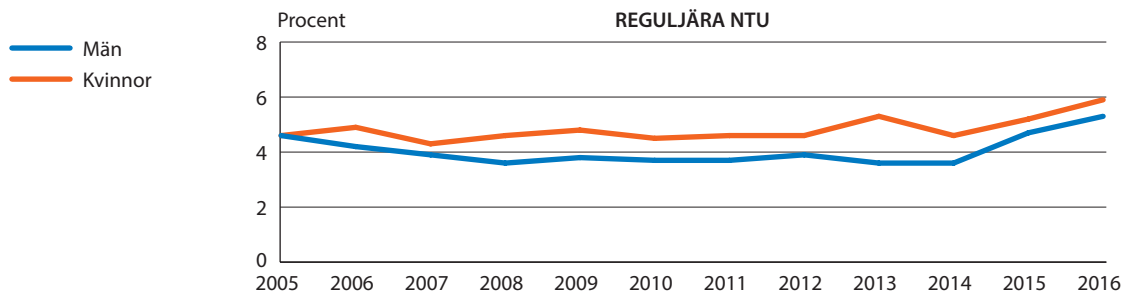
Motsvarande mätning i NTU Lokal visar att 7,9 procent av befolkningen (16–84 år) utsattes för hot 2016. Detta motsvarar cirka 615 000 personer. Även här har de flesta av de utsatta (59 %) uppgett att det rör sig om en (1) händelse under 2016. Liksom i reguljära NTU har ett fåtal personer uppgett en mycket hög grad av upprepade utsatthet; 4 procent av de hotade har utsatts för tio hot eller fler.⁴¹

Kön och ålder

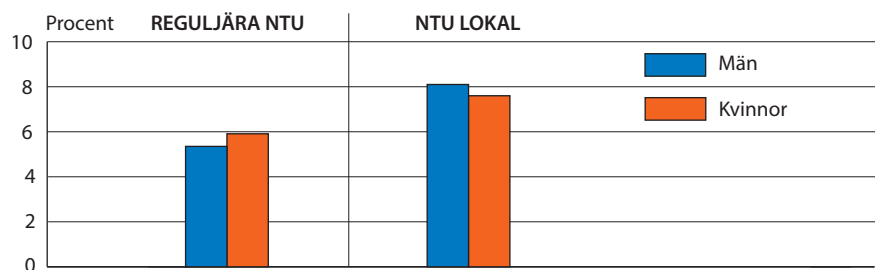
Reguljära NTU visar att kvinnor utsattes för hot i något större utsträckning än män (5,9 jämfört med 5,3 %), en skillnad som noterats sedan 2006 (se figur 3.9).

NTU Lokal visar däremot att män var något mer utsatta för hot än vad kvinnor var under 2016 (8,1 jämfört med 7,6 %, se figur 3.10).

Figur 3.9 Utsatta för hot. Andel för respektive kön, åren 2005–2016 enligt reguljära NTU (tabell 3C).

Figur 3.10 Utsatta för hot. Andel för respektive kön, år 2016 enligt reguljära NTU samt enligt NTU Lokal (tabell 3C).

Reguljära NTU visar att utsattheten för hot i stort sett är lägre ju äldre åldersgrupp som studeras (se figur 3.11). Bland personer i åldersgrupperna 20–24 och 25–34 år har 8,8 respektive 8,0 procent utsatts för hot, och bland personer i åldersgruppen 75–79 år har 1,2 procent utsatts under 2016. Även när hänsyn tas till kön är fördelningen mellan

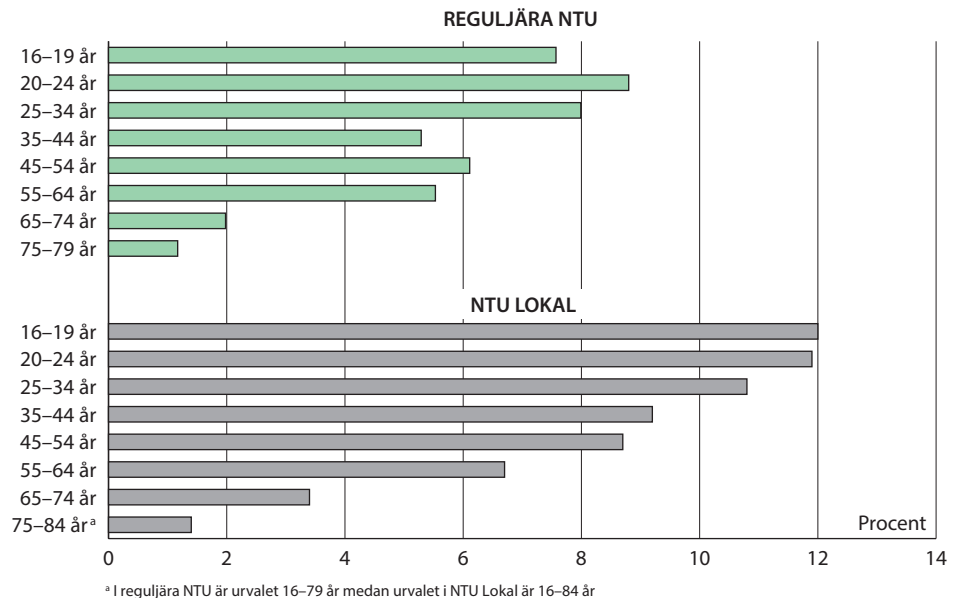
⁴¹ Antalet händelser redovisas inte i NTU Lokal, av metodologiska skäl; se NTU 2017. Teknisk rapport (Brå 2018).

åldersgrupperna likartad, det vill säga utsattheten är högst bland de yngre och minskar ju äldre åldersgrupp som studeras (se tabell 3C).

Se avsnittet *Jämförbarhet mellan reguljära NTU och NTU Lokal* i metodkapitlet, om varför de två undersökningarna visar olika nivåer och inte kan jämföras.

NTU Lokal visar liknande mönster. Andelen utsatta för hot är störst i åldern 16–24 år (11,9–12,0 %); sedan minskar utsattheten ju äldre åldersgrupp som studeras (se figur 3.11). Detta gäller även när hänsyn tas till kön. I den äldsta åldersgruppen, det vill säga 75–84 år, har 1,4 procent utsatts för hot under 2016.

Figur 3.11 Utsatta för hot. Andel för respektive åldersgrupp, år 2016 enligt reguljära NTU samt enligt NTU Lokal (tabell 3C).

Olika gruppers utsatthet för hot

Reguljära NTU:s resultat visar att det finns skillnader mellan olika grupper i befolkningen när det gäller utsatthet för hot (se tabell 3C). Ensamstående med eller utan barn uppger oftare att de har blivit utsatta jämfört med sammanboende med eller utan barn (11,8 respektive 7,3 %, jämfört med 4,3 respektive 4,0 %). Det är också vanligare för boende i flerfamiljshus (6,8 %) än för boende i småhus (4,5 %) att ha blivit utsatta för hot. Boende i storstadsregioner utsätts i större utsträckning (6,7 %) än personer som bor i större städer respektive i mindre städer eller på landsbygden (5,2 respektive 4,4 %). Andelen utsatta för hot är också större bland personer födda i Sverige med två utrikesfödda föräldrar (8,2 %) än bland personer födda i Sverige med minst en inrikesfödd förälder eller personer som själva är utrikesfödda (5,3 respektive 6,3 %). Utsattheten för hot är dessutom något större bland personer med eftergymnasial utbildning eller som högst förgymnasial utbildning (5,8 % i båda grupperna) än bland personer med gymnasial utbildning (5,4 %).

NTU Lokal visar också att det finns skillnader mellan olika grupper i befolkningen. Ensamstående med eller utan barn uppger oftare att de har blivit utsatta för hot än vad sammanboende med eller utan barn

gör (12,9 respektive 9,4 % jämfört med 7,5 respektive 6,1 %). Det är också vanligare att ha blivit utsatt för hot bland boende i flerfamiljshus (9,4 %) än bland boende i småhus (6,6 %). En större andel boende i storstadsregioner utsätts (9,4 %) än boende i andra större städer eller boende i mindre städer eller på landsbygden (7,5 respektive 6,1 %). Vidare är andelen utsatta för hot större bland personer födda i Sverige med två utrikesfödda föräldrar (11,8 %) än bland personer födda i Sverige med minst en inrikesfödd förälder eller personer som själva är utrikesfödda (7,7 respektive 8,0 %). Det är inga större skillnader i utsatthet när hänsyn tas till utbildningsnivå. Bland personer med eftergymnasial utbildning utsattes 8,1 procent, medan motsvarande siffra bland personer med gymnasial utbildning är 7,7 procent. Bland personer med som högst förgymnasial utbildning uppgår 7,9 procent utsatthet för hot.

Sexualbrott

Frågan om utsatthet för sexualbrott ser likadan ut i reguljära NTU som i NTU Lokal, men förklaringen skiljer sig åt i viss mån. För att fånga omfattningen av utsatthet för sexualbrott ställs följande fråga i respektive undersökning:

Reguljära NTU: *Ofredade, tvingade eller angrep någon dig sexuellt under förra året (2016)? Det gäller både allvarliga och mindre allvarliga händelser, till exempel hemma, på jobbet, i skolan eller på någon allmän plats.*

NTU Lokal: *Ofredade, tvingade eller angrep någon dig sexuellt under förra året (2016)? Det kan till exempel handla om sexuella kränkande kommentarer i tal eller skrift eller att någon tafsar på dig, tvingat dig till en sexuell handling eller våldtagit dig. Det kan ha hänt hemma, i skolan, på arbetsplatsen, på internet eller på annan plats.*

I reguljära NTU uppgår 2,4 procent av befolkningen (16–79 år) att de har utsatts för sexualbrott under 2016, vilket motsvarar cirka 181 000 personer. Det är en ökning jämfört med 2015, då 1,7 procent uppgav att de hade blivit utsatta. Under perioden 2005–2012 låg sexualbrotten på en relativt stabil nivå kring 1 procent utsatta; därefter har det skett en ökning (se tabell 3.1).

Enligt reguljära NTU uppskattades antalet brottsändelser 2016 till ungefär 654 000, vilket är avsevärt fler än något annat år. Dock har antalet händelser varierat kraftigt över tid, vilket medför att de årsvisa resultaten för antal händelser ska tolkas med försiktighet och inte användas som huvudsaklig indikator på utsatthet för sexualbrott (se tabell 3B).⁴²

Sexualbrott är en brottstyp där det är relativt vanligt med upprepad utsatthet. Drygt fyra av tio (42 %) uppgår att de utsattes för mellan två

⁴² Variationen i antalet händelser beror på att enskilda personer med mycket hög upprepad utsatthet kan få stor inverkan på beräkningarna. Det gäller i synnerhet relativt ovanliga brottstyper som sexualbrott, vilket kan illustreras av att 48 procent av sexualbrottsändelserna i årets undersökning härrör från endast 9 procent av dem som utsattes för sexualbrott. I och med att antalet beräknade händelser i NTU kan variera kraftigt över tid, redovisas utsatthet för brott huvudsakligen i andel utsatta personer.

och nio händelser under 2016, enligt reguljära NTU. Ungefär en tiondel (9 %) utsattes för tio eller fler händelser. Av alla som utsattes för sexualbrott har alltså sammanlagt drygt hälften (51 %) utsatts minst två gånger under 2016.

Se avsnittet *Jämförbarhet mellan reguljära NTU och NTU Lokal* i metodkapitlet, om varför de två undersökningarna visar olika nivåer och inte kan jämföras.

NTU Lokal visar att 4,7 procent av befolkningen (16–84 år) har utsatts för sexualbrott under 2016. Detta motsvarar cirka 369 000 personer. NTU Lokal visar även att över fyra av tio utsatta för sexualbrott (44 %) utsattes för mellan två och nio händelser under 2016. Nära en femtedel (18 %) utsattes för tio eller fler händelser. Av alla som utsatts för sexualbrott har alltså sammanlagt 62 procent utsatts minst två gånger under 2016.⁴³

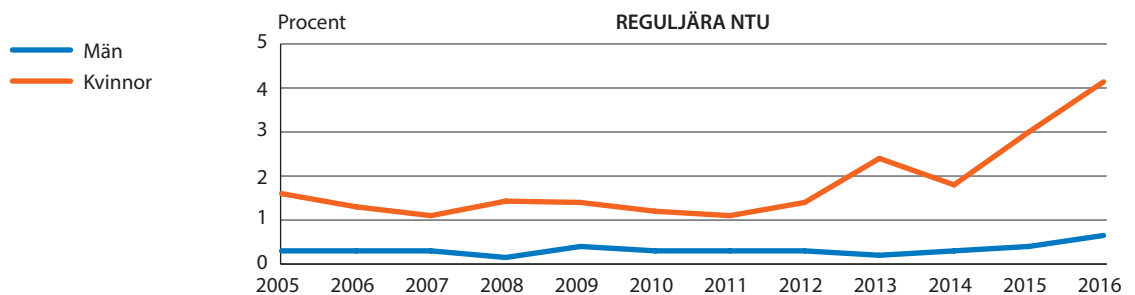
Det är viktigt att notera att sexualbrott innefattar ett brett spektrum av brott – allt från lindrigare brott, som blottning, till mycket allvarliga brott, som våldtäkt. Det är sannolikt att dessa olika typer av sexualbrott skiljer sig åt när det gäller brottsplats och relation till gärningspersonen. Vidare är det till följd av frågans känsliga art heller inte sannolikt att NTU fullt ut fångar in de händelser som man avser mäta i undersökningen (se vidare avsnitten om allvarliga sexualbrott för respektive undersökning).

Kön och ålder

Reguljära NTU visar att betydligt fler kvinnor än män har blivit utsatta för sexualbrott; 4,1 procent av kvinnorna jämfört med 0,6 procent av männen uppger att de blev utsatta under 2016 (se figur 3.12). För kvinnor låg sexualbrodden under perioden 2005–2012 på en relativt stabil nivå, men de senaste fyra årens resultat visar på en ökning. När det gäller männen utsatthet ser trenden liknande ut, men på betydligt lägre nivåer, med en ökning från 0,3 procent 2014 till 0,6 procent 2016.

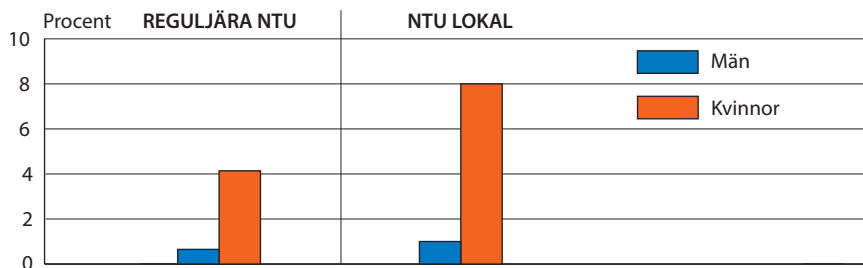
Även i NTU Lokal framgår det att kvinnor har blivit avsevärt mer utsatta än män. Det gäller 8,0 procent av kvinnorna och 1,0 procent av männen under 2016 (se figur 3.13).

Figur 3.12 Utsatta för sexualbrott. Andel för respektive kön, åren 2005–2016 enligt reguljära NTU (tabell 3C).

⁴³ Antalet händelser redovisas inte i NTU Lokal, av metodologiska skäl, se *NTU 2017. Teknisk rapport* (Brå 2018).

Figur 3.13 Utsatta för sexualbrott. Andel för respektive kön, år 2016 enligt reguljära NTU samt enligt NTU Lokal (tabell 3C).

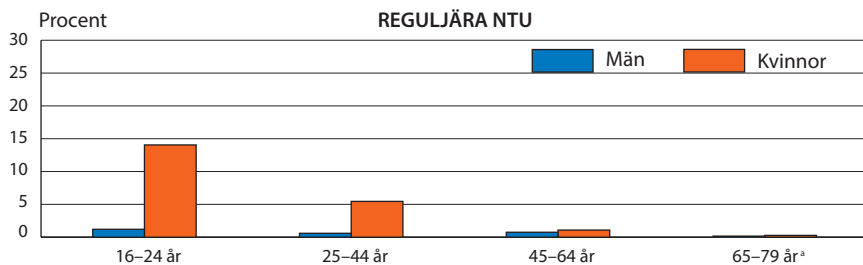

Reguljära NTU visar att kvinnor i åldern 16–24 år är den grupp som var mest utsatt för sexualbrott 2016 (14 %). Kvinnors utsatthet skiljer sig mycket mellan åldersgrupperna och eftersom utsattheten ökat kraftigt i den yngsta åldersgruppen de senaste åren har också skillnaderna mellan åldersgrupperna ökat över tid (14,0 % i den yngsta respektive 0,3 % i den äldsta åldersgruppen; se tabell 3C). Även bland män har utsattheten för sexualbrott ökat i den yngsta åldersgruppen (0,5 % år 2015 jämfört med 1,2 % år 2016). Antalet män som uppger att de utsatts för sexualbrott är dock mycket lågt, och risken för slumpmässiga variationer från år till år blir därför större. Ökningen bör därmed tolkas med försiktighet. Minst andel utsatta män återfinns i den äldsta åldersgruppen 65–84 år (0,2 %; se figur 3.14).

Se avsnittet *Jämförbarhet mellan reguljära NTU och NTU Lokal* i metodkapitlet, om varför de två undersökningarna visar olika nivåer och inte kan jämföras.

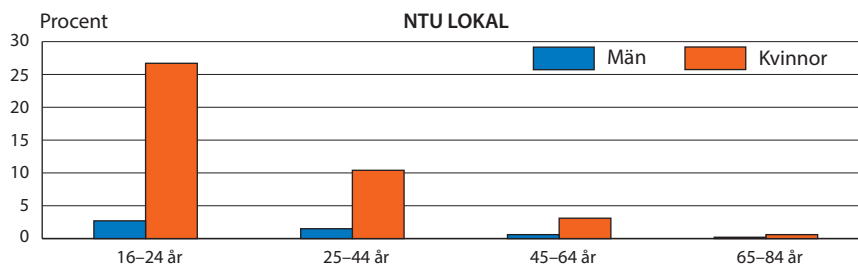
Utsattheten för sexualbrott bland kvinnor skiljer sig kraftigt åt mellan åldersgrupperna även enligt NTU Lokals mätning. Kvinnor i åldern 16–24 år är enligt NTU Lokal den grupp som var mest utsatt för sexualbrott under 2016 (26,7 %; se figur 3.15). Andelen utsatta kvinnor minskar sedan ju äldre åldersgrupp som studeras. I den äldsta åldersgruppen (65–84 år) har 0,6 procent av kvinnorna uppgett utsatthet för sexualbrott. Mönstret ser likadant ut för män, med 2,7 procent utsatta i den yngsta åldersgruppen jämfört med 0,2 procent utsatta i den äldsta.

Figur 3.14 Utsatta för sexualbrott. Andel för respektive kön och åldersgrupp, år 2016 enligt reguljära NTU (tabell 3C).

* I reguljära NTU är urvalet 16–79 år medan urvalet i NTU Lokal är 16–84 år

Figur 3.15 Utsatta för sexualbrott. Andel för respektive kön och åldersgrupp, år 2016 enligt NTU Lokal (tabell 3C).

Olika grupper utsatthet för sexualbrott

Reguljära NTU visar att precis som för merparten av de andra brotten mot enskild person tycks utsatthet för sexualbrott vara vanligare i vissa grupper av befolkningen (se tabell 3C). Ensamstående personer med eller utan barn är utsatta i större utsträckning än sammanboende med eller utan barn (4,7 respektive 4,1 % jämfört med 0,8 respektive 1,4 %). Boende i flerfamiljshus utsätts i större utsträckning än boende i småhus (3,3 jämfört med 1,6 %). Utsatthet för sexualbrott är vanligare bland personer som bor i storstadsregioner (3,1 %) jämfört med dem som bor i annan större stad (2,1 %) respektive i mindre städer eller på landsbygden (1,6 %). Andelen utsatta för sexualbrott är större bland personer födda i Sverige med två utrikesfödda föräldrar (4,4 %) än bland personer som själva är utrikesfödda (1,5 %) och bland personer födda i Sverige med minst en inrikesfödd förälder (2,5 %). När det gäller utbildningsnivå är det en större andel utsatta bland personer med förgymnasial utbildning (3,8 %) än bland personer med gymnasial utbildning eller eftergymnasial utbildning (2,0 respektive 1,9 %).

Se avsnittet *Jämförbarhet mellan reguljära NTU och NTU Lokal* i metodkapitlet, om varför de två undersökningarna visar olika nivåer och inte kan jämföras.

NTU Lokals mätning visar liksom reguljära NTU att ensamstående personer med eller utan barn är utsatta i större utsträckning än sammanboende med eller utan barn (6,4 respektive 8,3 % jämfört med 2,5 respektive 2,7 %). Boende i flerfamiljshus utsätts i större utsträckning än boende i småhus (6,2 jämfört med 3,5 %). Att utsättas för sexualbrott är vanligare bland personer som bor i storstadsregioner (5,4 %) jämfört med dem som bor i annan större stad (4,9 %) respektive i mindre städer eller på landsbygden (3,4 %). Andelen utsatta för sexualbrott är större bland personer födda i Sverige med två utrikesfödda föräldrar (7,9 %) än bland personer som själva är utrikesfödda och bland personer födda i Sverige med minst en inrikesfödd förälder (2,6 respektive 5,2 %). När det gäller utbildningsnivå är det en större andel utsatta bland personer med som högst förgymnasial utbildning (7,1 %) än bland personer med som högst gymnasial utbildning eller eftergymnasial utbildning (3,9 respektive 4,2 %).

Allvarliga sexualbrott enligt reguljära NTU

Som tidigare nämnts inbegriper begreppet sexualbrott i NTU ett brett spektrum av brott. Eftersom dessa händelser kan vara svåra att prata om i en intervjusituation, är det inte möjligt att få reda på exakt vilken typ av sexualbrott det rör sig om. För att ändå försöka få en bättre bild

av de händelser som undersökningen fångar upp, får de personer som uppgivit att de blivit utsatta för sexualbrott svara på tre frågor om brottets allvarlighetsgrad. Den första frågan rör huruvida händelsen bestod i att någon, genom att hota, hålla fast eller göra illa den utsatta personen på något sätt, tvingade eller försökte tvinga till sig en sexuell handling. Den andra frågan rör huruvida händelsen bestod i sexuellt utnyttjande i en situation där den utsatta inte kunde försvara sig, till exempel på grund av att hen sov eller var alkohol- eller drogpåverkad. Dessa två frågor beskriver händelser som skulle kunna motsvara brottsbalkens definition av försök till eller fullbordat sexuellt tvång eller våldtäkt. Den tredje frågan rör huruvida den utsatta personen själv skulle beskriva händelsen som en våldtäkt.

Eftersom det kan vara svårt för den utsatta personen själv att avgöra huruvida en händelse ska bedömas som sexuellt tvång eller våldtäkt juridiskt sett, går det inte att fastslå att alla de händelser av sexuellt tvång eller utnyttjande som rapporteras i NTU är våldtäktshändelser i juridisk mening. För att ändå kunna studera de allvarliga sexualbrottens utveckling och omfattning, bedömer Brå det därför lämpligare att utgå från svaren på de tre ovannämnda frågorna. Om man har svarat ja på någon av dem, bedöms det röra sig om ett allvarligt sexualbrott. Nedan följer en redovisning av de allvarliga sexualbrotten enligt reguljära NTU 2017.

I reguljära NTU visar svaren på de tre frågorna sammantaget att 29 procent av de sexualbrott som uppges ha begåtts 2016 varit så pass allvarliga att det kan röra sig om försök till eller fullbordat sexuellt tvång eller våldtäkt. Det är på samma nivå som föregående år (29 % 2015). Under mätperioden har andelen allvarliga händelser varierat mellan 27 och 49 procent, och ingen tydlig trend går att utläsa.

Sett till antalet händelser uppgick antalet allvarliga sexualbrott till 190 000 vilket är en tydlig ökning jämfört med 2015, då antalet händelser uppgick till 140 000. Det är även en högre nivå jämfört med tidigare år, med undantag för 2013. Antalet händelser kan dock variera kraftigt mellan åren eftersom enskilda personer med mycket hög upprepad utsatthet kan få stor inverkan på beräkningarna. Antalet händelser ska därför tolkas med försiktighet och inte användas som huvudsaklig indikator på utvecklingen av utsatthet för allvarliga sexualbrott över tid. Måttet kan dock användas som en indikator på att antalet allvarliga sexualbrott är betydligt större än vad som går att utläsa av den registerbaserade statistiken över polisanmälda brott.

Om man i stället beräknar andelen utsatta personer i befolkningen 2016 är det 0,8 procent som uppger att de utsatts för en allvarligare form av sexualbrott. Vidare är utsattheten för sexualbrott ojämnt fördelad, och upprepad utsatthet är vanligt. Detta medför att de personer som utsatts för tio eller fler sexualbrott under 2016 (9 % av de utsatta) har utsatts för nästan hälften (48 %) av samtliga sexualbrottsändelser. Svaren från denna särskilt utsatta grupp kan därför få mycket stor inverkan vid beräkningar av omfattningen av allvarliga sexualbrott. Sammantaget

kan dessa omständigheter förstärka variationen från år till år, vilket innebär att resultaten bör tolkas med försiktighet.

Se avsnittet *Jämförbarhet mellan reguljära NTU och NTU Lokal* i metodkapitlet, om varför de två undersökningarna visar olika nivåer och inte kan jämföras.

Allvarliga sexualbrott enligt NTU Lokal

I NTU Lokal får de personer som uppger att de har blivit utsatta för sexualbrott svara på två frågor om brottets allvarlighetsgrad. Den första frågan rör huruvida händelsen bestod i att någon, genom att hota, hålla fast eller göra illa den utsatta personen på något sätt, tvingade eller försökte tvinga den utsatta till en sexuell handling. Den andra rör huruvida händelsen bestod i sexuellt utnyttjande i en situation där den utsatta inte kunde försvara sig, till exempel på grund av att hen sov eller var alkohol- eller drogpåverkad. Dessa frågor beskriver händelser som i brottsbalken skulle kunna motsvara försök till eller fullbordat sexuellt tvång eller våldtäkt. Frågan om huruvida den utsatta själv skulle beskriva händelsen som en våldtäkt ingår av metodologiska skäl inte i NTU Lokal.⁴⁴

I NTU Lokal visar svaren på de två frågorna att sammantaget 1,1 procent av befolkningen (16–84 år) utsatts för något allvarligt sexualbrott under 2016. Antalet eller andelen allvarliga händelser i förhållande till samtliga sexualbrott undersöks inte i NTU Lokal 2017, av frågetekniska skäl.

Eftersom urvalet i NTU Lokal är betydligt större än urvalet i reguljära NTU, är det genom NTU Lokal möjligt att redovisa utsattheten för allvarliga sexualbrott fördelad på olika grupper i befolkningen. Resultaten visar att det är en större andel kvinnor än män som är utsatta för allvarliga sexualbrott (1,7 jämfört med 0,3 %), och det är även stora skillnader om man tar hänsyn till ålder. Bland unga kvinnor i åldersgruppen 16–24 år är utsattheten för allvarliga sexualbrott 6,4 procent, medan motsvarande siffra för kvinnor i åldern 25–44 år är 2,2 procent. Minst andel utsatta kvinnor (0,1 %) återfinns i den äldsta åldersgruppen (65–84 år). Även bland män är den yngsta åldersgruppen (16–24 år) mest utsatt, däremot är skillnaden jämfört med något äldre män (25–44 år) inte lika markant (0,9 % respektive 0,5 %).

Utsattheten för allvarliga sexualbrott i NTU Lokal är betydligt högre bland personer med som högst förgymnasial utbildning (2,0 %) jämfört med som högst gymnasial och eftergymnasial utbildning (0,8 respektive 0,7 %), vilket sammanfaller med att utsattheten för allvarliga sexualbrott är vanligast i den yngsta åldersgruppen. Andelen utsatta för allvarliga sexualbrott är även större bland ensamstående med eller utan barn (2 % vardera) jämfört med sammanboende med eller utan barn (0,4 respektive 0,5 %). I likhet med för samtliga sexualbrott totalt sett är även svenskfödda med utrikesfödda föräldrar mer utsatta för sexualbrott av allvarlig karaktär (1,9 %) jämfört med inrikesfödda med

⁴⁴ En annan skillnad, undersökningarna emellan, som sannolikt får särskilt stor betydelse när man ställer just känsliga frågor som de om allvarliga sexualbrott, är att NTU Lokal genomförs med hjälp av webb- och postenkäter. Detta ökar sannolikt känslan av anonymitet och därmed benägenheten att våga rapportera utsatthet för allvarliga sexualbrott jämfört med i en telefonintervjusituation, som i reguljära NTU. Det är därför förväntat att NTU Lokal fångar upp fler fall av utsatthet för allvarliga sexualbrott.

minst en inrikesfödd förälder (1,1 %) och utrikesfödda (0,7 %). Mindre skillnader påvisas vad gäller boendeort; utsattheten bland boende i storstadsregionen eller annan större stad är 1,1 procent, medan motsvarande siffra för boende på landsbygden är 0,9 procent. Vad gäller boendetyper är andelen utsatta för allvarliga sexualbrott högre bland boende i flerfamiljshus (1,4 %) jämfört med boende i småhus (0,8 %).

Personrån

I både reguljära NTU och i NTU Lokal ställs följande fråga för att undersöka hur många i befolkningen (16–79 år i reguljära NTU, 16–84 år i NTU Lokal) som utsatts för personrån under 2016:

Rånade eller försökte någon råna dig genom att använda hot eller våld under förra året (2016)?

Reguljära NTU visar att 1,4 procent av befolkningen (16–79 år) utsattes för personrån eller försök till personrån under 2016, vilket motsvarar cirka 108 000 personer. Det är en högre nivå än 2015, då andelen utsatta var 0,9 procent. Tidigare har andelen utsatta legat på en relativt stabil nivå runt 1 procent utsatta. Det återstår att se om den senaste ökningen är början på en ökande trend eller en avvikelse från en annars relativt stabil nivå.

I reguljära NTU är personrån den brottstyp som minst andel uppger sig ha blivit utsatta för. Förhållandet mellan antalet utsatta personer och antalet händelser styrs av hur vanligt det är med upprepad utsatthet. Reguljära NTU visar att upprepad utsatthet för personrån är relativt ovanligt. De flesta (75 %) av dem som uppger utsatthet för personrån under 2016 utsattes för ett sådant brott en gång under året. Antalet rapporterade personrån 2016 uppgår till 216 000, vilket är en kraftig ökning från 2015, då antalet händelser beräknades till 90 000.

Se avsnittet *Jämförbarhet mellan reguljära NTU och NTU Lokal* i metodkapitlet, om varför de två undersökningarna visar olika nivåer och inte kan jämföras.

NTU Lokal visar att 1,1 procent av befolkningen (16–84 år) utsattes för personrån eller försök till personrån under 2016, vilket motsvarar cirka 88 000 personer. Detta är den enda brottstypen som visar lägre nivåer i NTU Lokal än i reguljära NTU.⁴⁵

I NTU Lokal, liksom i reguljära NTU, är personrån den brottstyp som minst andel uppger sig ha blivit utsatta för, och de flesta (72 %) av dessa personer utsattes endast en gång under året.⁴⁶

Kön och ålder

Reguljära NTU visar att män utsattes för personrån eller försök till personrån i större utsträckning än kvinnor under 2016, vilket följer samma mönster som tidigare år (se figur 3.16). Sammantaget uppger 1,9 procent av männen att de utsattes under 2016, vilket är en ökning från förra året, då 1,3 procent av männen utsattes för personrån. Ande-

⁴⁵ En möjlig förklaring till detta är att brottstypen fickstöld har tillkommit i NTU Lokal, och att personer som annars skulle ha svarat att de blivit utsatta för rån istället väljer fickstöld, om det bättre stämmer in på vad de blivit utsatta för.

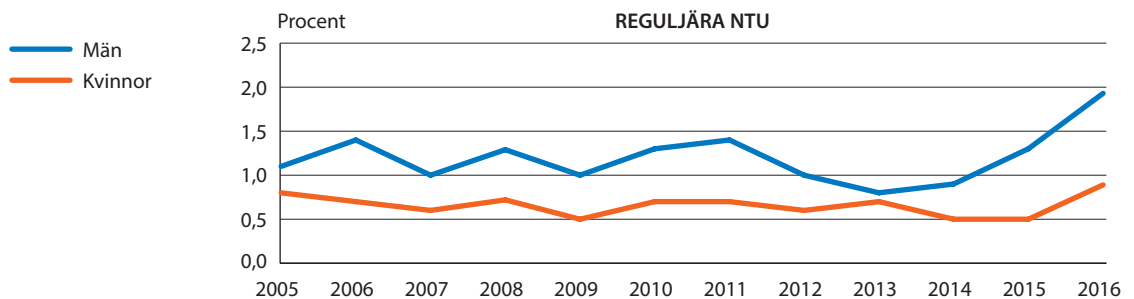
⁴⁶ Antalet händelser redovisas inte i NTU Lokal, av metodologiska skäl, se *NTU 2017. Teknisk rapport* (Brå 2018).

len utsatta män har tidigare varierat kring en stabil nivå, men de senaste tre åren noteras en uppgång. Det ska dock noteras att personrån är en brottstyp som få personer uppger sig ha blivit utsatta för, och risken för slumpmässiga variationer från år till år är därför större. Trenden bör därför tolkas med viss försiktighet. Av kvinnorna utsattes 0,9 procent för personrån under 2016, vilket även det är en ökning från 2015, då 0,5 procent utsattes. Nivån är den högsta som har uppmätts, men följer ändå det tidigare mönstret av variationer kring en relativt stabil nivå.

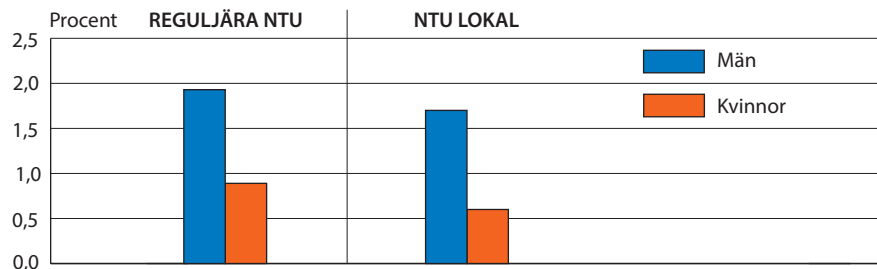
Se avsnittet *Jämförbarhet mellan reguljära NTU och NTU Lokal* i metodkapitlet, om varför de två undersökningarna visar olika nivåer och inte kan jämföras.

Även NTU Lokal visar att män utsattes för personrån i större utsträckning än kvinnor; 1,7 procent av männen uppger att de utsattes för personrån under 2016, medan motsvarande andel hos kvinnorna var 0,6 procent (se figur 3.17).

Figur 3.16 Utsatta för personrån. Andel för respektive kön, åren 2005–2016 enligt reguljära NTU (tabell 3C).

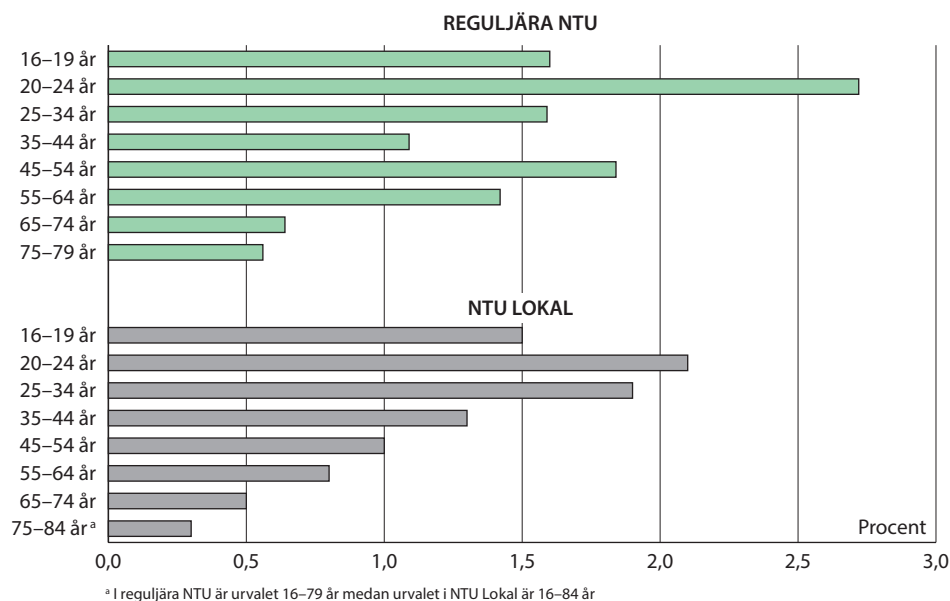
Figur 3.17 Utsatta för personrån. Andel för respektive kön, år 2016 enligt reguljära NTU samt enligt NTU Lokal (tabell 3C).

Sedan 2005 har personer i de lägre åldersgrupperna uppgett utsatthet för personrån i störst utsträckning, enligt reguljära NTU. År 2016 är utsattheten relativt jämnt fördelad mellan de olika åldersgrupperna upp till 64 år, bortsett från åldersgruppen 20–24 år, som har den största andelen utsatta (2,7 %). De två äldsta åldersgrupperna (65–74 år samt 75–79 år) har liksom tidigare år minst andel utsatta (0,6 % i båda grupperna, se figur 3.18).

Bland både män och kvinnor finns den största andelen utsatta i åldersgruppen 16–24 år (3,0 respektive 1,3 %) och den minsta andelen utsatta i åldersgruppen 65–79 år (0,6 % bland både män och kvinnor; se tabell 3C).

Figur 3.18 Utsatta för personrån. Andel för respektive åldersgrupp, år 2016 enligt reguljära NTU samt enligt NTU Lokal (tabell 3C).

Se avsnittet *Jämförbarhet mellan reguljära NTU och NTU Lokal* i metodkapitlet, om varför de två undersökningarna visar olika nivåer och inte kan jämföras.

Även mätningen i NTU Lokal visar att störst andel utsatta finns i åldersgruppen 20-24 år (2,1 %). Bortsett från de allra yngsta (16-19 år) framträder ett mönster, där utsattheten är lägre ju äldre åldersgrupp som studeras, och bland personer i åldersgruppen 75-84 år har 0,3 procent uppgett utsatthet för personrån 2016. Bland både män och kvinnor finns den största andelen utsatta i åldersgruppen 16-24 år (2,9 respektive 0,9 %). Minst andel utsatta finns i den äldsta åldersgruppen, 65-84 år (0,6 % bland män respektive 0,3 % bland kvinnor; se tabell 3C).

Olika grupper utsatthet för personrån

I resultaten från reguljära NTU framkommer skillnader mellan olika grupper i befolkningen när det gäller utsatthet för personrån 2016 (se tabell 3C). Utrikesfödda personer samt personer som är födda i Sverige med två utrikesfödda föräldrar utsätts i högre grad för personrån (2,1 % i båda grupperna) än svenskfödda med minst en inrikesfödd förälder (1,2 %). Personer med som högst förgymnasial utbildning är mer utsatta (1,9 %) än personer med som högst gymnasial utbildning (1,6 %), och skillnaden blir ännu större jämfört med personer med eftergymnasial utbildning (0,9 %). Bland boende i flerfamiljshus är utsattheten större (2,0 %) än bland boende i småhus (0,8 %). Boende i storstadsregioner uppger högre nivåer av utsatthet (2,1 %) än boende i andra större städer (1,0 %) respektive i mindre städer eller på landsbygden (0,9 %). Slutligen är utsattheten för personrån större bland ensamstående, såväl med barn som utan barn (2,2 respektive 2,6 %), än bland sammanboende, såväl med som utan barn (0,5 respektive 0,8 %).

NTU Lokal visar att personer som är födda i Sverige med två utrikesfödda föräldrar utsätts för personrån i högre grad (1,8 %) än att svenskfödda med minst en inrikesfödd förälder och utrikesfödda personer

(1,0 respektive 1,4 %). Vidare visar NTU Lokal att personer med som högst förgymnasial utbildning är mer utsatta för personrån (1,4 %) än personer med gymnasial eller eftergymnasial utbildning (1,2 respektive 0,8 %). Utsattheten är större bland boende i flerfamiljshus (1,5 %) än bland boende i småhus (0,8 %). Boende i storstadsregioner uppger högre nivåer av utsatthet (1,4 %) än boende i andra större städer (1,0 %) respektive i mindre städer eller på landsbygden (0,8 %). Utsattheten för personrån är större bland ensamstående, såväl med barn som utan barn (1,4 respektive 1,6 %), än bland sammanboende, såväl med barn som utan barn (0,8 respektive 0,9 %).

Fickstöld

Fickstöld är en brottstyp som har tillkommit genom NTU Lokal, varpå inget resultat från reguljära NTU redovisas nedan. För att fånga omfattningen av utsattheten för fickstöld ställs följande fråga:

NTU Lokal: *Blev du bestulen på pengar eller andra värdesaker som du burit på dig i fickan eller i en väska (så kallad fickstöld) under förra året (2016)?*

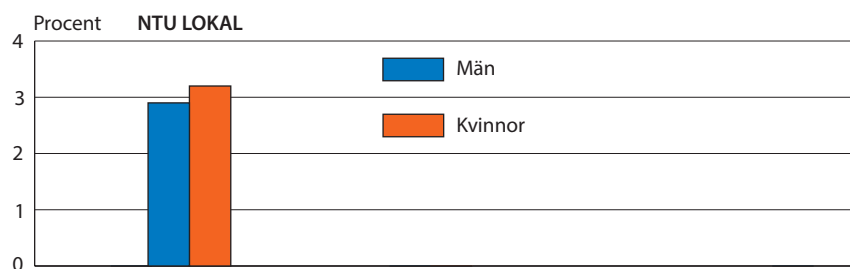
Se avsnittet *Jämförbarhet mellan reguljära NTU och NTU Lokal* i metodkapitlet, om varför de två undersökningarna visar olika nivåer och inte kan jämföras.

I NTU Lokal uppger 3,1 procent av befolkningen (16–84 år) att de blivit utsatta för fickstöld under 2016. Det motsvarar cirka 240 000 personer. Majoriteten av de utsatta (83 %) uppger att det rört sig om en (1) händelse under 2016.⁴⁷

Kön och ålder

Kvinnor uppger i något större utsträckning än män att de har utsatts för fickstöld under 2016; 3,2 procent av kvinnorna jämfört med 2,9 procent av männen (se figur 3.19).

Figur 3.19 Utsatta för fickstöld. Andel för respektive kön, år 2016 enligt NTU Lokal (tabell 3C).

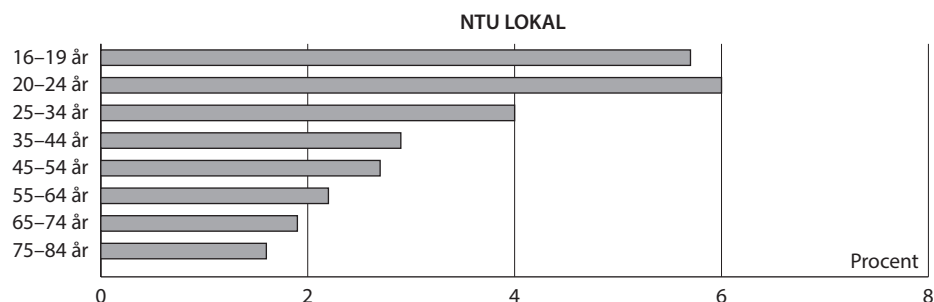

Bortsett från de allra yngsta (16–19 år) är mönstret att utsattheten är lägre ju äldre åldersgrupp som studeras. Bland personer i åldersgruppen 20–24 år har 6,0 procent utsatts för fickstöld, och bland personer i åldern 75–84 år har 1,6 procent utsatts (se figur 3.20).

Bland både kvinnor och män är andelen utsatta för fickstöld störst i åldersgruppen 16–24 år (6,8 % för kvinnor respektive 4,7 % för män) och minst i åldersgruppen 65–84 år (1,8 % i båda grupperna; se tabell 3C).

⁴⁷ Antalet händelser redovisas inte i NTU Lokal, av metodologiska skäl, se NTU 2017. Teknisk rapport (Brå 2018).

Figur 3.20 Utsatta för fickstöld. Andel för respektive åldersgrupp, år 2016 enligt NTU Lokal (tabell 3C).

Olika grupper utsatthet för fickstöld

Personer med som högst förgymnasial utbildning har en större andel utsatta för fickstöld (3,7 %) än med personer med som högst gymnasial utbildning (2,9 %) eller med eftergymnasial utbildning (2,8 %). Utrikesfödda personer har en större andel utsatta för (3,8 %) i jämförelse med inrikesfödda personer med två utrikesfödda föräldrar samt personer som är födda i Sverige med minst en inrikesfödd förälder (3,4 respektive 2,9 %). Ensamstående med eller utan barn utsätts för fickstöld i större utsträckning (3,7 respektive 4,1 %) jämfört med sammanboende med eller utan barn (2,5 respektive 2,4 %). Det är även vanligare med utsatthet för fickstöld bland boende i flerfamiljshus (3,7 %) än bland boende i småhus (2,5 %). Slutligen är det vanligare bland boende i storstadsregioner (4,3 %) än bland boende i andra större städer (2,6 %) och i mindre städer eller på landsbygden (2 %).

Bedrägeri

Bedrägeri är en brottstyp som drabbar inte bara privatpersoner, utan också exempelvis företag och myndigheter. I NTU är det dock endast bedrägeri mot privatpersoner som berörs. Följande avsnitt kommer enbart redovisas utifrån reguljära NTU, eftersom bedrägeri i NTU Lokal istället har delats upp i brottstyperna försäljningsbedrägeri samt kort-/kreditbedrägeri, som redovisas i ett separat avsnitt. För att utreda omfattningen av bedrägeri ställs nedanstående fråga i reguljära NTU.

Reguljära NTU: Blev du som privatperson på ett brottsligt sätt lurad på pengar eller andra värdesaker under förra året (2016)?

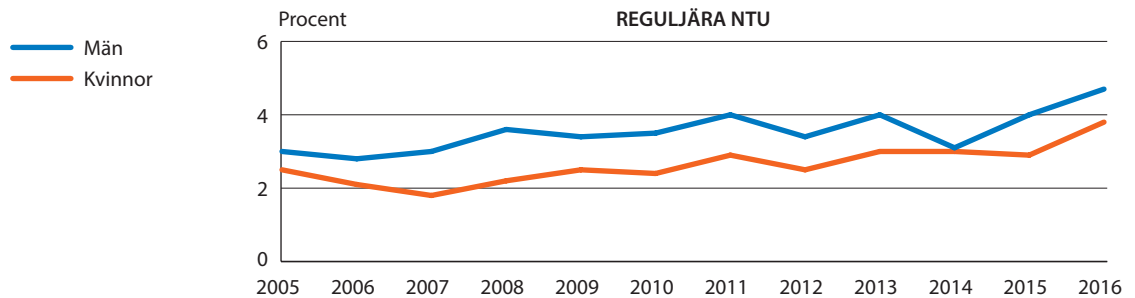
Reguljära NTU visar att 4,3 procent av befolkningen (16-79 år) utsattes för bedrägeri under 2016, vilket motsvarar cirka 326 000 personer. Det är en större andel utsatta jämfört med 2015, då 3,5 procent uppgav att de hade blivit utsatta. Bedrägeribrotten visar en uppåtgående trend under mätperioden (se figur 3.1). Majoriteten av de utsatta (79 %) uppger att det rört sig om en (1) händelse under 2016. Antalet skattade händelser i befolkningen uppgår 2016 till cirka 574 000 (se tabell 3B).⁴⁸

⁴⁸ Bedrägeribrott är något man kan vara utsatt för utan att veta om det. Detta faktum kan påverka utfallet i undersökningen, och bör beaktas när resultaten tolkas.

Kön och ålder

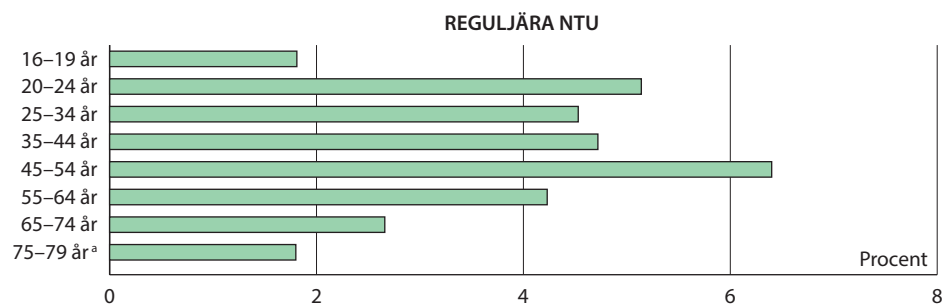
Män har under hela tidsperioden utsatts för bedrägeri i en större utsträckning än kvinnor, vilket även är fallet i årets mätning, som visar att 4,7 procent av männen jämfört med 3,8 procent av kvinnorna utsattes för bedrägeri under 2016 (se figur 3.21). En uppåtgående trend i utsatthet kan urskiljas både bland män och bland kvinnor, dock på något lägre nivåer bland kvinnor.

Figur 3.21 Utsatta för bedrägeri. Andel för respektive kön, åren 2005–2016 enligt reguljära NTU (tabell 3C).

Utsatthet för bedrägeri är vanligast i åldersgruppen 45–54 år (6,4 %), och minst vanligt i den yngsta (16–19 år) och den äldsta (75–79 år) åldersgruppen (1,8 % i båda grupperna; se figur 3.22). Skillnaderna mellan åldersgrupperna är något större bland kvinnor än bland män (se tabell 3C). Bland både män och kvinnor är dock andelen utsatta störst i åldersgruppen 45–64 år (5,8 % för män respektive 4,9 % för kvinnor) och minst i åldersgruppen 65–79 år (3,3 % för män respektive 1,6 % för kvinnor, se tabell 3C).

Figur 3.22 Utsatta för bedrägeri. Andel för respektive åldersgrupp, år 2016 enligt reguljära NTU (tabell 3C).

^a I reguljära NTU är urvalet 16–79 år medan urvalet i NTU Lokal är 16–84 år

Olika grupper utsatthet för bedrägeri

Personer med som högst förgymnasial utbildning har en mindre andel utsatta för bedrägeri (3,7 %) jämfört med personer med som högst gymnasial utbildning (4,5 %) samt personer med eftergymnasial utbildning (4,4 %). Utrikesfödda personer har en större andel utsatta för bedrägeri (5,3 %) jämfört med svenskfödda personer med två utrikes-

födda föräldrar (4,3 %) och jämfört med personer som är födda i Sverige med minst en inrikesfödd förälder (4,0 %).

Ensamstående med barn utsätts för bedrägeri i betydligt större utsträckning (8,6 %) jämfört med ensamstående utan barn (4,2 %) och jämfört med sammanboende med eller utan barn (4,3 respektive 3,6 %). Det är även vanligare med utsatthet för bedrägeri bland boende i flerfamiljshus (4,6 %) än bland boende i småhus (3,9 %). Slutligen är det också vanligare bland boende i storstadsregioner (4,8 %) jämfört med boende i andra större städer (3,8 %) respektive i mindre städer eller på landsbygden (4,2 %).

Försäljningsbedrägeri

Brottstypen bedrägeri, som ingår i reguljära NTU, har i NTU Lokal delats upp i försäljningsbedrägeri samt kort-/kreditbedrägeri. I detta avsnitt redovisas resultatet för försäljningsbedrägeri. För att belysa omfattningen av försäljningsbedrägeri ställs följande fråga:

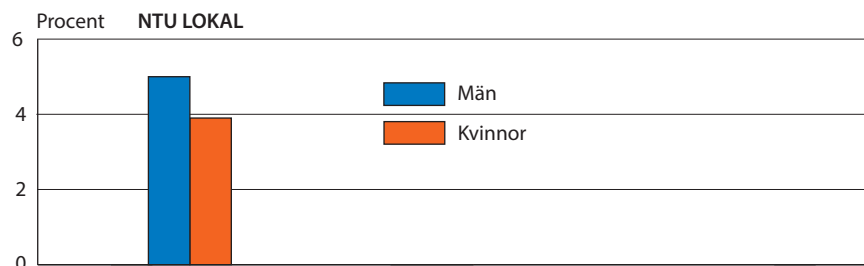
NTU Lokal: *Har någon på ett brottsligt sätt lurat dig som privatperson på pengar då du har köpt eller sålt något under förra året (2016)?*

År 2016 utsattes 4,5 procent av befolkningen (16–84 år) för försäljningsbedrägeri. Detta motsvarar cirka 349 000 personer.⁴⁹ Majoriteten av de utsatta (76 %) uppger att det rört sig om en (1) händelse under 2016.⁵⁰

Kön och ålder

Under 2016 har män utsatts för försäljningsbedrägeri i större utsträckning än kvinnor (5,0 respektive 3,9 %; se figur 3.23).

Figur 3.23 Utsatta för försäljningsbedrägeri. Andel för respektive kön, år 2016 enligt NTU Lokal (tabell 3C).

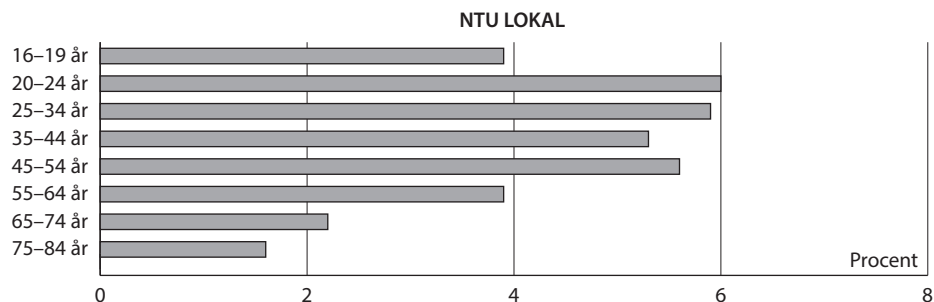
Utsattheten för försäljningsbedrägeri under 2016 är relativt jämnt fördelad i åldrarna 20–54 år, där andelen utsatta varierar mellan 5,3–6,0 procent. Utsattheten minskar därefter i de äldre åldersgrupperna. Även den yngsta åldersgruppen har en något mindre andel utsatta (3,9 %; se figur 3.24).

⁴⁹ Bedrägeribrott är något man kan vara utsatt för utan att veta om det. Detta faktum kan påverka utfallet i undersökningen, och bör beaktas när resultaten tolkas.

⁵⁰ Antalet händelser redovisas inte i NTU Lokal, av metodologiska skäl, se NTU 2017. Teknisk rapport (Brå 2018).

Bland män är andelen utsatta störst i åldersgruppen 16–24 år (6,0 %) och minst i åldersgruppen 65–84 år (2,7 %). Bland kvinnor är andelen utsatta däremot störst i åldersgruppen 25–44 år (5,5 %), och liksom för män minst i åldersgruppen 65–84 år (1,4 %; se tabell 3B).

Figur 3.24 Utsatta för försäljningsbedrägeri. Andel för respektive åldersgrupp, år 2016 enligt NTU Lokal (tabell 3C).

Olika grupper utsatthet för försäljningsbedrägeri

Personer med som högst förgymnasial utbildning har en mindre andel utsatta för försäljningsbedrägeri (3,6 %) jämfört med personer med som högst gymnasial utbildning (4,8 %) och jämfört med personer med eftergymnasial utbildning (4,6 %). Utrikesfödda personer har en större andel utsatta (5,9 %) jämfört med svenskfödda personer med två utrikesfödda föräldrar (5,3 %) och jämfört med personer som är födda i Sverige med minst en inrikesfödd förälder (4,1 %). Ensamstående eller sammanboende med barn utsätts för försäljningsbedrägeri i större utsträckning (6,7 respektive 5,6 %) jämfört med ensamstående eller sammanboende utan barn (4,3 respektive 3,6 %). Det är även vanligare med utsatthet för försäljningsbedrägeri bland boende i flerfamiljshus (4,7 %) än bland boende i småhus (4,2 %). Slutligen är det också vanligare bland boende i storstadsregioner (4,7 %) än bland boende i andra större städer respektive i mindre städer eller på landsbygden (4,3 % för båda grupperna).

Kort-/kreditbedrägeri

Brottstypen bedrägeri, som ingår i reguljära NTU, har i NTU Lokal delats upp i försäljningsbedrägeri samt kort-/kreditbedrägeri. I detta avsnitt redovisas resultatet för kort-/kreditbedrägeri. För att belysa omfattningen av kort-/kreditbedrägeri ställs följande fråga:

NTU Lokal: *Har någon på ett brottsligt sätt använt ditt kontonummer, kontokort/kontokortsuppgifter eller dina personuppgifter för att komma över pengar eller andra värdesaker under förra året (2016)?*

År 2016 har 4,9 procent av befolkningen (16–84 år) blivit utsatta för kort-/kreditbedrägeri enligt NTU Lokal, vilket motsvarar ungefär 381 000 personer.⁵¹ Upprepad utsatthet för kort-/kreditbedrägeri är

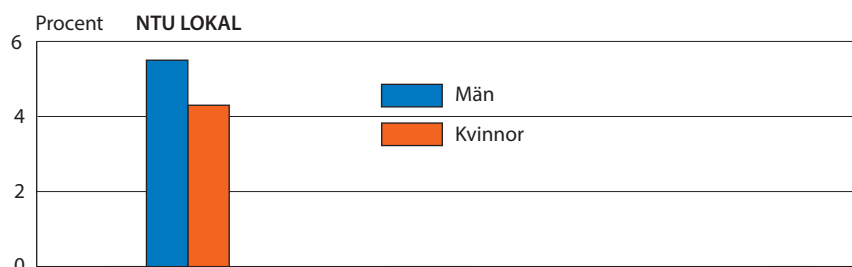
⁵¹ Bedrägeribrott är något man kan vara utsatt för utan att veta om det. Detta faktum kan påverka utfallet i undersökningen, och bör beaktas när resultaten tolkas.

mindre vanligt, och majoriteten av de utsatta (79 %) uppger att det rört sig om endast en (1) händelse under 2016.⁵²

Kön och ålder

NTU Lokal visar att män har uppgett utsatthet för kort-/kreditbedrägeri under 2016 i större utsträckning än kvinnor. Medan 5,5 procent av männen utsattes, utsattes 4,3 procent av kvinnorna (se figur 3.25).

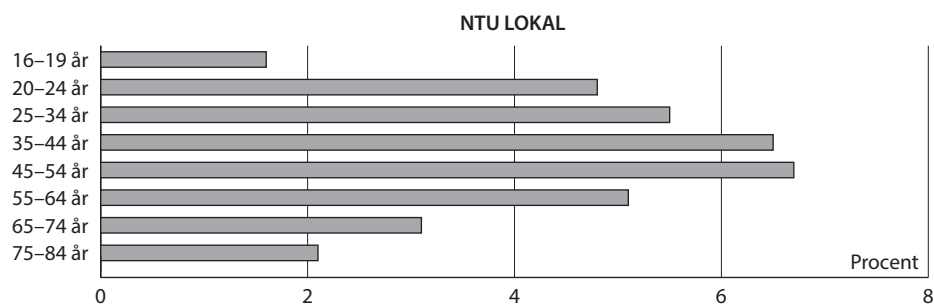
Figur 3.25 Utsatta för kort-/kreditbedrägeri. Andel för respektive kön, år 2016 enligt NTU Lokal (tabell 3C).

Utsatthet för kort-/kreditbedrägeri ökar ju äldre åldersgrupp som studeras, upp till åldersgruppen 45–54 år, som i störst utsträckning uppgett utsatthet (6,7 %). Från åldersgruppen 55–64 år minskar andelen utsatta ju äldre åldersgrupp som studeras (se figur 3.26). Minst utsatt är den yngsta åldersgruppen 16–19 år (1,6 %).

Bland män är andelen utsatta störst i åldersgruppen 45–64 år (7,0 %) och minst i åldersgruppen 16–24 år (3,2 %). Bland kvinnor är istället andelen utsatta störst i åldersgruppen 25–44 år (5,8 %) och minst i åldersgruppen 65–84 år (1,9 %; se tabell 3C).

Figur 3.26 Utsatta för kort-/kreditbedrägeri. Andel för respektive åldersgrupp, år 2016 enligt NTU Lokal (tabell 3C).

Olika grupper utsatthet för kort-/kreditbedrägeri

Personer med som högst förgymnasial utbildning har en betydligt mindre andel utsatta för kort-/kreditbedrägeri (2,8 %) jämfört med personer med gymnasial utbildning (5,0 %) samt personer med eftergym-

⁵² Antalet händelser redovisas inte i NTU Lokal, av metodologiska skäl, se NTU 2017. Teknisk rapport (Brå 2018).

nasial utbildning (6,1 %). Inrikesfödda personer med två utrikesfödda föräldrar och utrikesfödda personer har en större andel utsatta för kort-/kreditbedrägeri (6,4 respektive 5,7 %) jämfört med personer som är födda i Sverige med minst en inrikesfödd förälder (4,6 %). Ensamstående eller sammanboende med barn utsätts för kort-/kreditbedrägeri i större utsträckning (6,7 respektive 6,4 %) jämfört med ensamstående eller sammanboende utan barn (3,9 respektive 4,5 %). Vidare är utsattheten vanligare bland boende i flerfamiljshus (5,2 %) än bland boende i småhus (4,6 %). Det är även en större andel utsatta bland boende i storstadsregioner (5,9 %) än bland boende i andra större städer (4,4 %) och i mindre städer eller på landsbygden (3,9 %).

Trakasserier

Trakasserier definieras i NTU som en serie av mer eller mindre allvarliga händelser. Var och en av händelserna behöver inte nödvändigtvis klassificeras som egna brott juridiskt sett. I de fall den sammanlagda serien av händelser är brottslig kan den dock antas hamna under brottsrubriceringar, till exempel grov fridskränkning, grov kvinnofridskränkning, ofredande, hemfridsbrott eller olaga förföljelse.

Frågan om utsatthet för trakasserier har en något förändrad formulering i NTU Lokal jämfört med i reguljära NTU. För att fånga omfattningen av utsatthet för trakasserier ställs följande fråga i respektive undersökning:

Reguljära NTU: *Trakasserier kan vara att vid upprepade tillfällen t.ex. bli förföljd eller få oönskade besök, telefonsamtal, meddelanden och liknande. Blev du trakasserad vid flera tillfällen under förra året (2016)?*

NTU Lokal: *Blev du vid upprepade tillfällen under förra året (2016) förföljd eller fick du oönskade besök, telefonsamtal eller meddelanden via brev, sms eller internet av en och samma person?*

Reguljära NTU visar att 5,5 procent av befolkningen (16–79 år) uppger sig ha utsatts för trakasserier under 2016, vilket motsvarar cirka 416 000 personer. Det är en ökning jämfört med året dessförinnan, då 4,7 procent uppgav att de hade blivit utsatta. Mellan 2005 och 2010 minskade andelen utsatta successivt från 5,2 till 3,5 procent.⁵³ Därefter har utsattheten ökat (se tabell 3A).

I NTU Lokal uppges 5,9 procent av befolkningen (16–84 år) att de har blivit utsatta för trakasserier under 2016. Detta motsvarar cirka 459 000 personer (se tabell 3A).

Se avsnittet *Jämförbarhet mellan reguljära NTU och NTU Lokal* i metodkapitlet, om varför de två undersökningarna visar olika nivåer och inte kan jämföras.

⁵³ Här bör noteras att frågan om utsatthet för trakasserier omformulerats något mellan det första och det andra mätillfället, vilket kan ha bidragit till minskningen av andelen utsatta mellan 2005 och 2006. I NTU 2006 ställdes frågan på detta sätt: "Trakasserier kan vara att vid upprepade tillfällen t.ex. bli förföljd eller få oönskade besök, telefonsamtal, meddelanden och liknande. Blev du trakasserad under förra året (2005)?" Sedan NTU 2007 ingår frasen "vid flera tillfällen". Den nya formuleringen kan framstå som överflödigt, men erfarenheterna från datainsamlingen 2006 visade på behovet av att ytterligare förtydliga att trakasserier utgörs av en serie händelser.

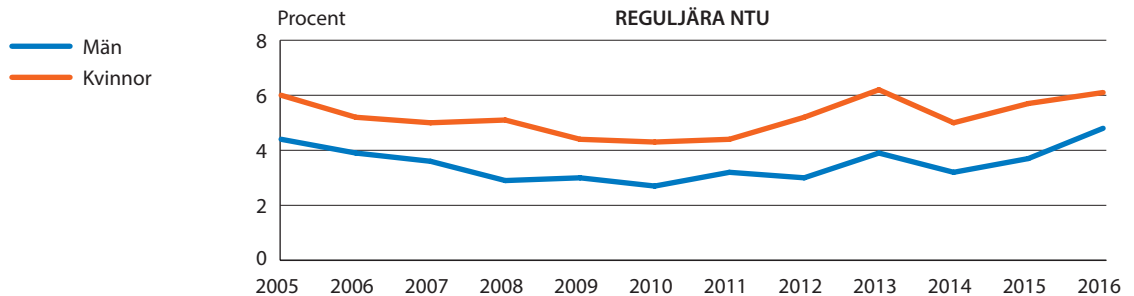
Kön och ålder

Enligt reguljära NTU är kvinnor i större utsträckning än män utsatta för trakasserier (6,1 jämfört med 4,8 %), en skillnad som är genomgående sedan 2005 (se figur 3.27). Både för kvinnor och män minskade andelen utsatta fram till 2010, och därefter har andelen ökat.

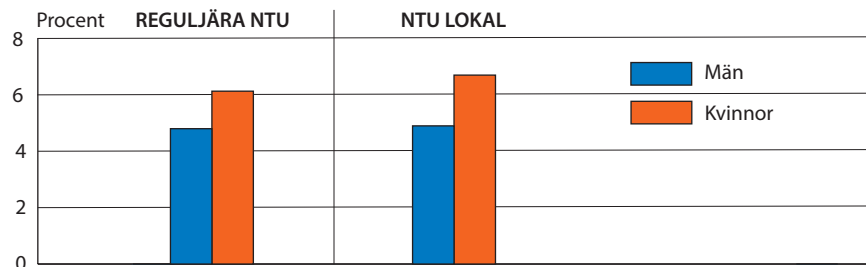
Se avsnittet *Jämförbarhet mellan reguljära NTU och NTU Lokal* i metodkapitlet, om varför de två undersökningarna visar olika nivåer och inte kan jämföras.

Även i *NTU Lokals* mätning uppger en större andel kvinnor än män att de har utsatts för trakasserier under 2016 (6,7 jämfört med 4,9 %; se figur 3.28).

Figur 3.27 Utsatta för trakasserier. Andel för respektive kön, åren 2005–2016 enligt reguljära NTU (tabell 3C).

Figur 3.28 Utsatta för trakasserier. Andel för respektive kön, år 2016 enligt reguljära NTU samt enligt NTU Lokal (tabell 3C).

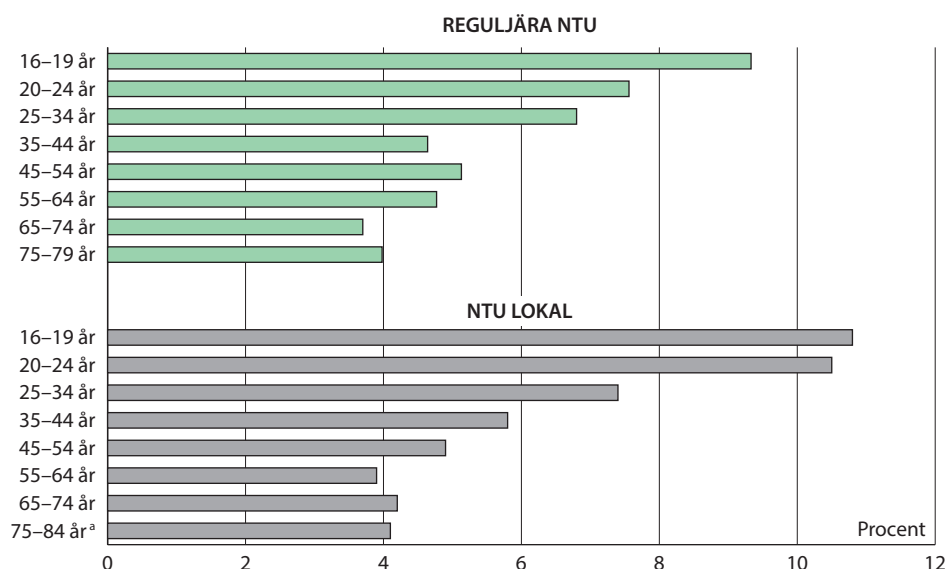

Reguljära NTU visar, i likhet med de tidigare mätningarna, att det är den yngsta åldersgruppen (16–19 år) som är mest utsatt för trakasserier (9,3 %). Minst utsatt är åldersgruppen 65–74 år (3,7 %; se figur 3.29). Årets resultat följer trenden från tidigare års mätningar, med störst andel utsatta i de yngsta åldersgrupperna och en mindre andel utsatta bland medelålders och äldre personer. Utsattheten är störst bland unga kvinnor; 11,5 procent av kvinnorna i åldern 16–24 år har utsatts för trakasserier 2016 (se tabell 3C). Även bland män är det i åldersgruppen 16–24 år som störst andel har uppgett utsatthet för trakasserier (5,6 %).

Även *NTU Lokal* visar att störst andel utsatta för trakasserier finns i de yngre åldersgrupperna, medan utsattheten är lägre bland medelålders och äldre personer. Den yngsta åldersgruppen (16–19) år har allra störst andel utsatta (10,8 %), medan åldersgruppen 55–64 år har minst andel utsatta (3,9 %; se figur 3.29). *NTU Lokal* visar att utsattheten är allra störst bland unga kvinnor. Av kvinnorna i åldern 16–24 år utsattes 14,2

procent för trakasserier under 2016. Även bland männen är utsattheten störst i åldersgruppen 16–24 år (6,3 %).

Figur 3.29 Utsatta för trakasserier. Andel för respektive åldersgrupp, år 2016 enligt reguljära NTU samt enligt NTU Lokal (tabell 3C).

^a I reguljära NTU är urvalet 16–79 år medan urvalet i NTU Lokal är 16–84 år

Olika gruppers utsatthet för trakasserier

Reguljära NTU visar att utsattheten för trakasserier är högre bland personer med som högst förgymnasial utbildning (7,1 %) jämfört med personer med som högst gymnasial utbildning eller eftergymnasial utbildning (5,4 respektive 4,7 %). Trakasserier är vanligare bland ensamstående med eller utan barn (12,8 respektive 7,7 %), jämfört med sammanboende med eller utan barn (3,3 respektive 3,7 %). Vidare är utsattheten vanligare bland boende i flerfamiljshus (6,5 %) än bland boende i småhus (4,5 %). Det är också vanligare att utsättas för trakasserier bland svenskfödda personer med båda föräldrarna utrikesfödda (8,7 %) jämfört med personer som är födda i Sverige med minst en inrikesfödd förälder (5,2 %) och jämfört med personer som är utrikesfödda (6,1 %). Andelen utsatta är något större bland boende i storstadsregioner (6,1 %), än bland personer som bor i andra större städer (5,2 %) respektive i mindre städer eller på landsbygden (4,8 %)(se tabell 3C).

Se avsnittet *Jämförbarhet mellan reguljära NTU och NTU Lokal* i metodkapitlet, om varför de två undersökningarna visar olika nivåer och inte kan jämföras.

Även NTU Lokal visar att utsattheten för trakasserier är högre bland personer med som högst förgymnasial utbildning (7,3 %) än bland personer med som högst gymnasial utbildning (5,5 %) eller eftergymnasial utbildning (5,3 %). Vidare är utsatthet för trakasserier vanligare bland ensamstående, såväl utan barn (7,9 %) som med barn (9,6 %) jämfört med sammanboende med eller utan barn (4,1 respektive 4,6 %). Det är även vanligare bland boende i flerfamiljshus (6,8 %) än bland boende i småhus (5,0 %; se tabell 3C). Utsattheten för trakasserier är större bland personer födda i Sverige med båda föräldrarna utrikesfödda

(8,3 %) samt bland utrikesfödda personer (7,3 %) jämfört med personer som är födda i Sverige med minst en inrikesfödd förälder (5,4 %). NTU Lokal visar även att andelen utsatta för trakasserier under 2016 är större bland boende i storstadsregioner (6,2 %), än bland boende i större städer (5,8 %) eller i mindre städer eller på landsbygden (5,4 %).

Nätkränkning

Nätkränkning är en av de brottstyper som inte har ingått i reguljära NTU och redovisas således enbart utifrån NTU Lokal, vilket innebär att det inte finns några resultat bakåt i tiden. För att belysa omfattningen av utsattheten för nätkränkning ställs följande fråga:

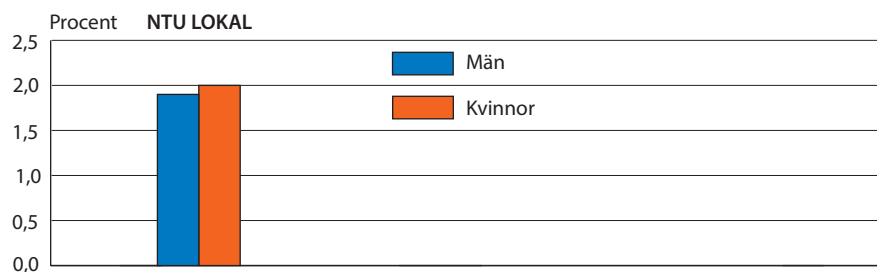
NTU Lokal: *Har någon i syfte att kränka eller skada dig spridit känsliga uppgifter, bilder, filmer och/eller kommentarer om dig på internet under förra året (2016)?*

År 2016 har 1,9 procent av befolkningen (16–84 år) utsatts för någon typ av nätkränkning, vilket motsvarar cirka 152 000 personer. Resultatet visar att det är relativt vanligt med upprepade utsatthet för nätkränkning. Över en tredjedel av de utsatta (37 %) utsattes för två till nio händelser, medan drygt en tiondel (11 %) utsattes för tio eller fler händelser. Detta innebär att sammanlagt nästan hälften (48 %) av alla som blev utsatta för någon nätkränkning under 2016 blev utsatta minst två gånger.⁵⁴

Kön och ålder

Utsattheten för nätkränkning är relativt jämnt fördelad mellan kvinnor och män (2,0 respektive 1,9 %; se figur 3.30).

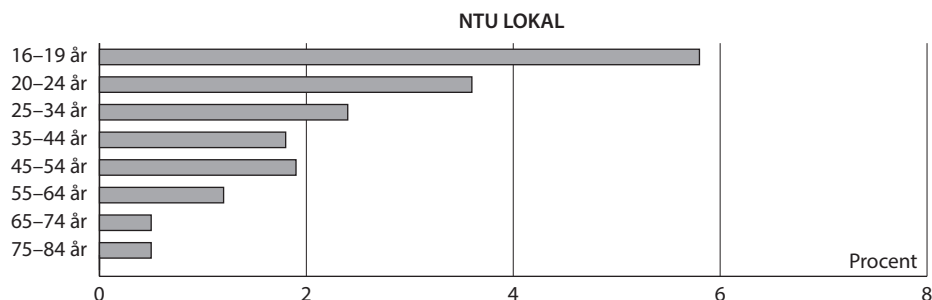
Figur 3.30 Utsatta för nätkränkning. Andel för respektive kön, år 2016 enligt NTU Lokal (tabell 3C).

När det gäller nätkränkning finns det ett samband mellan utsatthet och ålder, där utsattheten i stort sett är lägre ju äldre åldersgrupp som studeras. Störst andel utsatta finns i den yngsta åldersgruppen 16–19 år (5,8 %) och minst andel utsatta finns i de två äldsta åldersgrupperna, 65–74 år och 75–84 år (0,5 % i båda grupperna; se figur 3.31). Bland såväl män som kvinnor är andelen utsatta störst i åldersgruppen 16–24 år (3,9 respektive 5,4 %) och minst i åldersgruppen 65–84 år (0,7 % för män respektive 0,3 % för kvinnor; se tabell 3C).

⁵⁴ Antalet händelser redovisas inte i NTU Lokal, av metodologiska skäl, se NTU 2017. Teknisk rapport (Brå 2018).

Figur 3.31 Utsatta för nätkränkning. Andel för respektive åldersgrupp, år 2016 enligt NTU Lokal (tabell 3C).

Olika grupper utsatthet för nätkränkning

Personer med som högst förgymnasial utbildning har en större andel utsatta för nätkränkning (3,0 %) jämfört med personer med som högst gymnasial utbildning (1,7 %) och jämfört med personer med eftergymnasial utbildning (1,6 %). Personer födda i Sverige med båda föräldrarna utrikesfödda har en större andel utsatta för nätkränkning (3,4 %) i jämförelse med utrikesfödda personer (2,2 %) eller personer som är födda i Sverige med minst en inrikesfödd förälder (1,8 %). Ensamstående med eller utan barn utsätts för nätkränkning i större utsträckning (3,6 respektive 2,9 %) jämfört med sammanboende med eller utan barn (1,5 respektive 1,2 %). Det är även vanligare med utsatthet för nätkränkning bland boende i flerfamiljshus (2,1 %) än bland boende i småhus (1,7 %). Mellan olika typer av boendeorter är skillnaderna små. Bland dem som bor i storstadsregioner utsattes 1,8 procent jämfört med 2,1 procent i andra större städer. Bland boende i mindre städer eller på landsbygden utsattes 1,9 procent (se tabell 3C).

Egendomsbrott mot hushåll

Brottskategorin egendomsbrott mot hushåll omfattar – såväl i reguljära NTU som i NTU Lokal – brottstyperna bostadsinbrott, bilstöld, stöld ur eller från fordon samt cykelstöld. Gemensamt för dessa brottstyper är att egendomen ofta är (eller uppfattas vara) gemensam för de boende i hushållet, och de tillfrågade får därför svara på frågor om utsatthet inom hela hushållet. Bilstöld, stöld ur eller från fordon och cykelstöld är dock brottstyper som inte bara drabbar privatpersoner, utan också exempelvis företag och myndigheter. I både reguljära NTU och NTU Lokal berörs endast brott mot privatpersoner.

Reguljära NTU visar att 10,3 procent av hushållen utsattes för något av de egendomsbrott som tas upp i undersökningen under 2016 (se tabell 3.3). Det är en något större andel jämfört med 2015 (då andelen utsatta hushåll var 9,5 %). Andelen har dock minskat, från 12,6 procent år 2006.⁵⁵ Minskningen under perioden består framför allt av att allt färre drabbas av stöld ur eller från fordon.

⁵⁵ Eftersom redovisnings sättet för dessa brottstyper ändrades mellan det första och det andra årets undersökning kan inte jämförelser göras med utsattheten 2005.

NTU Lokal visar att 14,4 procent av hushållen utsattes för något av de aktuella egendomsbrotten under 2016 (se tabell 3.3).

Tabell 3.3 Utsatthet för olika typer av brott mot egendom. Andelen utsatta hushåll i riket, åren 2006–2016 enligt reguljära NTU samt år 2016 enligt NTU Lokal.

	Andel utsatta hushåll i procent											
	REGULJÄRA NTU											NTU LOKAL
	-06	-07	-08	-09	-10	-11	-12	-13	-14	-15	-16	-16
SAMTLIGA EGENDOMSBROTT MOT HUSHÅLL ^a	12,6	11,7	11,2	11,0	10,0	10,4	9,2	9,7	9,1	9,5	10,3	14,4
Bostadsinbrott	1,0	0,9	1,0	1,0	1,0	1,1	0,9	1,2	0,8	1,0	1,2	1,8
Bilstöld ^b	0,9	0,8	0,7	0,5	0,6	0,4	0,4	0,4	0,2	0,5	0,5	1,0
Stöld ur/från fordon	5,0	4,1	3,7	3,5	2,8	3,1	2,6	2,8	2,6	2,4	2,8	4,8
Cykelstöld ^c	6,9	7,1	6,9	6,9	6,5	6,7	5,9	6,2	6,1	6,3	6,9	10,7

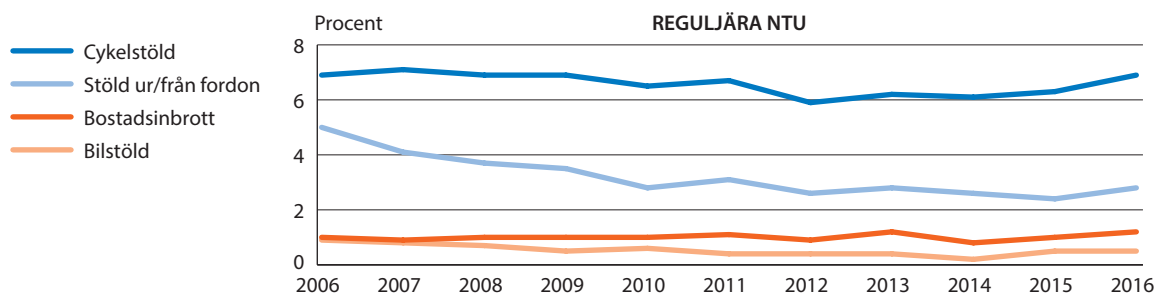
^a Netto redovisning, vilket innebär att ett och samma hushåll endast redovisas en gång även om det kan ha utsatts för flera olika brottstyper.

^b I tabellen redovisas bilstöld bland hushåll som ägde bil under respektive år eftersom det är den mest vedertagna redovisningsformen. Dock är skillnaderna små och i årets undersökning uppgick exempelvis andelen hushåll som utsatts för bilstöld av hela befolkningen enligt reguljära NTU till 0,3 procent.

^c För reguljära NTU redovisas andelen hushåll som utsatts för cykelstöld bland samtliga hushåll. I NTU Lokal redovisas istället cykelstöld bland hushåll som ägde någon cykel under 2016.

Det vanligaste egendomsbrottet enligt reguljära NTU är cykelstöld, som drabbade 6,9 procent av hushållen under 2016, vilket är en ökning jämfört med 2015, då andelen utsatta hushåll var 6,3 procent (se figur 3.32). Mellan 2006 och 2011 låg andelen hushåll som utsatts för cykelstöld relativt stabilt. År 2012 sjönk andelen något och låg därefter relativt stabilt fram till den senaste mätningen. Det återstår att se om ökningen 2016 utgör början på en ökande trend (se figur 3.32).

Figur 3.32 Utsatthet för olika typer av brott mot egendom. Andel utsatta hushåll i riket, åren 2006–2016 enligt reguljära NTU (tabell 3F).

Det näst vanligaste egendomsbrottet är stöld ur eller från fordon, något som 2,8 procent av hushållen har varit utsatta för 2016. Detta är en ökning jämfört med 2015, då andelen utsatta hushåll var 2,4 procent. Under 2006–2010 minskade andelen hushåll som utsatts för stöld ur och från fordon kraftigt, och har därefter varierat kring en tämligen stabil nivå.

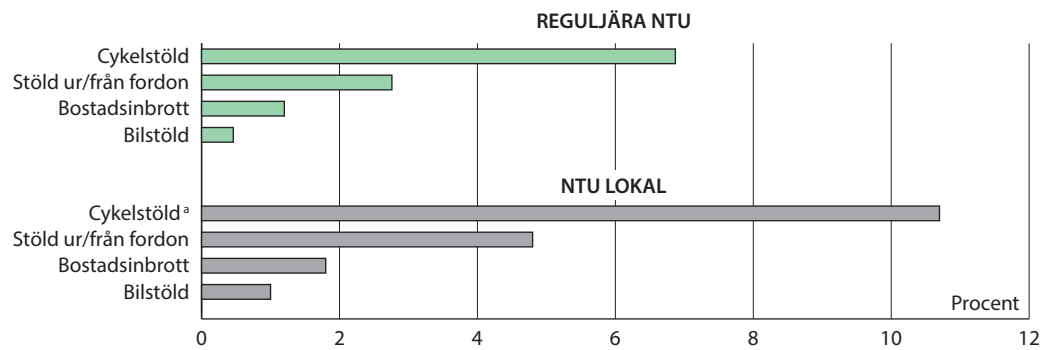
Vidare visar reguljära NTU:s mätning att utsatthet för bostadsinbrott och bilstöld uppges i minst utsträckning; 1,2 procent av hushållen rapporterar att de utsatts för bostadsinbrott under 2016, vilket är en ökning jämfört med 2015, då 1,0 procent av hushållen utsattes. Sedan

undersökningen inleddes 2006 har andelen hushåll som blivit utsatta för bostadsinbrott legat relativt stabilt kring 1 procent och varierat mellan 0,8–1,2 procent. Vidare visar resultaten att 0,5 procent av de hushåll där någon ägt en bil under perioden uppges ha utsatts för bilstöld, vilket innebär att andelen är oförändrad jämfört med föregående mätning. Andelen hushåll som blivit utsatta för bilstöld halverades i princip under perioden 2006–2011 (från 0,9 till 0,4 %) och har därefter varit relativt oförändrad.

Se avsnittet *Jämförbarhet mellan reguljära NTU och NTU Lokal* i metodkapitlet, om varför de två undersökningarna visar olika nivåer och inte kan jämföras.

NTU Lokal visar liksom reguljära NTU att det vanligaste egendomsbrottet är cykelstöld; 10,7 procent av de hushåll där någon ägde en cykel utsattes för cykelstöld under 2016 (se figur 3.33). Observera dock att NTU Lokal redovisar hur stor andel av de hushåll som ägde någon cykel förra året som blev utsatta för cykelstöld, medan reguljära NTU mäter hur stor andel av samtliga hushåll som utsattes. Enligt NTU Lokal var det näst vanligaste egendomsbrottet 2016 stöld ur eller från fordon, vilket 4,8 procent av hushållen utsattes för. NTU Lokal visar även att 1,8 procent av hushållen utsattes för något bostadsinbrott 2016. Det brott som uppges i lägst utsträckning är bilstöld; 1,0 procent av de hushåll där någon ägde en bil förra året blev utsatta för det.

Figur 3.33 Utsatthet för olika typer av brott mot egendom. Andel utsatta hushåll i riket, år 2016 enligt reguljära NTU samt enligt NTU Lokal (tabell 3F).

^a Notera att för reguljära NTU redovisas andelen hushåll som utsatts för cykelstöld bland samtliga hushåll. I NTU lokal redovisas istället cykelstöld bland hushåll som ägde någon cykel under det aktuella kalenderåret.

Anmälningbenägenhet

Detta avsnitt berör enbart reguljära NTU, eftersom anmälningbenägenhet av frågetekniska skäl inte mäts i NTU Lokal 2017.⁵⁶

Reguljära NTU visar att brott mot egendom generellt uppges vara polisanmälda i betydligt högre grad än brott mot enskild person. Av de brott mot egendom som tas upp i reguljära NTU uppges drygt hälften vara polisanmälda (56 %). Detta är en ökning från förra året, då andelen var 48 procent. Andelen polisanmälda händelser har i övrigt legat relativt stabilt runt 50 procent under hela mätperioden. För stöldbrott varierar anmälningbenägenheten, bland annat beroende på värdet på det som blivit stulet. Vid stöldbrott där det stulna har ett högt ekono-

⁵⁶ Anmälningbenägenhet kommer dock att inkluderas i framtida undersökningar

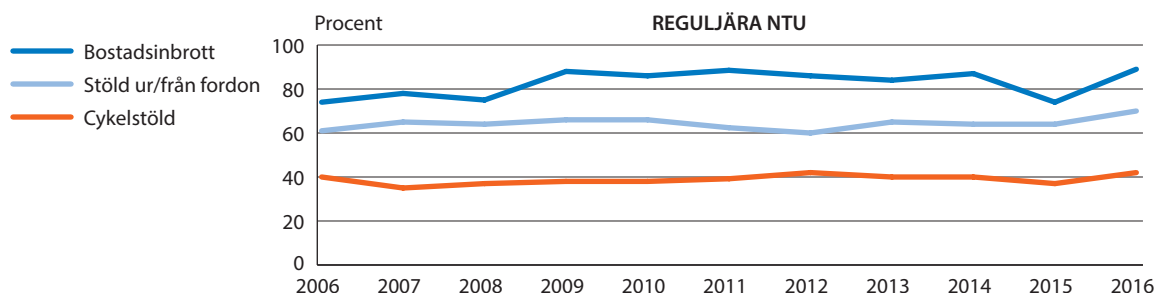
miskt värde (vilket ofta är fallet vid exempelvis bostadsinbrott) begärs oftare ersättning från försäkringsbolag, som vanligtvis kräver att brottet ska vara polisanmält. Därför är det inte förvånande att bostadsinbrott polisanmäls i större utsträckning än stöld ur eller från fordon, och i betydligt större utsträckning än cykelstölder (se figur 3.34). Ytterligare ett incitament för att polisanmäla stöld av fordon är att man som ägare är ansvarig för fordonet, vilket till exempel innebär att man kan bli betalningsansvarig för parkeringsböter.

I den senaste mätningen i reguljära NTU uppges 89 procent av bostadsinbrotten vara polisanmälda, vilket är en ökning från förra årets mätning (74 % 2015). Motsvarande andel för stöld ur eller från fordon är 70 %, vilket även det är en ökning från förra året, då andelen var 64 procent. När det gäller cykelstölder uppges drygt två femtedelar (42 %) vara polisanmälda, vilket i likhet med de andra brotten mot hushåll innebär en ökning från året dessförinnan (2015), då 37 procent av cykelstölderna uppgavs vara polisanmälda.

Sett över tid har anmälningsbenägenheten för de olika brottstyperna legat relativt stabilt.

I likhet med bostadsinbrott är bilstölder en brottstyp som polisanmäls i hög grad. Antalet hushåll som har blivit utsatta för bilstöld har dock varit så litet de senaste åren att andelen polisanmälda bilstölder inte har redovisats sedan 2008, då den uppgick till 97 procent.⁵⁷

Figur 3.34 Andel polisanmälda egendomsbrott mot hushåll, åren 2006–2016 enligt reguljära NTU (tabell 3E).

Upprepad utsatthet

Antalet händelser i befolkningen beräknas utifrån uppgifter om hur många gånger de utsatta hushållen utsatts för respektive brottstyp under det föregående året (se tabell 3.4). Hushåll med mycket hög upprepade utsatthet kan således få en stor inverkan på beräkningen av antalet brottsbrott i populationen. Eftersom den upprepade utsattheten för egendomsbrott mot hushåll är relativt låg blir skillnaderna mellan antalet utsatta hushåll och antalet brottsbrott dock inte så markanta som för brott mot enskild person. Exempelvis utsattes nästan 450 000

⁵⁷ Under perioden 2009–2016 har mellan 24 och 59 hushåll per år rapporterat utsatthet för bilstöld, vilket bedöms vara för lite för att uppnå tillräcklig statistisk säkerhet.

hushåll för något egendomsbrott enligt reguljära NTU, medan antalet händelser uppskattas till knappt 650 000 (se tabell 3.4).

Tabell 3.4 Utsatthet för olika typer av brott mot egendom. Antal utsatta hushåll i riket samt antal händelser, år 2016 enligt reguljära NTU samt enligt NTU Lokal.

	Antal utsatta hushåll 2016 ^c		Antal händelser i populationen 2016	
	REGULJÄRA NTU	NTU LOKAL	REGULJÄRA NTU	NTU LOKAL ^d
SAMTLIGA EGENDOMSBROTT MOT HUSHÅLL	446 000	633 000	648 000	..
Bostadsinbrott	51 000	79 000	84 000	..
Bilstöld ^a	15 000	36 000	16 000	..
Stöld ur/från fordon	118 000	210 000	195 000	..
Cykelstöld ^b	295 000	420 000	353 000	..

^a I tabellen redovisas bilstöld bland hushåll som ägde bil under respektive år eftersom det är den mest vedertagna redovisningsformen.

^b För reguljära NTU redovisas andelen hushåll som utsatts för cykelstöld bland samtliga hushåll. I NTU lokal redovisas istället cykelstöld bland hushåll som ägde någon cykel under 2016.

^c Netto-redovisning, vilket innebär att ett och samma hushåll endast redovisas en gång även om det kan ha utsatts för flera olika brottstyper, förutom när redovisningsenheten är antal eller andel händelser.

^d Antalet händelser i befolkningen redovisas inte i NTU Lokal av metodologiska skäl.

Med (..) menas att uppgift ej finns tillgänglig/ej redovisas.

Med anledning av att måttet antalet utsatta hushåll är en bättre indikator på utvecklingen av utsatthet, för brott redovisas inte antal händelser för NTU Lokal (för utförligare resonemang, se teknisk rapport för NTU 2017, Brå 2018). Däremot är det fortfarande av intresse att utifrån antal händelser studera hur upprepad utsatthet fördelar sig bland hushåll i populationen.

I reguljära NTU framgår att upprepad utsatthet är förhållandevis ovanligt när det gäller egendomsbrott, till skillnad mot hur det ser ut när det gäller brott mot enskild person.

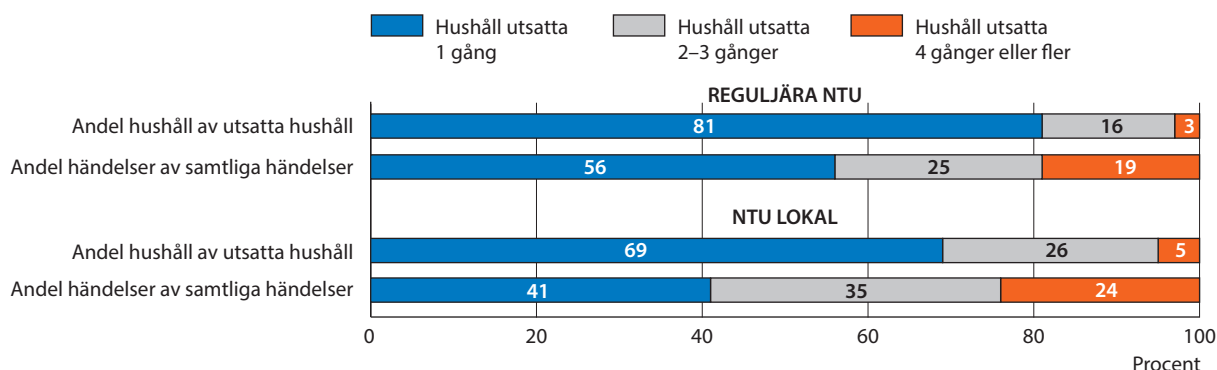
Av de hushåll som utsattes för egendomsbrott under 2016 har 81 procent (motsvarande 8,3 % av populationen) utsatts en (1) gång, och dessa har tillsammans utsatts för 56 procent av samtliga rapporterade händelser. Bland utsatta hushåll har 16 procent (motsvarande 1,7 % av populationen) utsatts två till tre gånger, och denna grupp stod för 25 procent av brotthändelserna. Slutligen blev 3 procent (motsvarande 0,3 % av populationen) av de utsatta hushållen drabbade fyra gånger eller fler förra året, och sammantaget blev dessa utsatta för 19 procent av de rapporterade händelserna (se figur 3.35 samt tabell 3J).

Se avsnittet *Jämförbarhet mellan reguljära NTU och NTU Lokal* i metodkapitlet, om varför de två undersökningarna visar olika nivåer och inte kan jämföras.

NTU Lokal visar något högre nivåer av upprepad utsatthet när det kommer till brott mot hushåll jämfört med reguljära NTU.

Bland de hushåll som utsatts för egendomsbrott utsattes 69 procent (motsvarande 9,9 % av populationen) en (1) gång, och dessa utsattes för 41 procent av samtliga rapporterade händelser. Bland utsatta hushåll har 26 procent (motsvarande 3,7 % av populationen) utsatts två till tre gånger, och dessa utsattes tillsammans för 35 procent av brotthändelserna. Slutligen blev 5 procent (motsvarande 0,8 % av populationen) av de utsatta hushållen drabbade fyra gånger eller fler förra året, och sammantaget blev dessa utsatta för 24 procent av de rapporterade händelserna (se figur 3.35 samt tabell 3J).

Figur 3.35 Upprepad utsatthet för egendomsbrott mot hushåll. Andel hushåll utsatta 1 gång, 2–3 gånger och 4 gånger eller fler, i förhållande till andel händelser, år 2016 enligt reguljära NTU samt enligt NTU Lokal.

Bostadsinbrott

Bostadsinbrotten upplevs ofta som mer allvarliga och mer integritetskränkande än många andra av de stöldbrott som hushållen utsätts för. För att belysa omfattningen av bostadsinbrott ställs följande fråga i såväl reguljära NTU som i NTU Lokal:

Bröt sig någon in i din bostad i syfte att stjäla något under förra året (2016)?

Reguljära NTU visar att 1,2 procent av hushållen utsattes för bostadsinbrott under 2016, vilket motsvarar cirka 51 000 hushåll i Sverige. Det är en ökning jämfört med förra året, då 1,0 procent av hushållen utsattes. Sedan undersökningen inleddes 2006 har andelen hushåll som blivit utsatta för bostadsinbrott legat relativt stabilt kring 1 procent (se tabell 3F).

NTU Lokals resultat visar att 1,8 procent av hushållen utsattes för bostadsinbrott förra året, vilket motsvarar cirka 79 000 hushåll i Sverige.

Olika grupper utsatthet för bostadsinbrott

En skillnad som har funnits i reguljära NTU under i princip hela undersökningsperioden (sedan 2006) är att boende i småhus utsatts för bostadsinbrott i större utsträckning än boende i flerfamiljshus. I årets mätning finns dock ingen sådan skillnad; andelen utsatta är 1,2 procent för båda dessa grupper (se tabell 3H). Vidare visar årets reguljära NTU att ensamstående utan barn utsätts i större utsträckning (1,5 %) än ensamstående med barn (0,9 %) eller sammanboende med eller utan barn (0,9 respektive 1,0 %). När det gäller boendeort är hushåll i storstadsregioner utsatta i större utsträckning (1,7 %) än hushåll i andra större städer (1,0 %) och hushåll i mindre städer eller på landsbygd (0,7 %).

Se avsnittet *Jämförbarhet mellan reguljära NTU och NTU Lokal* i metodkapitlet, om varför de två undersökningarna visar olika nivåer och inte kan jämföras.

Enligt NTU Lokal blev boende i småhus något mer utsatta för bostadsinbrott än boende i flerfamiljshus 2016 (1,9 jämfört med 1,7 %; se tabell 3H). Ensamstående med barn utsattes i något större utsträckning (2,0 %) än ensamstående utan barn (1,8 %) eller sammanboende med eller utan barn (1,7 % för båda grupperna). NTU Lokal visar i likhet

med reguljära NTU att hushåll i storstadsregioner är utsatta i större utsträckning (2,4 %) än hushåll i andra större städer (1,5 %) och hushåll i mindre städer eller på landsbygd (1,3 %).

Fordonsrelaterade brott

De fordonsrelaterade brotten i NTU innefattar två brottstyper: bilstöld och stöld ur eller från fordon. För att undersöka omfattningen av bilstölder ställs först en fråga om hushållet ägde en bil under föregående år. Därefter ställs följande fråga i både reguljära NTU och i NTU Lokal:

Fick du eller någon annan i hushållet en bil stulen under förra året (2016)?

För att undersöka omfattningen av stöld ur eller från fordon ställs följande fråga i båda undersökningarna:

Fick du eller någon annan i hushållet något stulet ur eller från en bil, en motorcykel, en moped, en husvagn eller liknande under förra året (2016)?

I reguljära NTU framgår att 0,5 procent av alla hushåll som ägde en bil under 2016 utsattes för bilstöld, vilket motsvarar cirka 15 000 hushåll i Sverige. Det är på samma nivå som 2015. Andelen som blivit utsatta för bilstöld halverades i princip under perioden 2006–2011 (från 0,9 % till 0,4 %) och har därefter varit relativt oförändrad (se tabell 3F).

Reguljära NTU visar även att andelen hushåll som utsattes för stöld ur eller från fordon under 2016 uppgick till 2,8 procent, vilket motsvarar cirka 118 000 hushåll i Sverige. Det är en större andel än 2015, då 2,4 procent av hushållen blev utsatta. Under 2006–2010 minskade andelen hushåll som utsatts för stöld ur eller från fordon kraftigt (från 5,0 till 2,8 %) och har därefter varierat kring en stabil nivå.

Se avsnittet *Jämförbarhet mellan reguljära NTU och NTU Lokal* i metodkapitlet, om varför de två undersökningarna visar olika nivåer och inte kan jämföras.

I NTU Lokal utsattes 1,0 procent av alla hushåll som ägde en bil under 2016 för bilstöld, vilket motsvarar cirka 36 000 hushåll i Sverige.⁵⁸

Vidare visar NTU Lokals resultat att andelen hushåll som utsattes för stöld ur eller från fordon 2016 uppgår till 4,8 procent, vilket motsvarar cirka 210 000 hushåll.

Olika grupper utsatthet för fordonsrelaterade brott

Reguljära NTU visar att personer som bor i flerfamiljshus är utsatta för bilstöld i något större utsträckning än boende i småhus (0,6 jämfört med 0,4 %). Även när det gäller utsatthet för stöld ur eller från fordon är boende i flerfamiljshus utsatta i större utsträckning än boende i småhus (3,0 jämfört med 2,5 %). Vidare framgår i reguljära NTU att ensamstående, både med och utan barn, utsatts för bilstöld i större utsträckning (1,0 respektive 0,7 %) än sammanboende med eller utan barn (0,5 respektive 0,2 %).

⁵⁸ I frågeformuläret för NTU Lokal uttrycks specifikt att leasingbil och tjänstebil ska ingå, vilket inte görs i reguljära NTU.

När det gäller stöld ur eller från fordon är ensamstående personer med barn (5,2 %) utsatta i större utsträckning än ensamstående personer utan barn (2,8 %) och sammanboende med eller utan barn (3,2 respektive 2,2 %, se tabell 3H). Utsatthet för fordonsrelaterade brott varierar enligt reguljära NTU efter boendeort. Hushåll i storstadsregioner är utsatta för bilstöld i något större utsträckning (0,7 %) än hushåll i andra större städer samt i mindre städer eller på landsbygden (0,5 respektive 0,3 %, se tabell 3H). Även när det gäller stöld ur eller från fordon är hushåll i storstadsregionerna utsatta i större utsträckning (3,3 %) än hushåll i andra större städer (2,6 %) och hushåll i småstäder eller på landsbygden (2,1 %).

Se avsnittet *Jämförbarhet mellan reguljära NTU och NTU Lokal* i metodkapitlet, om varför de två undersökningarna visar olika nivåer och inte kan jämföras.

Även NTU Lokal visar att personer som bor i flerfamiljshus har blivit utsatta för bilstöld i större utsträckning än boende i småhus under 2016 (1,3 jämfört med 0,6 %). Även vad gäller stöld ur eller från fordon är boende i flerfamiljshus utsatta i något större utsträckning än boende i småhus (5,0 % jämfört med 4,5 %). Vidare framkommer i NTU Lokal att ensamstående med barn utsattes för bilstöld i större utsträckning (1,7 %) än ensamstående utan barn (1,0 %) och sammanboende personer med eller utan barn (0,8 respektive 0,9 %).

Mätningen visar också att ensamstående och sammanboende personer med barn utsattes för stöld ur eller från fordon i större omfattning (5,8 % i båda grupperna) än ensamstående och sammanboende personer utan barn (4,3 respektive 4,6 %). Hushåll i storstadsregioner är enligt NTU Lokal utsatta för bilstöld i större utsträckning (1,3 %) än hushåll i andra större städer (0,8 %) och i mindre städer eller på landsbygden (0,7 %, se tabell 3H). Även när det gäller stöld ur eller från fordon är hushåll i storstadsregionerna utsatta i större utsträckning (5,9 %) än hushåll i andra större städer (4,2 %) och hushåll i mindre städer eller på landsbygden (3,8 %).

Cykelstöld

För att undersöka omfattningen av cykelstöld ställs följande fråga, både i reguljära NTU och i NTU Lokal:

Fick du eller någon annan i hushållet någon cykel stulen under förra året (2016)?

Reguljära NTU visar att 6,9 procent av samtliga hushåll utsattes för cykelstöld under 2016, vilket motsvarar cirka 295 000 hushåll i Sverige (se tabell 3F). Det är en ökning jämfört med 2015, då andelen utsatta hushåll var 6,3 procent. Mellan 2006 och 2011 låg andelen utsatta hushåll relativt stabilt. År 2012 sjönk andelen något och låg relativt stabilt fram till ökningen 2016. Det återstår att se om ökningen i den senaste mätningen utgör början på ett trendbrott.

I NTU Lokal mäts hur stor andel av alla hushåll som ägde någon cykel förra året, som utsattes för cykelstöld. Resultaten visar att 10,7 procent av de hushåll som ägde en cykel blev utsatta för cykelstöld under 2016, vilket motsvarar 420 000 hushåll i Sverige (se tabell 3F).

Olika gruppers utsatthet för cykelstöld

I reguljära NTU framgår att personer som bor i flerfamiljshus i större utsträckning är utsatta för cykelstöld (8,4 %) jämfört med dem som bor i småhus (5,1 %; se tabell 3H). Hushåll med barn utsätts i störst utsträckning. Det gäller både hushåll som består av ensamstående med barn (11,2 %) och hushåll som består av sammanboende med barn (8,6 %). Detta kan jämföras med grupperna sammanboende utan barn och ensamstående utan barn, där andelen utsatta är 5,4 respektive 6,7 procent. Resultatet kan sannolikt till viss del förklaras av att hushåll med barn generellt äger fler cyklar per hushåll, vilket torde öka risken för cykelstöld. Utsattheten för cykelstöld är enligt reguljära NTU högst i storstadsregionerna (8,1 %) och i andra större städer (7,1 %) och lägst i mindre städer eller på landsbygden (4,7 %).

Se avsnittet *Jämförbarhet mellan reguljära NTU och NTU Lokal* i metodkapitlet, om varför de två undersökningarna visar olika nivåer och inte kan jämföras.

NTU Lokal visar i likhet med reguljära NTU att personer som bor i flerfamiljshus i större utsträckning har blivit utsatta för cykelstöld (13,7 % av de hushåll där någon ägde en cykel) jämfört med dem som bor i småhus (7,5 % av de hushåll där någon ägde en cykel; se tabell 3H). NTU Lokal visar också att ensamstående med barn utsätts för cykelstölder i större utsträckning (17,9 %) än sammanboende med barn (12,6 %). Båda dessa grupper utsätts i större utsträckning än ensamstående eller sammanboende utan barn (11,0 respektive 8,1 %). Utsattheten bland de hushåll där någon ägde en cykel förra året är enligt NTU Lokal högst i storstadsregionerna (11,9 %) och i andra större städer (11,8 %) och lägst i mindre städer eller på landsbygden (7,5 %).

Figurförteckning

Utsatthet för brott

Figur 3.1	Utsatthet för olika typer av brott mot enskild person. Andel i befolkningen, åren 2005–2016 enligt reguljära NTU (16–79 år, tabell 3A).	44
Figur 3.2	Utsatthet för olika typer av brott mot enskild person. Andel i befolkningen, år 2016 enligt reguljära NTU (16–79 år) samt enligt NTU Lokal (16–84 år, tabell 3A).	44
Figur 3.3	Andel polisanmälda brott av samtliga brott mot enskild person, åren 2005–2016 enligt reguljära NTU (tabell 3B).	46
Figur 3.4	Upprepad utsatthet för brott mot enskild person. Andelen utsatta 1 gång, 2–3 gånger och 4 gånger eller fler, i förhållande till andelen händelser, år 2016 enligt reguljära NTU samt enligt NTU Lokal.	48
Figur 3.5	Utsatthet för brott mot enskild person fyra gånger eller fler. Andel för respektive åldersgrupp i befolkningen, år 2016 enligt reguljära NTU samt enligt NTU Lokal (tabell 3I).	49
Figur 3.6	Utsatta för misshandel. Andel för respektive kön, åren 2005–2016 enligt reguljära NTU (tabell 3C).	51
Figur 3.7	Utsatta för misshandel. Andel för respektive kön, år 2016 enligt reguljära NTU samt enligt NTU Lokal (tabell 3C).	51
Figur 3.8	Utsatta för misshandel. Andel för respektive åldersgrupp, år 2016 enligt reguljära NTU samt enligt NTU Lokal (tabell 3C).	52
Figur 3.9	Utsatta för hot. Andel för respektive kön, åren 2005–2016 enligt reguljära NTU (tabell 3C).	54
Figur 3.10	Utsatta för hot. Andel för respektive kön, år 2016 enligt reguljära NTU samt enligt NTU Lokal (tabell 3C).	54
Figur 3.11	Utsatta för hot. Andel för respektive åldersgrupp, år 2016 enligt reguljära NTU samt enligt NTU Lokal (tabell 3C).	55
Figur 3.12	Utsatta för sexualbrott. Andel för respektive kön, åren 2005–2016 enligt reguljära NTU (tabell 3C).	57
Figur 3.13	Utsatta för sexualbrott. Andel för respektive kön, år 2016 enligt reguljära NTU samt enligt NTU Lokal (tabell 3C).	58
Figur 3.14	Utsatta för sexualbrott. Andel för respektive kön och åldersgrupp, år 2016 enligt reguljära NTU (tabell 3C).	58
Figur 3.15	Utsatta för sexualbrott. Andel för respektive kön och åldersgrupp, år 2016 enligt NTU Lokal (tabell 3C).	59
Figur 3.16	Utsatta för personrån. Andel för respektive kön, åren 2005–2016 enligt reguljära NTU (tabell 3C).	63

Figur 3.17	Utsatta för personrån. Andel för respektive kön, år 2016 enligt reguljära NTU samt enligt NTU Lokal (tabell 3C).	63
Figur 3.18	Utsatta för personrån. Andel för respektive åldersgrupp, år 2016 enligt reguljära NTU samt enligt NTU Lokal (tabell 3C).	64
Figur 3.19	Utsatta för fickstöld. Andel för respektive kön, år 2016 enligt NTU Lokal (tabell 3C).	65
Figur 3.20	Utsatta för fickstöld. Andel för respektive åldersgrupp, år 2016 enligt NTU Lokal (tabell 3C).	66
Figur 3.21	Utsatta för bedrägeri. Andel för respektive kön, åren 2005–2016 enligt reguljära NTU (tabell 3C).	67
Figur 3.22	Utsatta för bedrägeri. Andel för respektive åldersgrupp, år 2016 enligt reguljära NTU (tabell 3C).	67
Figur 3.23	Utsatta för försäljningsbedrägeri. Andel för respektive kön, år 2016 enligt NTU Lokal (tabell 3C).	68
Figur 3.24	Utsatta för försäljningsbedrägeri. Andel för respektive åldersgrupp, år 2016 enligt NTU Lokal (tabell 3C).	69
Figur 3.25	Utsatta för kort-/kreditbedrägeri. Andel för respektive kön, år 2016 enligt NTU Lokal (tabell 3C).	70
Figur 3.26	Utsatta för kort-/kreditbedrägeri. Andel för respektive åldersgrupp, år 2016 enligt NTU Lokal (tabell 3C).	70
Figur 3.27	Utsatta för trakasserier. Andel för respektive kön, åren 2005–2016 enligt reguljära NTU (tabell 3C).	72
Figur 3.28	Utsatta för trakasserier. Andel för respektive kön, år 2016 enligt reguljära NTU samt enligt NTU Lokal (tabell 3C).	72
Figur 3.29	Utsatta för trakasserier. Andel för respektive åldersgrupp, år 2016 enligt reguljära NTU samt enligt NTU Lokal (tabell 3C).	73
Figur 3.30	Utsatta för nätcränkning. Andel för respektive kön, år 2016 enligt NTU Lokal (tabell 3C).	74
Figur 3.31	Utsatta för nätcränkning. Andel för respektive åldersgrupp, år 2016 enligt NTU Lokal (tabell 3C).	75
Figur 3.32	Utsatthet för olika typer av brott mot egendom. Andel utsatta hushåll i riket, åren 2006–2016 enligt reguljära NTU (tabell 3F).	76
Figur 3.33	Utsatthet för olika typer av brott mot egendom. Andel utsatta hushåll i riket, år 2016 enligt reguljära NTU samt enligt NTU Lokal (tabell 3F).	77
Figur 3.34	Andel polisanmälda egendomsbrott mot hushåll, åren 2006–2016 enligt reguljära NTU (tabell 3E).	78
Figur 3.35	Upprepad utsatthet för egendomsbrott mot hushåll. Andel hushåll utsatta 1 gång, 2–3 gånger och 4 gånger eller fler, i förhållande till andel händelser, år 2016 enligt reguljära NTU samt enligt NTU Lokal.	80

Tabellförteckning

Utsatthet för brott

Tabell 3.1	Utsatthet för olika typer av brott mot enskild person. Andel utsatta i befolkningen, åren 2005–2016 enligt reguljära NTU (16–79 år) samt år 2016 enligt NTU Lokal (16–84 år).	42
Tabell 3.2	Utsatthet för olika typer av brott mot enskild person. Antal utsatta personer och antal händelser i befolkningen, år 2016 enligt reguljära NTU (16–79 år) samt enligt NTU Lokal (16–84 år).	47
Tabell 3.3	Utsatthet för olika typer av brott mot egendom. Andelen utsatta hushåll i riket, åren 2006–2016 enligt reguljära NTU samt år 2016 enligt NTU Lokal.	76
Tabell 3.4	Utsatthet för olika typer av brott mot egendom. Antal utsatta hushåll i riket samt antal händelser, år 2016 enligt reguljära NTU samt enligt NTU Lokal.	79
Tabell 3A	Utsatthet i befolkningen för olika typer av brott mot enskild person. Andel och antal utsatta personer. Resultat för åren 2005–2016 enligt reguljära NTU (16–79 år) samt för år 2016 enligt NTU Lokal (16–84 år).	88
Tabell 3B	Utsatthet i befolkningen för olika typer av brott mot enskild person. Antal händelser och andel därav som uppges vara polisanmälda. Resultat för åren 2005–2016 enligt reguljära NTU (16–79 år) samt för 2016 enligt NTU Lokal (16–84 år).	89
Tabell 3C:1	Utsatthet i olika grupper i befolkningen för olika typer av brott mot enskild person. Andel i procent. Resultat för åren 2005–2016 enligt reguljära NTU för samt för år 2016 enligt NTU Lokal.	90
Tabell 3C:2	Utsatthet i olika grupper i befolkningen för olika typer av brott mot enskild person. Andel i procent. Resultat för åren 2005–2016 enligt reguljära NTU samt för år 2016 enligt NTU Lokal.	91
Tabell 3C:3	Utsatthet i olika grupper i befolkningen för olika typer av brott mot enskild person. Andel i procent. Resultat för åren 2005–2016 enligt reguljära NTU samt för år 2016 enligt NTU Lokal.	92
Tabell 3C:4	Utsatthet i olika grupper i befolkningen för olika typer av brott mot enskild person. Andel i procent. Resultat för åren 2005–2016 enligt reguljära NTU samt för år 2016 enligt NTU Lokal.	93
Tabell 3C:5	Utsatthet i olika grupper i befolkningen för olika typer av brott mot enskild person. Andel i procent. Resultat för åren 2005–2016 enligt reguljära NTU samt för år 2016 enligt NTU Lokal.	94
Tabell 3C:6	Utsatthet i olika grupper i befolkningen för olika typer av brott mot enskild person. Andel i procent. Resultat för åren 2005–2016 enligt reguljära NTU samt för år 2016 enligt NTU Lokal.	95

Tabell 3C:7	Utsatthet i olika grupper i befolkningen för olika typer av brott mot enskild person. Andel i procent. Resultat för åren 2005–2016 enligt reguljära NTU samt för år 2016 enligt NTU Lokal.	96
Tabell 3C:8	Utsatthet i olika grupper i befolkningen för olika typer av brott mot enskild person. Andel i procent. Resultat för åren 2005–2016 enligt reguljära NTU samt för år 2016 enligt NTU Lokal.	97
Tabell 3C:9	Utsatthet i olika grupper i befolkningen för olika typer av brott mot enskild person. Andel i procent. Resultat för år 2016 enligt NTU Lokal.	98
Tabell 3C:10	Utsatthet i olika grupper i befolkningen för olika typer av brott mot enskild person. Andel i procent. Resultat för år 2016 enligt NTU Lokal.	99
Tabell 3D	Typ av brottsplats för hot, misshandel och sexualbrott. Redovisning totalt samt efter kön. Andel händelser i procent av totalt antal händelser för respektive brottstyp. Resultat för åren 2005–2016 enligt reguljära NTU.	100
Tabell 3E	Relation till gärningspersonen för olika typer av brott. Totalt samt särredovisning efter kön. Andel händelser i procent av totalt antal händelser för respektive brottstyp. Resultat för åren 2005–2016 enligt reguljära NTU.	101
Tabell 3F	Utsatthet bland hushåll i riket för olika typer av brott mot egendom. Andel och antal utsatta hushåll. Resultat för åren 2006–2016 enligt reguljära NTU samt för år 2016 enligt NTU Lokal.	102
Tabell 3G	Utsatthet bland hushåll i riket för olika typer av brott mot egendom. Antal händelser och andel därav som uppges vara polisanmälda. Resultat för åren 2006–2016 enligt reguljära NTU.	103
Tabell 3H:1	Utsatthet för olika typer av brott mot egendom efter familje- och boendeförhållanden. Andel i procent. Resultat för åren 2006–2016 enligt reguljära NTU samt för år 2016 enligt NTU Lokal.	104
Tabell 3H:2	Utsatthet för olika typer av brott mot egendom efter familje- och boendeförhållanden. Andel i procent. Resultat för åren 2006–2016 enligt reguljära NTU samt för 2016 enligt NTU Lokal.	105
Tabell 3H:3	Utsatthet för olika typer av brott mot egendom efter familje- och boendeförhållanden. Andel i procent. Resultat för åren 2006–2016 enligt reguljära NTU samt för år 2016 enligt NTU Lokal.	106
Tabell 3I:1	Upprepad utsatthet för brott mot enskild person i olika grupper i befolkningen. Andel i procent. Resultat för år 2016 enligt reguljära NTU samt enligt NTU Lokal.	107
Tabell 3I:2	Upprepad utsatthet för brott mot enskild person i olika grupper i befolkningen. Andel i procent. Resultat för år 2016 enligt reguljära NTU samt enligt NTU Lokal.	108
Tabell 3 J	Upprepad utsatthet för brott mot hushåll efter familje- och boendeförhållanden samt boendeort. Andel i procent. Resultat för år 2016 enligt reguljära NTU samt enligt NTU Lokal.	109

Tabell 3A Utsatthet i befolkningen för olika typer av brott mot enskild person. Andel och antal utsatta personer. Resultat för åren 2005–2016 enligt reguljära NTU (16–79 år) samt för år 2016 enligt NTU Lokal (16–84 år).

	Andel utsatta personer i procent												NTU LOKAL 2016		
	REGULJÄRA NTU											2016			
	2005	2006	2007	2008	2009	2010	2011	2012	2013	2014	2015			2016	
SAMTLIGA BROTT MOT ENSKILDA PERSONER¹	13,1	12,1	11,9	11,5	11,4	11,4	11,6	11,4	11,4	11,3	12,7	11,3	13,3	15,6	23,1
Misshandel – därav allvarlig ²	2,7 0,8	2,5 0,6	2,9 0,7	2,4 0,6	2,4 0,6	2,4 0,6	2,5 0,7	1,9 0,4	2,3 0,6	2,1 0,6	2,3 0,6	2,1 0,6	2,0 0,4	2,7 0,7	3,1 0,7
Hot	4,6	4,6	4,1	4,1	4,3	4,1	4,2	4,2	4,5	4,1	4,5	4,1	5,0	5,6	7,9
Sexualbrott	0,9	0,8	0,7	0,8	0,9	0,7	0,7	0,8	1,3	1,0	1,3	1,0	1,7	2,4	4,7
Personrån	1,0	1,1	0,8	1,0	0,8	1,0	1,1	0,8	0,7	0,7	0,7	0,7	0,9	1,4	1,1
Bedrägeri ³	2,8	2,5	2,4	2,9	2,9	3,0	3,4	3,0	3,5	3,1	3,5	3,1	3,5	4,3	..
Trakasserier	5,2	4,6	4,3	4,0	3,7	3,5	3,8	4,1	5,0	4,0	4,1	4,0	4,7	5,5	5,9
Fickstöld ⁴	3,1
Försäljningsbedrägeri ⁴	4,5
Kort/kreditbedrägeri ⁴	4,9
Nätcränkning ⁴	1,9

	Antal utsatta personer i befolkningen												NTU LOKAL 2016		
	REGULJÄRA NTU											2016			
	2005	2006	2007	2008	2009	2010	2011	2012	2013	2014	2015			2016	
SAMTLIGA BROTT MOT ENSKILDA PERSONER¹	907 000	852 000	844 000	824 000	825 000	830 000	849 000	840 000	948 000	850 000	948 000	850 000	1 008 000	1 194 000	1 776 000
Misshandel – därav allvarlig ²	189 000 53 000	175 000 39 000	204 000 47 000	172 000 44 000	174 000 45 000	172 000 42 000	184 000 48 000	142 000 30 000	171 000 48 000	154 000 43 000	171 000 48 000	154 000 43 000	150 000 31 000	202 000 56 000	245 000 51 000
Hot	320 000	321 000	290 000	290 000	311 000	300 000	304 000	310 000	330 000	306 000	330 000	306 000	375 000	429 000	615 000
Sexualbrott	64 000	54 000	52 000	56 000	67 000	54 000	52 000	62 000	98 000	76 000	98 000	76 000	129 000	181 000	369 000
Personrån	68 000	74 000	55 000	72 000	55 000	75 000	80 000	60 000	55 000	52 000	55 000	52 000	70 000	108 000	88 000
Bedrägeri ³	192 000	173 000	169 000	205 000	211 000	216 000	251 000	219 000	257 000	230 000	257 000	230 000	261 000	326 000	..
Trakasserier	360 000	320 000	306 000	286 000	267 000	256 000	277 000	299 000	374 000	303 000	374 000	303 000	356 000	416 000	459 000
Fickstöld ⁴	240 000
Försäljningsbedrägeri ⁴	349 000
Kort/kreditbedrägeri ⁴	381 000
Nätcränkning ⁴	152 000

¹ Netto-redovisning, vilket innebär att en och samma person endast redovisas en gång även om den kan ha utsatts för flera olika brottstyper.

² Avser misshandel som varit så allvarlig att den lett till besök hos läkare, sjuksköterska eller tandläkare. Skattingarna om allvarlig misshandel är mindre säkra än för de andra brotten eftersom det är färre respondenter som besvarar frågan.

³ Ingår inte i NTU Lokal.

⁴ Ingår inte i reguljära NTU.

Med (..) menas att uppgift ej finns tillgänglig/ej redovisas.

Tabell 3B Utsatthet i befolkningen för olika typer av brott mot enskild person. Antal händelser och andel därav som uppges vara polisanmälda. Resultat för åren 2005–2016 enligt reguljära NTU (16–79 år) samt för 2016 enligt NTU Lokal (16–84 år).

		Antal händelser i befolkningen													NTU LOKAL ⁸	
		2005	2006	2007	2008	2009	2010	2011	2012	2013	2014	2015	2016	2016	2016	
SAMTLIGA BROTT MOT ENSKILDA PERSONER		1 944 000	2 074 000	1 983 000	2 159 000	2 151 000	1 939 000	2 073 000	2 080 000	2 598 000	2 095 000	2 582 000	3 998 000	
Misshandel – därav allvarlig ^{1,2}		396 000	477 000	516 000	347 000	381 000	343 000	454 000	402 000	413 000	382 000	317 000	711 000	
Hot		85 000	79 000	93 000	73 000	76 000	71 000	96 000	74 000	101 000	81 000	58 000	153 000	
Sexualbrott		666 000	736 000	691 000	910 000	961 000	735 000	721 000	744 000	902 000	720 000	980 000	1 426 000	
Personrån ³		192 000	177 000	167 000	222 000	159 000	161 000	117 000	225 000	430 000	286 000	487 000	654 000	
Bedrägeri ²		96 000	95 000	84 000	88 000	67 000	96 000	116 000	80 000	86 000	81 000	90 000	216 000	
Bedrägeri ²		234 000	268 000	218 000	306 000	317 000	347 000	389 000	329 000	393 000	324 000	352 000	574 000	
Trakasserier ^{4,5}		360 000	320 000	306 000	286 000	267 000	256 000	277 000	299 000	374 000	303 000	356 000	416 000	
Fickstöld ⁶		
Försäljningsbedrägeri ⁶		
Kort/kreditbedrägeri ⁶		
Nätkränkning ⁶		
		Andel händelser i procent som uppges vara polisanmälda													NTU LOKAL ²	
		2005	2006	2007	2008	2009	2010	2011	2012	2013	2014	2015	2016	2016	2016	
SAMTLIGA BROTT MOT ENSKILDA PERSONER		24	26	24	25	27	33	33	29	31	26	26	29	
Misshandel		34	33	27	30	32	37	35	38	36	30	27	31	
– därav allvarlig ^{1,2}		69	63	55	64	64	72	78	71	64	64	61	65	
Hot		20	22	21	22	24	31	29	24	27	23	22	23	
Sexualbrott		11	17	14	19	12	23	19	10	12	8	9	11	
Personrån ³		45	44	42	43	45	57	54	48	60	53	44	42	
Bedrägeri ²		40	32	35	34	41	40	43	41	44	40	49	50	
Trakasserier ^{4,5}		20	19	18	19	19	19	22	23	25	21	19	26	
Fickstöld ⁶		
Försäljningsbedrägeri ⁶		
Kort/kreditbedrägeri ⁶		
Nätkränkning ⁶		

¹ Avser misshandel som varit så allvarlig att den lett till besök hos läkare, sjuksköterska eller tandläkare. Skattningarna om allvarlig misshandel är mindre säkra än för de andra brotten eftersom det är färre respondenter som besvarat frågan.

² Ingår inte i NTU Lokal.

³ Andel och antal utsatta personer samt antal personrån avser samtliga personrån rapporterade till NTU.

⁴ Andel anmälda personrån avser endast de personrån som rapporteras till NTU. Andel anmälda personrån ägt rum utomlands.

⁵ 13 procent av personrån ägt rum utomlands.

⁶ Det antal händelser som angivits för trakasserier är det samma som antalet utsatta personer. Detta beror på att trakasserier per definition utgörs av en serie händelser och betraktas därför som ett brott.

⁷ Anmälningens benägenheten mäts i andel utsatta personer som polisanmält sin utsatthet för trakasserier.

⁸ Ingår inte i reguljära NTU.

⁹ Antal händelser i populationen 2009–2011 har korrigerats på grund av ett tidigare fel i bearbetningen av data.

¹⁰ Felet korrigerades i NTU 2016, men vissa korrigeringar visade sig kvarstå att göra i samband med årets undersökning. För mer information, se NTU 2017: Teknisk rapport (Brå 2018).

¹¹ Antalet händelser i befolkningen redovisas inte i NTU Lokal av metodologiska skäl.

¹² Med (..) menas att uppgift ej finns tillgänglig/ ej redovisas.

Tabell 3C:1 Utsatthet i olika grupper i befolkningen för olika typer av brott mot enskild person. Andel i procent. Resultat för åren 2005–2016 enligt reguljära NTU för samt för år 2016 enligt NTU Lokal.

	Utsatta för misshandel																därav allvarlig ²															
	REGULJÄRA NTU																REGULJÄRA NTU															
	-05	-06	-07	-08	-09	-10	-11	-12	-13	-14	-15	-16	-05	-06	-07	-08	-09	-10	-11	-12	-13	-14	-15	-16								
SAMTLIGA, 16-79 ÅR (16-84 ÅR I NTU LOKAL)¹	2,7	2,5	2,9	2,4	2,4	2,4	2,5	1,9	2,3	2,1	2,0	2,7	3,1	0,8	0,6	0,7	0,6	0,6	0,7	0,4	0,6	0,6	0,4	0,7	0,7							
Kön																																
Män	3,7	3,0	3,8	3,3	3,0	3,0	3,0	2,6	2,7	2,5	2,5	3,3	4,0	1,1	0,6	0,8	0,8	0,7	0,6	0,8	0,6	0,7	0,8	0,4	0,9	0,9						
Kvinnor	1,8	2,0	2,0	1,5	1,8	1,7	2,0	1,3	1,9	1,6	1,5	2,0	2,3	0,4	0,4	0,4	0,3	0,4	0,5	0,5	0,2	0,6	0,3	0,4	0,5	0,4						
Ålder																																
16-19 år	8,5	8,0	8,8	7,2	6,2	4,6	6,6	4,4	5,8	3,2	2,7	5,2	8,0	2,1	1,5	2,0	1,2	1,3	0,8	1,4	0,7	1,8	1,3	x	1,6	1,2						
20-24 år	7,1	7,4	8,3	8,5	7,3	8,1	7,2	6,1	7,2	4,9	4,7	6,3	7,8	2,3	1,4	1,7	1,8	1,9	2,0	1,9	1,4	1,8	1,1	1,2	2,0	1,2						
25-34 år	4,1	3,2	4,0	3,4	3,5	2,9	3,5	2,9	3,2	3,4	3,0	4,2	4,9	1,0	0,5	0,9	0,8	0,8	0,9	0,8	0,7	0,8	0,6	0,7	1,2	1,3						
35-44 år	2,5	2,4	2,0	1,7	1,5	1,6	2,4	1,1	1,7	2,3	3,0	2,4	3,2	0,5	0,5	0,4	0,5	0,4	0,4	0,7	0,2	0,3	0,8	0,6	0,7	0,7						
45-54 år	1,5	1,3	2,1	1,3	1,9	1,7	1,9	1,2	1,4	1,6	1,5	2,5	2,4	x	0,4	0,5	0,3	0,3	0,3	0,7	x	0,7	0,7	x	0,7	0,5						
55-64 år	0,8	0,7	0,8	0,3	1,3	1,2	0,5	1,1	1,3	1,3	0,7	1,3	1,6	x	x	x	x	0,4	0,4	x	x	0,4	x	x	x	0,4						
65-74 år	-	0,1	0,2	0,3	-	0,5	0,2	0,3	0,4	0,2	0,5	0,6	0,7	x	x	x	x	x	x	x	x	0,1	x	x	x	0,2						
75-79 år/75-84 år ¹	0,2	0,3	0,2	0,0	0,1	0,2	0,3	0,2	0,1	0,2	0,3	0,1	0,4	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	0,1						
Män																																
16-24 år	11,0	9,2	11,9	10,6	9,6	8,4	8,9	7,1	8,1	4,8	5,0	7,1	10,5	3,4	1,8	2,6	2,3	2,5	1,5	2,0	1,7	2,1	1,4	1,0	2,2	1,8						
25-44 år	4,5	3,2	3,9	3,5	2,9	2,5	3,5	2,7	2,6	3,7	3,5	4,1	5,6	1,2	0,5	0,8	1,1	0,7	0,7	0,8	0,7	0,5	1,0	0,8	1,2	1,5						
45-64 år	0,8	0,8	1,3	0,8	1,3	1,8	1,0	1,4	1,5	1,6	1,5	2,3	2,2	x	0,3	0,3	x	0,2	0,4	0,4	0,4	0,7	0,7	x	0,5	0,5						
65-79 år/65-84 år ¹	0,1	0,3	0,3	0,4	0,1	0,9	0,3	0,4	0,5	0,2	0,6	0,7	0,9	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	0,2						
Kvinnor																																
16-24 år	4,1	6,0	4,6	4,8	3,6	4,3	4,8	3,4	5,0	3,5	2,5	4,2	5,8	0,8	1,0	0,9	0,6	0,6	1,5	1,2	0,5	1,4	1,0	0,7	1,3	0,7						
25-44 år	1,9	2,3	2,0	1,4	1,9	2,0	2,3	1,3	2,2	2,0	2,4	2,6	2,7	x	0,5	0,4	0,2	0,4	0,6	0,7	0,3	0,6	0,3	0,5	0,6	0,6						
45-64 år	1,6	1,1	1,6	0,9	1,9	1,2	1,5	0,9	1,2	1,2	0,8	1,6	1,9	0,4	0,2	0,3	x	0,4	0,3	0,3	x	0,4	x	x	0,4	0,5						
65-79 år/65-84 år ¹	-	-	0,1	0,1	-	-	0,2	0,2	0,3	0,2	0,4	0,2	0,4	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	0,1						

¹ Reguljära NTU är urvalet i NTU lokalt år 16-84 år.

² Skattningarna om allvarig misshandel är mindre säkra än för de andra brotten eftersom det är färre respondenter som besvarar frågan.

x Antalet personer som svarat på frågan är alltför litet för att andelen ska kunna redovisas.

- Ingen person i kategorin har uppggett utsatthet för brottet.

Tabell 3C:2 Utsatthet i olika grupper i befolkningen för olika typer av brott mot enskild person. Andel i procent. Resultat för åren 2005–2016 enligt reguljära NTU samt för år 2016 enligt NTU Lokal.

	Utsatta för misshandel																därav allvarlig ³									
	REGULJÄRA NTU																REGULJÄRA NTU					NTU LOKAL				
	-05	-06	-07	-08	-09	-10	-11	-12	-13	-14	-15	-16	-05	-06	-07	-08	-09	-10	-11	-12	-13	-14	-15	-16	-16	
SAMTLIGA, 16-79 ÅR (16-84 ÅR INTU LOKAL)¹	2,7	2,5	2,9	2,4	2,4	2,4	2,5	1,9	2,3	2,1	2,0	2,7	3,1	0,8	0,6	0,7	0,6	0,6	0,7	0,4	0,6	0,6	0,4	0,7	0,7	
Svensk/utländsk bakgrund																										
Svenskfödda med – minst en inrikesfödd förälder	2,8	2,5	2,9	2,5	2,2	2,3	2,5	1,7	2,3	2,0	2,0	2,4	3,1	0,7	0,5	0,5	0,5	0,5	0,7	0,3	0,7	0,5	0,3	0,5	0,6	
– båda föräldrarna utrikesfödda ²	5,3	6,0	6,0	3,9	3,9	4,6	3,3	2,3	3,3	4,8	2,6	4,1	4,7	x	2,4	2,2	x	x	1,5	x	x	1,0	x	x	0,8	
Utrikesfödda	2,8	2,5	2,8	1,9	3,4	2,4	2,7	2,7	2,0	2,1	2,0	3,3	2,9	0,9	0,5	0,9	0,7	0,9	1,0	0,7	1,3	0,5	1,0	0,8	0,8	
Utbildning (högsta)																										
Förgymnasial	3,9	3,6	4,4	3,7	3,7	3,2	4,3	2,6	4,2	2,6	2,2	3,4	4,5	1,1	0,8	1,0	0,6	0,7	0,9	1,0	0,6	1,3	0,9	0,6	1,1	
Gymnasial	2,9	2,2	2,4	2,2	2,3	2,6	2,4	2,0	2,2	2,3	2,3	3,1	3,1	0,7	0,5	0,5	0,6	0,6	0,7	0,5	0,4	0,6	0,6	0,5	0,9	
Eftergymnasial	1,4	1,6	2,0	1,4	1,5	1,4	1,4	1,3	1,3	1,4	1,5	1,7	2,3	0,3	0,2	0,3	0,4	0,4	0,3	0,5	0,3	0,3	0,4	0,3	0,5	
Familjetyp																										
Sammanboende																										
– utan barn	1,3	1,1	1,4	1,2	1,3	1,2	1,3	1,0	1,3	0,9	1,0	1,2	1,9	0,3	0,2	0,3	0,3	0,3	0,4	0,2	0,2	0,3	0,7	0,2	0,3	
– med barn	1,8	1,3	1,5	0,8	1,6	1,6	1,5	1,1	1,1	1,3	1,4	1,7	2,3	0,5	0,2	0,2	0,2	0,3	0,3	0,3	0,3	0,2	1,0	0,2	0,5	
Ensamstående																										
– utan barn	4,8	4,8	5,3	4,6	4,2	4,4	4,4	3,7	4,2	3,6	3,0	4,6	4,9	1,2	1,1	1,2	1,1	1,0	1,1	1,4	0,8	1,3	2,6	0,7	1,4	
– med barn	4,2	3,4	4,7	4,4	3,3	2,1	3,8	1,4	3,3	3,3	5,4	4,9	4,4	x	x	1,4	0,8	0,9	x	0,4	0,2	1,2	1,5	x	1,1	
Bostadstyp																										
Småhus	1,7	1,8	2,3	1,8	2,0	1,6	1,6	1,2	1,6	1,3	1,2	1,9	2,5	0,3	0,3	0,5	0,3	0,5	0,3	0,3	0,1	0,4	0,4	0,2	0,6	
Flerfamiljshus	3,9	3,4	3,6	3,3	2,9	3,3	3,7	2,8	3,2	2,9	2,7	3,5	3,8	1,2	0,7	0,8	0,8	0,7	0,9	1,1	0,7	0,9	0,8	0,7	0,9	
Boendeort																										
Storstadsregion	2,6	2,8	3,0	2,5	2,8	2,4	2,4	2,1	2,0	2,1	1,8	3,0	3,4	0,8	0,4	0,8	0,8	0,8	0,6	0,6	0,6	0,6	0,6	0,7	0,7	
Större stad	2,9	2,4	3,0	2,6	2,1	2,5	2,8	1,7	3,0	2,2	2,0	2,7	3,0	0,8	0,6	0,6	0,3	0,4	0,5	0,8	0,3	0,8	0,7	0,4	0,8	
Mindre stad/landsbygd	2,6	2,2	2,6	2,1	2,3	2,2	2,2	1,9	1,7	1,8	2,2	2,1	2,9	0,5	0,4	0,4	0,5	0,5	0,7	0,5	0,4	0,4	0,4	0,2	0,7	

¹ Reguljära NTU är urvalet i NTU lokal år 16-84 år.

² Värdena för gruppen "Svenskfödda med båda föräldrarna utrikesfödda" har korrigerats för åren 2005–2015 på grund av ett tidigare fel vid kodningen av variabeln. För mer information, se NTU 2017: Teknisk rapport (Brå 2018).

³ Skattningarna om allvarlig misshandel är mindre säkra än för de andra brotten eftersom det är färre respondenter som besvarar frågan. x Antalet personer som svarat på frågan är alltför litet för att andelen ska kunna redovisas.

Tabell 3C:3 Utsatthet i olika grupper i befolkningen för olika typer av brott mot enskild person. Andel i procent. Resultat för åren 2005–2016 enligt reguljära NTU samt för år 2016 enligt NTU Lokal.

	Utsatta för hot													Utsatta för sexualbrott (samt därav allvarliga sexualbrott för NTU Lokal ²)												
	REGULJÄRA NTU												NTU LOKAL	REGULJÄRA NTU												NTU LOKAL
	-05	-06	-07	-08	-09	-10	-11	-12	-13	-14	-15	-16	-16	-05	-06	-07	-08	-09	-10	-11	-12	-13	-14	-15	-16	
SAMTLIGA, 16–79 ÅR (16–84 ÅR I NTU LOKAL)¹	4,6	4,6	4,1	4,1	4,3	4,1	4,2	4,2	4,5	4,1	5,0	5,6	7,9	0,9	0,8	0,7	0,8	0,9	0,7	0,7	0,8	1,3	1,0	1,7	2,4	4,7(1,1)
Kön																										
Män	4,6	4,2	3,9	3,6	3,8	3,7	3,7	3,9	3,6	3,6	4,7	5,3	8,1	0,3	0,3	0,3	0,2	0,4	0,3	0,3	0,3	0,2	0,3	0,4	0,6	1,0(0,3)
Kvinnor	4,6	4,9	4,3	4,6	4,8	4,5	4,6	4,6	5,3	4,6	5,2	5,9	7,6	1,6	1,3	1,1	1,4	1,4	1,2	1,1	1,4	2,4	1,8	3,0	4,1	8,0(1,7)
Ålder																										
16–19 år	8,4	8,2	7,2	8,3	6,8	6,9	5,8	5,3	4,9	4,2	6,2	7,6	12,0	2,3	1,8	1,5	2,0	1,5	1,5	1,9	1,8	3,7	2,6	3,4	7,9	14,7(3,9)
20–24 år	8,7	9,7	7,9	8,1	8,2	6,7	8,0	7,8	8,4	7,6	7,5	8,8	11,9	3,0	2,1	2,2	2,3	2,3	2,3	1,9	1,9	3,8	2,8	5,5	6,6	17,0(4,0)
25–34 år	5,3	5,8	5,5	5,2	6,3	6,2	6,7	5,4	6,4	5,1	7,4	8,0	10,8	1,6	1,5	1,1	1,1	1,5	1,2	1,0	1,7	1,9	1,9	3,2	4,3	8,5(1,8)
35–44 år	5,5	4,8	4,6	3,9	4,6	4,3	4,3	4,9	5,4	4,6	4,8	5,3	9,2	0,8	0,7	0,5	0,6	0,8	0,7	0,5	0,6	1,5	0,6	1,1	1,8	3,8(0,9)
45–54 år	4,5	4,1	3,4	3,5	3,7	3,9	4,0	4,3	4,1	5,5	5,2	6,1	8,7	0,4	0,3	0,7	0,7	0,6	0,2	0,6	0,5	0,7	0,9	1,3	0,8	2,5(0,4)
55–64 år	2,5	2,9	2,4	2,5	3,0	2,9	2,9	2,9	3,3	2,5	4,0	5,5	6,7	0,3	0,2	0,2	0,3	0,7	0,3	0,3	0,2	0,4	0,3	0,6	1,0	1,1(0,2)
65–74 år	1,9	1,4	1,6	1,6	1,1	0,9	0,9	1,6	1,4	1,4	2,6	2,0	3,4	-	0,2	0,2	-	0,1	0,1	0,2	0,4	0,1	0,0	0,2	0,3	0,5(0,1)
75–79 år/75–84 år ¹	0,9	1,1	1,3	0,7	1,3	1,3	0,6	1,4	1,7	0,9	1,0	1,2	1,4	0,2	-	0,1	0,0	-	0,2	0,1	-	0,1	0,1	-	0,1	0,2(0,0)
Män																										
16–24 år	8,2	8,7	7,7	7,9	7,0	6,4	6,3	6,2	5,0	5,6	7,0	7,9	12,1	0,6	0,3	0,5	0,3	0,4	0,7	0,5	0,1	0,4	0,5	0,5	1,2	2,7(0,9)
25–44 år	5,4	4,3	4,3	3,6	4,7	4,6	5,0	4,4	4,8	4,3	5,8	6,2	10,3	0,5	0,3	0,3	0,2	0,4	0,3	0,4	0,5	0,4	0,4	0,7	0,6	1,5(0,5)
45–64 år	3,3	3,2	2,9	2,5	2,9	3,0	2,9	3,5	3,0	3,2	4,2	5,4	8,1	-	0,3	0,3	0,1	0,6	0,0	0,2	0,2	0,1	0,2	0,2	0,7	0,6(0,1)
65–79 år/65–84 år ¹	1,7	1,4	1,0	1,3	0,9	0,8	0,9	1,3	1,4	1,5	2,0	2,0	3,2	-	0,1	0,3	0,0	0,1	0,1	0,2	0,3	-	0,1	0,1	0,2	0,2(0,0)
Kvinnor																										
16–24 år	8,9	9,1	7,3	8,6	8,0	7,3	7,7	7,2	9,0	6,5	6,9	8,6	11,8	4,9	3,7	3,4	4,2	3,5	3,2	3,4	3,8	7,3	5,0	9,0	14,0	26,7(6,4)
25–44 år	5,4	6,3	5,6	5,4	6,0	5,8	5,8	5,9	7,0	5,5	6,4	7,1	9,7	1,8	1,9	1,3	1,4	1,8	1,6	1,0	1,7	3,1	2,1	3,7	5,5	10,4(2,2)
45–64 år	3,6	3,7	2,9	3,5	3,9	3,8	4,0	3,7	4,4	5,0	5,1	6,3	7,7	0,6	0,2	0,6	0,9	0,7	0,5	0,7	0,6	0,9	1,0	1,7	1,1	3,1(0,5)
65–79 år/65–84 år ¹	1,5	1,3	1,9	1,4	1,4	1,2	0,9	1,8	1,6	1,1	2,4	1,6	2,3	0,1	0,1	0,0	-	0,1	0,2	0,1	0,3	0,1	0,1	0,2	0,3	0,6(0,1)

¹ Reguljära NTU är urvalet 16–79 år, medan urvalet i NTU Lokal är 16–84 år.

² Allvarligt sexualbrott innebär enligt NTU Lokal att en person har utsatts för sexualbrott som innefattat tvång genom att hota/hälla fast eller göra illa, eller sexuellt utnyttjande då personen har sovit eller varit påverkad och därmed inte haft möjlighet att försvara sig. Skattningarna om allvarliga sexualbrott är mindre säkra än för de andra brotten, eftersom resultaten bygger på färre respondenter, beroende på att det endast är de som utsatts för sexualbrott som får frågan om brottets allvarlighetsgrad. Ingen person i kategorin har uppggett utsatthet för brottet.

Tabell 3C:4 Utsatthet i olika grupper i befolkningen för olika typer av brott mot enskild person. Andel i procent. Resultat för åren 2005–2016 enligt reguljära NTU samt för år 2016 enligt NTU Lokal.

	Utsatta för hot										Utsatta för sexualbrott (samt därav allvarliga sexualbrott för NTU Lokal ³)																
	REGULJÄRA NTU										NTU LOKAL	REGULJÄRA NTU										NTU LOKAL					
	-05	-06	-07	-08	-09	-10	-11	-12	-13	-14	-15	-16	-16	-05	-06	-07	-08	-09	-10	-11	-12	-13	-14	-15	-16		
SAMTLIGA, 16–79 ÅR (16–84 ÅR I NTU LOKAL)¹	4,6	4,6	4,1	4,1	4,3	4,1	4,2	4,2	4,5	4,1	5,0	5,6	7,9	0,9	0,8	0,7	0,8	0,9	0,7	0,7	0,8	1,3	1,0	1,7	2,4	4,7	(1,1)
Svensk/utländsk bakgrund																											
Svenskfödda med																											
– minst en inrikesfödd förälder	4,8	4,5	4,1	3,8	4,1	4,1	4,0	4,0	4,4	4,0	4,8	5,3	7,7	0,8	0,8	0,7	0,7	0,8	0,7	0,7	0,9	1,4	1,0	1,8	2,5	5,2	(1,1)
– båda föräldrarna utrikesfödda ²	4,7	7,8	8,2	5,5	7,4	3,6	5,4	5,5	6,6	6,5	7,7	8,2	11,8	2,7	0,6	2,2	1,8	1,3	2,1	0,7	1,0	1,5	1,8	2,8	4,4	7,9	(1,9)
Utrikesfödda	5,1	5,2	4,1	5,5	5,1	4,7	4,9	5,1	4,5	4,3	5,2	6,3	8,0	1,4	0,7	0,8	0,9	1,5	0,5	0,7	0,8	1,2	0,9	1,0	1,5	2,6	(0,7)
Utbildning (högsta)																											
Förgymnasial	4,7	4,6	4,6	4,7	4,8	4,5	4,7	4,6	3,9	4,2	4,3	5,8	7,9	0,8	1,1	1,0	1,1	1,3	1,0	1,0	1,0	1,8	1,3	1,8	3,8	7,1	(2,0)
Gymnasial	4,6	4,2	3,9	3,3	4,3	4,5	4,0	3,9	4,8	4,0	4,8	5,4	7,7	1,1	0,6	0,7	0,6	0,7	0,7	0,5	0,7	1,2	0,9	1,7	2,0	3,9	(0,8)
Eftergymnasial	4,5	4,9	3,8	4,4	3,9	3,4	3,9	4,3	4,4	4,2	5,3	5,8	8,1	0,7	0,8	0,6	0,7	1,0	0,7	0,8	0,9	1,2	1,0	1,6	1,9	4,2	(0,7)
Familjetyp																											
Sammanboende																											
– utan barn	3,7	3,1	2,6	2,6	2,9	2,7	2,9	2,9	3,3	3,0	3,4	4,0	6,1	0,7	0,4	0,5	0,3	0,5	0,3	0,3	0,6	0,7	0,6	1,3	1,4	2,7	(0,5)
– med barn	3,7	3,3	3,7	2,4	3,5	3,3	3,3	3,3	3,7	3,9	5,0	4,3	7,5	0,4	0,5	0,3	0,3	0,7	0,3	0,4	0,3	0,6	0,3	0,7	0,8	2,5	(0,4)
Ensamstående																											
– utan barn	6,1	6,8	5,6	6,2	6,0	6,0	5,6	6,1	5,6	5,2	6,1	7,3	9,4	1,5	1,3	1,2	1,4	1,4	1,6	1,3	1,4	2,3	1,8	2,7	4,1	8,3	(2,0)
– med barn	6,5	6,4	7,6	8,8	8,4	6,6	7,4	6,0	9,2	5,8	9,1	11,8	12,9	1,2	1,5	1,8	2,5	2,9	1,0	1,3	1,9	2,9	2,0	2,8	4,7	6,4	(2,0)
Bostadstyp																											
Småhus	3,4	3,4	3,4	3,0	3,4	3,0	3,0	3,2	3,6	3,0	4,1	4,5	6,6	0,5	0,5	0,5	0,5	0,6	0,5	0,4	0,4	1,0	0,6	1,0	1,6	3,5	(0,8)
Flerfamiljshus	6,1	6,1	5,1	5,5	5,5	5,5	5,5	5,5	5,5	5,3	5,8	6,8	9,4	1,5	1,1	1,0	1,2	1,3	1,0	1,1	1,4	1,7	1,5	2,5	3,3	6,2	(1,4)
Boendeort																											
Storstadsregion	5,9	5,3	4,7	4,6	5,5	4,6	4,7	4,9	4,4	4,6	5,2	6,7	9,4	0,9	0,8	1,1	1,0	1,1	1,0	0,8	1,3	1,3	1,2	2,4	3,1	5,4	(1,1)
Större stad	4,1	4,5	4,2	3,9	3,8	4,0	4,0	3,9	4,9	4,3	5,2	5,2	7,5	1,1	0,7	0,6	0,7	0,8	0,6	0,7	0,7	1,3	1,0	1,6	2,1	4,9	(1,1)
Mindre stad/landsbygd	3,7	3,8	3,3	3,6	3,4	3,7	3,6	3,6	3,8	3,1	4,3	4,4	6,1	0,6	0,8	0,5	0,6	0,8	0,6	0,6	0,5	1,4	0,8	0,9	1,6	3,4	(0,9)

¹ I reguljära NTU är urvalet 16–79 år medan urvalet i NTU Lokal är 16–84 år.

² Värdena för gruppen "Svenskfödda med båda föräldrarna utrikesfödda" har korrigerats för åren 2005–2015 på grund av ett tidigare fel vid kodningen av variabeln. För mer information, se NTU 2017. Teknisk rapport (Brå 2018).

³ Allvarligt sexualbrott innebär enligt NTU Lokal att en person har utsatts för sexualbrott som innefattat tvång genom att hota/hålla fast eller göra illa, eller sexuellt utnyttjande då personen har sovit eller varit påverkad och därmed inte haft möjlighet att försvara sig. Skattingarna om allvarliga sexualbrott är mindre säkra än för de andra brotten, eftersom resultaten bygger på färre respondenter, beroende på att det endast är de som utsatts för sexualbrott som får frågan om brottets allvarlighetsgrad.

Tabell 3C:5 Utsatthet i olika grupper i befolkningen för olika typer av brott mot enskild person. Andel i procent. Resultat för åren 2005–2016 enligt reguljära NTU samt för år 2016 enligt NTU Lokal.

	Utsatta för personrån													Utsatta för bedrägeri												
	REGULJÄRA NTU													REGULJÄRA NTU												
	-05	-06	-07	-08	-09	-10	-11	-12	-13	-14	-15	-16	-05	-06	-07	-08	-09	-10	-11	-12	-13	-14	-15	-16		
SAMTLIGA, 16-79 ÅR (16-84 ÅR INTU LOKAL)¹	1,0	1,1	0,8	1,0	0,8	1,0	1,1	0,8	0,7	0,7	0,9	1,4	1,1	2,8	2,5	2,4	2,9	2,9	3,0	3,4	3,0	3,5	3,1	3,5	4,3	
Kön																										
Män	1,1	1,4	1,0	1,3	1,0	1,3	1,4	1,0	0,8	0,9	1,3	1,9	1,7	3,0	2,8	3,0	3,6	3,4	3,5	4,0	3,4	4,0	3,1	4,0	4,7	
Kvinnor	0,8	0,7	0,6	0,7	0,5	0,7	0,7	0,6	0,7	0,5	0,5	0,9	0,6	2,5	2,1	1,8	2,2	2,5	2,4	2,9	2,5	3,0	3,0	2,9	3,8	
Ålder																										
16-19 år	2,9	3,3	1,6	2,0	1,9	2,1	1,8	0,6	1,8	1,8	1,5	1,6	1,5	3,9	2,3	2,4	3,1	1,8	2,6	3,0	1,6	2,9	1,6	2,9	1,8	
20-24 år	2,3	2,4	2,1	2,7	3,1	2,2	2,9	2,0	1,7	1,7	1,7	2,7	2,1	4,1	4,5	3,5	4,0	4,0	4,6	6,1	4,3	5,1	3,8	4,3	5,1	
25-34 år	0,7	1,1	1,0	1,0	0,8	1,5	1,1	1,2	1,0	0,9	1,4	1,6	1,9	3,0	3,3	3,1	3,9	4,1	3,6	5,0	4,3	4,2	3,6	4,5	4,5	
35-44 år	0,6	0,5	0,4	0,7	0,5	0,7	1,3	0,4	0,6	0,4	1,1	1,1	1,3	2,5	2,6	2,6	3,8	3,3	3,2	3,6	3,5	5,0	2,9	3,4	4,7	
45-54 år	0,6	0,8	0,5	1,2	0,1	0,9	0,8	0,9	0,3	0,4	0,8	1,8	1,0	3,4	2,2	3,0	2,9	3,2	3,6	3,5	3,5	3,4	4,2	4,0	6,4	
55-64 år	1,0	0,4	0,4	0,3	0,5	0,4	0,6	0,9	0,4	0,4	0,6	1,4	0,8	1,9	2,3	1,9	2,2	2,5	2,5	2,5	2,1	3,0	3,7	3,5	4,2	
65-74 år	0,5	1,0	0,3	0,4	0,3	0,5	0,3	0,5	0,5	0,5	0,2	0,6	0,5	2,5	1,2	0,9	1,3	1,5	1,5	1,8	1,7	1,5	1,6	2,1	2,7	
75-79 år/75-84 år ¹	0,4	0,4	1,2	0,6	0,4	0,6	0,7	0,1	0,5	0,6	0,5	0,6	0,3	0,7	1,5	0,9	0,4	1,7	0,8	1,5	0,9	1,6	1,4	1,5	1,8	
Män																										
16-24 år	3,7	4,3	2,4	3,3	3,9	3,0	3,2	1,4	2,2	2,3	2,2	3,0	2,9	4,3	3,1	3,2	4,0	3,5	4,0	5,0	3,2	4,2	3,1	4,0	4,1	
25-44 år	0,6	1,1	1,0	1,0	0,7	1,5	1,7	1,2	0,6	0,9	1,9	2,2	2,4	3,4	3,5	3,9	5,0	4,3	3,8	4,9	4,5	5,1	3,2	4,9	4,8	
45-64 år	0,9	0,7	0,6	0,9	0,2	0,7	0,6	1,1	0,4	0,5	0,9	2,0	1,3	2,6	2,5	2,9	3,0	3,2	3,8	3,5	3,3	3,9	3,8	4,2	5,8	
65-79 år/65-84 år ¹	0,2	0,7	0,2	0,6	0,4	0,5	0,7	0,1	0,5	0,7	0,2	0,6	0,6	1,9	1,5	1,0	1,3	1,8	1,8	2,3	1,8	1,8	1,9	2,1	3,3	
Kvinnor																										
16-24 år	1,3	1,2	1,1	1,3	1,0	1,1	1,4	1,3	1,2	1,1	1,0	1,3	0,9	3,7	3,6	2,7	3,0	2,3	3,2	4,3	3,0	4,0	2,5	3,4	3,1	
25-44 år	0,7	0,5	0,4	0,7	0,5	0,7	0,7	0,4	1,0	0,3	0,6	0,5	0,8	2,1	2,2	1,8	2,5	3,0	3,1	3,6	3,3	4,1	3,3	3,0	4,4	
45-64 år	0,8	0,5	0,4	0,6	0,4	0,6	0,8	0,6	0,3	0,4	0,5	1,2	0,6	2,6	1,9	2,0	2,1	2,6	2,4	2,5	2,3	2,5	4,0	3,2	4,9	
65-79 år/65-84 år ¹	0,7	0,9	0,9	0,4	0,3	0,6	0,1	0,6	0,5	0,3	0,3	0,6	0,3	2,0	1,1	0,8	0,9	1,4	0,9	1,1	1,3	1,3	1,2	1,8	1,6	

¹ Reguljära NTU är urvalet 16-79 år medan urvalet i NTU Lokal är 16-84 år.

² Ingår inte i NTU Lokal.

Med (...) menas att uppgift ej finns tillgänglig/ej redovisas.

Tabell 3C:6 Utsatthet i olika grupper i befolkningen för olika typer av brott mot enskild person. Andel i procent. Resultat för åren 2005–2016 enligt reguljära NTU samt för år 2016 enligt NTU Lokal.

	Utsatta för personrån										Utsatta för bedrägeri														
	REGULJÄRA NTU					NTU LOKAL	REGULJÄRA NTU					NTU LOKAL ³													
	-05	-06	-07	-08	-09	-10	-11	-12	-13	-14	-15	-16	-05	-06	-07	-08	-09	-10	-11	-12	-13	-14	-15	-16	
SAMTLIGA, 16–79 ÅR (16–84 ÅR I NTU LOKAL)¹	1,0	1,1	0,8	1,0	0,8	1,0	1,1	0,8	0,7	0,7	0,9	1,4	1,1	2,8	2,5	2,4	2,9	3,0	3,4	3,0	3,5	3,1	3,5	4,3	
Svensk/utländsk bakgrund																									
Svenskfödda med																									
– minst en inrikesfödd förälder	0,9	1,0	0,7	0,9	0,8	1,0	0,9	0,7	0,6	0,7	0,8	1,2	1,0	2,3	2,2	2,4	2,1	2,5	2,7	2,9	2,5	3,3	2,9	3,2	4,0
– båda föräldrarna utrikesfödda ²	1,3	1,5	1,5	1,2	0,7	1,3	1,5	0,5	1,8	1,1	0,6	2,1	1,8	6,3	5,2	3,4	3,5	4,8	6,7	5,0	4,1	5,4	5,5	5,0	4,3
Utrikesfödda	1,5	1,6	1,2	1,7	0,8	1,1	2,0	1,3	1,1	0,8	1,4	2,1	1,4	5,5	3,7	4,1	4,1	4,9	3,8	5,9	4,9	4,0	3,4	4,3	5,3
Utbildning (högsta)																									
Förgymnasial	1,6	1,9	1,2	1,3	1,2	1,3	1,6	1,2	1,3	1,0	0,9	1,9	1,4	3,1	2,7	1,8	2,6	2,8	2,4	3,4	2,5	3,4	3,1	2,4	3,7
Gymnasial	0,7	0,7	0,7	0,8	0,7	1,0	1,2	0,9	0,7	0,8	1,1	1,6	1,2	2,5	2,3	2,5	2,7	2,9	3,3	3,4	3,3	3,6	3,1	3,7	4,5
Eftergymnasial	0,8	0,7	0,5	1,0	0,4	0,8	0,6	0,4	0,5	0,4	0,7	0,9	0,8	2,9	2,5	2,7	3,4	3,1	3,0	3,6	2,9	3,4	3,1	3,7	4,4
Familjetyp																									
Sammanboende																									
– utan barn	0,8	0,5	0,5	0,7	0,5	0,7	0,7	0,5	0,4	0,5	0,6	0,8	0,9	2,1	1,9	1,9	2,1	2,7	2,5	2,8	2,4	2,6	2,5	2,7	3,6
– med barn	0,5	0,4	0,5	0,4	0,1	0,4	0,8	0,7	0,3	0,2	0,7	0,5	0,8	2,1	1,8	2,0	2,7	2,5	3,4	3,3	2,3	3,1	2,8	3,0	4,3
Ensamstående																									
– utan barn	1,6	2,1	1,3	1,7	1,6	1,8	1,7	1,3	1,4	1,3	1,3	2,6	1,6	3,9	3,4	2,9	3,5	3,3	3,1	4,0	3,9	4,4	3,5	4,2	4,2
– med barn	0,9	1,0	1,0	0,6	0,4	1,0	0,8	1,1	1,0	1,2	1,6	2,2	1,4	3,2	2,9	4,8	5,2	4,1	4,0	5,3	3,9	5,5	6,1	6,5	8,6
Bostadstyp																									
Småhus	0,7	0,6	0,6	0,8	0,5	0,6	0,7	0,5	0,5	0,4	0,6	0,8	0,8	1,8	1,9	1,9	2,3	2,4	2,5	2,9	2,5	3,0	2,6	2,7	3,9
Flerfamiljshus	1,3	1,5	1,0	1,3	1,1	1,6	1,5	1,2	1,1	1,0	1,3	2,0	1,5	4,0	3,1	3,0	3,6	3,7	3,5	4,1	3,5	4,0	3,6	4,2	4,6
Boendeort																									
Storstadsregion	1,6	1,7	1,0	1,5	1,2	1,6	1,6	1,3	1,1	0,9	1,3	2,1	1,4	3,7	3,3	3,0	3,8	3,5	3,4	4,2	3,5	4,0	3,5	4,1	4,8
Större stad	0,8	0,8	0,7	0,8	0,6	0,8	0,9	0,5	0,7	0,6	0,7	1,0	1,0	2,2	2,1	2,3	2,6	2,8	2,8	3,1	2,8	3,3	2,7	3,3	3,8
Mindre stad/landsbygd	0,4	0,5	0,6	0,5	0,4	0,5	0,6	0,6	0,3	0,5	0,6	0,9	0,8	2,3	2,0	1,8	2,0	2,4	2,6	2,7	2,5	2,9	2,9	2,7	4,2

¹ Reguljära NTU är urvalet 16–79 år medan urvalet i NTU Lokal är 16–84 år.

² Värdena för gruppen "Svenskfödda med båda föräldrarna utrikesfödda" har korrigerats för åren 2005–2015 på grund av ett tidigare fel vid kodningen av variabeln. För mer information, se NTU 2017: Teknisk rapport (Brå 2018).

³ Ingår inte i NTU Lokal.

Med (..) menas att uppgift ej finns tillgänglig/ej redovisas.

Tabell 3C:7 Utsatthet i olika grupper i befolkningen för olika typer av brott mot enskild person. Andel i procent. Resultat för åren 2005–2016 enligt reguljära NTU samt för år 2016 enligt NTU Lokal.

	Utsatta för trakasserier													Utsatta för något brott mot enskild person ^{2,3}												
	REGULJÄRA NTU												NTU LOKAL	REGULJÄRANTU												NTU LOKAL
	-05	-06	-07	-08	-09	-10	-11	-12	-13	-14	-15	-16	-16	-05	-06	-07	-08	-09	-10	-11	-12	-13	-14	-15	-16	-16
SAMTLIGA, 16-79 ÅR (16-84 ÅR I NTU LOKAL)¹	5,2	4,6	4,3	4,0	3,7	3,5	3,8	4,1	5,0	4,0	4,7	5,5	5,9	13,1	12,1	11,9	11,5	11,4	11,4	11,6	11,4	12,7	11,3	13,3	15,6	23,1
Kön																										
Män	4,4	3,9	3,6	2,9	3,0	2,7	3,2	3,0	3,9	3,2	3,7	4,8	4,9	13,1	12,1	12,5	11,7	11,4	11,8	12,0	11,1	11,6	10,5	12,7	15,2	21,8
Kvinnor	6,0	5,2	5,0	5,1	4,4	4,3	4,4	5,2	6,2	5,0	5,7	6,1	6,7	13,0	12,2	11,3	11,3	11,3	11,0	11,1	11,7	13,9	12,2	14,0	16,1	24,3
Ålder																										
16-19 år	9,0	7,6	5,7	7,3	5,9	5,3	7,1	5,4	7,1	5,8	6,3	9,3	10,8	23,3	21,7	21,0	21,1	17,6	16,1	18,1	14,1	17,9	14,5	16,4	22,5	36,3
20-24 år	6,5	7,2	6,4	6,4	5,7	6,2	6,8	5,5	7,2	5,7	5,4	7,6	10,5	22,8	23,8	22,9	22,7	21,9	22,0	22,0	20,2	23,8	18,7	20,7	25,3	39,7
25-34 år	5,9	4,5	4,3	4,1	4,3	4,2	4,1	4,6	5,3	4,9	5,8	6,8	7,4	16,0	14,9	15,0	14,4	15,1	15,1	16,6	14,9	15,8	14,9	18,5	19,7	30,3
35-44 år	6,6	4,6	4,5	4,6	3,6	3,7	3,6	5,0	5,6	3,7	4,1	4,6	5,8	14,1	12,0	11,9	11,7	10,8	11,4	10,6	12,0	14,4	11,2	12,9	15,4	24,6
45-54 år	4,7	4,5	4,6	3,8	4,7	3,9	3,6	3,5	5,0	5,3	5,1	5,1	4,9	11,4	10,7	10,1	10,4	11,0	11,2	10,8	10,7	11,1	13,2	13,0	16,7	23,2
55-64 år	2,9	3,3	3,1	2,6	2,4	2,2	2,3	3,2	4,5	2,9	4,6	4,8	3,9	8,0	7,5	7,5	6,9	8,2	7,7	7,4	8,4	10,0	8,3	11,5	12,8	17,7
65-74 år	4,0	3,6	4,0	2,2	1,5	1,4	2,6	3,1	2,8	2,2	3,2	3,7	4,2	7,7	6,6	5,9	4,9	4,4	4,5	5,5	6,3	5,6	5,3	7,6	8,2	12,4
75-79 år/75-84 år ¹	2,2	2,2	2,2	1,5	1,9	1,7	2,0	2,4	4,4	1,9	3,1	4,0	4,1	3,7	4,7	4,6	3,2	4,5	4,1	4,5	4,8	7,3	4,2	5,8	6,7	9,7
Män																										
16-24 år	5,2	4,8	3,8	4,3	4,2	3,5	4,8	3,1	4,4	3,6	3,6	5,6	6,3	23,6	23,2	23,4	21,9	20,7	19,7	20,4	16,7	17,8	14,4	16,1	19,9	29,9
25-44 år	5,0	4,1	3,6	3,1	3,1	2,9	3,2	3,5	3,8	3,4	4,2	4,5	5,5	14,7	12,9	14,0	13,3	12,9	13,1	14,3	12,9	13,2	11,9	15,3	16,6	25,2
45-64 år	3,6	3,9	3,9	2,7	3,0	2,9	2,6	2,6	4,4	3,5	4,1	5,2	4,0	9,1	8,8	9,3	8,6	9,0	10,1	8,7	9,5	10,3	10,2	12,0	15,2	21,2
65-79 år/65-84 år ¹	3,7	2,5	3,1	1,4	1,6	1,0	2,7	2,6	2,9	2,0	2,5	3,9	4,7	6,8	5,3	4,5	4,3	4,5	4,7	6,4	5,5	6,1	5,6	6,6	9,2	13,5
Kvinnor																										
16-24 år	10,6	10,3	8,7	9,7	7,6	8,3	9,3	8,1	10,1	8,2	8,3	11,5	14,2	22,4	22,2	20,2	21,9	18,6	18,6	19,9	18,2	24,9	19,4	21,9	28,8	44,6
25-44 år	7,6	5,1	5,2	5,7	4,7	4,9	4,4	6,1	7,2	5,2	5,8	6,9	7,5	15,2	13,8	12,8	12,4	12,6	13,2	12,4	13,9	17,0	14,1	16,1	18,4	29,6
45-64 år	3,9	3,9	3,8	3,8	4,1	3,3	3,3	4,1	5,2	4,9	5,7	4,7	4,9	10,2	9,2	8,3	8,6	10,3	8,9	9,6	9,7	10,8	11,7	12,5	14,4	20,7
65-79 år/65-84 år ¹	3,2	3,9	4,0	2,6	1,6	1,9	2,3	3,2	3,4	2,4	3,9	3,6	3,7	6,4	6,7	6,6	4,6	4,3	4,1	4,1	6,3	5,9	4,5	7,7	6,5	9,7

¹ Reguljära NTU är urvalet 16-79 år, medan urvalet i NTU Lokal är 16-84 år.

² Netto redovisning, vilket innebär att en och samma person endast redovisas en gång även om den kan ha utsatts för flera olika brottstyper.

³ Observera att det i reguljära NTU ingår sex olika brottstyper i brott mot enskild person, medan det ingår nio brottstyper i NTU Lokals mätningar av brott mot enskild person.

Tabell 3C:8 Utsatthet i olika grupper i befolkningen för olika typer av brott mot enskild person. Andel i procent. Resultat för åren 2005–2016 enligt reguljära NTU samt för år 2016 enligt NTU Lokal.

	Utsatta för trakasserier													Utsatta för något brott mot enskild person ^{3,4}												
	REGULJÄRA NTU												NTU LOKAL	REGULJÄRA NTU												NTU LOKAL
	-05	-06	-07	-08	-09	-10	-11	-12	-13	-14	-15	-16	-16	-05	-06	-07	-08	-09	-10	-11	-12	-13	-14	-15	-16	-16
SAMTLIGA, 16–79 ÅR (16–84 ÅR I NTU LOKAL)¹	5,2	4,6	4,3	4,0	3,7	3,5	3,8	4,1	5,0	4,0	4,7	5,5	5,9	13,1	12,1	11,9	11,5	11,4	11,4	11,6	11,4	12,7	11,3	13,3	15,6	23,1
Svensk/utländsk bakgrund																										
Svenskfödda med																										
– minst en inrikesfödd förälder	4,8	4,3	4,1	4,0	3,1	3,1	3,4	3,6	4,6	3,7	4,6	5,2	5,4	12,4	11,9	11,6	11,2	10,5	10,9	10,9	10,5	12,3	10,8	13,0	15,0	22,4
– båda föräldrarna utrikesfödda ²	9,2	5,5	8,3	5,1	5,7	10,8	6,7	6,8	7,1	7,1	7,1	8,7	8,3	19,4	17,2	20,7	13,9	17,2	20,0	16,7	17,1	17,6	19,5	20,9	22,6	30,6
Utrikesfödda	7,5	6,2	5,9	5,9	6,3	4,4	5,1	5,9	6,5	4,9	4,8	6,1	7,3	18,5	14,8	14,0	14,2	15,5	12,8	14,3	14,6	13,7	12,5	13,7	17,1	25,0
Utbildning (högsta)																										
Förgymnasial	5,0	5,6	5,0	4,7	3,9	4,4	4,8	4,8	5,8	5,0	4,7	7,1	7,3	13,7	13,8	13,7	12,9	12,8	12,1	13,7	12,3	13,8	11,9	11,7	17,5	23,9
Gymnasial	5,4	4,5	4,4	3,5	3,8	3,7	3,7	4,3	5,7	4,0	5,3	5,4	5,5	12,8	11,2	11,4	10,3	11,2	12,0	11,4	11,7	13,0	11,5	13,7	15,5	22,1
Eftergymnasial	5,0	3,7	3,6	4,0	3,3	2,7	3,1	3,2	3,9	3,4	4,0	4,7	5,3	12,8	11,6	10,7	11,6	10,5	10,0	10,4	10,3	11,7	10,8	13,5	14,7	23,7
Familjetyp																										
Sammanboende																										
– utan barn	3,5	2,9	3,1	2,7	2,2	2,0	2,8	2,9	3,7	2,6	3,2	3,7	4,6	9,5	8,1	7,9	7,8	8,2	7,9	8,5	8,3	9,3	8,2	9,8	11,8	18,4
– med barn	4,8	3,6	3,3	3,0	2,3	2,9	2,6	3,3	3,4	2,9	3,6	3,3	4,1	11,2	8,8	9,5	8,5	8,5	9,9	9,4	9,2	10,2	9,2	11,3	11,7	22,3
Ensamstående																										
– utan barn	6,7	6,4	6,0	5,6	5,5	5,2	5,1	5,6	6,8	5,7	6,2	7,7	7,9	17,5	18,1	17,1	16,7	16,1	16,0	15,7	15,8	17,4	15,4	17,2	21,0	27,6
– med barn	9,4	9,3	8,0	7,5	10,1	7,4	7,6	6,2	11,6	9,4	10,6	12,8	9,6	19,3	18,5	18,8	18,8	19,3	15,8	16,8	15,1	20,5	17,7	23,0	25,2	31,7
Bostadstyp																										
Småhus	4,2	3,4	3,6	3,3	2,8	2,5	3,1	3,4	4,3	3,0	3,9	4,5	5,0	9,5	9,3	9,8	9,2	9,3	8,7	9,4	8,9	10,9	8,7	10,8	12,9	20,4
Flerfamiljshus	6,4	5,9	5,2	5,0	4,9	4,7	4,5	4,9	6,0	5,3	5,5	6,5	6,8	17,4	15,7	14,6	14,6	14,2	14,6	14,2	14,4	15,0	14,4	16,0	18,6	26,3
Boendeort																										
Storstadsregion	5,2	4,7	4,6	3,9	4,2	3,7	3,4	4,5	5,1	4,4	4,7	6,1	6,2	15,0	14,0	13,6	12,9	13,7	13,0	12,7	13,2	13,4	13,1	14,8	18,0	26,5
Större stad	5,4	4,4	4,3	4,2	3,9	3,4	4,0	3,7	4,9	3,7	4,8	5,2	5,8	12,9	11,5	11,7	11,3	10,8	11,1	11,3	10,5	13,3	10,8	13,3	14,5	22,2
Mindre stad/landsbygd	4,8	4,5	3,9	3,9	2,7	3,3	4,0	3,9	5,1	4,0	4,7	4,8	5,4	10,7	10,6	10,0	9,9	9,1	9,5	10,2	9,9	11,0	9,4	11,2	13,5	19,1

¹ Reguljära NTU är urvalet 16–79 år medan urvalet i NTU Lokal är 16–84 år.

² Värdena för gruppen "Svenskfödda med båda föräldrarna utrikesfödda" har korrigerats för åren 2005–2015 på grund av ett tidigare fel vid kodningen av variabeln. För mer information, se NTU 2017. Teknisk rapport (Brå 2018).

³ Nettoredovisning, vilket innebär att en och samma person endast redovisas en gång även om den kan ha utsatts för flera olika brottstyper.

⁴ Observera att det i reguljära NTU ingår sex olika brottstyper i brott mot enskild person, medan det ingår nio brottstyper i NTU Lokals mätningar av brott mot enskild person.

Tabell 3C:9 Utsatthet i olika grupper i befolkningen för olika typer av brott mot enskild person. Andel i procent.
Resultat för år 2016 enligt NTU Lokal.

	NTU LOKAL			
	2016			
	<i>Utsatta för fickstöld</i>	<i>Utsatta för försäljningsbedrägeri</i>	<i>Utsatta för kort-/kreditbedrägeri</i>	<i>Utsatta för nätcränkning</i>
SAMTLIGA, 16-84 ÅR	3,1	4,5	4,9	1,9
Kön				
Män	2,9	5,0	5,5	1,9
Kvinnor	3,2	3,9	4,3	2,0
Ålder				
16-19 år	5,7	3,9	1,6	5,8
20-24 år	6,0	6,0	4,8	3,6
25-34 år	4,0	5,9	5,5	2,4
35-44 år	2,9	5,3	6,5	1,8
45-54 år	2,7	5,6	6,7	1,9
55-64 år	2,2	3,9	5,1	1,2
65-74 år	1,9	2,2	3,1	0,5
75-84 år	1,6	1,6	2,1	0,5
Män				
16-24 år	4,7	6,0	3,2	3,9
25-44 år	3,3	5,8	6,2	2,1
45-64 år	2,6	5,6	7,0	1,8
65-84 år	1,8	2,7	3,7	0,7
Kvinnor				
16-24 år	6,8	4,1	3,2	5,4
25-44 år	3,6	5,5	5,8	2,1
45-64 år	2,4	4,4	5,2	1,5
65-84 år	1,8	1,4	1,9	0,3

Tabell 3C:10 Utsatthet i olika grupper i befolkningen för olika typer av brott mot enskild person. Andel i procent.
Resultat för år 2016 enligt NTU Lokal.

	NTU LOKAL			
	2016			
	<i>Utsatta för fickstöld</i>	<i>Utsatta för försäljningsbedrägeri</i>	<i>Utsatta för kort-/kreditbedrägeri</i>	<i>Utsatta för nätcränkning</i>
SAMTLIGA, 16–84 ÅR	3,1	4,5	4,9	1,9
Svensk/utländsk bakgrund				
Svenskfödda med				
– minst en inrikesfödd förälder	2,9	4,1	4,6	1,8
– båda föräldrarna utrikesfödda	3,4	5,3	6,4	3,4
Utrikesfödda	3,8	5,9	5,7	2,2
Utbildning (högsta)				
Förgymnasial	3,7	3,6	2,8	3,0
Gymnasial	2,9	4,8	5,0	1,7
Eftergymnasial	2,8	4,6	6,1	1,6
Familjetyp				
Sammanboende				
– utan barn	2,4	3,6	4,5	1,2
– med barn	2,5	5,6	6,4	1,5
Ensamstående				
– utan barn	4,1	4,3	3,9	2,9
– med barn	3,7	6,7	6,7	3,6
Bostadstyp				
Småhus	2,5	4,2	4,6	1,7
Flerfamiljshus	3,7	4,7	5,2	2,1
Boendeort				
Storadsregion	4,3	4,7	5,9	1,8
Större stad	2,6	4,3	4,4	2,1
Mindre stad/landsbygd	2,0	4,3	3,9	1,9

Tabell 3D Typ av brottsplats för hot, misshandel och sexualbrott. Redovisning totalt samt efter kön. Andel händelser i procent av totalt antal händelser för respektive brottstyp. Resultat för åren 2005–2016 enligt reguljära NTU.

	REGULJÄRA NTU																							
	Män								Kvinnor															
	-05	-06	-07	-08	-09	-10	-11	-12	-13	-14	-15	-16	-05	-06	-07	-08	-09	-10	-11	-12	-13	-14	-15	-16
Misshandel																								
Allmän plats	64	60	69	78	66	65	68	59	61	62	62	50	29	40	28	41	26	32	27	36	22	33	18	28
Arbete/skola	24	22	15	12	16	16	15	23	17	23	17	27	33	35	28	23	39	29	37	28	37	26	27	25
Bostad	4	8	9	5	7	12	11	6	10	6	13	12	33	22	37	29	28	31	29	30	34	36	51	36
Annan plats	7	10	7	4	12	7	7	13	12	9	8	11	4	4	6	7	7	9	6	6	7	5	4	11
Hot																								
Allmän plats	51	50	53	54	51	51	48	43	50	43	50	50	37	31	34	41	29	29	32	26	26	28	38	32
Arbete/skola	28	24	22	17	23	24	19	26	26	25	29	21	35	32	33	24	28	29	28	32	32	36	29	33
Bostad	15	16	20	22	13	15	23	21	15	24	17	20	23	30	28	33	36	35	33	34	35	25	29	27
Annan plats	6	9	6	7	13	10	10	10	9	8	5	9	4	7	5	3	7	7	7	7	8	11	5	7
Sexualbrott																								
Allmän plats	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x
Arbete/skola	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x
Bostad	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x
Annan plats	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x
	REGULJÄRA NTU																							
	TOTALT																							
	-05	-06	-07	-08	-09	-10	-11	-12	-13	-14	-15	-16	-05	-06	-07	-08	-09	-10	-11	-12	-13	-14	-15	-16
Misshandel	54	52	54	67	52	54	51	52	47	51	45	42	27	27	20	16	24	20	24	24	24	24	21	26
Arbete/skola	13	13	19	12	14	18	19	13	19	17	28	21	13	13	19	12	14	18	19	13	19	17	28	21
Annan plats	6	7	7	5	10	8	7	11	10	7	6	11	6	7	7	5	10	8	7	11	10	7	6	11
Hot	45	40	43	46	38	39	39	34	36	35	43	40	31	29	28	21	26	27	24	29	30	31	29	27
Arbete/skola	19	24	24	28	27	26	29	28	26	25	23	24	5	8	5	4	10	8	8	9	8	10	5	8
Annan plats	5	8	5	4	10	8	8	9	8	10	5	8	54	49	37	48	56	37	41	50	36	53	59	51
Sexualbrott	24	17	21	20	13	27	12	17	31	18	14	17	16	22	27	26	16	31	30	23	21	15	18	19
Arbete/skola	6	12	14	7	15	5	18	10	12	14	9	13	6	12	14	7	15	5	18	10	12	14	9	13
Annan plats																								

x Antal händelser när det gäller sexualbrott mot män är allt för få för att en särredovisning ska kunna göras efter kön.

Tabell 3E Relation till gärningspersonen för olika typer av brott. Totalt samt särredovisning efter kön.
Andel händelser i procent av totalt antal händelser för respektive brottstyp. Resultat för åren 2005–2016 enligt reguljära NTU.

	REGULJÄRA NTU																							
	Män								Kvinnor															
	-05	-06	-07	-08	-09	-10	-11	-12	-13	-14	-15	-16	-05	-06	-07	-08	-09	-10	-11	-12	-13	-14	-15	-16
Misshandel																								
Helt okänd	68	65	63	75	63	72	72	71	67	70	66	72	29	29	24	34	38	33	34	21	35	40	18	29
Bekant	30	30	34	22	30	25	21	27	27	26	25	25	40	44	40	38	39	46	39	41	36	23	36	32
Närstående	2	5	3	3	7	3	6	2	6	3	10	3	31	27	36	28	23	21	27	37	29	37	45	40
Hot																								
Helt okänd	72	67	62	65	66	66	66	69	66	66	67	68	56	46	46	42	44	42	48	46	47	51	47	
Bekant	26	29	34	32	30	31	29	26	32	28	28	29	33	39	34	37	36	40	31	35	33	33	35	
Närstående	1	4	4	3	4	3	5	5	2	7	5	3	12	15	19	21	20	18	21	19	20	16	16	18
Sexualbrott																								
Helt okänd	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x
Bekant	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x
Närstående	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x
Trakasserier ¹																								
Helt okänd	51	41	43	41	46	39	42	64	51	50	46	60	37	41	35	39	30	36	45	42	46	48	54	52
Bekant	37	36	38	39	38	47	43	21	35	33	35	28	37	33	39	37	42	43	32	32	29	30	28	29
Närstående	5	9	7	7	6	8	9	9	9	11	11	8	11	15	13	15	16	15	18	18	20	18	15	17
Vet ej	6	14	11	12	10	7	6	7	5	7	7	5	16	11	13	9	11	6	6	8	5	4	3	2
	REGULJÄRA NTU																							
	TOTALT																							
Misshandel																								
Helt okänd	56	50	49	62	54	59	57	57	55	58	47	55												
Bekant	33	36	36	27	33	32	29	31	30	25	29	27												
Närstående	11	14	15	11	13	9	15	12	15	16	24	18												
Hot																								
Helt okänd	64	56	54	52	53	52	56	57	55	58	58	57												
Bekant	29	34	34	35	34	36	30	31	33	31	31	32												
Närstående	6	10	12	13	14	11	14	13	12	12	11	11												
Sexualbrott																								
Helt okänd	64	55	51	57	57	59	58	63	56	63	69	65												
Bekant	27	34	36	34	36	29	29	23	33	25	21	24												
Närstående	9	11	13	9	8	12	13	15	11	11	10	11												
Trakasserier ¹																								
Helt okänd	43	41	39	40	36	37	43	50	48	48	51	56												
Bekant	37	34	39	38	40	45	36	28	32	31	31	28												
Närstående	8	12	10	12	12	12	14	14	15	16	14	13												
Vet ej	12	12	12	11	11	6	6	8	5	5	5	3												

¹ Andel av utsatta personer.

x Antal händelser när det gäller sexualbrott mot män är allt för få för att en särredovisning ska kunna göras efter kön.

Tabell 3F Utsatthet bland hushåll i riket för olika typer av brott mot egendom. Andel och antal utsatta hushåll. Resultat för åren 2006–2016 enligt reguljära NTU samt för år 2016 enligt NTU Lokal.

	Andel utsatta hushåll i procent											NTU LOKAL 2016
	2006	2007	2008	2009	2010	2011	2012	2013	2014	2015	2016	
SAMTLIGA EGENDOMS- BROTT MOT HUSHÅLL¹	12,6	11,7	11,2	11,0	10,0	10,4	9,2	9,7	9,1	9,5	10,3	14,4
Bostadsinbrott	1,0	0,9	1,0	1,0	1,0	1,1	0,9	1,2	0,8	1,0	1,2	1,8
Bilstöld ²	0,9	0,8	0,7	0,5	0,6	0,4	0,4	0,4	0,2	0,5	0,5	1,0
Stöld ur/ från fordon	5,0	4,1	3,7	3,5	2,8	3,1	2,6	2,8	2,6	2,4	2,8	4,8
Cykelstöld ³	6,9	7,1	6,9	6,9	6,5	6,7	5,9	6,2	6,1	6,3	6,9	10,7
	Antal utsatta hushåll											
	REGULJÄRA NTU											NTU LOKAL 2016
	2006	2007	2008	2009	2010	2011	2012	2013	2014	2015	2016	2016
SAMTLIGA EGENDOMS- BROTT MOT HUSHÅLL¹	489 000	459 000	442 000	436 000	402 000	423 000	375 000	403 000	386 000	405 000	446 000	633 000
Bostadsinbrott	40 000	34 000	38 000	41 000	38 000	45 000	36 000	48 000	35 000	45 000	51 000	79 000
Bilstöld ²	26 000	23 000	21 000	16 000	18 000	12 000	11 000	12 000	7 000	17 000	15 000	36 000
Stöld ur/ från fordon	193 000	160 000	146 000	140 000	113 000	124 000	106 000	114 000	109 000	100 000	118 000	210 000
Cykelstöld ³	267 000	278 000	273 000	271 000	258 000	270 000	242 000	255 000	257 000	270 000	295 000	420 000

¹ Netto-redovisning, vilket innebär att ett och samma hushåll endast redovisas en gång även om det kan ha utsatts för flera olika brottstyper.

² Tabellen redovisas bilstöld bland hushåll som ägde bil under respektive år eftersom det är den mest vedertagna redovisningsformen. Dock är skillnaderna små och i årets undersökning uppgick exempelvis andelen hushåll av hela befolkningen som utsatts för bilstöld till 0,3 procent enligt reguljära NTU.

³ I reguljära NTU redovisas andelen hushåll som utsatts för cykelstöld bland samtliga hushåll. I NTU Lokal redovisas istället cykelstöldrorna från de hushåll som ägde cykel under 2016.

Tabell 3G Utsatthet bland hushåll i riket för olika typer av brott mot egendom. Antal händelser och andel därav som uppges vara polisanmälda. Resultat för åren 2006–2016 enligt reguljära NTU.

	Antal händelser i populationen											NTU LOKAL ¹ 2016
	2006	2007	2008	2009	2010	2011	2012	2013	2014	2015	2016	
SAMTLIGA EGENDOMS- BROTT MOT HUSHÅLL	648 000	594 000	586 000	561 000	527 000	552 000	463 000	566 000	490 000	537 000	648 000	..
Bostadsinbrott	50 000	40 000	47 000	43 000	40 000	55 000	42 000	86 000	42 000	58 000	84 000	..
Bilstöld	27 000	25 000	23 000	16 000	25 000	12 000	13 000	13 000	7 000	18 000	16 000	..
Stöld ur/ från fordon	239 000	185 000	184 000	163 000	141 000	156 000	119 000	150 000	133 000	135 000	195 000	..
Cykelstöld	331 000	344 000	332 000	339 000	321 000	328 000	289 000	318 000	307 000	326 000	353 000	..
	Andel händelser i procent som uppges vara polisanmälda											
	REGULJÄRA NTU											NTU LOKAL ² 2016
	2006	2007	2008	2009	2010	2011	2012	2013	2014	2015	2016	
SAMTLIGA EGENDOMS- BROTT MOT HUSHÅLL	53	50	51	52	51	52	51	53	51	48	56	..
Bostadsinbrott	74	78	75	88	86	89	86	84	87	74	89	..
Bilstöld	98	96	97	x	x	x	x	x	x	x	x	..
Stöld ur/ från fordon	61	65	64	66	66	62	60	65	64	64	70	..
Cykelstöld	40	35	37	38	38	39	42	40	40	37	42	..

¹ Antalet händelser i populationen redovisas inte i NTU Lokal av metodologiska skäl.

² Ingår inte i NTU Lokal.

x Antalet hushåll som uppgett att de utsatts för bilstöld är för litet för att andelen anmälda händelser ska kunna redovisas. Med (..) menas att uppgift ej finns tillgänglig/ej redovisas.

Tabell 3H:1 Utsatthet för olika typer av brott mot egendom efter familje- och boendeförhållanden. Andel i procent. Resultat för åren 2006–2016 enligt reguljära NTU samt för år 2016 enligt NTU Lokal.

	Utsatta för bostadsinbrott													Utsatta för bilstöld ¹												
	REGULJÄRA NTU												NTU LOKAL	REGULJÄRA NTU												NTU LOKAL
	-06	-07	-08	-09	-10	-11	-12	-13	-14	-15	-16	-16	-06	-07	-08	-09	-10	-11	-12	-13	-14	-15	-16			
SAMTLIGA EGENDOMSBROTT MOT HUSHÅLL	1,0	0,9	1,0	1,0	1,0	1,1	0,9	1,2	0,8	1,0	1,2	1,8	0,9	0,6	0,7	0,5	0,6	0,4	0,4	0,4	0,2	0,5	0,5			
Familjetyp																										
Sammanboende																										
– utan barn	1,0	0,7	0,8	0,8	0,9	1,1	1,0	1,2	0,9	0,9	1,0	1,7	0,6	0,5	0,6	0,5	0,4	0,3	0,4	0,3	0,2	0,3	0,2			
– med barn	1,0	1,1	0,7	1,1	1,0	0,8	0,7	0,7	0,7	1,1	0,9	1,7	0,9	1,1	0,8	0,6	0,4	0,2	0,3	0,4	0,2	0,3	0,5			
Ensamstående																										
– utan barn	1,1	0,9	1,0	1,2	1,0	1,2	0,9	1,1	0,8	1,1	1,5	1,8	1,1	1,0	0,7	0,6	0,9	0,5	0,4	0,3	0,2	0,9	0,7			
– med barn	1,3	0,8	2,0	1,6	1,2	1,9	0,1	3,1	0,9	1,3	0,9	2,0	0,6	0,4	0,8	0,5	-	0,8	0,2	1,6	0,1	1,1	1,0			
Bostadstyp																										
Småhus	1,0	0,8	1,0	1,4	0,9	1,2	1,0	1,4	0,9	1,3	1,2	1,9	0,5	0,5	0,5	0,4	0,3	0,2	0,2	0,2	0,2	0,5	0,4			
Flerfamiljshus	1,1	0,9	0,9	0,8	1,0	1,0	0,7	1,0	0,7	0,8	1,2	1,7	1,3	1,3	1,0	0,8	1,0	0,7	0,6	0,6	0,3	0,6	0,6			
Boendeort																										
Storadsregion	1,4	0,9	1,1	1,3	1,2	1,4	1,2	1,4	1,0	1,2	1,7	2,4	1,1	1,0	0,7	0,9	1,1	0,5	0,5	0,5	0,2	0,8	0,7			
Större stad	0,9	0,9	0,8	1,0	0,9	1,1	0,7	0,9	0,8	1,2	1,0	1,5	0,8	0,7	0,9	0,3	0,3	0,3	0,4	0,4	0,3	0,5	0,5			
Mindre stad/landsbygd	0,7	0,7	0,9	0,7	0,7	0,8	0,7	1,2	0,6	0,7	0,7	1,3	0,6	0,6	0,6	0,4	0,4	0,4	0,2	0,2	0,1	0,4	0,3			

¹ Bland hushåll som ägde bil under det aktuella kalenderåret.

Tabell 3H:2 Utsatthet för olika typer av brott mot egendom efter familje- och boendeförhållanden. Andel i procent.
Resultat för åren 2006–2016 enligt reguljära NTU samt för 2016 enligt NTU Lokal.

	Utsatta för stöld ur/från fordon												Utsatta för cykelstöld ¹											
	REGULJÄRA NTU						NTU LOKAL	REGULJÄRA NTU						NTU LOKAL										
	-06	-07	-08	-09	-10	-11	-12	-13	-14	-15	-16	-06	-07	-08	-09	-10	-11	-12	-13	-14	-15	-16		
SAMTLIGA EGENDOMS- BROTT MOT HUSHÅLL	5,0	4,1	3,7	3,5	2,8	3,1	2,6	2,8	2,6	2,4	2,8	4,8	6,9	7,1	6,9	6,9	6,5	6,7	5,9	6,2	6,1	6,3	6,9	10,7
Familjetyp																								
Sammanboende																								
- utan barn	4,7	3,5	3,5	3,3	2,9	2,8	2,8	2,5	2,4	2,3	2,2	4,6	4,5	5,0	4,4	4,2	4,6	5,0	3,9	4,9	4,3	4,6	5,4	8,1
- med barn	5,8	4,4	4,4	5,2	3,6	4,7	3,4	4,1	3,4	2,8	3,2	5,8	8,8	9,8	9,2	10,4	8,0	8,3	8,1	8,2	8,0	10,4	8,6	12,6
Ensamstående																								
- utan barn	4,7	4,3	3,5	3,1	2,4	2,6	2,2	2,2	2,4	2,4	2,8	4,3	7,2	7,1	7,5	6,9	6,9	6,5	6,0	6,4	5,9	6,7	11,0	
- med barn	5,7	5,6	4,8	4,5	3,9	3,1	3,4	3,6	2,7	1,5	5,2	5,8	14,6	13,1	11,5	14,5	12,4	11,1	9,2	9,8	9,2	9,0	11,2	17,9
Bostadstyp																								
Småhus	4,5	3,5	3,2	3,6	2,5	2,9	2,6	2,9	2,2	2,3	2,5	4,5	5,0	5,7	5,2	5,2	4,5	5,2	4,4	4,6	4,4	4,6	5,1	7,5
Flerfamiljshus	5,5	4,7	4,1	3,6	3,2	3,3	2,7	2,6	2,9	2,4	3,0	5,0	8,7	8,5	8,6	8,3	8,2	8,0	7,5	7,7	7,5	7,8	8,4	13,7
Boendeort																								
Storadsregion	6,4	5,1	4,6	4,4	3,4	3,9	3,2	3,8	3,5	3,2	3,3	5,9	6,5	6,3	6,8	7,1	6,6	6,8	6,0	6,8	6,3	6,4	8,1	11,9
Större stad	4,4	3,6	3,3	3,2	2,7	2,5	2,2	2,1	2,0	1,7	2,6	4,2	8,0	8,4	8,3	7,7	8,0	7,9	7,1	7,4	7,2	7,8	7,1	11,8
Mindre stad/landsbygd	3,9	3,4	3,1	2,9	2,2	2,5	2,3	2,2	2,1	2,1	2,1	3,8	5,8	6,5	5,4	5,4	4,1	4,6	4,3	3,5	4,3	4,2	4,7	7,5

¹ I reguljära NTU redovisas andelen hushåll som utsatts för cykelstöld bland samtliga hushåll. I NTU Lokal redovisas istället cykelstöld från hushåll som ägde någon cykel under 2016.

Tabell 3H:3 Utsatthet för olika typer av brott mot egendom efter familje- och boendeförhållanden. Andel i procent. Resultat för åren 2006–2016 enligt reguljära NTU samt för år 2016 enligt NTU Lokal.

	Utsatta för något egendomsbrott ¹												
	REGULJÄRA NTU												NTU LOKAL
	-06	-07	-08	-09	-10	-11	-12	-13	-14	-15	-16		
SAMTLIGA EGENDOMS- BROTT MOT HUSHÅLL	12,6	11,7	11,2	11,0	10,0	10,4	9,2	9,7	9,1	9,5	10,3	14,4	
Familjetyp													
Sammanboende													
- utan barn	10,0	9,0	8,6	8,0	8,1	8,5	7,7	8,5	7,2	7,7	8,3	12,4	
- med barn	15,2	15,2	14,2	15,8	12,2	12,9	11,9	12,5	11,6	13,5	12,3	17,5	
Ensamstående													
- utan barn	12,8	11,8	11,5	10,9	10,1	10,4	9,2	8,9	9,3	9,3	10,4	13,8	
- med barn	20,8	17,8	16,9	19,1	17,1	15,7	12,1	15,5	12,3	11,1	15,6	22,3	
Bostadstyp													
Småhus	10,1	9,6	9,1	9,8	7,7	9,0	7,7	8,4	7,1	7,9	8,3	12,1	
Flerfamiljshus	14,9	13,7	13,1	12,1	12,2	11,8	10,6	11,0	10,7	10,8	12,1	16,4	
Boendeort													
Storstadsregion	14,0	12,1	11,9	12,4	11,1	11,7	10,2	11,6	10,3	10,6	12,6	16,5	
Större stad	12,9	12,5	12,2	11,3	11,3	11,0	9,7	10,1	9,5	10,3	10,1	14,8	
Mindre stad/landsbygd	10,2	10,2	9,0	8,7	6,8	7,7	7,0	6,3	6,9	6,7	7,2	10,8	

¹ Nettoredovisning, vilket innebär att ett och samma hushåll endast redovisas en gång även om det kan ha utsatts för flera olika brottstyper.

Tabell 3i:1 Upprepad utsatthet för brott mot enskild person i olika grupper i befolkningen. Andel i procent. Resultat för år 2016 enligt reguljära NTU samt enligt NTU Lokal.

	Andel utsatta ...									
	2016					NTU LOKAL				
	REGULJÄRA NTU		... 4 gånger eller fler		Andel utsatta totalt	... 1 gång		... 2-3 gånger		... 4 gånger eller fler
SAMTLIGA, 16-79 ÅR (16-84 ÅR INTU LOKAL)¹	9,3	3,6	2,7	15,6	11,2	6,6	5,2	23,1		
Kön										
Män	9,8	3,1	2,2	15,2	11,0	6,5	4,3	21,8		
Kvinnor	8,8	4,0	3,2	16,1	11,4	6,8	6,1	24,3		
Ålder										
16-19 år	11,2	6,2	5,2	22,5	13,6	11,1	11,7	36,3		
20-24 år	14,1	6,2	5,1	25,3	15,5	11,0	13,1	39,7		
25-34 år	10,5	4,7	4,5	19,7	13,6	8,8	7,9	30,3		
35-44 år	9,9	3,5	2,0	15,4	11,9	7,3	5,3	24,6		
45-54 år	10,4	3,8	2,4	16,7	11,8	7,1	4,3	23,2		
55-64 år	7,4	3,1	2,3	12,8	9,6	5,2	2,8	17,7		
65-74 år	6,4	1,1	0,7	8,2	8,0	3,0	1,5	12,4		
75-79 år/75-84 år ¹	5,4	0,8	0,5	6,7	6,8	1,9	0,9	9,7		
Män										
16-24 år	11,3	5,3	3,3	19,9	12,9	9,1	7,9	29,9		
25-44 år	11,0	3,4	2,2	16,6	11,9	7,8	5,5	25,2		
45-64 år	9,4	3,2	2,5	15,2	11,1	6,5	3,7	21,2		
65-79 år/65-84 år ¹	7,4	1,0	0,8	9,2	8,7	3,2	1,6	13,5		
Kvinnor										
16-24 år	14,4	7,2	7,2	28,8	15,9	12,6	16,1	44,6		
25-44 år	9,4	4,8	4,2	18,4	13,6	8,3	7,7	29,6		
45-64 år	8,5	3,8	2,2	14,4	10,8	6,2	3,7	20,7		
65-79 år/65-84 år ¹	4,9	1,0	0,6	6,5	6,6	2,1	1,0	9,7		

¹ I reguljära NTU är urvalet 16-79 år medan urvalet i NTU Lokal är 16-84 år.

Tabell 3i:2 Upprepad utsatthet för brott mot enskild person i olika grupper i befolkningen. Andel i procent. Resultat för år 2016 enligt reguljära NTU samt enligt NTU Lokal.

	Andel utsatta...							
	REGULJÄRA NTU			NTU LOKAL				
	2016	Andel utsatta totalt	...1 gång	...2-3 gånger	...4 gånger eller fler	Andel utsatta totalt
SAMTLIGA, 16-79 ÅR (16-84 ÅR I NTU LOKAL) ¹	9,3	3,6	2,7	15,6	11,2	6,6	5,2	23,1
Svensk/utländsk bakgrund								
Svenskfödda med								
– minst en inrikesfödd förälder	8,9	3,5	2,6	15,0	10,8	6,3	5,3	22,4
– båda föräldrarna utrikesfödda	13,5	4,8	4,3	22,6	12,8	9,8	8,0	30,6
Utrikesfödda	10,4	3,7	3,0	17,1	12,8	7,6	4,6	25,0
Utbildning (högsta)								
Förgymnasial	9,6	4,2	3,6	17,5	10,3	6,8	6,9	23,9
Gymnasial	9,5	3,3	2,8	15,5	10,6	6,4	5,1	22,1
Eftergymnasial	9,0	3,5	2,2	14,7	12,5	6,8	4,4	23,7
Familjetyp								
Sammanboende								
– utan barn	7,7	2,7	1,4	11,8	10,1	4,9	3,4	18,4
– med barn	8,3	2,0	1,4	11,7	12,0	6,6	3,8	22,3
Ensamstående								
– utan barn	11,8	4,9	4,3	21,0	11,7	8,1	7,8	27,6
– med barn	10,4	7,1	7,7	25,2	13,0	10,1	8,7	31,7
Bostadstyp								
Småhus	8,2	2,8	1,9	12,9	10,5	5,7	4,2	20,4
Flerfamiljshus	10,6	4,4	3,7	18,6	12,2	7,7	6,4	26,3
Boendeort								
Storstadsregion	10,6	4,1	3,3	18,0	12,7	7,9	6,0	26,5
Större stad	8,6	3,4	2,5	14,5	10,9	6,3	5,1	22,2
Mindre stad/landsbygd	8,4	3,0	2,1	13,5	9,5	5,3	4,3	19,1

¹ I reguljära NTU är urvalet 16-79 år medan urvalet i NTU Lokal är 16-84 år.

Tabell 3 J Upprepad utsatthet för brott mot hushåll efter familje- och boendeförhållanden samt boendeort. Andel i procent. Resultat för år 2016 enligt reguljära NTU samt enligt NTU Lokal.

	Andel utsatta...							
	REGULJÄRA NTU			NTU LOKAL				
	...1 gång	...2-3 gånger	...4 gånger eller fler	Andel utsatta totalt	...1 gång	...2-3 gånger	...4 gånger eller fler	Andel utsatta totalt
SAMTLIGA HUSHÅLL	8,3	1,7	0,3	10,3	9,9	3,7	0,8	14,4
Familjetyp								
Sammanboende								
– utan barn	7,0	1,2	0,1	8,3	8,7	3,1	0,6	12,4
– med barn	9,9	2,2	0,2	12,3	12,4	4,3	0,8	17,5
Ensamstående								
– utan barn	8,3	1,6	0,4	10,4	9,3	3,7	0,8	13,8
– med barn	11,6	3,6	0,4	15,6	15,2	5,5	1,6	22,3
Bostadstyp								
Småhus	6,8	1,2	0,2	8,3	8,6	2,9	0,6	12,1
Flerfamiljshus	9,7	2,1	0,3	12,1	11,0	4,4	1,0	16,4
Boendeort								
Storstadsregion	10,3	2,1	0,2	12,6	11,4	4,2	0,9	16,5
Större stad	8,0	1,6	0,5	10,1	10,0	4,0	0,8	14,8
Mindre stad/landsbygd	5,8	1,2	0,2	7,2	7,5	2,7	0,6	10,8

4 Oro och otrygghet

Sammanfattning	112
Inledning	113
Otrygghet	113
Oro över brottslighet	119
Otrygghetens konsekvenser	138
Figurförteckning	145
Tabellförteckning	148

4 Oro och otrygghet

Sammanfattning

Nedan följer en sammanfattning av oro för brott och otrygghet 2017 enligt reguljära NTU. I årets rapport inkluderas som tidigare nämnts även resultat från NTU Lokal. Eftersom sammanfattningen fokuserar på utveckling över tid, och NTU Lokal bara har genomförts en gång, sammanfattas resultaten för den inte här. Generellt gäller dock att nivåerna av oro för olika typer av brott och otrygghet är högre i NTU Lokal jämfört med i reguljära NTU.

Reguljära NTU visar att en stor majoritet av befolkningen (81 %) mellan 16 och 79 år uppger att de känner sig mycket eller ganska trygga när de går ut ensamma sent en kväll i sitt eget bostadsområde. Totalt 19 procent uppger 2017 att de känner sig otrygga (mycket eller ganska) eller att de till följd av otrygghet undviker att gå ut ensamma sena kvällar, vilket är på samma nivå som 2016. Andelen otrygga sjönk fram till 2010 och låg därefter på en stabil nivå fram till 2016 års ökning.

Det finns stora skillnader i otrygghet mellan kvinnor och män. Kvinnor uppger betydligt oftare än män att de känner sig otrygga; 30 procent av kvinnorna jämfört med 9 procent av männen. Även den äldsta (75–79 år) och yngsta (16–19 år) åldersgruppen, personer boende i flerfamiljshus samt utrikesfödda känner sig otryggare än övriga.

Nästan en tredjedel av befolkningen (29 %) oroar sig i stor utsträckning över brottsligheten i samhället. Det är en ökning sedan förra året, då 25 procent upplevde stor oro över brottsligheten. Fram till 2011 minskade andelen som känner stor oro, men från 2014 och framåt syns en tydlig uppgång och nu är andelen på samma nivå som uppmättes vid det första mätillfället 2006.

Nästan var tredje person (29 %) uppger att de ganska ofta eller mycket ofta oroar sig för att någon närstående ska drabbas av brott, vilket är på samma nivå som föregående år. Andelen minskade med 10 procentenheter mellan 2006 och 2014 (från 32 till 22 %), men har därefter ökat med 7 procentenheter.

En femtedel av befolkningen oroar sig för att utsättas för bostadsinbrott (20 %). Ungefär en av sex (16 %) tillfrågade oroar sig för att själv bli utsatt för överfall eller misshandel. En lika stor andel oroar sig för fordonsrelaterade brott (16 %). Personer i åldern 35–64 år oroar sig oftare för bostadsinbrott, medan yngre (16–34 år) i större utsträckning oroar sig för överfall eller misshandel. Boende i småhus oroar sig oftare för bostadsinbrott, medan boende i flerfamiljshus är mer oroliga för överfall eller misshandel och fordonsrelaterade brott.

Tre fjärdedelar (75 %) tror att brottsligheten i Sverige har ökat de senaste tre åren, vilket är en ökning med 3 procentenheter jämfört med 2016. Sedan 2006, när NTU genomfördes första gången, har andelen minskat med 6 procentenheter.

Inledning

Fakta om otrygghet och oro för brott bidrar med kunskap om var behovet av trygghetsskapande åtgärder är störst. I detta kapitel presenteras huvudresultaten för otrygghet och oro för brott 2017 enligt reguljära NTU, samt hur utvecklingen har sett ut över tid (2006–2017) enligt reguljära NTU. Vidare redovisas resultaten för otrygghet och oro för brott 2017 enligt NTU Lokal. För att underlätta läsningen av resultaten från respektive undersökning kommer resultaten från NTU Lokal att presenteras i kursiv stil.

Att studera hur otrygghet varierar mellan olika grupper i befolkningen bidrar till en mer nyanserad bild av otryggheten i Sverige. Därför baseras resultatredovisningen till stor del på jämförelser mellan olika grupper, som män och kvinnor eller yngre och äldre. Resultaten redovisas genomgående med uppdelning på kön och ålder. För övriga bakgrundsvariabler, bland annat svensk eller utländsk bakgrund, utbildning och bostadstyp, redogörs resultaten löpande i text och återfinns i sin helhet i tabellerna 4A–4K i slutet av kapitlet.

I resultatredovisningen beskrivs inledningsvis andelen personer med en mer allmän upplevelse av otrygghet samt andelen personer som känner en konkret oro över att drabbas av vissa typer av brott. Därefter följer ett avsnitt som beskriver i vilken utsträckning otryggheten påverkar beteendet och livskvaliteten.

Otrygghet

Otrygghet är ett komplext och mångfacetterat fenomen. Ambitionen med reguljära NTU och NTU Lokal är inte att ge en heltäckande bild av hela fenomenet otrygghet, utan att bidra med ett antal centrala indikatorer på området. I följande avsnitt redogörs för frågan om man känner sig otrygg under sena kvällar i det egna bostadsområdet, en fråga som inkluderas i både reguljära NTU och NTU Lokal. Frågan är inte specifikt kopplad till en viss brottstyp, utan syftar till att fånga upp en mer allmän känsla av otrygghet.

Otrygghet vid utevistelse sen kväll

Frågan om otrygghet vid utevistelse under kvällstid formuleras något annorlunda i NTU Lokal jämfört med reguljära NTU, och båda formuleringarna redovisas därför nedan:

Reguljära NTU: Om du går ut ensam sent en kväll i området där du bor, känner du dig då mycket trygg, ganska trygg, ganska otrygg, mycket otrygg eller går du aldrig ut ensam sena kvällar?

Följdfråga för de som uppger att de aldrig går ut sena kvällar:

Är skälet till att du aldrig går ut ensam sent på kvällen ...

- A) ... att du inte har någon anledning eller möjlighet att gå ut ensam sent på kvällen,
- B) ... att du känner dig otrygg eller
- C) ... annat skäl?

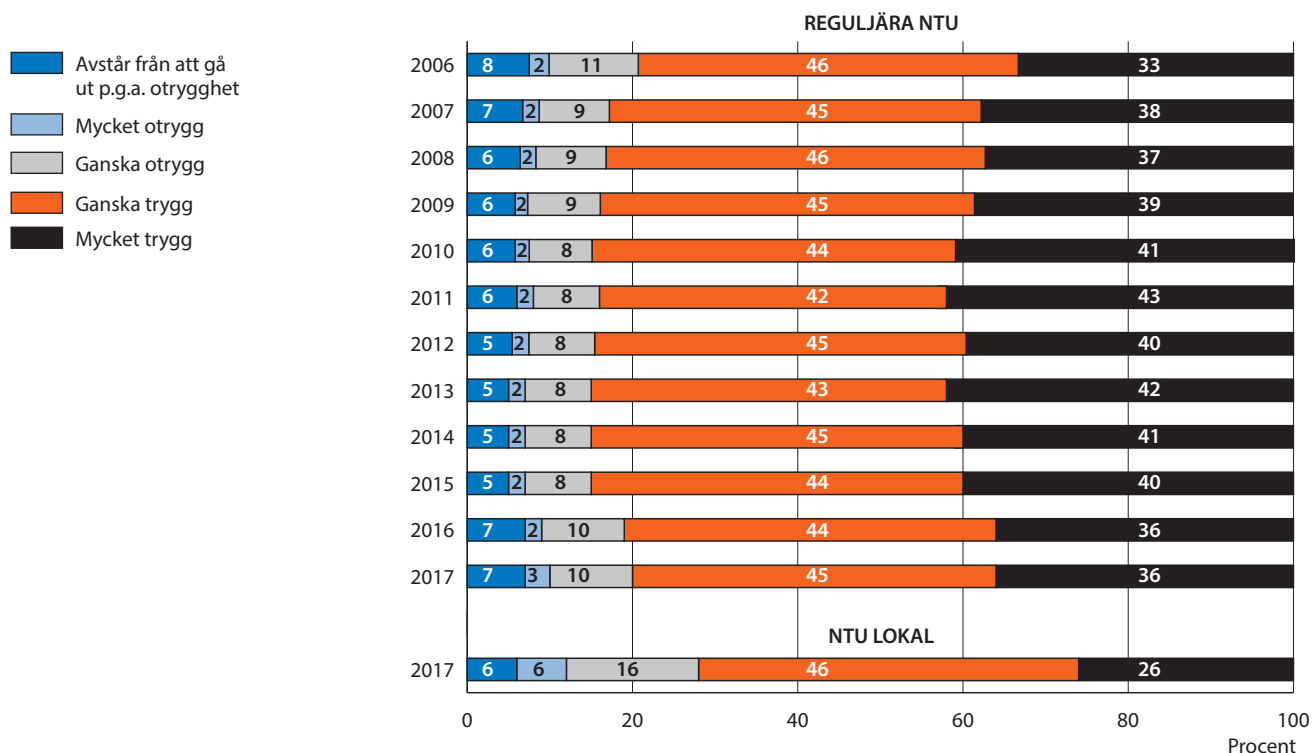
NTU Lokal: *Om du går ut ensam sent en kväll i området där du bor, hur trygg eller otrygg känner du dig då?*

Precis som i reguljära NTU är svarsalternativen; mycket trygg, ganska trygg, ganska otrygg, mycket otrygg eller att man aldrig går ut ensam sena kvällar. För det sistnämnda svarsalternativet ställs följande följdfråga:

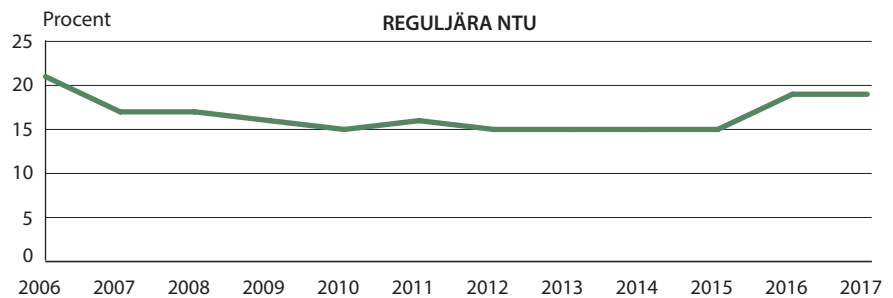
Vilket är det främsta skälet till att du aldrig går ut sent på kvällen?

- A) *Har inte någon anledning eller möjlighet att gå ut ensam sent på kvällen.*
- B) *Känner mig otrygg.*
- C) *Annat skäl.*

Figur 4.1 Trygghet vid utevistelse sent på kvällen i det egna bostadsområdet. Andel av befolkningen, åren 2006–2017 enligt reguljära NTU (16–79 år) samt år 2017 enligt NTU Lokal (16–84 år).

Figur 4.2 Otrygga (mycket/ganska otrygga) när de går ut sent på kvällen, samt de som avstår från att gå ut på grund av otrygghet, i det egna bostadsområdet. Andel av befolkningen, åren 2006–2017 enligt reguljära NTU (16–79 år, tabell 4A).

Reguljära NTU visar att en stor majoritet av befolkningen (81 %) i åldern 16–79 år uppger att de känner sig mycket eller ganska trygga när de går ut ensamma sent en kväll i sitt eget bostadsområde. De som uppger att de känner sig mycket eller ganska otrygga utgör totalt 19 procent, varav 7 procentenheter avstår helt från att gå ut sena kvällar på grund av otrygghet (se figur 4.1). Andelen otrygga ligger på samma nivå som 2016. Sett över tid sjönk andelen otrygga fram till 2010 och låg därefter på en stabil nivå fram till 2015. År 2016 ökade andelen otrygga påtagligt (från 15 % 2015 till 19 % 2016), en ökning som kvarstår även i 2017 års mätning (se figur 4.2).

Se avsnittet *Jämförbarhet mellan reguljära NTU och NTU Lokal* i metodkapitlet, om varför de två undersökningarna visar olika nivåer och inte kan jämföras.

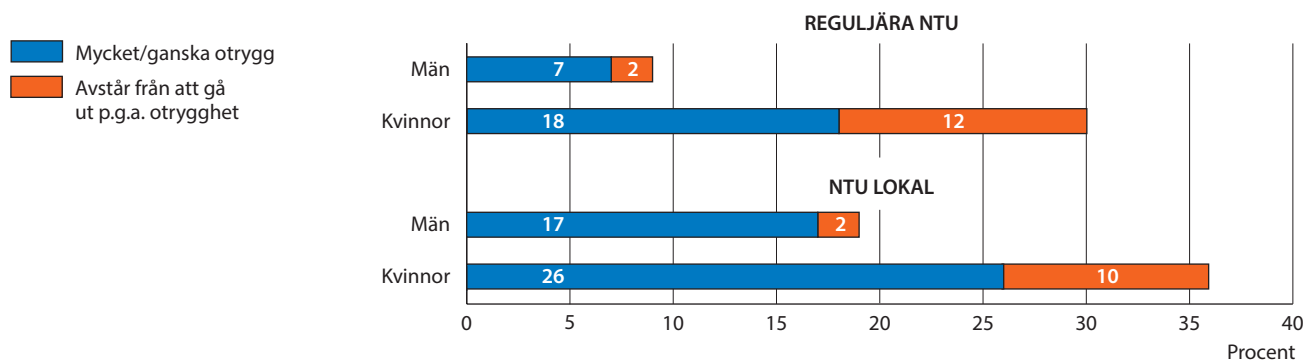
I NTU Lokal är det 28 procent som uppger att de känner sig mycket eller ganska otrygga, varav 6 procentenheter uppger att de till följd av otrygghet avstår från att gå ut sena kvällar i det egna bostadsområdet.

Kön och ålder

I reguljära NTU uppger majoriteten av både män och kvinnor att de känner sig (mycket eller ganska) trygga. Kvinnor uppger dock betydligt oftare än män att de känner sig otrygga. Av kvinnorna uppger 30 procent att de känner sig mycket eller ganska otrygga eller att de på grund av otrygghet avstår från att gå ut, vilket ska jämföras med 9 procent av männen (se figur 4.3). Som framgår av figur 4.3 avstår kvinnorna också i betydligt större utsträckning än männen från att gå ut; 12 procent av kvinnorna i befolkningen (16–79 år) undviker att gå ut ensamma sent på kvällen i sitt bostadsområde på grund av otrygghet. Motsvarande siffra bland männen är 2 procent. Andelen otrygga män och kvinnor ligger på samma nivå som 2016.

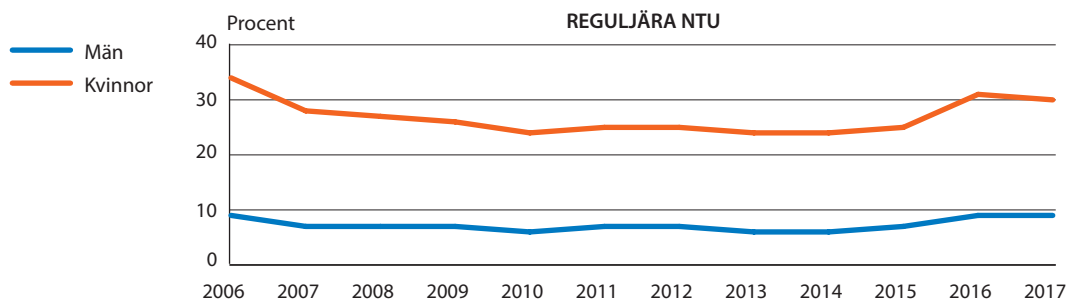
Enligt NTU Lokal uppgav 36 procent av kvinnorna att de känner sig otrygga en sen kväll i det egna bostadsområdet eller att de till följd av otrygghet avstår från att gå ut, och bland männen var motsvarande siffra 19 procent. Andelen som uppgav att de avstår från att gå ut till följd av otrygghet en sen kväll var 10 procent av kvinnorna och 2 procent av männen.

Figur 4.3 Otrygga (mycket/ganska otrygga) när de går ut sent på kvällen, samt de som avstår från att gå ut på grund av otrygghet, i det egna bostadsområdet. Andel för respektive kön, år 2017 enligt reguljära NTU samt enligt NTU Lokal (tabell 4A).

Enligt reguljära NTU minskade andelen otrygga män fram till 2007, medan andelen otrygga kvinnor minskade fram till 2010. Därefter låg andelen otrygga män och kvinnor på en relativt stabil nivå (runt 7 respektive 25 %) fram till 2016 års ökning, och andelen har legat kvar på ungefär samma nivå 2017 (9 % av männen och 30 % av kvinnorna; se figur 4.4).

Figur 4.4 Otrygga (mycket/ganska otrygga) när de går ut sent på kvällen, samt de som avstår från att gå ut på grund av otrygghet, i det egna bostadsområdet. Andel för respektive kön, åren 2006–2017 enligt reguljära NTU (tabell 4A).

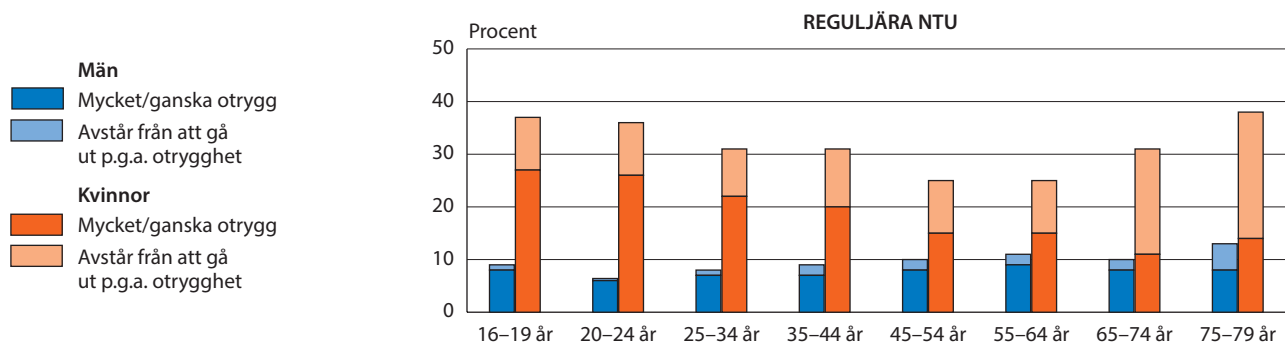

Reguljära NTU visar, i likhet med tidigare års undersökningar, att andelen otrygga är särskilt hög bland de äldsta kvinnorna (38 % av kvinnorna i åldern 75–79 år), tätt följt av den yngsta åldersgruppen (37 % av kvinnorna i åldern 16–19 år). En stor andel av kvinnorna i den äldsta åldersgruppen avstår helt från att gå ut, till följd av otrygghet (24 %). Även bland männen är otrygghet vanligast i åldersgruppen 75–79 år (13 %). Andelen otrygga är mer jämt fördelat bland män i olika åldersgrupper jämfört med bland kvinnor. Minst andel otrygga bland kvinnorna återfinns i åldersgrupperna 45–54 och 55–64 år (25 % för respektive grupp) och bland männen i åldersgruppen 20–24 år (7 %; se figur 4.5).

I reguljära NTU har skillnaderna mellan kvinnor och män i olika åldersgrupper legat relativt konstant sedan undersökningen inleddes 2006 (se tabell 4A). Det har dock skett vissa nivåförändringar. Bland kvinnorna har den största förändringen skett i åldersgruppen 75–79 år, där andelen personer som känner sig otrygga har sjunkit med 17 procentenheter från 2006 till 2017 års mätning. Bland unga kvinnor (16–19 år) har andelen istället legat på en högre nivå de senaste två åren jämfört med tidigare år (37 % år 2017 jämfört med 24–28 % åren 2008–2015).

Även bland unga män (16–19 år) har andelen otrygga legat på en högre nivå i de två senaste mätningarna (9 % procent 2017 jämfört med 4–6 % åren 2006–2015). Bland män i den äldsta åldersgruppen (75–79 år) ligger andelen otrygga på en något högre nivå i den senaste mätningen jämfört med föregående år (13 % år 2017 jämfört med 9 % år 2016), men nivåerna för denna åldersgrupp har varierat relativt mycket över tid. För män i åldern 45–54 år minskade andelen otrygga under perioden 2006–2014 (från 7 % till 4 %) och har därefter ökat tre år i rad (till 10 % år 2017).

Figur 4.5 Otrygga (mycket/ganska otrygga) när de går ut sent på kvällen, samt de som avstår från att gå ut på grund av otrygghet, i det egna bostadsområdet. Andel för respektive kön och åldersgrupp, år 2017 enligt reguljära NTU (tabell 4A).

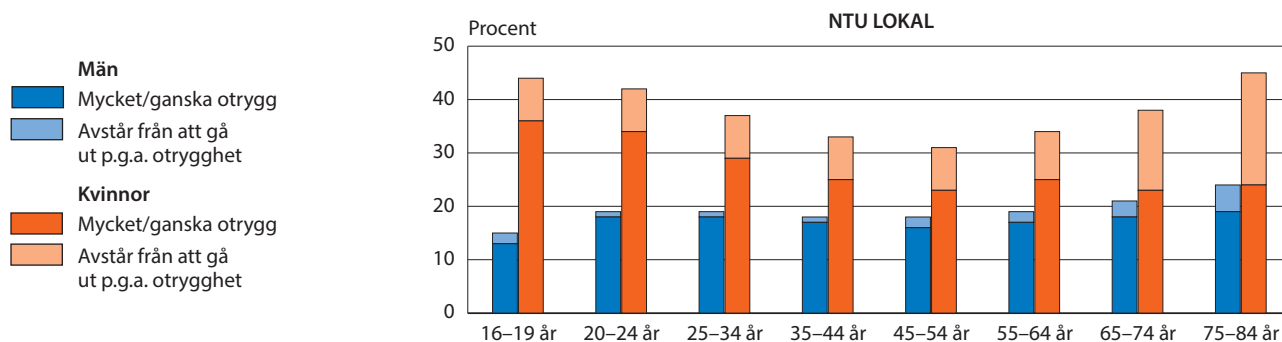

Se avsnittet *Jämförbarhet mellan reguljära NTU och NTU Lokal* i metodkapitlet, om varför de två undersökningarna visar olika nivåer och inte kan jämföras.

I NTU Lokal är det bland kvinnor i den yngsta (16–19 år) och den äldsta åldersgruppen (75–84 år) som störst andel otrygga återfinns (44 respektive 45 %). I den äldsta åldersgruppen är det också en stor andel som avstår från att gå ut på kvällarna till följd av otrygghet, 21 procent av kvinnorna i åldern 75–84 år. Detta skiljer sig från den yngsta åldersgruppen där motsvarande siffra är 8 procent.

Bland män är det den äldsta åldersgruppen (75–84 år) som är mest otrygg (24 %), medan den yngsta åldersgruppen (16–19 år) har den lägsta andelen otrygga (15 %).

Figur 4.6 Otrygga (mycket/ganska otrygga) när de går ut sent på kvällen, samt de som avstår från att gå ut på grund av otrygghet, i det egna bostadsområdet. Andel för respektive kön och åldersgrupp, år 2017 enligt NTU Lokal (tabell 4A).

Olika grupperns otrygghet

Enligt reguljära NTU är andelen otrygga större bland utrikesfödda personer (25 %) jämfört med svenskfödda personer med två utrikesfödda föräldrar (18 %), och svenskfödda personer med minst en inrikesfödd förälder (19 %). Personer med som högst förgymnasial eller gymnasial utbildning uppger oftare otrygghet vid utevistelse (23 respektive 21 %) än personer med eftergymnasial utbildning (16 %). Ensamstående, med eller utan barn, känner sig otrygga i större utsträckning (26 % respektive 21 %) än sammanboende med eller utan barn (17 respektive 18 %).

I årets undersökning framkommer i princip inga skillnader i otrygghet mellan boende i storstadsregioner (21 %) och boende i andra större städer (20 %). De som bor i mindre städer eller på landsbygden är dock något mindre otrygga (17 %). Tydligare skillnader framträder när bostadstyp studeras. Bland boende i flerfamiljshus uppger en betydligt större andel att de känner sig otrygga jämfört med personer boende i småhus (25 % respektive 14 %). Detta mönster är oförändrat sedan den första mätningen 2006.

Se avsnittet *Jämförbarhet mellan reguljära NTU och NTU Lokal* i metodkapitlet, om varför de två undersökningarna visar olika nivåer och inte kan jämföras.

NTU Lokal uppvisar ungefär samma mönster som reguljära NTU, men på en generellt högre nivå. Utrikesfödda, men även svenskfödda med två utrikesfödda föräldrar, har en större andel otrygga (34 respektive 32 %) än svenskfödda med minst en inrikesfödd förälder (26 %). Personer med som högst förgymnasial eller gymnasial utbildning (34 respektive 30 %) är mer otrygga än personer med eftergymnasial utbildning (21 %). Ensamstående, med eller utan barn, känner sig otrygga i större utsträckning (33 respektive 31 %) än sammanboende med eller utan barn (23 respektive 27 %). Liksom i reguljära NTU finns det tydliga skillnader i otrygghet mellan boende i flerfamiljshus (34 %) jämfört med boende i småhus (22 %), men något mindre skillnader mellan boende i storstadsregioner och andra större städer (29-30 %) och boende i mindre städer och på landsbygden (24 %).

Oro över brottslighet

För att ringa in en annan dimension av otrygghet, tillfrågades de personer som deltar i NTU också om sin generella oro över brottsligheten i samhället. Detta görs genom att fråga dels om hur de uppfattar brottslighetens utveckling de senaste tre åren, dels i vilken utsträckning de känner sig oroliga över brottsligheten i samhället.

Uppfattning om brottslighetens utveckling

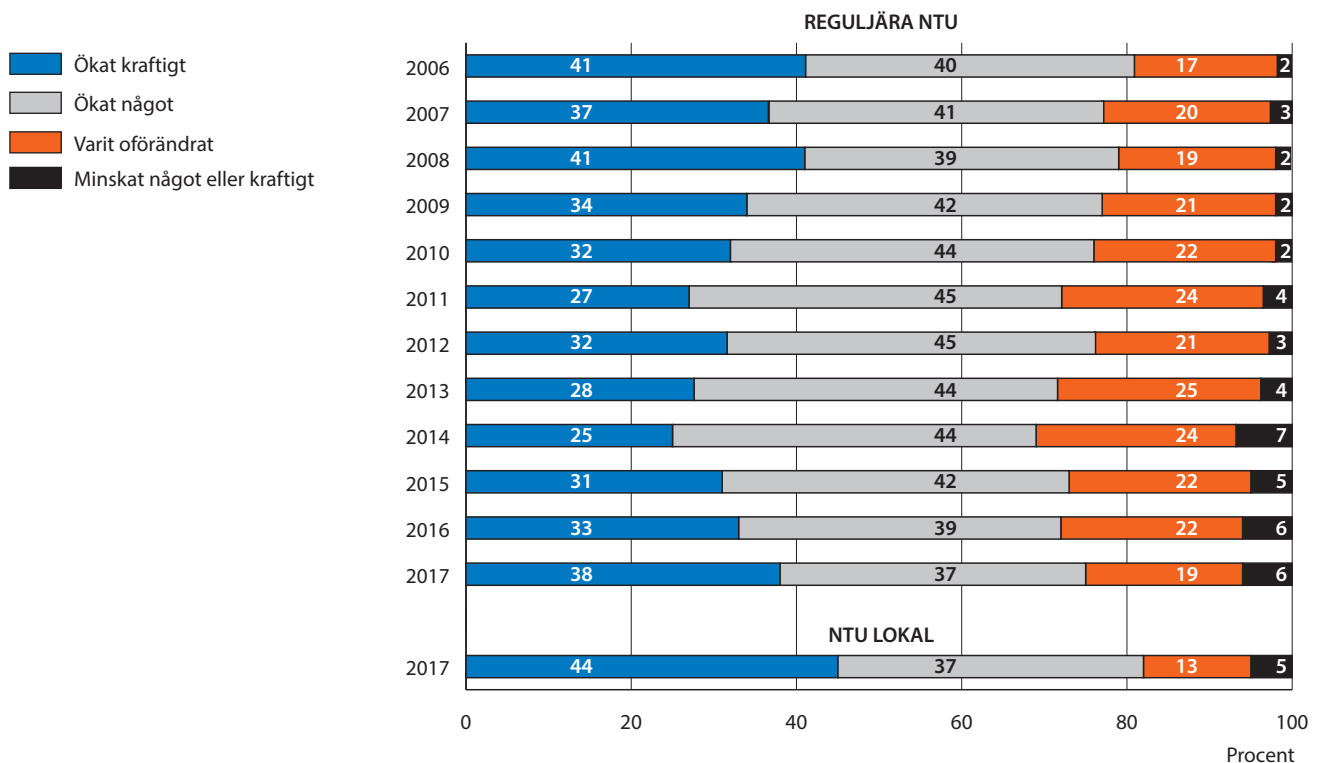
För att ta reda på uppfattningen om brottslighetens utveckling ställs följande fråga i reguljära NTU och NTU Lokal:

På det hela taget, tror du att antalet brott i Sverige har ökat, minskat eller varit oförändrade de senaste tre åren?

Enligt reguljära NTU tror en majoritet (75 %) av de medverkande att brottsligheten har ökat (kraftigt eller något) de senaste tre åren. Detta är en viss ökning jämfört med förra året, då motsvarande siffra var 72 procent, men sett över tid har denna andel minskat med 6 procentenheter (från 81 % år 2006).

Nästan två femtedelar (38 %) uppger att de tror att brottsligheten har ökat kraftigt, medan en ungefär lika stor andel (37 %) tror att brottsligheten har ökat något (se figur 4.7). En fjärdedel (25 %) tror att antalet brott har varit oförändrat eller minskat (något eller kraftigt).

Figur 4.7 Uppfattning om att antalet brott har ökat, minskat eller varit oförändrat de senaste tre åren i Sverige. Andelen av befolkningen, åren 2006–2017 enligt reguljära NTU (16–79 år) samt år 2017 enligt NTU Lokal (16–84 år).

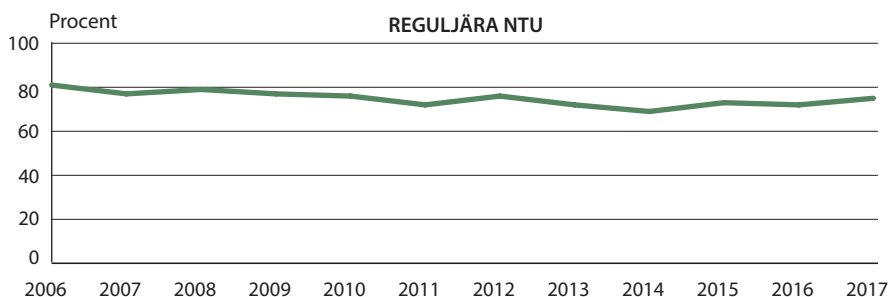

Sett över tid är det främst andelen som tror att brottsligheten ökat kraftigt som har varierat genom åren. Andelen minskade under perioden 2006–2014 (från 41 till 25 %) och ökade därefter successivt (till 38 % 2017). Samtidigt är det sedan 2010 allt fler som tror att brottsligheten i Sverige har minskat något eller kraftigt (från 2 % 2010 till 6 % 2017).

Se avsnittet *Jämförbarhet mellan reguljära NTU och NTU Lokal* i metodkapitlet, om varför de två undersökningarna visar olika nivåer och inte kan jämföras.

I NTU Lokal uppger totalt 81 procent att de tror att brottsligheten har ökat (kraftigt eller något) de senaste tre åren. Drygt två femtedelar (44 %) tror att antalet brott ökat kraftigt, knappt två femtedelar (37 %) tror att antalet brott ökat något, medan cirka en femtedel (19 %) tror att brottsligheten har varit oförändrad eller minskat något eller kraftigt.

Figur 4.8 Uppfattning om att antalet brott har ökat (något/kraftigt) de senaste tre åren i Sverige. Andel av befolkningen, för åren 2006–2017 från reguljära NTU (16–79 år, tabell 4B).

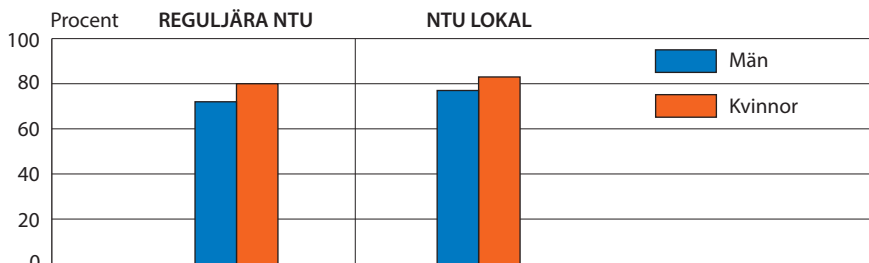

Kön och ålder

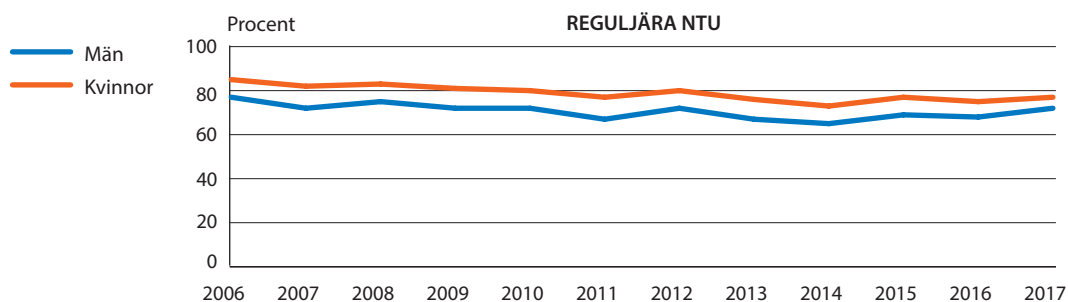
I reguljära NTU uppger en större andel kvinnor än män att de tror att antalet brott i Sverige har ökat kraftigt eller något (77 jämfört med 72 %), vilket är ungefär samma nivå som 2016, men sett över tid har denna andel minskat något sedan 2007, för både kvinnor och män (se figur 4.10).

I NTU Lokal uppger 83 procent av kvinnorna att de tror att antalet brott i Sverige har ökat kraftigt eller något, jämfört med 80 procent av männen (se figur 4.9).

Figur 4.9 Uppfattning om att antalet brott har ökat (något/kraftigt) de senaste tre åren i Sverige. Andel för respektive kön, år 2017 enligt reguljära NTU samt enligt NTU Lokal (tabell 4B).

Figur 4.10 Uppfattning om att antalet brott har ökat (något/kraftigt) de senaste tre åren i Sverige. Andel för respektive kön, åren 2006–2017 enligt reguljära NTU (tabell 4B).

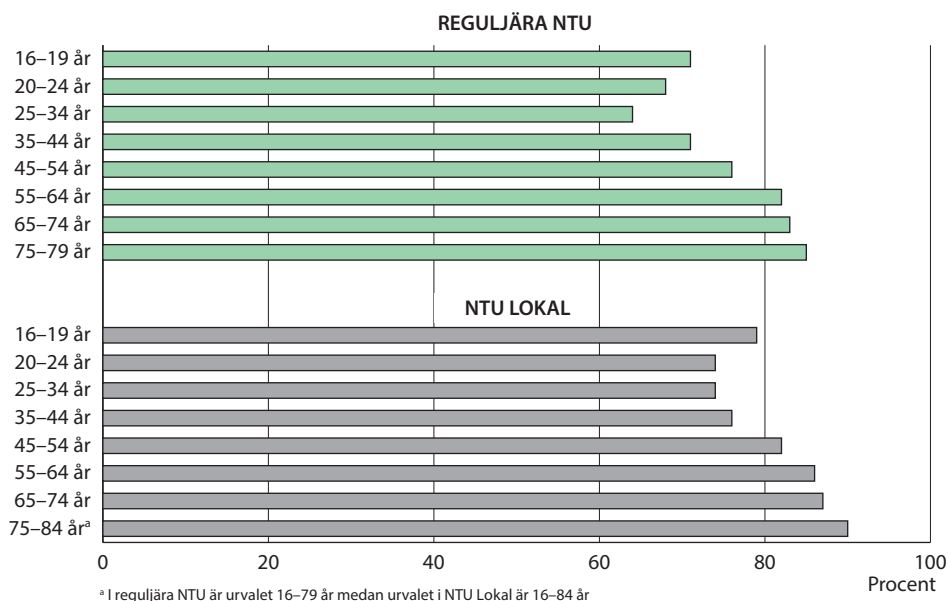

Uppfattningen att antalet brott i Sverige har ökat är, enligt reguljära NTU, vanligare bland äldre än bland yngre (se figur 4.11). I åldersgruppen 75–79 år tror lite mer än åtta av tio personer (85 %) att antalet brott har ökat. Minst andel som tror att brottsligheten har ökat återfinns i åldersgruppen 25–34 år (64 %). Dessa skillnader mellan åldersgrupperna följer liknande mönster för både kvinnor och män, dock på en något högre nivå bland kvinnor.

Se avsnittet *Jämförbarhet mellan reguljära NTU och NTU Lokal* i metodkapitlet, om varför de två undersökningarna visar olika nivåer och inte kan jämföras.

Det mönster som framträder i reguljära NTU återfinns även i NTU Lokal (se figur 4.11). Andelen som tror att antalet brott har ökat är större (90 %) i den äldsta åldersgruppen (75–84 år) än i åldersgrupperna 20–24 år och 25–34 år, som tror detta i minst utsträckning (74 % i respektive grupp). Samma mönster kan urskiljas bland män respektive bland kvinnor.

Figur 4.11 Uppfattning om att antalet brott har ökat (något/kraftigt) de senaste tre åren i Sverige. Andel för respektive åldersgrupp, år 2017 enligt reguljära NTU samt enligt NTU Lokal (tabell 4B).

^a I reguljära NTU är urvalet 16–79 år medan urvalet i NTU Lokal är 16–84 år

Olika gruppers uppfattning om brottslighetens utveckling

Reguljära NTU visar att det bland personer med som högst förgymnasial eller gymnasial utbildning är betydligt vanligare med uppfattningen att brottsligheten ökat under de senaste tre åren (81 respektive 82 %) jämfört med de som har eftergymnasial utbildning (64 %; se tabell 4B). Personer som är födda i Sverige med minst en inrikesfödd förälder tror detta i något mindre utsträckning (74 %) än svenskfödda med två utrikesfödda föräldrar och utrikesfödda personer (76 % jämfört med 78 %).

Vad gäller familjetyp är det en större andel bland ensamstående med barn och bland sammanboende utan barn som tror att antalet brott ökat de senaste tre åren (79 respektive 77 %) jämfört med ensamstående utan barn och sammanboende med barn (72 respektive 74 %). Sett till bostadstyp är det en större andel bland boende i småhus som tror detta, jämfört med boende i flerfamiljshus (77 respektive 71 %). Det är dessutom mindre vanligt att boende i storstadsregioner tror att antalet brott har ökat de senaste tre åren (71 %), jämfört med boende i andra större städer och boende i mindre städer eller på landsbygden (75 respektive 80 %).

Se avsnittet *Jämförbarhet mellan reguljära NTU och NTU Lokal* i metodkapitlet, om varför de två undersökningarna visar olika nivåer och inte kan jämföras.

Enligt NTU Lokal är det vanligare att personer med som högst förgymnasial eller gymnasial utbildning tror att antalet brott har ökat, jämfört med personer med eftergymnasial utbildning (86–87 % jämfört med 71 %). Däremot finns det inga större skillnader mellan personer som är födda i Sverige med minst en inrikesfödd förälder och svenskfödda med två utrikesfödda föräldrar (81 respektive 80 %). Bland utrikesfödda är det dock en något högre andel som tror att brottsligheten har ökat (85 %).

Sett till familjetyp är det en något större andel bland sammanboende utan barn som tror att brottsligheten ökat (84 %) jämfört med övriga familjetyper (79–81 %). Denna uppfattning är också vanligare bland boende i småhus (83 %) jämfört med boende i flerfamiljshus (79 %), och vanligare bland boende i större städer, i mindre städer eller på landsbygden (83 respektive 86 %) jämfört med boende i storstadsregioner (77 %).

Oro över brottsligheten i samhället

För att undersöka hur många som oroar sig över brottsligheten i samhället ställs följande fråga i respektive undersökning:

Reguljära NTU: Är du orolig över brottsligheten i samhället?

NTU Lokal: *I vilken utsträckning är du orolig över brottsligheten i samhället?*

I reguljära NTU uppger knappt en tredjedel (29 %) av befolkningen att de oroar sig i stor utsträckning över brottsligheten i samhället, medan drygt hälften (53 %) uppger att de oroar sig i viss utsträckning. Nästan var femte person (18 %) uppger att de inte alls är oroliga (se figur 4.12).

Andelen som känner stor oro över brottsligheten i samhället har ökat med 4 procentenheter från året innan (25 % år 2016). Fram till 2011

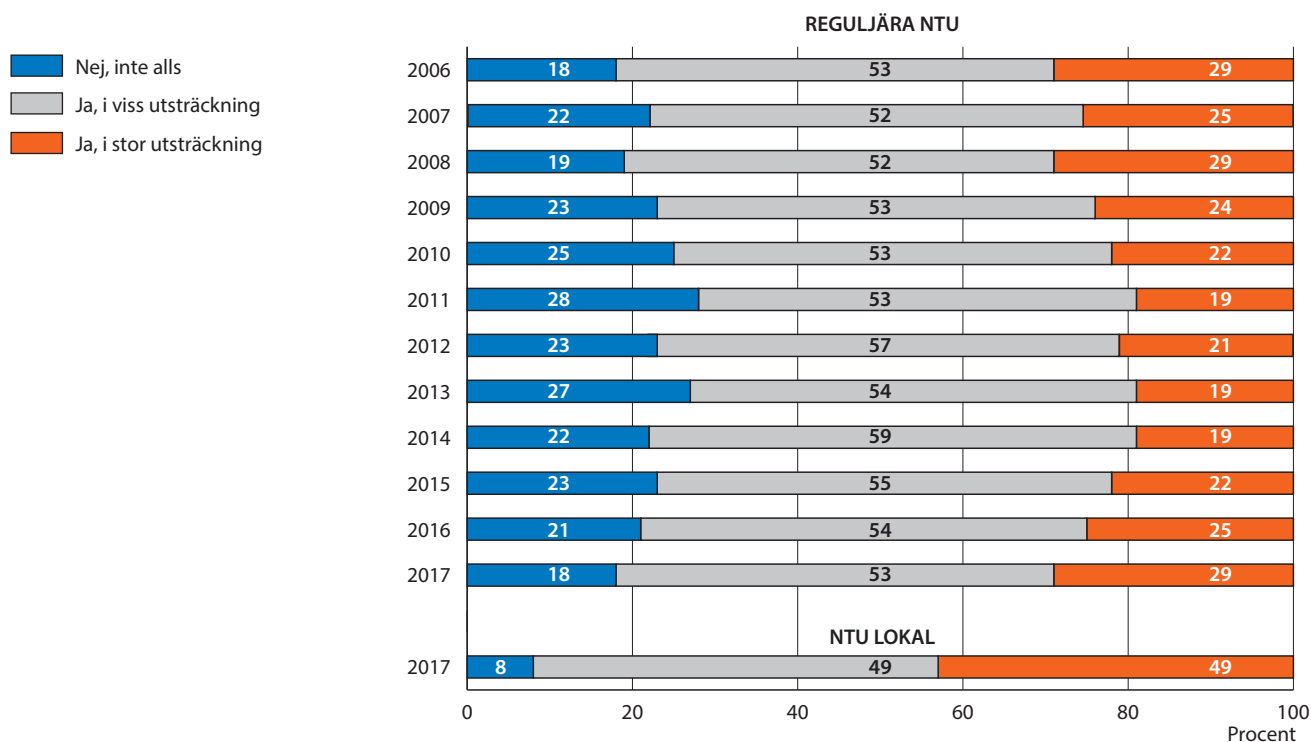
minskade andelen som känner stor oro (från 29 % 2006 till 19 % 2011) men från 2014 och framåt syns en tydlig uppgång, och nu är nivån åter densamma som vid det första mättillfället (se figur 4.13).

Sett över tid är det främst andelen som känner stor oro för brottsligheten och andelen som inte oroar sig alls, som varierat mest i reguljära NTU. Detta genom att när andelen med stor oro har ökat, har andelen som inte är oroliga minskat, och vice versa (se figur 4.12).

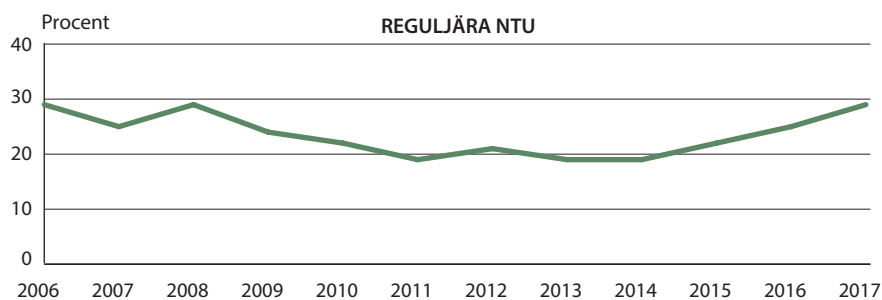
Se avsnittet *Jämförbarhet mellan reguljära NTU och NTU Lokal* i metodkapitlet, om varför de två undersökningarna visar olika nivåer och inte kan jämföras.

Enligt NTU Lokal är det två femtedelar (43 %) som oroar sig över brottsligheten i samhället i stor utsträckning, nästan hälften (49 %) som oroar sig i viss utsträckning och knappt var tionde (8 %) som inte oroar sig alls.

Figur 4.12 Oro över brottsligheten i samhället. Andel av befolkningen, åren 2006–2017 enligt reguljära NTU (16–79 år) samt år 2017 enligt NTU Lokal (16–84 år).

Figur 4.13 Stor oro över brottsligheten i samhället. Andel av befolkningen, för åren 2006–2017 enligt reguljära NTU (16–79 år, tabell 4C).

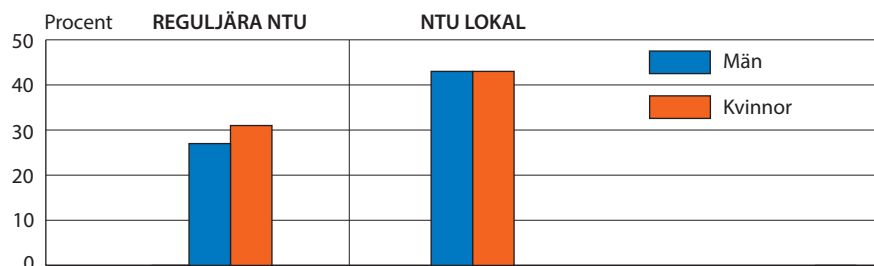
Kön och ålder

Av figur 4.14 framgår att det är en större andel kvinnor än män som känner stor oro över brottsligheten i samhället (31 respektive 27 %). För både kvinnor och män är denna andel något större 2017 än 2016 (då motsvarande siffra var 27 % för kvinnor respektive 23 % för män; se figur 4.15). Sett över tid minskade andelen som känner stor oro för brottsligheten i samhället för både män och kvinnor fram till 2011 och eftersom minskningen var kraftigare bland kvinnor, minskade även skillnaderna mellan könen. Sedan 2014 syns en ökning bland både kvinnor och män, en ökning som fortsätter även i den senaste undersökningen.

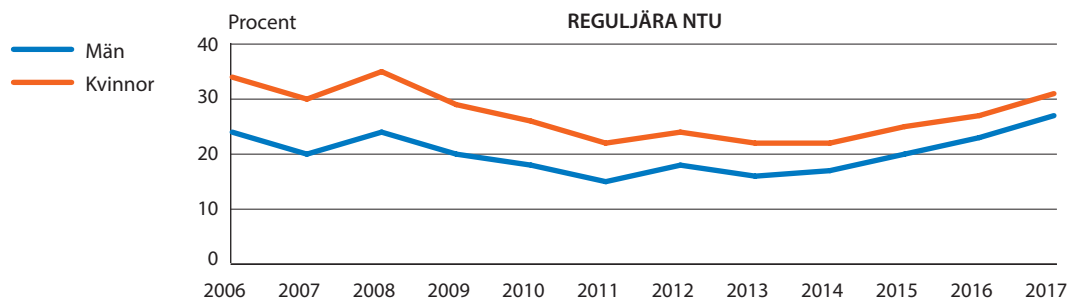
Se avsnittet *Jämförbarhet mellan reguljära NTU och NTU Lokal* i metodkapitlet, om varför de två undersökningarna visar olika nivåer och inte kan jämföras.

Enligt NTU Lokal är andelen som är känner stor oro över brottsligheten i samhället lika stor bland män som bland kvinnor (43 % i respektive grupp; se figur 4.14).

Figur 4.14 Stor oro över brottsligheten i samhället. Andel för respektive kön, för år 2017 enligt reguljära NTU samt enligt NTU Lokal (tabell 4C).

Figur 4.15 Stor oro över brottsligheten i samhället. Andel för respektive kön, åren 2006–2017 enligt reguljära NTU (tabell 4C).

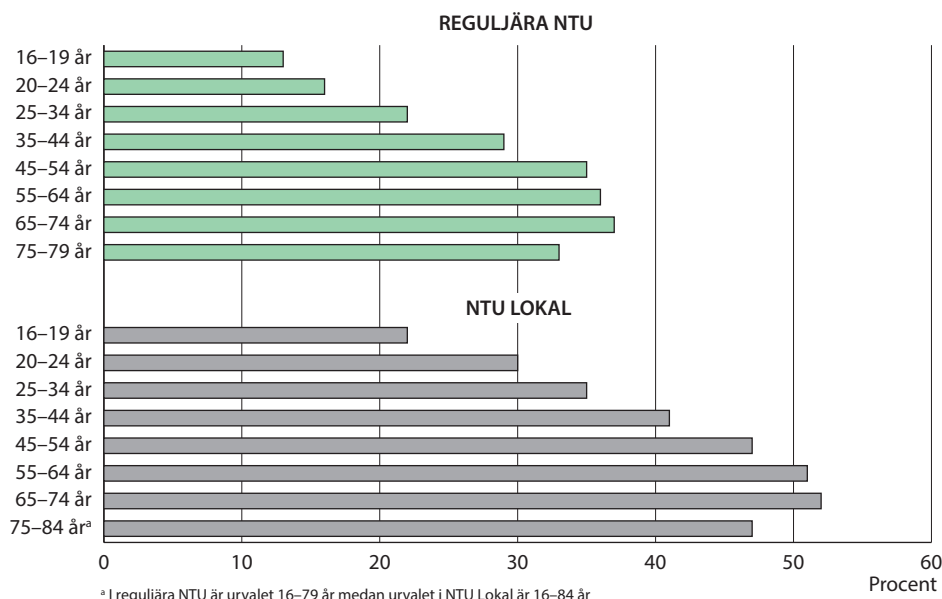

I Reguljära NTU är det en större andel bland äldre än bland yngre som uppger en stor oro över brottsligheten i samhället (se figur 4.16). I den yngsta åldersgruppen (16–19 år) uppger sig 13 procent känna stor oro, medan motsvarande andel i åldern 45–74 år är 35–37 procent. Bland kvinnor är andelen störst i åldern 55–74 år (39 %) medan den yngsta åldersgruppen 16–19 år har minst andel oroliga (16 %). Bland män återfinns störst andel oroliga i åldersgruppen 65–74 år (34 %) och minst andel åldersgruppen 16–19 år (11 %; se tabell 4C).

Se avsnittet *Jämförbarhet mellan reguljära NTU och NTU Lokal* i metodkapitlet, om varför de två undersökningarna visar olika nivåer och inte kan jämföras.

Även enligt NTU Lokal är andelen med stor oro över brottsligheten i samhället större ju äldre åldersgrupp som studeras, också när hänsyn tas till kön. I den yngsta åldersgruppen (16–19 år) är andelen oroliga 22 procent och i åldern 55–74 år är andelen 51–52 procent. Till skillnad mot vad resultaten visar i reguljära NTU framträder dock inte några större skillnader mellan könen. I den lägsta åldersgruppen (16–19 år) är det 22 procent av männen och 23 procent av kvinnorna som uppger stor oro. Bland de något äldre (55–74 år) är motsvarande siffra 50 procent av männen och 53 procent av kvinnorna.

Figur 4.16 Stor oro över brottsligheten i samhället. Andel för respektive åldersgrupp, år 2017 enligt reguljära NTU samt enligt NTU Lokal (tabell 4C).

Olika grupper oro över brottsligheten i samhället

Reguljära NTU visar att svensk- och utrikesfödda personer känner oro över brottsligheten i samhället i ungefär lika stor utsträckning (26–29 %). Personer med som högst gymnasial utbildning har en större andel som upplever stor oro (35 %) än personer med som högst förgymnasial utbildning eller eftergymnasial utbildning (29 respektive 24 %). Sett till familjetyp visar resultaten att det är en lägre andel oroliga bland ensamstående utan barn (24 %) än bland ensamstående med barn (31 %) och jämfört med sammanboende med eller utan barn (32 % i respektive grupp). Det finns inga skillnader mellan boende i storstadsregioner, boende i andra större städer, och boende i mindre städer eller på landsbygden (29–30 %). Detta mönster är stabilt sedan NTU 2007. Boende i flerfamiljshus och i småhus oroar sig för brottsligheten i samhället i ungefär lika stor utsträckning (28 respektive 30 %).

Enligt NTU Lokal är utrikesfödda mindre oroliga över brottsligheten i samhället (36 %) än svenskfödda med minst en inrikesfödd förälder (45 %) och svenskfödda med båda föräldrarna utrikesfödda (40 %).

Stora skillnader uppvisas när hänsyn tas till utbildningsnivå; bland personer med som högst gymnasial utbildning är det en betydligt större andel som känner stor oro över brottsligheten (50 %) än bland personer med eftergymnasial utbildning (35 %) eller som högst förgymnasial utbildning (41 %).

Sammanboende utan barn och ensamstående med barn känner i ungefär lika stor utsträckning oro över brottsligheten i samhället (47 respektive 46 %) medan andelen är något lägre bland sammanboende med barn (43 %) och framför allt ensamstående utan barn (37 %). Andelen är även mindre bland boende i flerfamiljshus än bland boende i småhus (40 % jämfört med 45 %). Sett till boendeort är andelen med stor oro mindre bland boende i storstadsregioner (40 %) än bland boende i andra större städer (44 %) och i mindre städer eller på landsbygden (45 %).

Oro för att drabbas av brott

Hittills har avsnitten i detta kapitel berört otrygghet, uppfattning om brottsutvecklingen och oro över brottsligheten i samhället, utifrån reguljära NTU och NTU Lokal. I detta avsnitt redovisas oro för att närstående ska utsättas för brott samt för att man själv ska drabbas av olika brottstyper, utifrån båda undersökningarna.

Oro för att närstående ska drabbas av brott

För att undersöka hur många som oroar sig för att närstående ska drabbas av brott ställs följande fråga, i såväl reguljära NTU som i NTU Lokal:

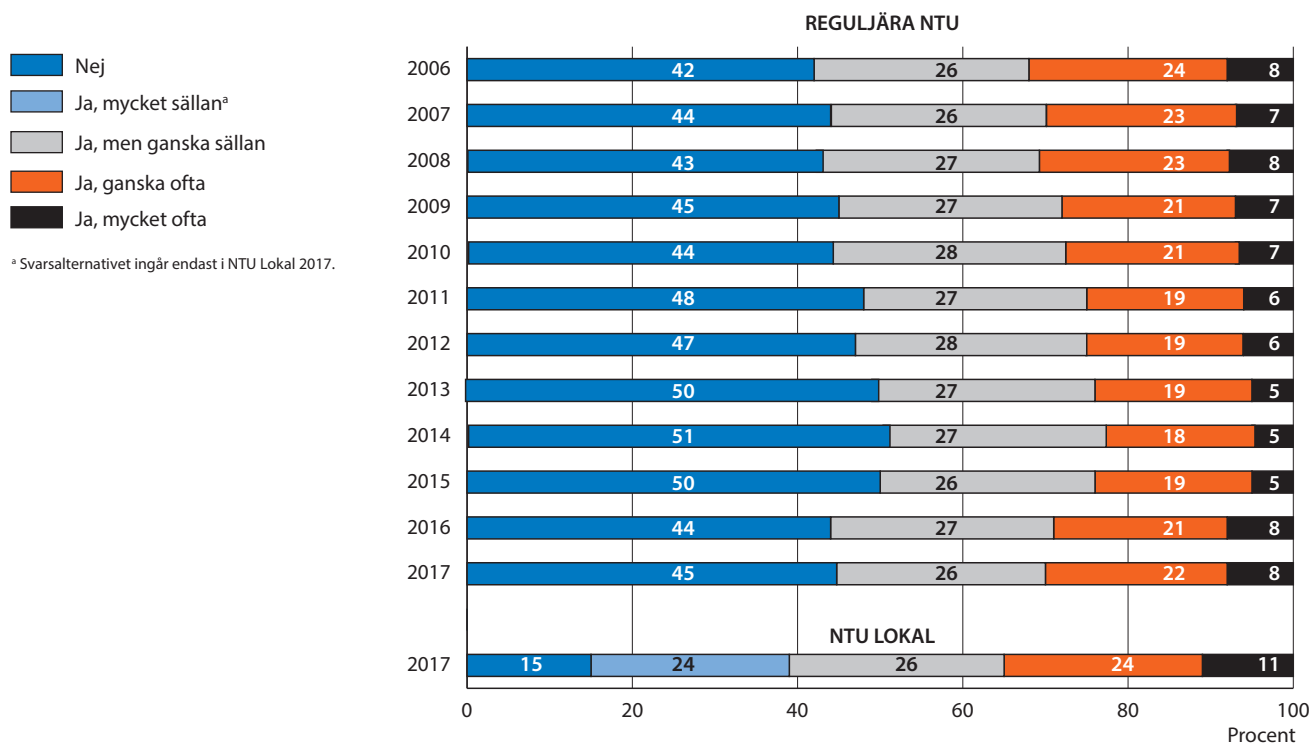
Har det hänt under det senaste året att du oroar dig för att någon närstående till dig ska drabbas av brott?

I reguljära NTU 2017 uppger nästan tre av tio (29 %) att de (mycket eller ganska) ofta oroar sig för att någon närstående ska drabbas av brott, vilket är på samma nivå som året innan (se figur 4.17). Samtidigt uppger drygt två av fem (45 %) att de inte oroar sig alls. Andelen som uppger att de ofta oroar sig för att någon närstående ska drabbas av brott minskade med 10 procentenheter mellan 2006 och 2014 (från 32 till 22 %). Därefter har andelen ökat med 7 procentenheter (se figur 4.18).

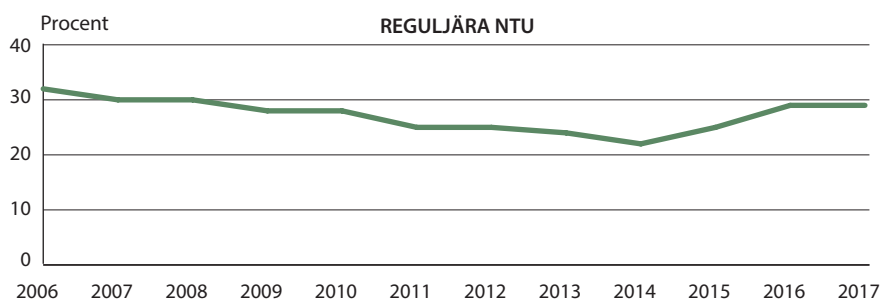
Se avsnittet *Jämförbarhet mellan reguljära NTU och NTU Lokal* i metodkapitlet, om varför de två undersökningarna visar olika nivåer och inte kan jämföras.

I NTU Lokal uppger drygt en tredjedel (35 %) att de (mycket eller ganska) ofta oroar sig för att någon närstående ska drabbas av brott, medan ungefär en fjärdedel (26 %) oroar sig ganska sällan. I NTU Lokal har svarsalternativet "mycket sällan" tillkommit, och sammanlagt 39 % uppger att de mycket sällan eller aldrig oroar sig för att närstående ska drabbas (se figur 4.17).

Figur 4.17 Oro för att närstående ska drabbas av brott. Andel av befolkningen, åren 2006–2017 enligt reguljära NTU (16–79 år) samt år 2017 enligt NTU Lokal (16–84 år, tabell 4D).

Figur 4.18 Oro (mycket/ganska ofta) för att närstående ska drabbas av brott. Andel i befolkningen, åren 2006–2017 enligt reguljära NTU (16–79 år, tabell 4D).

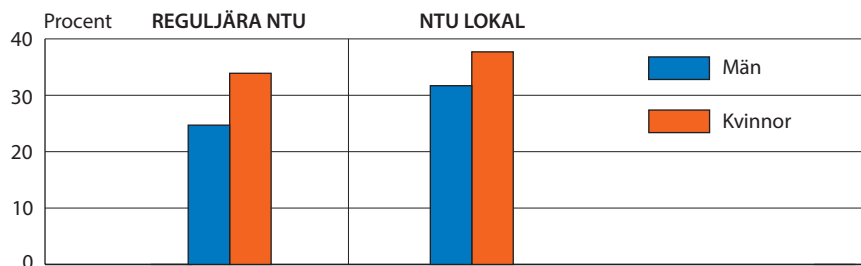
Kön och ålder

Reguljära NTU visar att kvinnor oroar sig oftare än män för att någon närstående ska drabbas av brott; 34 procent av kvinnorna jämfört med 25 procent av männen uppger att de ofta känner sådan oro (se figur 4.19). Andelen ligger på samma nivå som året innan, för både män och kvinnor. Sedan 2014 har andelen som ofta oroar sig för närstående ökat bland både män och kvinnor (med 6 procentenheter för män respektive 8 procentenheter för kvinnor; se figur 4.20).

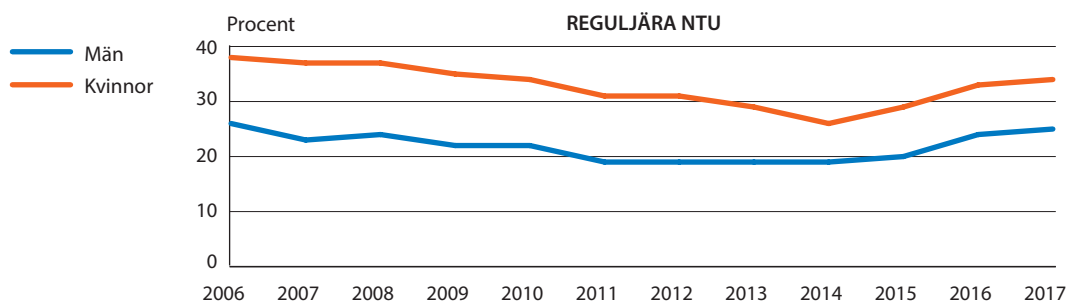
Se avsnittet *Jämförbarhet mellan reguljära NTU och NTU Lokal* i metodkapitlet, om varför de två undersökningarna visar olika nivåer och inte kan jämföras.

Även i NTU Lokal uppger en större andel kvinnor än män att de ofta oroar sig för att deras närstående ska utsättas för brott: 38 procent av kvinnorna respektive 32 procent av männen (se figur 4.19).

Figur 4.19 Oro (mycket/ganska ofta) för att närstående ska drabbas av brott. Andel för respektive kön, år 2017 enligt reguljära NTU samt enligt NTU Lokal (tabell 4D).

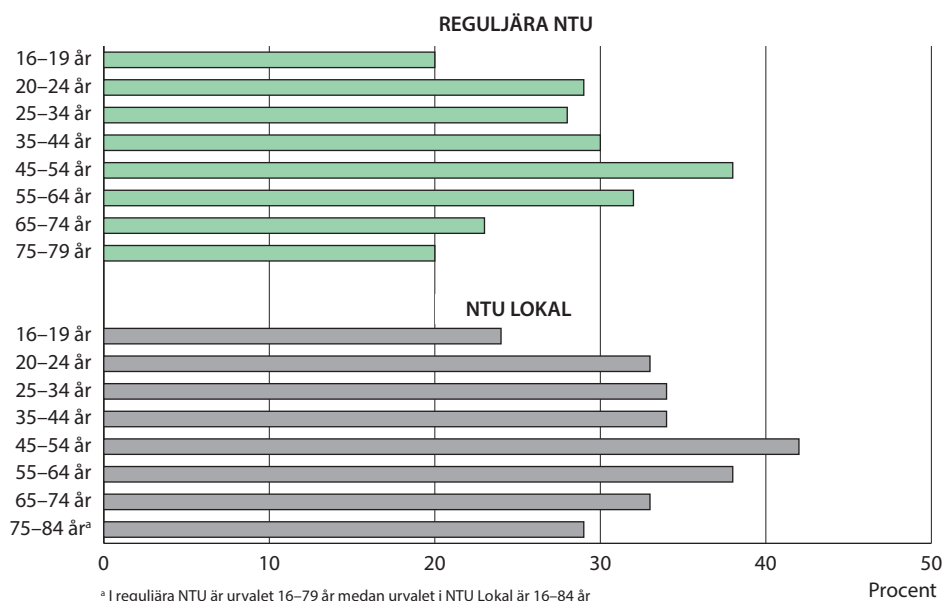

Figur 4.20 Oro (mycket/ganska ofta) för att närstående ska drabbas av brott. Andel för respektive kön, åren 2006–2017 enligt reguljära NTU (16–79 år, tabell 4D).

Reguljära NTU visar att oro (mycket eller ganska ofta) för att närstående ska drabbas av brott är vanligast i åldern 45–54 år (38 %). Minst oroliga för närstående är den yngsta (16–19 år) respektive den äldsta (75–79 år) åldersgruppen (20 % för respektive grupp; se figur 4.21).

Figur 4.21 Oro (mycket/ganska ofta) för att närstående ska drabbas av brott. Andel för respektive åldersgrupp, år 2017 enligt reguljära NTU samt enligt NTU Lokal (tabell 4D).

När kön och ålder studeras tillsammans framträder stora skillnader. I den yngsta åldersgruppen (16–19 år) är det 30 procent av kvinnorna jämfört med 11 procent av männen som ofta känner oro för närstående. Även i de två äldsta åldersgrupperna (65–74 år och 75–79 år) är det stora skillnader mellan könen; andelen oroliga för närstående är 16–18 procent bland män och 25–29 procent bland kvinnor. Andelen som ofta känner oro för närstående är störst bland kvinnor i åldern 45–54 år (44 %).

Se avsnittet *Jämförbarhet mellan reguljära NTU och NTU Lokal* i metodkapitlet, om varför de två undersökningarna visar olika nivåer och inte kan jämföras.

NTU Lokal uppvisar liknande mönster som reguljära NTU vad gäller andelen som känner oro (mycket eller ganska ofta) för att närstående ska utsättas för brott. Andelen är störst i åldersgruppen 45–54 år (42 %) och minst i åldersgruppen 16–19 år (24 %). Skillnaderna mellan män och kvinnor är som störst i åldersgruppen 16–19 år (29 % av kvinnorna respektive 18 % av männen) och som minst i åldern 25–44 år (35–36 % av kvinnorna respektive 33–34 % av männen, se figur 4.21).

Olika grupperns oro för att närstående ska drabbas av brott

Enligt reguljära NTU är det en något större andel bland personer födda i Sverige med båda föräldrarna utrikesfödda som (mycket eller ganska) ofta känner oro för att närstående ska drabbas av brott (33 %) än svenskfödda personer med minst en inrikesfödd förälder och utrikesfödda personer (29 respektive 28 %, se tabell 4D). Personer med som högst gymnasial utbildning känner oro i lite större utsträckning (32 %) än personer med för- respektive eftergymnasial utbildning (29 respektive 27 %).

Sett till familjetyp är det en större andel som känner oro över närstående bland både ensamstående med barn och sammanboende med barn (42 respektive 35 %) än bland både ensamstående utan barn och sammanboende utan barn (25 respektive 28 %). Det finns inga skillnader i andel oroliga mellan boende i flerfamiljshus och boende i småhus (29–30 %) och mycket små skillnader mellan boende i storstadsregioner och boende i andra större städer (31 respektive 29 %). Jämfört med boende i större städer är andelen oroliga för närstående något mindre bland boende i mindre städer och på landsbygden (27 %).

Enligt NTU Lokal är andelen som (mycket eller ganska) ofta känner oro för att närstående ska utsättas för brott något större bland personer födda i Sverige med båda föräldrarna utrikesfödda (39 %) än bland svenskfödda personer med minst en inrikesfödd förälder och utrikesfödda personer (36 respektive 32 %). Bland personer med som högst gymnasial utbildning är andelen oroliga större (40 %) än bland personer med för- respektive eftergymnasial utbildning (31–32 %).

Ensamstående med barn är i större utsträckning oroliga för att deras närstående ska drabbas av brott (46 %) än ensamstående- och sammanboende utan barn (30 respektive 35 %), men också jämfört med sammanboende med barn (39 %). Liksom i reguljära NTU finns det knappt några skillnader mellan boende i flerfamiljshus och boende i småhus (34–35 %) och endast små skillnader mellan boende i mindre

städer eller på landsbygden (32 %) och boende i storstadsregioner och andra större städer (35–36 %).

Oro för att själv utsättas för brott

I reguljära NTU och NTU Lokal presenteras resultaten om oro för att utsättas för olika typer av brott utifrån följande frågor:

Reguljära NTU: Har det hänt under det senaste året att du oroat dig för att ...

... du ska drabbas av inbrott i din bostad?

... du ska bli överfallen eller misshandlad?

... din/er bil ska bli utsatt för stöld eller skadegörelse?⁵⁹

NTU Lokal: Har det hänt under det senaste året att du oroat dig för att ...

... du ska drabbas av inbrott i din bostad?

... du ska misshandlad?

... du ska bli våldtagen eller på annat sätt sexuellt angripen?

... du ska bli rånad?

... din/er bil ska bli stulen eller utsatt för skadegörelse?⁶⁰

... bli utsatt för bedrägeri om du köper varor eller tjänster på internet?

Reguljära NTU visar att av de brott som efterfrågas är bostadsinbrott den brottstyp som flest personer (mycket eller ganska ofta) oroar sig för (20 %). Andelen personer som oroar sig för bostadsinbrott har ökat med 1 procentenhet sedan föregående år (19 % 2016) vilket är en fortsättning på en svag ökning som har pågått sedan 2011.

Andelen som uppger att de oroar sig för överfall eller misshandel är 16 procent. Denna andel ökade påtagligt mellan 2015 och 2016 (från 11 till 15 %), och ligger kvar på ungefär samma nivå i år.

Vidare visar reguljära NTU att bland de respondenter som angett att någon i hushållet äger en bil är 16 procent oroliga för att hushållets bil ska bli stulen eller utsättas för skadegörelse. Det är en ökning med 2 procentenheter jämfört med föregående år (14 % år 2016). Andelen minskade mellan 2006 och 2013 (från 22 till 12 %) men har sedan 2014 ökat successivt. Dock är andelen oroliga mindre än när mätningen inleddes.

Enligt NTU Lokal är det vanligast att oroa sig för bostadsinbrott. Drygt en fjärdedel (28 %) känner sådan oro mycket eller ganska ofta. Andelen som oroar sig för att hushållets bil ska bli stulen eller utsättas för skadegörelse uppgår till 23 procent.

Se avsnittet *Jämförbarhet mellan reguljära NTU och NTU Lokal* i metodkapitlet, om varför de två undersökningarna visar olika nivåer och inte kan jämföras.

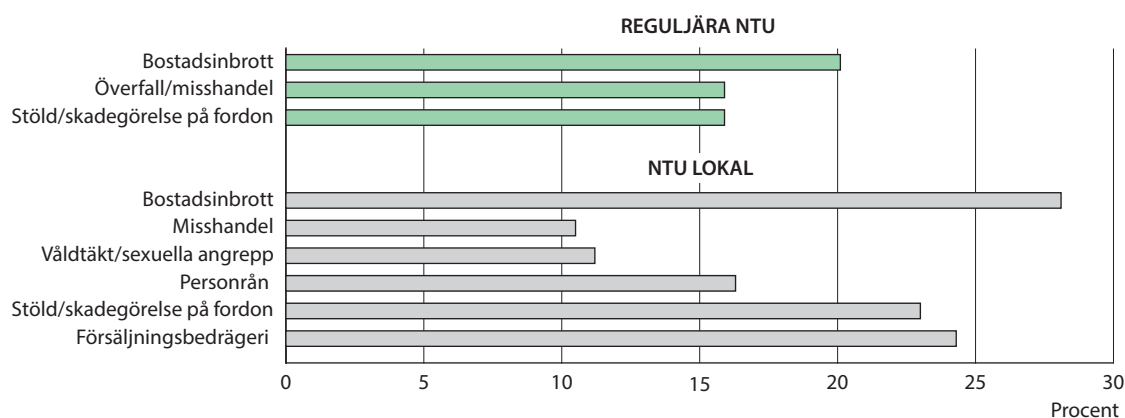
⁵⁹ Ställs endast till dem som bor i hushåll som äger bil.

⁶⁰ I NTU Lokal får samtliga svara på frågan, men då ingår svarsalternativet "Ingen i hushållet hade någon bil under förra året (2016)".

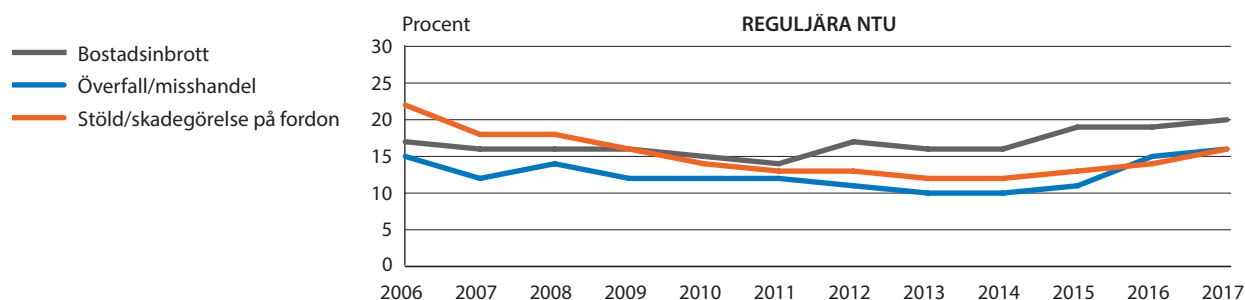
I NTU Lokal har "överfall" exkluderats från frågan om "överfall/misshandel" som använts i reguljära NTU. Istället har det tillkommit frågor om oro för att utsättas för personrån och oro för att utsättas för våldtäkt eller andra sexuella angrepp. NTU Lokal visar att 10 procent ofta oroar sig för misshandel och att 16 procent ofta oroar sig för personrån. Andelen som ofta oroar sig för våldtäkt eller andra sexuella angrepp uppgår till 11 procent, men här kan noteras att det finns mycket stora skillnader mellan könen (mer om detta i nästa avsnitt, *Kön och ålder*).

I NTU Lokal tillkommer även en fråga om oro för att utsättas för försäljningsbedrägeri. Nästan en fjärdedel (24 %) uppger att de ofta oroar sig för detta.

Figur 4.22 Oro (mycket/ganska ofta) för att utsättas för olika brott. Andel av befolkningen, år 2017 enligt reguljära NTU (16–79 år) samt enligt NTU Lokal (16–84 år, tabell 4E och 4F).

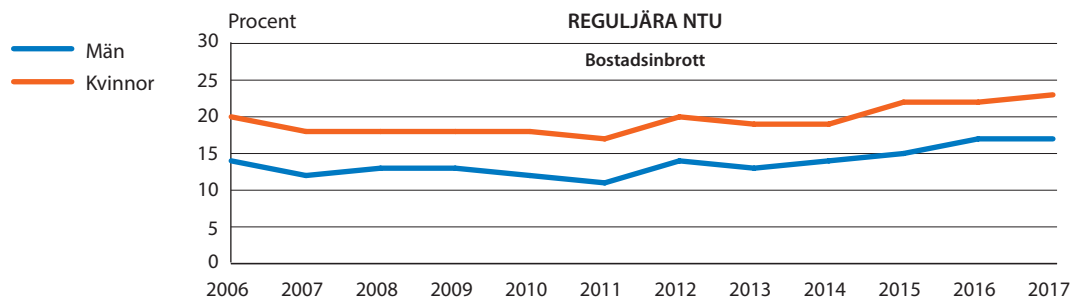
Figur 4.23 Oro (mycket/ganska ofta) för att utsättas för olika brott. Andel av befolkningen, åren 2006–2017 enligt reguljära NTU (16–79 år, tabell 4E).

Kön och ålder

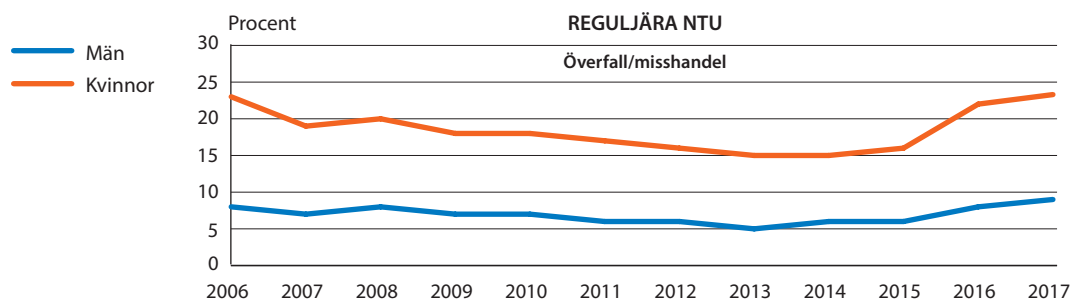
Vad gäller oro för att utsättas för bostadsinbrott 2017 uppger kvinnor oro i större utsträckning än män (23 respektive 17 %) i reguljära NTU. Utvecklingen över tid är ungefär densamma för såväl män som kvinnor och för totalen. Andelen har ökat sedan 2011, då 17 procent av kvinnorna var oroliga jämfört med 11 procent av männen. Bland män är andelen 2017 dock på samma nivå som 2016, medan andelen bland kvinnor har fortsatt att öka.

Figur 4.24 Oro (mycket/ganska ofta) för att utsättas för bostadsinbrott. Andel för respektive kön, åren 2006–2017 enligt reguljära NTU (tabell 4E).

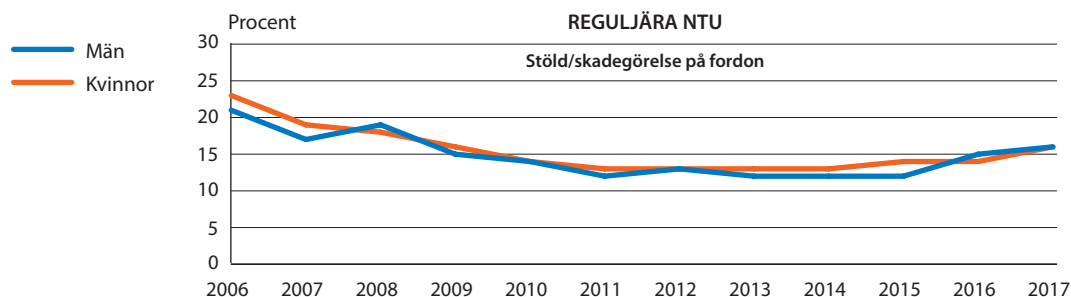

Skillnaderna mellan kvinnors och mäns oro för att drabbas av olika brottstyper är enligt reguljära NTU som störst vad gäller andelen som (mycket eller ganska) ofta oroar sig för att drabbas av överfall eller misshandel (23 % av kvinnorna respektive 9 % av männen). Dessa andelar är på ungefär samma nivå 2017 som de var 2016. Andelen minskade bland både kvinnor och män fram till 2013 (då andelen oroliga var 15 % av kvinnorna och 5 % av männen) men mellan 2015 och 2016 ökade andelen påtagligt och är nu tillbaka på samma nivå som när mätningarna inleddes (23 % av kvinnorna och 8 % av männen 2006, se figur 4.25).

Figur 4.25 Oro (mycket/ganska ofta) för att utsättas för överfall/misshandel. Andel för respektive kön, åren 2006–2017 enligt reguljära NTU (tabell 4E).

Figur 4.26 Oro (mycket/ganska ofta) för att utsättas för stöld/skadegörelse på fordon. Andel för respektive kön, åren 2006–2017 enligt reguljära NTU (tabell 4E).

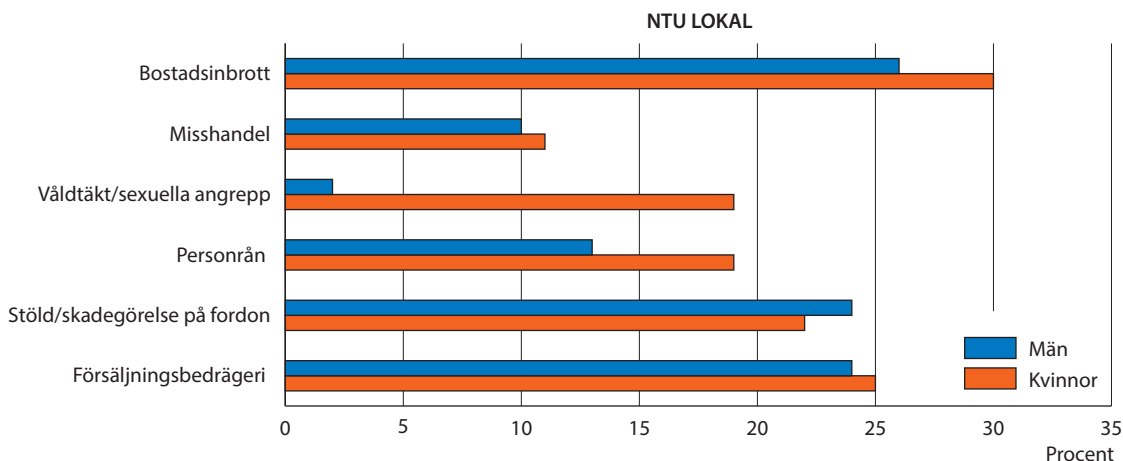

Se avsnittet *Jämförbarhet mellan reguljära NTU och NTU Lokal* i metodkapitlet, om varför de två undersökningarna visar olika nivåer och inte kan jämföras.

Andelen som känner oro för stöld av eller skadegörelse på fordon är lika stor bland kvinnor som bland män (16 % i respektive grupp). Fordonsrelaterad brottslighet är en brottskategori där kvinnor och män ligger på samma nivå och följer varandra vad gäller utvecklingen över tid. Andelen oroliga minskade bland både kvinnor och män under den första perioden av undersökningen (till 13 % av kvinnorna respektive 12 % av männen 2011) men har de senaste åren ökat något. Dock är andelen oroliga mindre än när mätningen inleddes (se figur 4.26).

NTU Lokal visar att oro för misshandel är den brottstyp där skillnaderna mellan könen är minst (11 % av kvinnorna jämfört med 10 % av männen; se figur 4.27). Vad gäller oro för att utsättas för våldtäkt eller andra sexuella angrepp är det övervägande kvinnor som känner sådan oro (19 % av kvinnorna och 2 % av männen). Det är små skillnader mellan könen vad gäller oro för att utsättas för fordonsrelaterade brott (24 % av männen och 22 % av kvinnorna) samt försäljningsbedrägeri (25 % av kvinnorna och 24 % av männen). Vanligaste brottstypen att oroa sig för bland både kvinnor och män är bostadsinbrott, däremot är kvinnor något mer oroliga för detta än män (30 % av kvinnorna respektive 26 % av männen, se figur 4.27).

Figur 4.27 Oro (mycket/ganska ofta) för att utsättas för olika brott. Andel för respektive kön, år 2017 enligt NTU Lokal (tabell 4E och 4F).

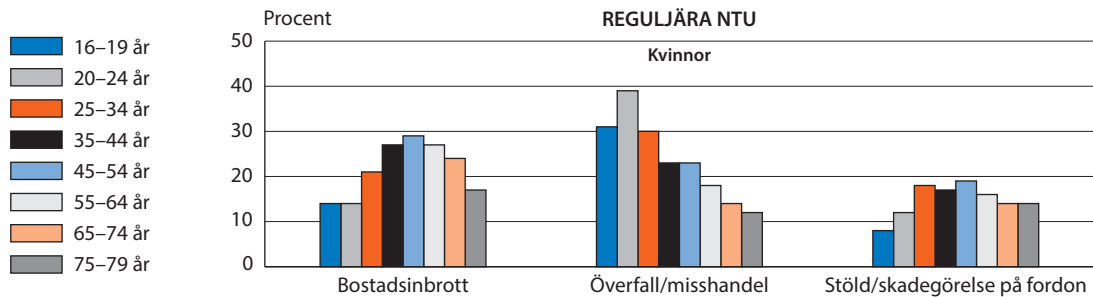

Sett till kön och ålder visar reguljära NTU att det bland kvinnorna finns stora skillnader mellan olika åldersgrupper när det gäller oro för bostadsinbrott, för överfall eller misshandel samt för fordonsrelaterade brott. Bland männen är det tydligast skillnad mellan olika åldersgrupper vad gäller oro för bostadsinbrott.

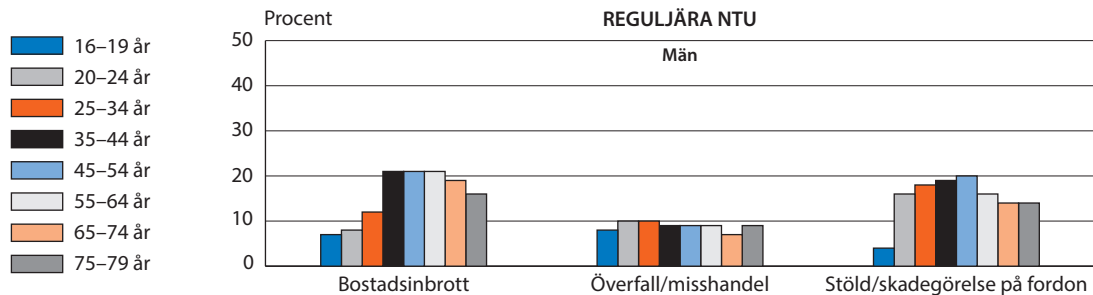
Reguljära NTU visar att kvinnor i åldrarna 20–24 år oroar sig i störst utsträckning för att utsättas för överfall eller misshandel (39 % jämfört med 10 % av männen i samma åldersgrupp). Det är inga större skillnader mellan män och kvinnor vad gäller andelen oroliga för fordonsrelaterade brott i olika åldersgrupper, och andelen är som störst bland personer i åldrarna 25–54 år (17–19 % av kvinnorna och 18–20 % av männen). Oron för bostadsinbrott är som störst i åldern 35–64 år,

bland både män och kvinnor, dock på en något högre nivå för kvinnorna (27–29 % av kvinnorna respektive 21 % av männen; se figur 4.28 och 4.29).

Figur 4.28 Oro (mycket/ganska ofta) för att utsättas för olika brott. Andel bland kvinnor för respektive åldersgrupp, år 2017 enligt reguljära NTU (tabell 4E).

Figur 4.29 Oro (mycket/ganska ofta) för att utsättas för olika brott. Andel bland män för respektive åldersgrupp, år 2017 enligt reguljära NTU (tabell 4E).

Se avsnittet *Jämförbarhet mellan reguljära NTU och NTU Lokal* i metodkapitlet, om varför de två undersökningarna visar olika nivåer och inte kan jämföras.

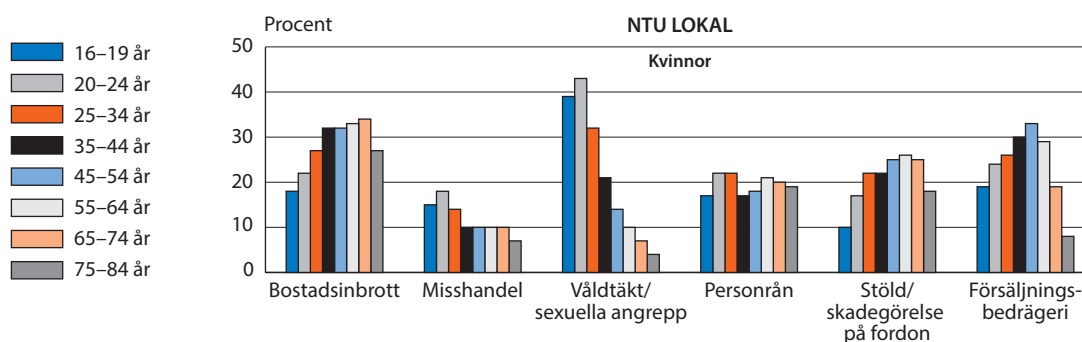
NTU Lokal visar på tydliga skillnader bland kvinnor i olika åldersgrupper vad gäller oro för att utsättas för olika typer av brott, och då framför allt vad gäller oro för att utsättas för våldtäkt och andra sexuella angrepp. Även bland män finns det tydliga skillnader mellan olika åldersgrupper, och då framför allt vad gäller oro för att utsättas för bostadsinbrott, fordonsrelaterade brott och försäljningsbedrägeri.

Vid en jämförelse mellan kvinnor och män och i olika åldersgrupper är skillnaderna små när det gäller oro för fordonsrelaterade brott, försäljningsbedrägeri och bostadsinbrott (se figur 4.30 och 4.31). Mest oroliga för att hushållets bil ska bli stulen eller utsättas för skadegörelse är personer i åldern 45–74 år (25–28 % av männen respektive 25–26 % av kvinnorna) medan personer i åldern 45–54 år är mest oroliga för att utsättas för försäljningsbedrägeri (30 % av männen och 33 % av kvinnorna). Oro för bostadsinbrott är vanligast i åldern 35–74 år (29–33 % av männen och 32–34 % av kvinnorna). Vidare visar NTU Lokal att oro för misshandel ligger på samma nivå för kvinnor som för män i åldern 35–54 år (10 % av respektive kön) men att andelen är något större bland kvinnor i övriga åldersgrupper, och främst i åldersgruppen 20–24 år (18 % av kvinnorna jämfört med 12 % av männen).

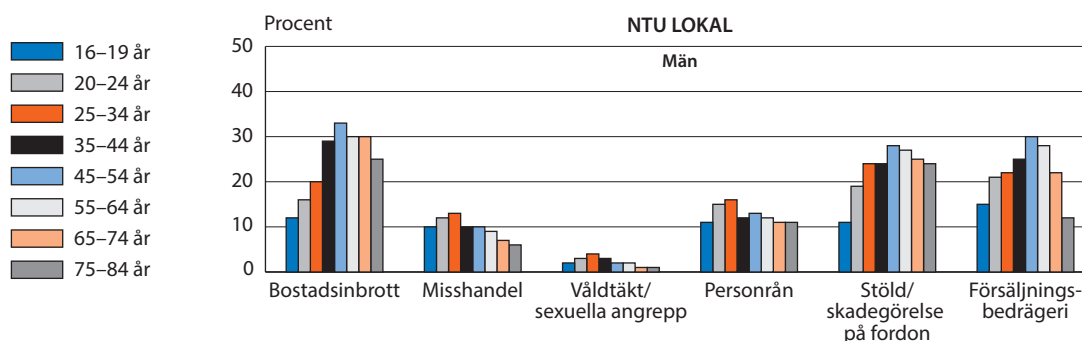
Oro för våldtäkt och andra sexuella angrepp är som tidigare nämnts en brottstyp som främst kvinnor oroar sig för, och sett till olika åldrar finns det stora skillnader. Oron är som störst bland unga kvinnor 16–24 år (39–43 %) och minskar därefter påtagligt för varje äldre åldersgrupp. Minst oroliga för våldtäkt och andra sexuella angrepp bland kvinnor är åldersgruppen 75–84 år (4 %; se figur 4.30 och 4.31). Bland samtliga män (16–84 år) ligger andelen mellan 1–4 procent.

När det gäller oro för att utsättas för personrån är det främst kvinnor som oroar sig, och andelen oroliga i de olika åldersgrupperna är relativt likartad (17–22 %). Bland män är det i åldern 20–34 år som störst andel uppger oro för personrån (15–16 %), och andelen minskar därefter sett till de äldre åldersgrupperna (11 % i åldern 65–84; se figur 4.30 och 4.31).

Figur 4.30 Oro (mycket/ganska ofta) för att utsättas för olika brott. Andel bland kvinnor för respektive åldersgrupp, år 2017 enligt NTU Lokal (tabell 4E och 4F).

Figur 4.31 Oro (mycket/ganska ofta) för att utsättas för olika brott. Andel bland män för respektive åldersgrupp, år 2017 enligt NTU Lokal (tabell 4E och 4F).

Olika grupper oro för ...

... bostadsinbrott

Vad gäller oro för bostadsinbrott är det enligt reguljära NTU inte särskilt stor skillnad mellan personer med svensk bakgrund och personer med utländsk bakgrund (andelen oroliga ligger på 20–21 %) eller mellan boende i storstadsregioner, i andra större städer, i mindre städer respektive på landsbygden (19–21 %). Däremot är andelen oroliga för bostadsinbrott betydligt större bland boende i småhus (25 %) än bland

Se avsnittet *Jämförbarhet mellan reguljära NTU och NTU Lokal* i metodkapitlet, om varför de två undersökningarna visar olika nivåer och inte kan jämföras.

boende i flerfamiljshus (14 %). Andelen oroliga för bostadsinbrott är dessutom större bland ensamstående med barn och sammanboende med barn (24 respektive 26 %) än bland ensamstående utan barn och sammanboende utan barn (15 respektive 20 %).

Även i NTU Lokal är det små skillnader i oro för bostadsinbrott mellan dem med svensk respektive utländsk bakgrund (28–30 %), liksom mellan olika boendeorter (27–30 %), medan det finns stora skillnader mellan boende i småhus (35 %) och boende i flerfamiljshus (20 %). Oro för att utsättas för bostadsinbrott är störst bland sammanboende med eller utan barn (34 respektive 31 %) och som minst bland ensamstående utan barn (21 %). Andelen oroliga är dessutom något större bland personer med som högst gymnasial utbildning (31 %) jämfört med personer med som högst förgymnasial eller eftergymnasial utbildning (25–26 %).

... överfall/misshandel

Reguljära NTU visar att det är något vanligare att oro sig för överfall eller misshandel bland personer födda i Sverige med båda föräldrarna utrikesfödda (20 %) jämfört med personer födda i Sverige med minst en inrikesfödd förälder och jämfört med utrikesfödda personer (16 % för respektive grupp). Dessutom är sådan oro vanligare bland ensamstående med eller utan barn (21 respektive 19 %) jämfört med sammanboende med eller utan barn (15 respektive 14 %). Sett till boendeort är det vanligare med oro för överfall eller misshandel bland boende i storstadsregioner eller i andra större städer (17 % för respektive grupp) jämfört med boende i mindre städer eller på landsbygden (13 %). Vidare är det en större andel som oroar sig bland boende i flerfamiljshus (19 %) jämfört med boende i småhus (13 %).

I NTU Lokal inkluderas inte överfall i frågan om oro för att utsättas för misshandel. Oro för att utsättas för misshandel är något större bland utrikesfödda och personer födda i Sverige med båda föräldrarna utrikesfödda (13 % i respektive grupp) jämfört med personer födda i Sverige med minst en inrikesfödd förälder (10 %). Oro för misshandel är även större bland ensamstående med eller utan barn (13 respektive 12 %) jämfört med sammanboende med eller utan barn (9 % i respektive grupp). Sett till boendeort är andelen oroliga större bland boende i storstadsregioner och i större städer (12 respektive 11 %) jämfört med boende i mindre städer eller på landsbygden (8 %).

... personrån

Frågan om oro för att utsättas för personrån ingår endast i NTU Lokal. Andelen oroliga för personrån utgör en något större andel bland utrikesfödda och bland personer födda i Sverige med båda föräldrarna utrikesfödda (19 % i respektive grupp) jämfört med svenskfödda personer med minst en inrikesfödd förälder (16 %). Det är också vanligare bland ensamstående med barn (20 %) än bland övriga familjetyper (14–17 %). Minst andel oroliga för personrån finns bland boende i mindre städer respektive på landsbygden (12 %) jämfört med boende i storstadsregioner (19 %) eller i andra större städer (16 %).

Se avsnittet *Jämförbarhet mellan reguljära NTU och NTU Lokal* i metodkapitlet, om varför de två undersökningarna visar olika nivåer och inte kan jämföras.

... våldtäkt/sexuellt angrepp

Frågan om oro för att utsättas för våldtäkt eller andra sexuella angrepp ingår endast i NTU Lokal. Det är en större andel som oroar sig för detta bland personer födda i Sverige med båda föräldrarna utrikesfödda (17 %) än bland svenskfödda personer med minst en inrikesfödd förälder eller bland utrikesfödda (11 respektive 10 %). Det är också vanligare att oroa sig för detta bland ensamstående med eller utan barn (15 respektive 14 %) än bland sammanboende med eller utan barn (10 respektive 9 %). Vidare är sådan oro mindre vanlig bland boende i småhus än bland boende i flerfamiljshus (9 respektive 14 %).

... stöld av/skadegörelse på fordon

Reguljära NTU visar att oro för att utsättas för stöld av eller skadegörelse på fordon är något vanligare bland utrikesfödda personer (21 %) än bland personer födda i Sverige med minst en inrikesfödd förälder eller bland svenskfödda personer med båda föräldrarna utrikesfödda (15 respektive 17 %). Det är även vanligare bland ensamstående med barn (22 %) jämfört med övriga familjegrupper (15–17 %). Sett till bostadstyp är andelen som oroar sig för fordonsbrott högre bland boende i flerfamiljshus än bland boende i småhus (19 respektive 14 %).

Enligt NTU Lokal är det små skillnader mellan personer med svensk respektive utländsk bakgrund vad gäller oro för att utsättas för att hushållets bil ska bli stulen eller utsättas för skadegörelse (23–26 %). Det är däremot vanligare att oroa sig för detta bland personer med som högst gymnasial utbildning (27 %) jämfört med personer med som högst förgymnasial eller eftergymnasial utbildning (20 respektive 19 %). Sett till familjetyp är det en högre andel som oroar sig för fordonsbrott bland sammanboende med eller utan barn (25 respektive 26 %) och bland ensamstående med barn (26 %) än ensamstående utan barn (18 %). Det är väldigt små skillnader beroende på om man bor i småhus eller familjehus (22–24 %) samt om man bor i storstadsregioner, andra större städer eller i mindre städer respektive på landsbygden (22 – 24 %).

... försäljningsbedrägeri

Frågan om oro för att utsättas för försäljningsbedrägeri ingår endast i NTU Lokal. Störst skillnader påvisas när hänsyn tas till familjetyp; sammanboende och ensamstående med barn oroar sig i större utsträckning (30 respektive 34 %) än sammanboende och ensamstående utan barn (24 respektive 20 %). Det är även vanligare att personer med som högst gymnasial eller eftergymnasial utbildning oroar sig för försäljningsbedrägeri (27 respektive 25 %) jämfört med personer med som högst förgymnasial utbildning (18 %). Vidare är det endast mindre skillnader mellan boende i småhus och boende i flerfamiljshus (26 respektive 23 %), liksom mellan personer som bor i storstadsregioner, andra större städer eller i mindre städer respektive på landsbygden (24–25 %).

Otrygghetens konsekvenser

Otrygghet och oro för att utsättas för brott kan få olika konsekvenser, och för en del kan otryggheten vara direkt begränsande i tillvaron. Frågor om huruvida otrygghet och oro fått konsekvenser för det egna beteendet ställs till samtliga respondenter i reguljära NTU och NTU Lokal, i ett försök att fånga situationer där otryggheten på ett konkret sätt påverkat vardagen.⁶¹

I reguljära NTU och NTU Lokal redogörs avsnittet om otrygghetens konsekvenser utifrån följande frågor:

Reguljära NTU: Har det hänt under det senaste året att du valt att ta en annan väg eller ett annat färdstätt då du känt dig otrygg på grund av oro för att utsättas för brott?

Har det hänt under det senaste året att du avstått från någon aktivitet, exempelvis promenad, bio eller träffa någon, därför att du känt dig otrygg på grund av oro för att utsättas för brott?

Påverkar oro för brott din livskvalitet?

NTU Lokal:

Har det hänt under det senaste året att du valt att ta en annan väg eller ett annat färdstätt på grund av oro för att utsättas för brott?

Har det hänt under det senaste året att du avstått från någon aktivitet, t.ex. gå på promenad, restaurang eller träffa någon på grund av oro för att utsättas för brott?

Har det hänt under det senaste året att du har avstått från att skriva något eller lägga upp bilder eller filmer på internet, på grund av oro för att bli utsatt för trakasserier eller hot?

I vilken utsträckning påverkar oro för brott din livskvalitet?

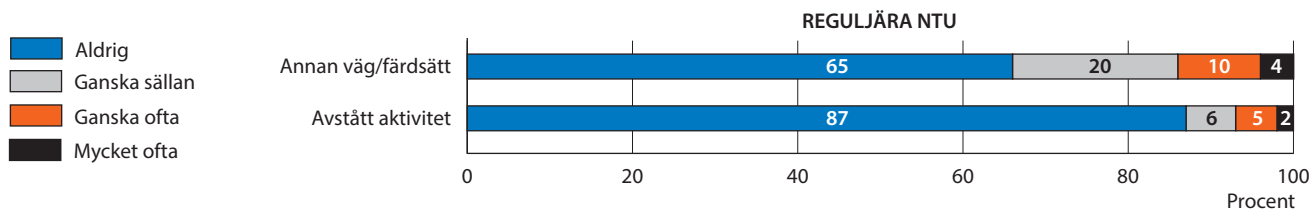
Reguljära NTU visar att det är allra vanligast att oro för att utsättas för brott inte har lett till några konsekvenser för det egna beteendet genom att man har avstått från någon aktivitet eller valt ett annat färdstätt eller färdväg (se figur 4.32). Nästan en av åtta (13 %) uppger dock att de någon gång under det senaste året har avstått från någon aktivitet på grund av oro för att utsättas för brott, medan drygt en tredjedel (35 %) valt en annan väg eller ett annat färdstätt till följd av sådan oro.

Enligt reguljära NTU finns det en mindre andel i befolkningen som mycket eller ganska ofta förändrar sitt beteende till följd av otrygghet. Det rör sig om 7 procent som uppger att de (mycket eller ganska) ofta avstått från en aktivitet under det senaste året och 15 procent som (mycket eller ganska) ofta valt en annan väg eller ett annat färdstätt. Dessa grupper presenteras mer ingående senare i avsnittet.

Se avsnittet *Jämförbarhet mellan reguljära NTU och NTU Lokal* i metodkapitlet, om varför de två undersökningarna visar olika nivåer och inte kan jämföras.

⁶¹ Ytterligare en konsekvens av otrygghet är att inte gå ut över huvud taget på kvällen. Omfattningen av den konsekvensen beskrevs tidigare i detta kapitel.

Figur 4.32 Olika konsekvenser till följd av otrygghet. Andel av befolkningen, år 2017 enligt reguljära NTU (16–79 år, tabell 4K).

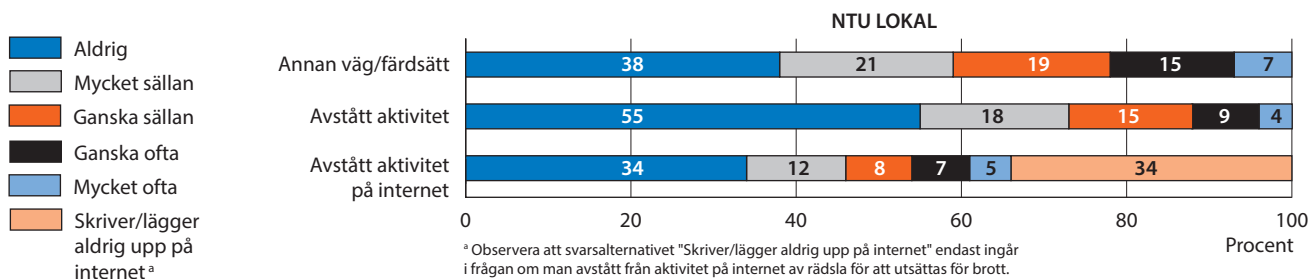

Se avsnittet *Jämförbarhet mellan reguljära NTU och NTU Lokal* i metodkapitlet, om varför de två undersökningarna visar olika nivåer och inte kan jämföras.

NTU Lokal visar att det är vanligt att oro för att utsättas för brott har fått konsekvenser för det egna beteendet (se figur 4.33). Nästan hälften (45 %) uppger att de någon gång under det senaste året avstått från en aktivitet på grund av oro för att utsättas för brott, medan nästan två tredjedelar (62 %) uppger att de valt en annan väg eller ett annat färd-sätt. Det är dock en något mindre andel som uppger att oro för brott mycket eller ganska ofta har haft en inverkan på beteendet. Drygt en av åtta (12 %) uppger att de (mycket eller ganska) ofta avstått från någon aktivitet, och nästan var fjärde (23 %) uppger att de (mycket eller ganska) ofta har valt en annan väg eller ett annat färd-sätt.

I NTU Lokal har en fråga som berör otrygghet på internet inkluderats. Ungefär var tredje person (32 %) uppger att de någon gång under det senaste året har avstått från att skriva eller lägga upp något på internet till följd av oro för att utsättas för hot eller trakasserier, och av dessa har 12 procentenheter gjort detta (mycket eller ganska) ofta. En stor del av samtliga som svarat på frågan uppger dock att de aldrig skriver eller lägger upp någonting på internet (34 %). Det är dock möjligt att det i gruppen som uppger att de aldrig skriver eller lägger upp någonting på internet finns personer som avstår från detta på grund av oro för att utsättas för hot eller trakasserier.

Figur 4.33 Olika konsekvenser till följd av otrygghet. Andel av befolkningen, år 2017 enligt NTU Lokal (16–84 år, tabell 4K).

^a Observera att svarsalternativet "Skriver/lägger aldrig upp på internet" endast ingår i frågan om man avstått från aktivitet på internet av rädsla för att utsättas för brott.

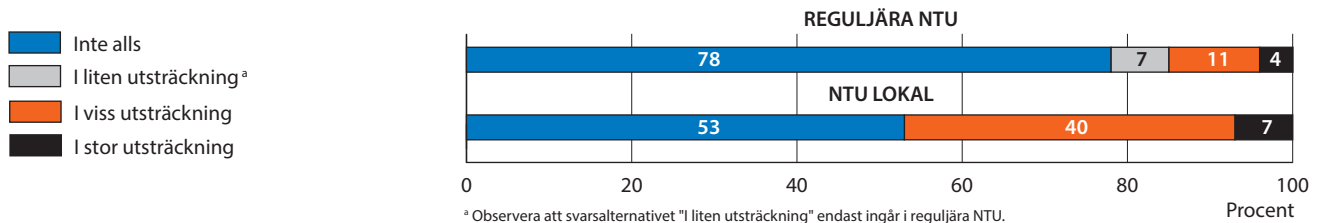
Sett till otrygghetens påverkan på livskvaliteten är det i reguljära NTU vanligast att det inte finns någon sådan påverkan (78 % uppger att otrygghet inte alls påverkar livskvaliteten; se figur 4.34). Drygt var femte person (22 %) uppger dock att otryggheten påverkar livskvaliteten i någon grad, varav 4 procentenheter uppger att det sker i stor utsträckning. Den grupp som uppger att livskvaliteten påverkas i stor

utsträckning till följd av otrygghet kommer att redogöras för vidare i detta avsnitt.

Se avsnittet *Jämförbarhet mellan reguljära NTU och NTU Lokal* i metodkapitlet, om varför de två undersökningarna visar olika nivåer och inte kan jämföras.

Bland de svarande i NTU Lokal är det nästan hälften (47 %) som uppger att livskvaliteten påverkas i någon grad till följd av oro för att utsättas för brott, varav 7 procentenheter uppger att det sker i stor utsträckning (se figur 4.34).

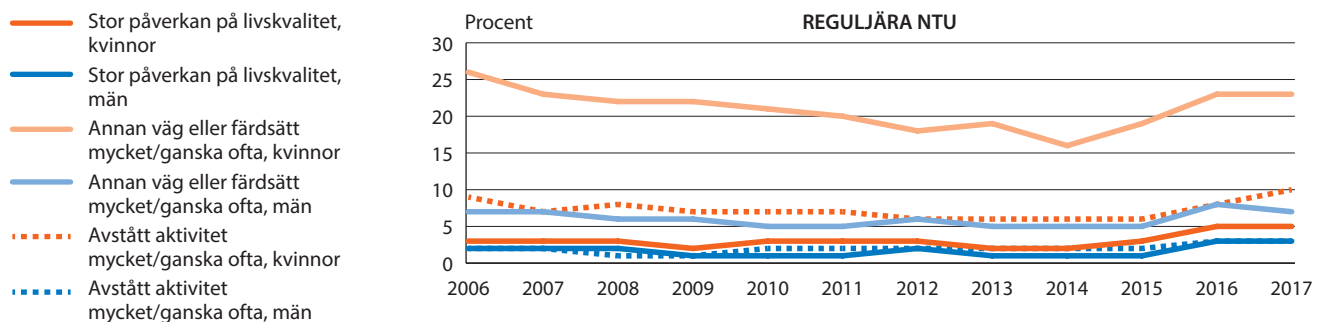
Figur 4.34 Påverkan på livskvalitet till följd av otrygghet. Andel av befolkningen, år 2017 enligt reguljära NTU (16–79 år) samt enligt NTU Lokal (16–84 år, tabell 4J).

Kön och ålder

Enligt reguljära NTU är det vanligare bland kvinnor än bland män att otryggheten får konsekvenser, och framför allt är det en större andel av kvinnorna som uppger att de (mycket eller ganska) ofta valt en annan väg eller ett annat färdssätt under det senaste året jämfört med män (23 respektive 7 %; se figur 4.35). Bland kvinnor har var tionde (10 %) ofta avstått från någon aktivitet medan motsvarande siffra bland män är 3 procent. Sett till otrygghetens påverkan på livskvaliteten så är det en något större andel av kvinnorna som uppger stor påverkan jämfört med männen (5 respektive 3 %).

Figur 4.35 Otrygghetens påverkan på beteende och livskvalitet. Andel för respektive kön, åren 2006–2017 enligt reguljära NTU (tabell 4J och 4K)

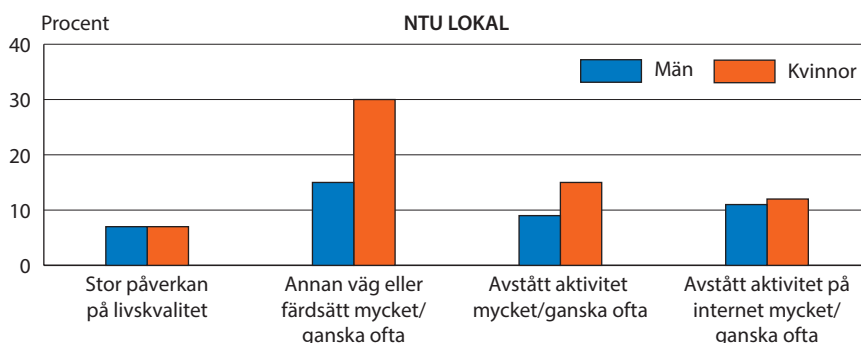

Skillnaderna mellan kvinnor och män vad gäller otrygghetens konsekvenser varierar i NTU Lokal (se figur 4.36). Det är en dubbelt så stor andel kvinnor som uppger att de (mycket eller ganska) ofta valt en annan väg eller ett annat färdssätt under det senaste året, jämfört med män (30 respektive 15 %). Det är också en större andel kvinnor som uppger att de (mycket eller ganska) ofta har avstått från någon aktivitet jämfört med män (15 respektive 9 %). Sett till andelen som (mycket eller ganska) ofta har avstått från att skriva eller lägga upp något på internet, är

det inga skillnader mellan män respektive kvinnor (11–12%), och det samma gäller andelen som uppger att otryggheten haft en stor påverkan på livskvaliteten (7 % i båda grupperna).

Figur 4.36 Otrygghetens påverkan på beteende och livskvalitet. Andel för respektive kön, år 2017 enligt NTU Lokal (tabell 4J och 4K).

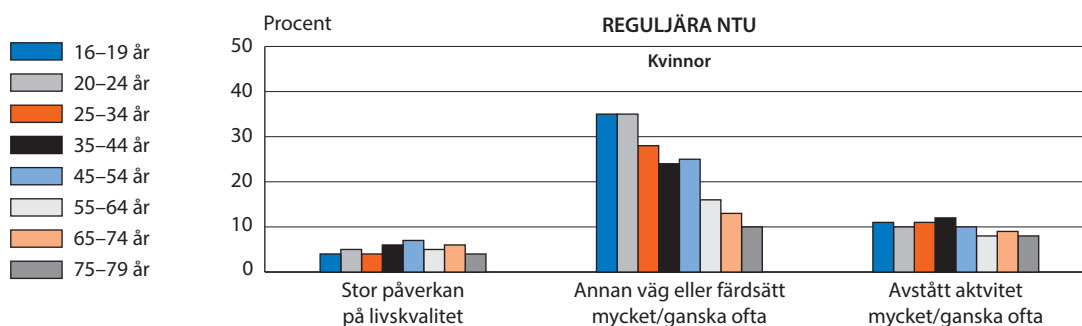
Se avsnittet *Jämförbarhet mellan reguljära NTU och NTU Lokal* i metodkapitlet, om varför de två undersökningarna visar olika nivåer och inte kan jämföras.

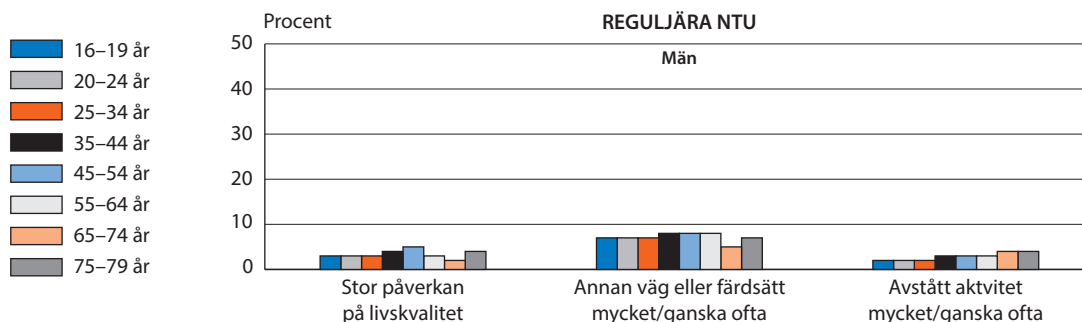
Reguljära NTU visar att det är vanligare att kvinnor ofta väljer andra vägar eller färdväg till följd av otrygghet, jämfört med män, något som är särskilt tydligt bland yngre kvinnor. Andelen är 35 procent av kvinnorna i åldern 16–24 år, och 10 procent av kvinnorna i den äldsta åldersgruppen (75–79 år). Det är även vanligare bland kvinnor än bland män att ofta avstått från en aktivitet, och mellan kvinnor i olika åldersgrupper fördelar sig andelarna relativt jämnt (8–12 %, se figur 3.37). Bland män är det inte några större skillnader i olika åldersgrupper vad gäller andelen som ofta valt en annan väg eller färdväg (5–8 %) eller som ofta har avstått från en aktivitet (2–4 %; se figur 4.38).

Andelen som uppger stor påverkan på livskvaliteten är ungefär lika stor bland kvinnor som bland män (4–7 procent bland kvinnor, beroende på åldersgrupp, och 2–5 procent bland män).

Figur 4.37 Otrygghetens påverkan på beteende och livskvalitet. Andel bland kvinnor för respektive åldersgrupp, år 2017 enligt reguljära NTU (tabell 4J och 4K).

Figur 4.38 Otrygghetens påverkan på beteende och livskvalitet. Andel bland män för respektive åldersgrupp, år 2017 enligt reguljära NTU (tabell 4J och 4K).

Se avsnittet *Jämförbarhet mellan reguljära NTU och NTU Lokal* i metodkapitlet, om varför de två undersökningarna visar olika nivåer och inte kan jämföras.

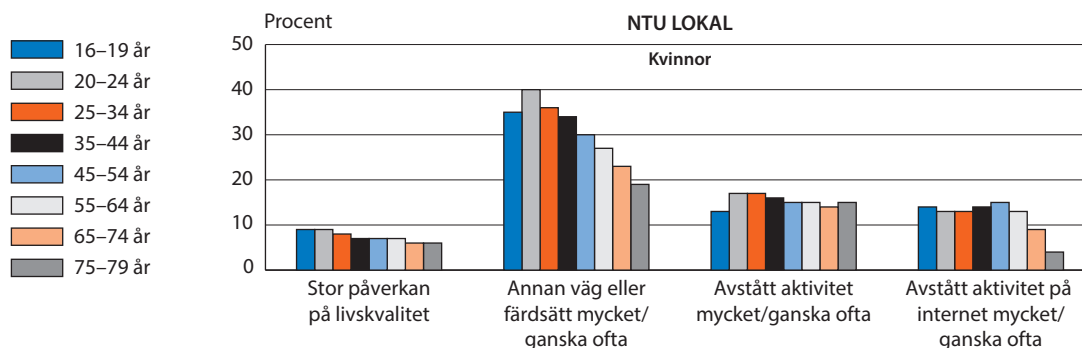
Även NTU Lokal visar att det är vanligare bland kvinnor än män att ofta välja en annan väg eller färdstätt till följd av otrygghet. Bland kvinnor är andelen störst i åldern 20–24 år (40 %) och minst i åldern 75–84 år (19 %; se figur 4.39). Bland män är andelen störst i åldrarna 25–34 år och 45–54 år (17 %) och minst i åldrarna 16–19 år och 75–84 år (12 %; se figur 4.40).

Det är även vanligare att kvinnor ofta avstått från en aktivitet, jämfört med män. Bland kvinnor är andelen relativt jämnt fördelad mellan olika åldersgrupper, men något mindre i åldern 16–19 år (13 %) jämfört med åldern 20–24 år (17 %; se figur 3.39). Även bland män är andelen relativt jämt fördelad mellan olika åldersgrupper, men något mindre bland de yngsta (6 % i åldern 16–19 år, jämfört med 10 % i åldern 45–55 år).

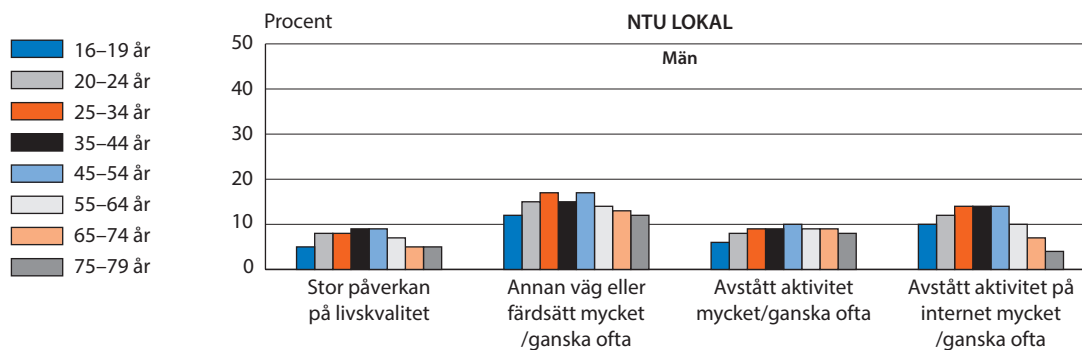
Andelen som uppger stor påverkan på livskvaliteten är ungefär lika stor bland kvinnor som bland män (mellan 4–7 procent bland kvinnor, beroende på ålder, och 2–5 procent bland män).

Vad gäller andelen som ofta har avstått från aktivitet på internet är variationen mellan olika åldersgrupper bland kvinnor (4–15 %) relativt lik variationen bland män (4–14 %), och bland både män och kvinnor är andelen som minst i den äldsta åldersgruppen, 75–84 år (4 % för respektive kön, se figur 4.39 och figur 4.40).

Figur 4.39 Otrygghetens påverkan på beteende och livskvalitet. Andel bland kvinnor för respektive åldersgrupp, år 2017 enligt NTU Lokal (tabell 4J och 4K).

Figur 4.40 Otrygghetens påverkan på beteende och livskvalitet. Andel bland män för respektive åldersgrupp, år 2017 enligt NTU Lokal (tabell 4J och 4K).

Olika grupper som till följd av otrygghet ...

... avstått från aktivitet

Bland de som uppger att de ofta avstått från någon aktivitet är det, enligt reguljära NTU, inte några större skillnader mellan olika grupper i befolkningen. Sett till familjetyp är andelen dock något större bland ensamstående med barn (9 %) jämfört med, framför allt, sammanboende utan barn (5 %), men även jämfört med ensamstående utan barn och sammanboende med barn (7 % i båda grupperna).

Se avsnittet *Jämförbarhet mellan reguljära NTU och NTU Lokal* i metodkapitlet, om varför de två undersökningarna visar olika nivåer och inte kan jämföras.

I NTU Lokal är andelen som ofta avstått från någon aktivitet något större bland personer födda i Sverige med utrikesfödda föräldrar och bland utrikesfödda (15 respektive 14 %) än bland svenskfödda med minst en inrikesfödd förälder (12 %). Det är även en något större andel bland personer med som högst förgymnasial eller gymnasial utbildning (13 respektive 14 %) jämfört med personer med eftergymnasial utbildning (10 %), samt bland ensamstående med barn (16 %) jämfört med övriga familjetyper (11–13 %). Sett till bostadstyp är det en något större andel bland boende i flerfamiljsbus (14 %) än bland boende i småhus (11 %). Det finns inga skillnader mellan boende i storstadsregioner och boende i andra större städer (13 % i respektive grupp), dock är andelen något mindre bland boende i mindre städer och på landsbygden (10 %).

... valt annan väg eller annat färdväg

Enligt reguljära NTU är det en större andel som ofta valt ett annat färdväg eller en annan väg på grund av otrygghet bland svenskfödda med båda föräldrarna utrikesfödda (19 %) jämfört med svenskfödda med minst en inrikesfödd förälder eller utrikesfödda (15 respektive 13 %). Sett till familjetyp är andelen större bland ensamstående med barn (22 %) än bland ensamstående utan barn och sammanboende med barn (16 respektive 15 %) samt bland sammanboende utan barn (12 %). Andelen är också större bland boende i flerfamiljsbus (18 %) än bland boende i småhus (12 %), liksom bland boende i storstadsregioner eller andra större städer (17 respektive 15 %) jämfört med boende i mindre städer eller på landsbygden (11 %). Det finns inga skillnader sett till utbildningsnivå (14–15).

Se avsnittet *Jämförbarhet mellan reguljära NTU och NTU Lokal* i metodkapitlet, om varför de två undersökningarna visar olika nivåer och inte kan jämföras.

I NTU Lokal är det en större andel som ofta valt ett annat färdssätt eller en annan väg på grund av otrygghet bland svenskfödda med två utrikesfödda föräldrar (27 %) jämfört med svenskfödda med minst en inrikesfödd förälder, liksom jämfört med utrikesfödda (23 respektive 20 %). Andelen är också större bland ensamstående med barn (30 %) jämfört med ensamstående utan barn och sammanboende med barn (23 respektive 24 %) samt med sammanboende utan barn (21 %). Bland boende i flerfamiljshus är andelen större än bland boende i småhus (26 respektive 20 %). Andelen är större bland boende i storstadsregioner eller andra större städer (26 respektive 24 %) än bland boende i mindre städer eller på landsbygden (17 %). Skillnaderna är små sett till utbildningsnivå (22–25 %).

... upplever en stor påverkan på livskvaliteten

När det gäller den andel som uppger att otryggheten medfört stor påverkan på deras livskvalitet, är det mycket små skillnader mellan olika grupper i befolkningen, enligt reguljära NTU. Andelen är dock något större bland utrikesfödda (7 %) än bland svenskfödda (4 %). Det är även något vanligare bland ensamstående med barn (6 %) än bland framför allt sammanboende utan barn (3 %).

Även enligt NTU Lokal är skillnaderna överlag mycket små mellan olika grupper, vad gäller den andel som uppger att otryggheten medfört stor påverkan på livskvaliteten. Det är dock en något större andel bland utrikesfödda personer samt bland svenskfödda med två utrikesfödda föräldrar (11 % i respektive grupp) jämfört med svenskfödda med minst en inrikesfödd förälder (7 %).

... avstått från aktivitet på internet

Frågan om man har avstått från att skriva eller lägga upp något på internet ställs endast i NTU Lokal.

Resultaten i NTU Lokal visar att denna andel är något större (15 %) bland personer födda i Sverige med två utrikesfödda föräldrar jämfört med svenskfödda personer med minst en inrikesfödd förälder och utrikesfödda personer (11 respektive 12 %). Det är även en större andel bland ensamstående med barn (17 %) men även bland sammanboende med barn (14 %) jämfört med ensamstående och sammanboende utan barn (11 respektive 10 %). Sett till bostadstyp och boendeort finns det inga tydliga skillnader (11–12 % för samtliga grupper), och sett till utbildningsnivå endast små skillnader; andelen är något högre bland personer med som högst gymnasial eller eftergymnasial utbildning (13 respektive 12 %) jämfört med personer med som högst förgymnasial utbildning (10 %).

Figurförteckning

Oro och otrygghet

Figur 4.1	Trygghet vid utevistelse sent på kvällen i det egna bostadsområdet. Andel av befolkningen, åren 2006–2017 enligt reguljära NTU (16–79 år) samt år 2017 enligt NTU Lokal (16–84 år).	114
Figur 4.2	Otrygga (mycket/ganska otrygga) när de går ut sent på kvällen, samt de som avstår från att gå ut på grund av otrygghet, i det egna bostadsområdet. Andel av befolkningen, åren 2006–2017 enligt reguljära NTU (16–79 år, tabell 4A).	115
Figur 4.3	Otrygga (mycket/ganska otrygga) när de går ut sent på kvällen, samt de som avstår från att gå ut på grund av otrygghet, i det egna bostadsområdet. Andel för respektive kön, år 2017 enligt reguljära NTU samt enligt NTU Lokal (tabell 4A).	116
Figur 4.4	Otrygga (mycket/ganska otrygga) när de går ut sent på kvällen, samt de som avstår från att gå ut på grund av otrygghet, i det egna bostadsområdet. Andel för respektive kön, åren 2006–2017 enligt reguljära NTU (tabell 4A).	116
Figur 4.5	Otrygga (mycket/ganska otrygga) när de går ut sent på kvällen, samt de som avstår från att gå ut på grund av otrygghet, i det egna bostadsområdet. Andel för respektive kön och åldersgrupp, år 2017 enligt reguljära NTU (tabell 4A).	117
Figur 4.6	Otrygga (mycket/ganska otrygga) när de går ut sent på kvällen, samt de som avstår från att gå ut på grund av otrygghet, i det egna bostadsområdet. Andel för respektive kön och åldersgrupp, år 2017 enligt NTU Lokal (tabell 4A).	118
Figur 4.7	Uppfattning om att antalet brott har ökat, minskat eller varit oförändrat de senaste tre åren i Sverige. Andelen av befolkningen, åren 2006–2017 enligt reguljära NTU (16–79 år) samt år 2017 enligt NTU Lokal (16–84 år).	119
Figur 4.8	Uppfattning om att antalet brott har ökat (något/kraftigt) de senaste tre åren i Sverige. Andel av befolkningen, för åren 2006–2017 från reguljära NTU (16–79 år, tabell 4B).	120
Figur 4.9	Uppfattning om att antalet brott har ökat (något/kraftigt) de senaste tre åren i Sverige. Andel för respektive kön, år 2017 enligt reguljära NTU samt enligt NTU Lokal (tabell 4B).	120
Figur 4.10	Uppfattning om att antalet brott har ökat (något/kraftigt) de senaste tre åren i Sverige. Andel för respektive kön, åren 2006–2017 enligt reguljära NTU (tabell 4B).	121
Figur 4.11	Uppfattning om att antalet brott har ökat (något/kraftigt) de senaste tre åren i Sverige. Andel för respektive åldersgrupp, år 2017 enligt reguljära NTU samt enligt NTU Lokal (tabell 4B).	121

Figur 4.12	Oro över brottsligheten i samhället. Andel av befolkningen, åren 2006–2017 enligt reguljära NTU (16–79 år) samt år 2017 enligt NTU Lokal (16–84 år).	123
Figur 4.13	Stor oro över brottsligheten i samhället. Andel av befolkningen, för åren 2006–2017 enligt reguljära NTU (16–79 år, tabell 4C).	123
Figur 4.14	Stor oro över brottsligheten i samhället. Andel för respektive kön, för år 2017 enligt reguljära NTU samt enligt NTU Lokal (tabell 4C).	124
Figur 4.15	Stor oro över brottsligheten i samhället. Andel för respektive kön, åren 2006–2017 enligt reguljära NTU (tabell 4C).	124
Figur 4.16	Stor oro över brottsligheten i samhället. Andel för respektive åldersgrupp, år 2017 enligt reguljära NTU samt enligt NTU Lokal (tabell 4C).	125
Figur 4.17	Oro för att närstående ska drabbas av brott. Andel av befolkningen, åren 2006–2017 enligt reguljära NTU (16–79 år) samt år 2017 enligt NTU Lokal (16–84 år, tabell 4D).	127
Figur 4.18	Oro (mycket/ganska ofta) för att närstående ska drabbas av brott. Andel i befolkningen, åren 2006–2017 enligt reguljära NTU (16–79 år, tabell 4D).	127
Figur 4.19	Oro (mycket/ganska ofta) för att närstående ska drabbas av brott. Andel för respektive kön, år 2017 enligt reguljära NTU samt enligt NTU Lokal (tabell 4D).	128
Figur 4.20	Oro (mycket/ganska ofta) för att närstående ska drabbas av brott. Andel för respektive kön, åren 2006–2017 enligt reguljära NTU (16–79 år, tabell 4D).	128
Figur 4.21	Oro (mycket/ganska ofta) för att närstående ska drabbas av brott. Andel för respektive åldersgrupp, år 2017 enligt reguljära NTU samt enligt NTU Lokal (tabell 4D).	128
Figur 4.22	Oro (mycket/ganska ofta) för att utsättas för olika brott. Andel av befolkningen, år 2017 enligt reguljära NTU (16–79 år) samt enligt NTU Lokal (16–84 år, tabell 4E och 4F).	131
Figur 4.23	Oro (mycket/ganska ofta) för att utsättas för olika brott. Andel av befolkningen, åren 2006–2017 enligt reguljära NTU (16–79 år, tabell 4E).	131
Figur 4.24	Oro (mycket/ganska ofta) för att utsättas för bostadsinbrott. Andel för respektive kön, åren 2006–2017 enligt reguljära NTU (tabell 4E).	132
Figur 4.25	Oro (mycket/ganska ofta) för att utsättas för överfall/misshandel. Andel för respektive kön, åren 2006–2017 enligt reguljära NTU (tabell 4E).	132
Figur 4.26	Oro (mycket/ganska ofta) för att utsättas för stöld/skadegörelse på fordon. Andel för respektive kön, åren 2006–2017 enligt reguljära NTU (tabell 4E).	132
Figur 4.27	Oro (mycket/ganska ofta) för att utsättas för olika brott. Andel för respektive kön, år 2017 enligt NTU Lokal (tabell 4E och 4F).	133
Figur 4.28	Oro (mycket/ganska ofta) för att utsättas för olika brott. Andel bland kvinnor för respektive åldersgrupp, år 2017 enligt reguljära NTU (tabell 4E).	134
Figur 4.29	Oro (mycket/ganska ofta) för att utsättas för olika brott. Andel bland män för respektive åldersgrupp, år 2017 enligt reguljära NTU (tabell 4E).	134

Figur 4.30	Oro (mycket/ganska ofta) för att utsättas för olika brott. Andel bland kvinnor för respektive åldersgrupp, år 2017 enligt NTU Lokal (tabell 4E och 4F).	135
Figur 4.31	Oro (mycket/ganska ofta) för att utsättas för olika brott. Andel bland män för respektive åldersgrupp, år 2017 enligt NTU Lokal (tabell 4E och 4F).	135
Figur 4.32	Olika konsekvenser till följd av otrygghet. Andel av befolkningen, år 2017 enligt reguljära NTU (16–79 år, tabell 4K).	139
Figur 4.33	Olika konsekvenser till följd av otrygghet. Andel av befolkningen, år 2017 enligt NTU Lokal (16–84 år, tabell 4K).	139
Figur 4.34	Påverkan på livskvalitet till följd av otrygghet. Andel av befolkningen, år 2017 enligt reguljära NTU (16–79 år) samt enligt NTU Lokal (16–84 år, tabell 4J).	140
Figur 4.35	Otrygghetens påverkan på beteende och livskvalitet. Andel för respektive kön, åren 2006–2017 enligt reguljära NTU (tabell 4J och 4K)	140
Figur 4.36	Otrygghetens påverkan på beteende och livskvalitet. Andel för respektive kön, år 2017 enligt NTU Lokal (tabell 4J och 4K).	141
Figur 4.37	Otrygghetens påverkan på beteende och livskvalitet. Andel bland kvinnor för respektive åldersgrupp, år 2017 enligt reguljära NTU (tabell 4J och 4K).	141
Figur 4.38	Otrygghetens påverkan på beteende och livskvalitet. Andel bland män för respektive åldersgrupp, år 2017 enligt reguljära NTU (tabell 4J och 4K).	142
Figur 4.39	Otrygghetens påverkan på beteende och livskvalitet. Andel bland kvinnor för respektive åldersgrupp, år 2017 enligt NTU Lokal (tabell 4J och 4K).	142
Figur 4.40	Otrygghetens påverkan på beteende och livskvalitet. Andel bland män för respektive åldersgrupp, år 2017 enligt NTU Lokal (tabell 4J och 4K).	143

Tabellförteckning

Oro och otrygghet

Tabell 4A:1	Otrygghet vid utevistelse sen kväll. Andel som känner sig mycket/ganska otrygga eller som avstår från att gå ut på grund av otrygghet, i procent för respektive grupp i befolkningen. Inom parentes redovisas den andel som avstår från att gå ut på grund av otrygghet, i procent för respektive grupp i befolkningen. Resultat för åren 2006–2017 enligt reguljära NTU samt för år 2017 enligt NTU Lokal.	150
Tabell 4A:2	Otrygghet vid utevistelse sen kväll. Andel som känner sig mycket/ganska otrygga eller som avstår från att gå ut på grund av otrygghet, i procent för respektive grupp i befolkningen. Inom parentes redovisas den andel som avstår från att gå ut på grund av otrygghet, i procent för respektive grupp i befolkningen. Resultat för åren 2006–2017 enligt reguljära NTU samt för år 2017 enligt NTU Lokal.	151
Tabell 4B:1	Uppfattning om brottsutvecklingen i Sverige. Andel i procent för respektive grupp i befolkningen som tror att antalet brott har ökat (kraftigt eller något) de senaste tre åren. Resultat för åren 2006–2017 enligt reguljära NTU samt för år 2017 enligt NTU Lokal.	152
Tabell 4B:2	Uppfattning om brottsutvecklingen i Sverige. Andel i procent för respektive grupp i befolkningen som tror att antalet brott har ökat (kraftigt eller något) de senaste tre åren. Resultat för åren 2006–2017 enligt reguljära NTU samt för år 2017 enligt NTU Lokal.	153
Tabell 4C:1	Oro över brottsligheten i samhället. Andel i procent för respektive grupp i befolkningen. Resultat för åren 2006–2017 enligt reguljära NTU samt för år 2017 enligt NTU Lokal.	154
Tabell 4C:2	Oro över brottsligheten i samhället. Andel i procent för respektive grupp i befolkningen. Resultat för åren 2006–2017 enligt reguljära NTU samt för år 2017 enligt NTU Lokal.	155
Tabell 4D:1	Oro för att närstående ska drabbas av brott. Andel i procent för respektive grupp i befolkningen. Resultat för åren 2006–2017 enligt reguljära NTU samt för år 2017 enligt NTU Lokal.	156
Tabell 4D:2	Oro för att närstående ska drabbas av brott. Andel i procent för respektive grupp i befolkningen. Resultat för åren 2006–2017 enligt reguljära NTU samt för år 2017 enligt NTU Lokal.	157
Tabell 4E:1	Oro för att utsättas för olika brottstyper. Andel i procent för respektive grupp i befolkningen. Resultat för åren 2006–2017 enligt reguljära NTU samt för år 2017 enligt NTU Lokal.	158
Tabell 4E:2	Oro för att utsättas för olika brottstyper. Andel i procent för respektive grupp i befolkningen. Resultat för åren 2006–2017 enligt reguljära NTU samt för år 2017 enligt NTU Lokal.	159
Tabell 4E:3	Oro för att utsättas för olika brottstyper. Andel i procent för respektive grupp i befolkningen. Resultat för åren 2006–2017 enligt reguljära NTU samt för år 2017 enligt NTU Lokal.	160

Tabell 4E:4	Oro för att utsättas för olika brottstyper. Andel i procent för respektive grupp i befolkningen. Resultat för åren 2006–2017 enligt reguljära NTU samt för år 2017 enligt NTU Lokal.	161
Tabell 4E:5	Oro för att utsättas för olika brottstyper. Andel i procent för respektive grupp i befolkningen. Resultat för åren 2006–2017 enligt reguljära NTU samt för år 2017 enligt NTU Lokal.	162
Tabell 4E:6	Oro för att utsättas för olika brottstyper. Andel i procent för respektive grupp i befolkningen. Resultat för åren 2006–2017 enligt reguljära NTU samt för år 2017 enligt NTU Lokal.	163
Tabell 4F:1	Oro för att utsättas för olika brottstyper. Andel i procent för respektive grupp i befolkningen. Resultat för år 2017 enligt NTU Lokal.	164
Tabell 4F:2	Oro för att utsättas för olika brottstyper. Andel i procent för respektive grupp i befolkningen. Resultat för år 2017 enligt NTU Lokal.	165
Tabell 4G	Särskilt otrygga enligt index uppdelat på erfarenheter av brott, uppfattning om brottsutvecklingen samt förtroende för rättsväsendet. Andel i procent för respektive grupp. Resultat för åren 2006–2017 enligt reguljära NTU.	166
Tabell 4H	Särskilt otrygga enligt index efter utsatthet för olika typer av brott föregående år. Redovisning totalt samt efter kön. Andel i procent för respektive grupp. Resultat för år 2017 enligt reguljära NTU.	167
Tabell 4I:1	Otrygghetens påverkan på beteendet, samt särskilt otrygga, enligt index. Andel i procent för respektive grupp i befolkningen. Resultat för åren 2006–2017 enligt reguljära NTU.	168
Tabell 4I:2	Otrygghetens påverkan på beteendet, samt särskilt otrygga, enligt index. Andel i procent för respektive grupp i befolkningen. Resultat för åren 2006–2017 enligt reguljära NTU.	169
Tabell 4I:3	Otrygghetens påverkan på beteendet, samt särskilt otrygga, enligt index. Andel i procent för respektive grupp i befolkningen. Resultat för åren 2006–2017 enligt reguljära NTU.	170
Tabell 4I:4	Otrygghetens påverkan på beteendet, samt särskilt otrygga, enligt index. Andel i procent för respektive grupp i befolkningen. Resultat för åren 2006–2017 enligt reguljära NTU.	171
Tabell 4J:1	Otrygghetens påverkan på livskvaliteten. Andel i procent för respektive grupp i befolkningen. Resultat för åren 2006–2017 enligt reguljära NTU samt för år 2017 enligt NTU Lokal.	172
Tabell 4J:2	Otrygghetens påverkan på livskvaliteten. Andel i procent för respektive grupp i befolkningen. Resultat för åren 2006–2017 enligt reguljära NTU samt för år 2017 enligt NTU Lokal.	173
Tabell 4K:1	Otrygghetens påverkan på beteendet. Andel i procent för respektive grupp i befolkningen. Resultat för åren 2006–2017 enligt reguljära NTU samt för år 2017 enligt NTU Lokal.	174
Tabell 4K:2	Otrygghetens påverkan på beteendet. Andel i procent för respektive grupp i befolkningen. Resultat för åren 2006–2017 enligt reguljära NTU samt för år 2017 enligt NTU Lokal.	175
Tabell 4K:3	Otrygghetens påverkan på beteendet. Andel i procent för respektive grupp i befolkningen. Resultat för åren 2006–2017 enligt reguljära NTU samt för år 2017 enligt NTU Lokal.	176
Tabell 4K:4	Otrygghetens påverkan på beteendet. Andel i procent för respektive grupp i befolkningen. Resultat för åren 2006–2017 enligt reguljära NTU samt för år 2017 enligt NTU Lokal.	177

Tabell 4A:1 Otrygghet vid utvistelse sen kväll. Andel som känner sig mycket/ganska otrygga eller som avstår från att gå ut på grund av otrygghet, i procent för respektive grupp i befolkningen. Inom parentes redovisas den andel som avstår från att gå ut på grund av otrygghet, i procent för respektive grupp i befolkningen. Resultat för åren 2006–2017 enligt reguljära NTU samt för år 2017 enligt NTU Lokal.

	REGULJÄRA NTU													NTU LOKAL
	2006	2007	2008	2009	2010	2011	2012	2013	2014	2015	2016	2017		
SAMTLIGA, 16-79 ÅR (16-84 ÅR I NTU LOKAL)¹	21 (8)	17 (7)	17 (6)	16 (6)	15 (6)	16 (6)	15 (5)	15 (5)	15 (5)	19 (7)	19 (7)	19 (7)	28 (6)	
Kön														
Män	9 (2)	7 (2)	7 (1)	7 (1)	6 (1)	7 (1)	7 (1)	6 (1)	6 (1)	7 (1)	9 (2)	9 (2)	19 (2)	
Kvinnor	34 (14)	28 (12)	27 (12)	26 (10)	24 (10)	25 (11)	25 (10)	24 (10)	24 (10)	25 (9)	31 (12)	30 (12)	36 (10)	
Ålder														
16-19 år	19 (4)	15 (2)	14 (3)	15 (3)	14 (3)	15 (3)	16 (5)	14 (4)	15 (2)	14 (3)	21 (6)	22 (5)	30 (5)	
20-24 år	24 (5)	20 (3)	18 (4)	18 (3)	17 (4)	16 (4)	17 (5)	17 (4)	18 (4)	18 (4)	20 (5)	20 (5)	32 (5)	
25-34 år	20 (5)	17 (5)	17 (4)	15 (3)	14 (4)	16 (4)	15 (4)	17 (5)	16 (4)	17 (4)	23 (6)	19 (5)	29 (5)	
35-44 år	18 (6)	13 (4)	14 (4)	14 (4)	13 (4)	13 (4)	15 (4)	12 (3)	14 (4)	13 (4)	17 (4)	20 (6)	25 (4)	
45-54 år	16 (6)	14 (5)	13 (5)	13 (4)	12 (4)	14 (5)	11 (3)	10 (3)	11 (3)	14 (4)	17 (5)	17 (6)	25 (5)	
55-64 år	22 (9)	18 (9)	19 (8)	15 (7)	16 (6)	16 (7)	14 (6)	12 (5)	13 (6)	15 (6)	19 (7)	18 (6)	27 (6)	
65-74 år	26 (14)	24 (15)	22 (13)	21 (12)	20 (12)	19 (10)	18 (9)	18 (10)	18 (8)	15 (8)	19 (10)	20 (11)	30 (10)	
75-79 år/75-84 år ¹	34 (24)	29 (19)	30 (21)	30 (20)	25 (17)	24 (15)	27 (17)	26 (17)	21 (14)	22 (14)	24 (15)	24 (13)	35 (13)	
Män														
16-19 år	6 (1)	4 (0)	5 (0)	6 (1)	4 (1)	5 (0)	5 (1)	5 (0)	5 (0)	4 (1)	9 (2)	9 (1)	15 (2)	
20-24 år	12 (1)	8 (0)	6 (0)	8 (0)	4 (1)	6 (0)	6 (0)	4 (1)	7 (1)	5 (1)	8 (1)	7 (0)	19 (1)	
25-34 år	7 (0)	6 (1)	7 (1)	5 (0)	4 (0)	5 (1)	7 (0)	7 (1)	6 (0)	7 (1)	9 (1)	8 (1)	19 (1)	
35-44 år	8 (0)	5 (0)	5 (0)	5 (1)	5 (0)	6 (0)	9 (1)	6 (1)	7 (1)	7 (0)	9 (1)	8 (2)	18 (1)	
45-54 år	7 (2)	8 (1)	8 (1)	6 (1)	5 (2)	7 (1)	5 (0)	5 (1)	4 (0)	8 (1)	9 (0)	10 (2)	18 (2)	
55-64 år	9 (2)	9 (3)	8 (2)	6 (2)	8 (2)	8 (1)	6 (1)	6 (2)	5 (1)	7 (2)	10 (2)	11 (2)	19 (2)	
65-74 år	13 (3)	10 (4)	9 (3)	10 (4)	10 (3)	8 (2)	8 (1)	9 (3)	10 (2)	7 (2)	9 (3)	10 (2)	21 (3)	
75-79 år/75-84 år ¹	13 (8)	14 (5)	14 (8)	12 (5)	11 (5)	13 (6)	13 (5)	12 (4)	8 (4)	10 (4)	9 (4)	13 (5)	24 (5)	
Kvinnor														
16-19 år	33 (9)	29 (5)	24 (6)	24 (5)	25 (6)	26 (6)	28 (8)	25 (8)	25 (5)	24 (6)	36 (10)	37 (10)	44 (8)	
20-24 år	40 (9)	35 (7)	32 (7)	30 (6)	31 (7)	29 (8)	30 (9)	32 (7)	29 (7)	34 (7)	33 (9)	36 (10)	42 (8)	
25-34 år	33 (9)	29 (10)	27 (8)	27 (7)	24 (7)	28 (8)	25 (8)	27 (9)	27 (8)	27 (8)	37 (10)	31 (9)	37 (8)	
35-44 år	30 (11)	23 (7)	22 (9)	23 (8)	20 (8)	20 (7)	22 (8)	20 (6)	22 (9)	20 (7)	27 (8)	30 (10)	33 (8)	
45-54 år	26 (10)	20 (9)	19 (9)	21 (7)	18 (7)	20 (10)	17 (7)	16 (6)	17 (6)	21 (8)	25 (10)	25 (10)	31 (8)	
55-64 år	35 (18)	28 (16)	30 (15)	24 (12)	25 (12)	25 (13)	24 (11)	20 (9)	20 (11)	23 (11)	27 (13)	25 (10)	34 (9)	
65-74 år	41 (25)	38 (26)	37 (24)	33 (21)	30 (21)	32 (19)	30 (17)	28 (18)	28 (15)	26 (15)	31 (18)	31 (20)	38 (15)	
75-79 år/75-84 år ¹	55 (41)	42 (32)	48 (35)	47 (34)	39 (30)	37 (26)	43 (31)	40 (30)	35 (24)	35 (25)	39 (27)	38 (24)	45 (21)	

¹ I reguljära NTU är urvalet 16-79 år medan urvalet i NTU Lokal är 16-84 år.

Tabell 4A.2 Otrygghet vid utvistelse sen kväll. Andel som känner sig mycket/ganska otrygga eller som avstår från att gå ut på grund av otrygghet, i procent för respektive grupp i befolkningen. Inom parentes redovisas den andel som avstår från att gå ut på grund av otrygghet, i procent för respektive grupp i befolkningen. Resultat för åren 2006–2017 enligt reguljära NTU samt för år 2017 enligt NTU Lokal.

	REGULJÄRA NTU												NTU
	2006	2007	2008	2009	2010	2011	2012	2013	2014	2015	2016	2017	LOKAL
SAMTLIGA, 16–79 ÅR (16–84 ÅR I NTU LOKAL)¹	21 (8)	17 (7)	17 (6)	16 (6)	15 (6)	16 (6)	15 (5)	15 (5)	15 (5)	15 (5)	19 (7)	19 (7)	28 (6)
Svensk/utländsk bakgrund													
Svenskfödda med													
- minst en inrikesfödd förälder	18 (6)	15 (6)	15 (5)	14 (5)	13 (5)	13 (5)	13 (5)	13 (5)	13 (4)	13 (4)	17 (6)	18 (6)	26 (6)
- båda föräldrarna utrikesfödda ²	18 (2)	20 (5)	15 (4)	20 (5)	17 (4)	19 (7)	19 (5)	19 (6)	18 (5)	20 (7)	20 (6)	19 (5)	32 (6)
Utrikesfödda	33 (12)	28 (12)	27 (11)	26 (9)	24 (9)	28 (10)	25 (9)	23 (9)	22 (9)	24 (8)	30 (10)	25 (9)	34 (8)
Utbildning (högsta)													
Förgymnasial	24 (11)	21 (9)	21 (9)	19 (8)	18 (8)	19 (8)	20 (8)	18 (8)	18 (7)	18 (8)	24 (10)	23 (9)	34 (8)
Gymnasial	20 (7)	17 (7)	17 (6)	16 (6)	15 (6)	16 (6)	16 (6)	15 (6)	15 (6)	16 (5)	20 (7)	21 (8)	30 (7)
Eftergymnasial	17 (5)	15 (5)	14 (5)	14 (4)	13 (4)	13 (4)	12 (4)	12 (4)	12 (4)	13 (4)	17 (5)	16 (5)	21 (4)
Familjetyp													
Sammanboende													
- utan barn	22 (10)	18 (8)	17 (7)	17 (7)	15 (6)	14 (6)	15 (6)	13 (6)	15 (6)	13 (5)	18 (7)	18 (7)	27 (7)
- med barn	17 (6)	13 (5)	13 (5)	12 (4)	11 (5)	13 (5)	13 (4)	12 (4)	11 (4)	13 (5)	17 (5)	17 (6)	23 (4)
Ensamstående													
- utan barn	22 (7)	19 (7)	20 (7)	18 (5)	17 (6)	18 (6)	17 (5)	17 (6)	17 (5)	18 (5)	21 (7)	21 (6)	31 (7)
- med barn	26 (7)	22 (10)	19 (6)	25 (7)	18 (6)	21 (10)	20 (6)	20 (5)	18 (6)	18 (6)	25 (9)	26 (7)	33 (6)
Bostadstyp													
Småhus	14 (6)	11 (5)	11 (5)	11 (5)	10 (4)	10 (4)	10 (4)	9 (4)	10 (4)	9 (4)	13 (5)	14 (6)	22 (5)
Flerfamiljshus	29 (9)	25 (9)	24 (8)	24 (7)	22 (8)	23 (8)	23 (7)	22 (7)	21 (6)	23 (7)	26 (8)	25 (7)	34 (7)
Boendeort													
Storstadsregion	23 (7)	21 (7)	19 (6)	18 (6)	17 (5)	18 (6)	17 (5)	17 (6)	17 (5)	17 (5)	21 (6)	21 (6)	30 (5)
Större stad	22 (8)	17 (8)	18 (7)	18 (6)	16 (7)	16 (6)	16 (7)	14 (6)	16 (6)	16 (6)	20 (8)	20 (8)	29 (7)
Mindre stad/landsbygd	16 (6)	13 (5)	12 (6)	12 (5)	12 (5)	11 (5)	11 (5)	11 (5)	11 (5)	12 (4)	16 (6)	17 (7)	24 (6)

¹ I reguljära NTU är urvalet 16–79 år medan urvalet i NTU Lokal är 16–84 år.

² Värdena för gruppen "Svenskfödda med båda föräldrarna utrikesfödda" har korrigerats för åren 2006–2016 på grund av ett tidigare fel vid kodningen av variabeln. För mer information, se NTU 2017. Teknisk rapport (Brå 2018).

Tabell 4B:1 Uppfattning om brottsutvecklingen i Sverige. Andel i procent för respektive grupp i befolkningen som tror att antalet brott har ökat (kraftigt eller något) de senaste tre åren. Resultat för åren 2006–2017 enligt reguljära NTU samt för år 2017 enligt NTU Lokal.

	REGULJÄRANTU											NTU LOKAL	
	2006	2007	2008	2009	2010	2011	2012	2013	2014	2015	2016		2017
SAMTLIGA, 16–79 ÅR (16–84 ÅR INTU LOKAL) ¹	81	77	79	77	76	72	76	72	69	73	72	75	81
Kön													
Män	77	72	75	72	72	67	72	67	65	69	68	72	80
Kvinnor	85	82	83	81	80	77	80	76	73	77	75	77	83
Ålder													
16–19 år	78	76	79	71	66	69	69	67	65	66	70	71	79
20–24 år	76	73	74	72	70	70	72	68	65	69	65	68	74
25–34 år	79	73	75	70	70	68	72	68	63	68	65	64	74
35–44 år	78	77	77	76	75	68	75	68	66	68	68	71	76
45–54 år	80	77	78	76	78	73	76	73	70	75	73	76	82
55–64 år	84	79	81	79	79	73	78	73	72	79	77	82	86
65–74 år	87	80	86	84	82	79	82	77	75	79	77	83	87
75–79 år/75–84 år ¹	90	87	90	87	86	82	83	81	77	82	82	85	90
Män													
16–19 år	73	72	76	66	64	67	67	65	61	61	67	70	76
20–24 år	73	71	71	69	67	67	69	65	63	67	62	70	74
25–34 år	75	69	72	65	65	64	70	64	60	66	64	60	73
35–44 år	74	70	73	71	70	63	73	65	65	66	65	69	75
45–54 år	76	72	75	71	73	69	72	67	64	70	68	73	80
55–64 år	79	72	75	77	75	67	74	68	66	74	73	78	84
65–74 år	83	75	81	80	79	73	77	73	70	74	72	77	85
75–79 år/75–84 år ¹	86	81	85	82	82	75	76	78	69	77	75	84	87
Kvinnor													
16–19 år	84	80	81	77	68	71	71	68	69	70	73	73	81
20–24 år	81	76	77	77	74	73	75	72	68	72	69	65	75
25–34 år	82	77	77	75	75	72	73	71	65	71	66	67	75
35–44 år	82	84	81	80	79	73	78	72	68	71	71	72	77
45–54 år	83	81	82	82	82	77	81	78	75	80	77	80	85
55–64 år	89	85	88	81	83	79	83	78	78	83	80	85	88
65–74 år	91	85	91	88	86	84	87	81	79	85	82	88	90
75–79 år/75–84 år ¹	93	91	95	90	90	88	90	84	84	86	89	86	93

¹ I reguljära NTU är urvalet 16–79 år medan urvalet i NTU Lokal är 16–84 år.

Tabell 4B.2 Uppfattning om brottsutvecklingen i Sverige. Andel i procent för respektive grupp i befolkningen som tror att antalet brott har ökat (kraftigt eller något) de senaste tre åren. Resultat för åren 2006-2017 enligt reguljära NTU samt för år 2017 enligt NTU Lokal.

	REGULJÄRA NTU											NTU LOKAL	
	2006	2007	2008	2009	2010	2011	2012	2013	2014	2015	2016		2017
SAMTLIGA, 16-79 ÅR (16-84 ÅR I NTU LOKAL) ¹	81	77	79	77	76	72	76	72	69	73	72	75	81
Svensk/utländsk bakgrund													
Svenskfödda med													
- minst en inrikesfödd förälder	80	76	78	75	75	71	75	70	68	72	70	74	81
- båda föräldrarna utrikesfödda ²	73	79	77	77	77	73	70	70	73	74	74	76	80
Utrikesfödda	82	80	81	81	80	76	82	77	73	78	77	78	85
Utbildning (högsta)													
Förgymnasial	87	83	86	83	81	77	80	77	76	79	80	81	86
Gymnasial	85	82	84	82	82	78	82	79	76	82	79	82	87
Eftergymnasial	69	65	67	65	65	61	66	59	56	61	60	64	71
Familjetyp													
Sammanboende													
- utan barn	83	78	81	78	77	73	78	73	70	75	72	77	84
- med barn	80	77	78	76	76	72	75	71	69	73	71	74	79
Ensamstående													
- utan barn	79	76	78	74	73	70	73	69	67	71	70	72	81
- med barn	82	81	78	82	81	76	80	76	71	75	77	79	81
Bostadstyp													
Småhus	82	78	81	77	77	72	77	72	70	75	73	77	83
Flerfamiljshus	79	76	77	76	74	72	75	70	68	71	70	71	79
Boendeort													
Storstadsregion	77	73	74	72	72	68	73	68	66	67	66	71	77
Större stad	83	77	81	78	77	73	77	72	69	76	73	75	83
Mindre stad/landsbygd	83	82	83	81	79	76	79	76	73	78	77	80	86

¹ I reguljära NTU är urvalet 16-79 år medan urvalet i NTU Lokal är 16-84 år.

² Värdena för gruppen "Svenskfödda med båda föräldrarna utrikesfödda" har korrigerats för åren 2006-2016 på grund av ett tidigare fel vid kodningen av variabeln. För mer information, se NTU 2017. Teknisk rapport (Brå 2018).

Tabell 4C:1 Oro över brottsligheten i samhället. Andel i procent för respektive grupp i befolkningen. Resultat för åren 2006–2017 enligt reguljära NTU samt för år 2017 enligt NTU Lokal.

	STOR ORO ÖVER BROTTSLIGHETEN I SAMHÄLLET														NTU LOKAL
	REGULJÄRA NTU														
	2006	2007	2008	2009	2010	2011	2012	2013	2014	2015	2016	2017	2017	2017	
SAMTLIGA, 16–79 ÅR (16–84 ÅR I NTU LOKAL)¹	29	25	29	24	22	19	21	19	19	22	25	29	43	43	
Kön															
Män	24	20	24	20	18	15	18	16	17	20	23	27	43	43	
Kvinnor	34	30	35	29	26	22	24	22	22	25	27	31	43	43	
Ålder															
16–19 år	11	8	7	7	7	6	6	5	7	8	9	13	22	22	
20–24 år	17	15	14	13	12	11	11	12	11	13	15	16	30	30	
25–34 år	23	22	22	17	16	14	17	14	15	17	22	22	35	35	
35–44 år	31	26	29	25	22	19	21	17	17	21	24	29	41	41	
45–54 år	33	29	33	27	25	21	22	22	22	26	29	35	47	47	
55–64 år	36	31	40	32	29	25	26	25	23	29	29	36	51	51	
65–74 år	35	33	39	33	29	25	29	25	26	29	30	37	52	52	
75–79 år/75–84 år ¹	31	30	36	29	27	24	27	26	25	27	29	33	47	47	
Män															
16–19 år	8	5	5	6	6	4	4	3	6	4	5	11	22	22	
20–24 år	12	14	10	10	10	8	8	7	9	10	13	12	30	30	
25–34 år	19	15	17	14	12	10	16	11	12	15	21	19	35	35	
35–44 år	29	22	24	20	18	16	19	16	14	20	23	30	42	42	
45–54 år	27	25	29	22	20	20	20	21	21	23	27	33	47	47	
55–64 år	31	24	33	27	26	20	22	21	20	26	27	33	50	50	
65–74 år	31	27	33	30	25	20	27	23	25	25	26	34	50	50	
75–79 år/75–84 år ¹	25	25	30	26	21	19	23	22	22	24	26	33	44	44	
Kvinnor															
16–19 år	15	11	10	8	8	9	9	7	8	11	14	16	23	23	
20–24 år	24	17	19	17	14	13	14	17	13	17	17	20	30	30	
25–34 år	28	29	27	21	21	17	18	17	18	19	25	25	34	34	
35–44 år	33	31	35	30	26	21	23	19	21	22	24	27	40	40	
45–54 år	39	32	38	33	29	23	24	24	24	29	30	38	47	47	
55–64 år	41	37	46	37	34	30	31	30	27	31	31	39	53	53	
65–74 år	40	37	45	36	34	30	31	27	27	32	34	39	53	53	
75–79 år/75–84 år ¹	36	34	42	31	32	27	31	30	28	30	31	32	49	49	

¹ I reguljära NTU är urvalet 16–79 år medan urvalet i NTU Lokal är 16–84 år.

Tabell 4C:2 Oro över brottsligheten i samhället. Andel i procent för respektive grupp i befolkningen. Resultat för åren 2006–2017 enligt reguljära NTU samt för år 2017 enligt NTU Lokal.

	STOR ORO ÖVER BROTTSLIGHETEN I SAMHÄLLET																	NTU LOKAL												
	REGULJÄRA NTU																													
	2006	2007	2008	2009	2010	2011	2012	2013	2014	2015	2016	2017	2006	2007	2008	2009	2010		2011	2012	2013	2014	2015	2016	2017					
SAMTLIGA, 16-79 ÅR (16-84 ÅR I NTU LOKAL) ¹	29	25	29	24	22	19	21	19	19	19	21	19	19	19	22	25	29	29	25	29	24	22	19	21	19	19	22	25	29	43
Svenskfödda med																														
- minst en inrikesfödd förälder	28	25	29	23	21	18	20	19	19	19	20	19	19	19	22	25	29	28	25	29	23	21	18	20	19	19	22	25	29	45
- båda föräldrarna utrikesfödda ²	30	23	22	22	23	17	21	21	17	22	21	21	17	22	26	26	40	30	23	22	22	23	17	21	21	17	22	26	26	40
Utrikesfödda	33	28	31	28	25	23	23	21	22	23	21	22	23	23	26	29	36	33	28	31	28	25	23	23	21	22	23	26	29	36
Utbildning (högsta)																														
Förgymnasial	30	25	27	24	22	18	20	19	21	24	20	19	21	24	25	29	41	30	25	27	24	22	18	20	19	21	24	25	29	41
Gymnasial	32	28	33	27	25	22	24	22	23	26	24	22	23	26	30	35	50	32	28	33	27	25	22	24	22	23	26	30	35	50
Eftergymnasial	25	22	26	22	19	16	18	16	15	17	16	16	15	17	21	24	35	25	22	26	22	19	16	18	16	15	17	21	24	35
Familjetyp																														
Sammanboende																														
- utan barn	31	27	33	27	23	20	23	21	21	24	20	21	21	24	26	32	47	31	27	33	27	23	20	23	21	21	24	26	32	47
- med barn	30	27	31	26	24	20	22	20	21	23	22	20	21	23	27	32	43	30	27	31	26	24	20	22	20	21	23	27	32	43
Ensamstående																														
- utan barn	24	21	23	19	19	16	18	16	15	18	16	16	15	18	21	24	37	24	21	23	19	19	16	18	16	15	18	21	24	37
- med barn	35	33	35	28	28	23	23	24	22	27	23	24	22	27	29	31	46	35	33	35	28	28	23	23	24	22	27	29	31	46
Bostadstyp																														
Småhus	28	25	30	24	22	18	21	19	19	23	21	19	19	23	25	30	45	28	25	30	24	22	18	21	19	19	23	25	30	45
Flerfamiljshus	30	25	28	24	23	19	21	19	19	21	21	19	19	21	25	28	40	30	25	28	24	23	19	21	19	19	21	25	28	40
Boendeort																														
Storstadsregion	31	25	29	24	23	20	21	19	19	20	21	19	19	20	24	29	40	31	25	29	24	23	20	21	19	19	20	24	29	40
Större stad	29	26	30	24	22	18	21	20	20	24	21	20	20	24	26	29	44	29	26	30	24	22	18	21	20	20	24	26	29	44
Mindre stad/landsbygd	26	25	29	24	21	18	20	18	19	22	20	18	19	22	24	30	45	26	25	29	24	21	18	20	18	19	22	24	30	45

¹ I reguljära NTU är urvalet 16-79 år medan urvalet i NTU Lokal är 16-84 år.

² Värdena för gruppen "Svenskfödda med båda föräldrarna utrikesfödda" har korrigerats för åren 2006-2016 på grund av ett tidigare fel vid kodningen av variabeln. För mer information, se NTU 2017, Teknisk rapport (Brå 2018).

Tabell 4D:1 Oro för att närstående ska drabbas av brott. Andel i procent för respektive grupp i befolkningen. Resultat för åren 2006–2017 enligt reguljära NTU samt för år 2017 enligt NTU Lokal.

	ORO ÖVER NÄRSTÄENDE (mycket/ganska ofta)																	NTU LOKAL							
	REGULJÄRA NTU																								
	2006	2007	2008	2009	2010	2011	2012	2013	2014	2015	2016	2017	2006	2007	2008	2009	2010		2011	2012	2013	2014	2015	2016	2017
SAMTLIGA, 16-79 ÅR (16-84 ÅR I NTU LOKAL)¹	32	30	30	28	28	28	25	25	24	22	22	24	22	22	24	22	24	22	24	22	25	29	29	35	
Kön																									
Män	26	23	24	22	22	19	19	19	19	19	19	19	19	19	19	19	19	19	19	19	20	24	25	32	
Kvinnor	38	37	37	35	34	31	31	31	29	26	26	29	26	29	26	29	26	29	26	29	33	34	38	38	
Ålder																									
16-19 år	21	17	17	16	17	16	16	14	12	13	13	14	13	13	14	17	13	14	17	13	14	17	20	24	
20-24 år	31	28	25	25	24	23	24	23	24	23	24	23	24	23	24	27	23	24	23	27	27	29	33	33	
25-34 år	31	28	28	28	24	22	24	22	22	22	22	24	22	22	24	32	22	22	24	32	28	28	34	34	
35-44 år	36	31	33	32	31	27	27	27	25	23	25	24	23	25	24	31	25	23	24	31	30	30	34	34	
45-54 år	42	40	40	36	38	33	32	33	33	30	32	30	30	33	34	35	30	34	35	38	38	42	42	42	
55-64 år	33	33	33	29	32	25	27	26	24	27	26	24	24	27	31	32	26	24	27	31	32	38	38	38	
65-74 år	24	26	28	25	23	23	21	20	18	21	20	18	18	21	24	23	18	21	24	23	33	33	33	33	
75-79 år/75-84 år ¹	20	22	24	20	20	17	19	19	19	17	18	18	17	18	20	20	17	18	20	20	20	29	29	29	
Män																									
16-19 år	16	10	12	11	13	9	8	9	9	9	9	7	9	9	12	11	9	7	12	11	11	18	18	18	
20-24 år	23	22	19	21	18	17	16	16	14	18	14	17	18	14	17	20	14	17	20	25	25	29	29	29	
25-34 år	25	20	23	23	20	19	21	18	18	18	18	22	18	18	22	25	18	22	28	25	34	34	34	34	
35-44 år	30	25	28	24	25	22	21	21	21	19	22	19	22	21	22	28	19	22	28	28	33	33	33	33	
45-54 år	35	37	33	27	31	26	26	25	25	25	25	27	25	25	30	33	25	27	30	33	39	39	39	39	
55-64 år	28	26	27	24	25	18	22	21	20	22	21	20	22	21	28	28	20	22	28	28	33	33	33	33	
65-74 år	15	17	20	18	16	17	16	16	16	16	16	16	16	16	18	18	16	16	18	18	28	28	28	28	
75-79 år/75-84 år ¹	13	17	18	14	14	12	12	13	15	14	13	15	14	14	13	16	13	14	13	16	25	25	25	25	
Kvinnor																									
16-19 år	27	25	24	21	21	24	19	16	16	17	17	21	16	17	22	30	16	17	21	22	30	29	29	29	
20-24 år	42	35	33	31	31	30	34	31	31	29	30	30	31	29	33	33	31	29	30	35	33	37	37	37	
25-34 år	36	35	32	32	29	25	27	25	25	25	25	26	25	25	32	32	25	26	35	32	35	35	35	35	
35-44 år	42	38	38	39	36	33	33	33	28	27	26	26	27	26	33	33	28	27	33	33	36	36	36	36	
45-54 år	49	45	47	45	45	40	39	41	35	41	35	41	35	41	44	44	35	41	41	44	44	44	44	44	
55-64 år	38	39	40	35	39	33	33	33	31	27	33	31	27	33	35	36	31	27	33	35	42	42	42	42	
65-74 år	32	35	35	32	30	28	26	24	21	26	24	21	21	26	29	29	24	21	26	29	38	38	38	38	
75-79 år/75-84 år ¹	26	26	29	25	25	21	24	22	22	19	22	19	22	19	22	25	19	22	26	25	32	32	32	32	

¹ I reguljära NTU är urvalet 16-79 år medan urvalet i NTU Lokal är 16-84 år.

Tabell 4D:2 Oro för att närstående ska drabbas av brott. Andel i procent för respektive grupp i befolkningen. Resultat för åren 2006–2017 enligt reguljära NTU samt för år 2017 enligt NTU Lokal.

	ORO ÖVER NÄRSTÅENDE (mycket/ganska ofta)														NTU LOKAL
	REGULJÄRA NTU														
	2006	2007	2008	2009	2010	2011	2012	2013	2014	2015	2016	2017	2017	2017	
SAMTLIGA, 16–79 ÅR (16–84 ÅR I NTU LOKAL)¹	32	30	30	28	28	24	25	23	22	22	25	25	29	29	35
Svensk/utländsk bakgrund															
Svenskfödda med															
- minst en inrikesfödd förälder	32	30	30	28	28	24	25	23	22	22	25	25	29	29	36
- båda föräldrarna utrikesfödda ²	34	33	30	30	34	31	26	29	29	29	29	34	33	33	39
Utrikesfödda	36	31	32	31	30	29	27	24	21	21	25	27	28	28	32
Utbildning (högsta)															
Förgymnasial	31	27	28	24	25	24	22	20	19	22	22	27	29	29	32
Gymnasial	34	33	33	32	31	28	29	25	26	28	28	33	32	32	40
Eftergymnasial	32	29	30	28	27	23	23	24	21	23	23	26	27	27	31
Familjetyp															
Sammanboende															
- utan barn	32	29	29	28	26	24	24	23	21	23	23	28	28	28	35
- med barn	40	37	38	36	36	31	32	30	27	29	29	36	35	35	39
Ensamstående															
- utan barn	23	24	24	21	22	20	20	19	19	21	21	24	25	25	30
- med barn	43	45	43	45	47	39	36	37	33	36	36	39	42	42	46
Bostadstyp															
Småhus	32	30	30	28	28	24	25	24	22	24	24	28	30	30	35
Flerfamiljshus	32	30	31	29	29	26	25	24	23	25	30	29	29	29	34
Boendeort															
Storadsregion	34	33	32	31	30	28	27	24	24	24	26	30	31	31	36
Större stad	33	30	32	28	29	24	25	25	23	25	30	29	29	29	35
Mindre stad/landsbygd	27	27	25	25	24	22	21	21	19	22	22	26	27	27	32

¹ I reguljära NTU är urvalet 16-79 år medan urvalet i NTU Lokal är 16-84 år.

² Värdena för gruppen "Svenskfödda med båda föräldrarna utrikesfödda" har korrigerats för åren 2006–2016 på grund av ett tidigare fel vid kodningen av variabeln. För mer information, se NTU 2017. Teknisk rapport (Brå 2018).

Tabell 4E:1 Oro för att utsättas för olika brottstyper. Andel i procent för respektive grupp i befolkningen. Resultat för åren 2006–2017 enligt reguljära NTU samt för år 2017 enligt NTU Lokal.

Mycket eller ganska ofta orolig för:	BOSTADSINBROTT																	NTU LOKAL					
	REGULJÄRA NTU																						
	2006	2007	2008	2009	2010	2011	2012	2013	2014	2015	2016	2017	2017	2017	2017	2017	2017		2017	2017	2017	2017	2017
SAMTLIGA, 16–79 ÅR (16–84 ÅR I NTU LOKAL)¹	17	15	16	16	15	14	14	17	16	16	16	16	16	16	19	19	20	20	20	20	20	20	28
Kön																							
Män	14	12	13	13	12	11	14	14	13	14	14	15	15	17	17	17	17	17	17	17	17	26	
Kvinnor	20	18	18	18	18	17	20	20	19	19	22	22	23	23	23	23	23	23	23	23	23	30	
Ålder																							
16–19 år	8	5	5	6	4	7	7	7	6	6	6	8	8	8	8	8	10	10	10	10	10	15	
20–24 år	10	9	7	10	9	8	11	10	10	10	11	12	11	12	11	12	11	11	12	11	12	19	
25–34 år	15	14	12	14	13	12	13	13	13	14	14	16	16	16	16	16	16	16	16	16	16	24	
35–44 år	19	16	18	18	19	16	20	20	18	19	20	22	24	24	24	24	24	24	24	24	24	30	
45–54 år	21	18	18	18	16	17	21	21	18	20	23	24	25	25	25	25	25	25	25	25	25	33	
55–64 år	22	18	20	18	19	17	19	19	19	19	21	23	24	24	24	24	24	24	24	24	24	32	
65–74 år	15	19	20	18	17	17	20	20	18	17	21	21	21	21	21	21	21	21	21	21	21	32	
75–79 år/75–84 år ¹	14	15	15	15	13	12	15	15	17	14	16	17	17	17	17	17	17	17	17	17	17	26	
Män																							
16–19 år	5	2	3	3	3	4	3	4	4	5	3	5	3	5	7	7	7	7	7	7	7	12	
20–24 år	4	7	4	7	4	5	6	6	4	7	6	8	8	8	8	8	8	8	8	8	8	16	
25–34 år	12	8	9	10	9	9	9	9	9	9	9	11	12	12	12	12	12	12	12	12	12	20	
35–44 år	17	15	15	15	17	14	17	15	15	15	18	21	21	21	21	21	21	21	21	21	21	29	
45–54 år	19	17	16	17	15	13	17	17	18	18	19	24	21	21	21	21	21	21	21	21	21	33	
55–64 år	20	14	18	16	17	14	17	15	15	18	18	21	21	21	21	21	21	21	21	21	21	30	
65–74 år	12	15	19	16	14	15	18	18	16	16	20	19	19	19	19	19	19	19	19	19	19	30	
75–79 år/75–84 år ¹	12	14	13	13	13	11	15	15	16	15	16	16	16	16	16	16	16	16	16	16	16	25	
Kvinnor																							
16–19 år	12	9	7	10	7	9	11	11	8	7	12	11	14	14	14	14	14	14	14	14	14	18	
20–24 år	16	12	10	14	15	12	16	16	16	13	16	17	14	14	14	14	14	14	14	14	14	22	
25–34 år	18	19	16	18	17	15	18	18	18	19	22	21	21	21	21	21	21	21	21	21	21	27	
35–44 år	22	18	21	22	21	18	23	22	23	22	23	27	27	27	27	27	27	27	27	27	27	32	
45–54 år	22	20	19	19	18	20	24	24	18	22	27	24	29	29	29	29	29	29	29	29	29	32	
55–64 år	24	21	22	19	22	20	21	23	21	23	21	24	25	27	27	27	27	27	27	27	27	33	
65–74 år	18	23	21	21	19	18	21	20	18	22	22	24	24	24	24	24	24	24	24	24	24	34	
75–79 år/75–84 år ¹	16	17	17	17	14	12	16	16	17	14	17	19	17	17	17	17	17	17	17	17	17	27	

¹ I reguljära NTU är urvalet 16–79 år medan urvalet i NTU Lokal är 16–84 år.

Tabell 4E:2 Oro för att utsättas för olika brottstyper. Andel i procent för respektive grupp i befolkningen. Resultat för åren 2006–2017 enligt reguljära NTU samt för år 2017 enligt NTU Lokal.

Mycket eller ganska ofta orolig för:	BOSTADSINBROTT													NTU LOKAL
	REGULJÄRA NTU													
	2006	2007	2008	2009	2010	2011	2012	2013	2014	2015	2016	2017	2017	
SAMTLIGA, 16-79 ÅR (16-84 ÅR I NTU LOKAL) ¹	17	15	16	16	15	14	17	16	16	19	19	20	28	
Svensk/utländsk bakgrund														
Svenskfödda med														
- minst en inrikesfödd förälder	16	14	15	15	15	13	16	16	16	18	20	20	28	
- båda föräldrarna utrikesfödda ²	22	17	13	14	16	16	18	17	17	18	21	21	30	
Utrikesfödda	21	20	19	19	18	18	20	17	17	20	18	20	29	
Utbildning (högsta)														
Förgymnasial	17	15	14	13	13	13	15	14	14	17	17	17	25	
Gymnasial	18	16	17	17	17	15	19	17	18	20	22	22	31	
Eftergymnasial	17	16	16	16	15	14	16	16	16	19	19	20	26	
Familjetyp														
Sammanboende														
- utan barn	20	17	18	18	16	15	19	17	18	21	21	20	31	
- med barn	19	18	20	20	20	17	22	20	21	23	26	26	34	
Ensamstående														
- utan barn	12	10	10	10	10	10	11	11	11	13	14	15	21	
- med barn	18	18	14	19	17	16	19	16	18	19	18	24	28	
Bostadstyp														
Småhus	20	18	19	19	18	16	21	19	21	23	24	25	35	
Flerfamiljshus	14	12	11	12	11	11	12	11	11	12	14	14	20	
Boendeort														
Storadsregion	18	17	16	16	15	17	17	17	17	19	20	21	30	
Större stad	17	15	16	15	16	13	18	16	16	18	20	20	27	
Mindre stad/landsbygd	16	14	14	16	14	11	15	15	16	19	18	19	27	

¹ Reguljära NTU är urvalet 16-79 år medan urvalet i NTU Lokal är 16-84 år.

² Värdena för gruppen "Svenskfödda med båda föräldrarna utrikesfödda" har korrigerats för åren 2006-2016 på grund av ett tidigare fel vid kodningen av variabeln. För mer information, se NTU 2017. Teknisk rapport (Brå 2018).

Tabell 4E:3 Oro för att utsättas för olika brottstyper. Andel i procent för respektive grupp i befolkningen. Resultat för åren 2006–2017 enligt reguljära NTU samt för år 2017 enligt NTU Lokal.

Mycket eller ganska orolig för:	ÖVERFALL/MISSHANDEL ²																	NTU LOKAL
	REGULJÄRA NTU																	
	2006	2007	2008	2009	2010	2011	2012	2013	2014	2015	2016	2017	2017	2017	2017	2017	2017	
SAMTLIGA, 16–79 ÅR (16–84 ÅR I NTU LOKAL)¹	15	13	14	12	12	12	12	11	10	10	10	10	10	10	11	15	16	10
Kön																		
Män	8	7	8	7	7	6	6	6	5	5	6	6	6	6	6	8	9	10
Kvinnor	23	19	20	18	18	17	16	16	15	15	15	15	16	22	23	11		
Ålder																		
16–19 år	21	16	15	16	15	14	12	12	12	12	12	12	12	13	17	19	13	
20–24 år	26	22	19	20	20	18	18	18	18	18	18	18	17	23	23	15	15	
25–34 år	19	17	17	15	15	15	15	15	14	12	13	13	22	20	13	13	13	
35–44 år	15	12	13	11	12	11	12	11	11	9	10	10	15	16	10	10	10	
45–54 år	12	10	13	10	10	9	8	8	8	9	9	9	10	13	16	10	10	
55–64 år	13	10	13	10	10	10	9	9	9	8	9	8	9	13	13	10	10	
65–74 år	12	11	11	10	10	10	9	8	7	9	9	7	10	11	9	9	9	
75–79 år/75–84 år ¹	9	8	10	10	9	6	8	8	7	7	7	7	9	11	7	7	7	
Män																		
16–19 år	9	6	7	7	7	7	5	4	4	4	4	4	4	8	8	10	10	
20–24 år	12	11	9	11	10	9	8	8	6	8	6	8	6	9	10	12	12	
25–34 år	7	7	9	7	7	7	8	7	7	5	6	10	10	10	13	13	13	
35–44 år	8	6	7	5	6	6	6	8	5	4	7	10	9	10	10	10	10	
45–54 år	7	6	9	6	5	6	4	5	5	6	7	8	9	9	10	10	10	
55–64 år	7	5	9	7	6	7	5	5	5	6	4	8	9	9	9	9	9	
65–74 år	7	8	7	5	7	6	6	6	4	7	6	6	7	7	7	7	7	
75–79 år/75–84 år ¹	5	6	7	5	7	5	5	5	5	5	4	5	9	9	6	6	6	
Kvinnor																		
16–19 år	34	27	23	25	23	22	20	20	20	19	23	26	31	15	15	15	15	
20–24 år	42	34	32	30	30	30	28	31	31	29	30	39	18	18	18	18	18	
25–34 år	30	27	26	24	24	24	23	21	21	19	20	35	14	14	14	14	14	
35–44 år	21	18	19	17	17	15	16	16	16	14	12	21	10	10	10	10	10	
45–54 år	18	14	17	14	14	12	12	12	10	11	14	18	10	10	10	10	10	
55–64 år	19	15	17	13	14	13	13	13	13	10	14	17	10	10	10	10	10	
65–74 år	17	13	15	14	14	13	10	9	11	9	14	14	10	10	10	10	10	
75–79 år/75–84 år ¹	12	9	13	14	10	8	10	9	9	9	10	13	7	7	7	7	7	

¹ I reguljära NTU är urvalet 16–79 år medan urvalet i NTU Lokal är 16–84 år.

² I reguljära NTU efterfrågas oro för både överfall och misshandel medan NTU Lokal enbart inkluderar oro för misshandel. Oro för överfall ingår således inte i resultatet ovan för NTU Lokal.

Tabell 4E:4 Oro för att utsättas för olika brottstyper. Andel i procent för respektive grupp i befolkningen. Resultat för åren 2006–2017 enligt reguljära NTU samt för år 2017 enligt NTU Lokal.

Mycket eller ganska orolig för:	ÖVERFALL/MISSHANDEL ³														NTU LOKAL	
	REGULJÄRA NTU															
	2006	2007	2008	2009	2010	2011	2012	2013	2014	2015	2016	2017				
SAMTLIGA, 16–79 ÅR (16–84 ÅR I NTU LOKAL)¹	15	13	14	12	12	12	11	10	10	10	10	10	11	15	16	10
Svensk/utländsk bakgrund																
Svenskfödda med																
- minst en inrikesfödd förälder	15	12	13	11	12	11	11	10	10	10	10	10	10	15	16	10
- båda föräldrarna utrikesfödda ²	21	17	17	15	15	15	15	15	17	12	14	22	20	13	13	
Utrikesfödda	20	16	17	16	16	16	13	12	12	12	12	17	16	13	13	
Utbildning (högsta)																
Förgymnasial	17	14	15	13	14	13	12	11	12	12	15	18	12	12	12	
Gymnasial	15	13	14	12	13	12	12	11	11	11	17	17	12	12	12	
Eftergymnasial	15	12	13	12	11	10	10	9	8	9	14	14	8	8	8	
Famijetyp																
Sammanboende																
- utan barn	14	13	12	11	10	10	9	9	9	9	14	14	9	14	9	
- med barn	14	11	12	10	10	10	10	8	7	9	14	15	9	14	9	
Ensamstående																
- utan barn	18	15	16	14	15	14	13	13	13	13	17	19	12	12	12	
- med barn	17	17	18	18	18	15	13	16	15	12	20	21	13	13	13	
Bostadstyp																
Småhus	12	9	11	9	9	8	8	8	7	7	11	13	9	13	9	
Flerfamiljshus	20	17	18	16	16	16	14	14	14	14	20	19	13	13	13	
Boendeort																
Storstadsregion	19	16	17	15	15	15	13	13	13	13	17	17	12	17	12	
Större stad	15	13	15	12	13	11	11	10	10	10	16	17	11	16	11	
Mindre stad/landsbygd	10	9	9	9	9	8	8	7	7	8	11	13	8	11	8	

¹ I reguljära NTU är urvalet 16–79 år medan urvalet i NTU Lokal är 16–84 år.

² Värdena för gruppen "Svenskfödda med båda föräldrarna utrikesfödda" har korrigerats för åren 2006–2016 på grund av ett tidigare fel vid kodningen av variabeln. För mer information, se NTU 2017. Teknisk rapport (Brå 2018).

³ I reguljära NTU efterfrågas oro för både överfall och misshandel medan NTU Lokal enbart inkluderar oro för misshandel. Oro för överfall ingår således inte i resultatet ovan för NTU Lokal.

Tabell 4E:5 Oro för att utsättas för olika brottstyper. Andel i procent för respektive grupp i befolkningen. Resultat för åren 2006–2017 enligt reguljära NTU samt för år 2017 enligt NTU Lokal.

Mycket eller ganska orolig för:	STÖLD AV/SKADEGÖRELSE PÅ FORDON																	NTU LOKAL							
	REGULJÄRA NTU																								
	2006	2007	2008	2009	2010	2011	2012	2013	2014	2015	2016	2017	2006	2007	2008	2009	2010		2011	2012	2013	2014	2015	2016	2017
SAMTLIGA, 16–79 ÅR (16–84 ÅR I NTU LOKAL)¹	22	18	18	16	14	13	13	12	12	12	12	12	12	12	13	14	14	16	16	16	16	16	16	16	23
Kön																									
Män	21	17	19	15	14	12	13	12	12	12	12	12	12	12	12	12	12	12	12	12	12	12	12	12	24
Kvinnor	23	19	18	16	14	13	13	13	13	13	13	13	13	13	13	14	14	16	16	16	16	16	16	16	22
Ålder																									
16–19 år	8	5	4	4	3	4	4	3	4	4	3	4	4	4	4	4	5	6	6	6	6	6	6	6	10
20–24 år	26	22	20	16	13	11	15	13	13	13	13	13	13	13	12	14	14	14	14	14	14	14	14	14	18
25–34 år	29	25	25	22	21	17	17	15	17	15	17	15	17	15	19	19	18	18	18	18	18	18	18	18	23
35–44 år	25	19	18	18	16	15	14	14	14	12	14	12	14	12	14	16	18	18	18	18	18	18	18	18	23
45–54 år	21	18	18	16	14	16	14	13	14	14	13	14	12	14	15	16	20	20	20	20	20	20	20	20	26
55–64 år	24	18	19	16	14	12	13	12	13	12	13	12	13	13	14	16	16	16	16	16	16	16	16	16	26
65–74 år	17	18	19	13	14	11	13	11	11	11	13	11	11	11	11	14	14	14	14	14	14	14	14	14	25
75–79 år/75–84 år ¹	14	15	16	13	12	8	13	13	13	11	13	13	11	11	11	10	14	14	14	14	14	14	14	14	20
Män																									
16–19 år	7	4	5	4	3	4	4	2	3	3	2	3	3	3	2	5	4	4	4	4	4	4	4	4	11
20–24 år	25	20	18	15	13	11	14	12	12	13	11	14	12	13	11	16	16	16	16	16	16	16	16	16	19
25–34 år	29	24	26	22	22	17	19	15	17	15	17	15	17	17	19	18	18	18	18	18	18	18	18	18	24
35–44 år	24	20	20	18	16	16	15	15	15	12	15	12	15	12	15	17	19	19	19	19	19	19	19	19	24
45–54 år	20	17	19	15	14	15	14	13	15	15	12	16	12	16	16	20	20	20	20	20	20	20	20	20	28
55–64 år	24	15	20	17	15	10	12	10	11	11	11	10	11	11	11	15	16	16	16	16	16	16	16	16	27
65–74 år	16	17	18	11	13	11	12	11	12	11	12	11	10	11	10	13	13	13	13	13	13	13	13	13	25
75–79 år/75–84 år ¹	13	17	14	14	12	8	13	16	16	11	13	16	11	11	10	14	14	14	14	14	14	14	14	14	24
Kvinnor																									
16–19 år	9	7	4	4	3	3	4	4	4	4	4	4	4	4	6	4	8	8	8	8	8	8	8	8	10
20–24 år	27	24	22	16	14	10	17	15	15	12	14	11	12	14	11	12	12	12	12	12	12	12	12	12	17
25–34 år	28	25	25	22	20	18	14	14	14	17	13	19	17	13	19	18	18	18	18	18	18	18	18	18	22
35–44 år	26	17	17	18	15	15	14	14	14	13	13	16	12	13	16	17	17	17	17	17	17	17	17	17	22
45–54 år	22	19	17	17	14	16	14	13	13	13	13	13	13	13	18	15	19	19	19	19	19	19	19	19	25
55–64 år	23	20	19	16	13	14	15	14	14	14	15	14	14	14	15	13	16	16	16	16	16	16	16	16	26
65–74 år	19	19	19	15	15	12	14	11	12	11	12	11	12	12	13	14	14	14	14	14	14	14	14	14	25
75–79 år/75–84 år ¹	16	13	18	12	12	8	12	10	10	10	10	10	10	10	11	14	14	14	14	14	14	14	14	14	18

¹ I reguljära NTU är urvalet 16–79 år medan urvalet i NTU Lokal är 16–84 år.

Tabell 4E:6 Oro för att utsättas för olika brottstyper. Andel i procent för respektive grupp i befolkningen. Resultat för åren 2006–2017 enligt reguljära NTU samt för år 2017 enligt NTU Lokal.

Mycket eller ganska orolig för:	STÖLD AV/SKADEGÖRELSE PÅ FORDON													NTU LOKAL
	2006	2007	2008	2009	2010	2011	2012	2013	2014	2015	2016	2017		
SAMLIGA, 16–79 ÅR (16–84 ÅR I NTU LOKAL) ¹	22	18	18	16	14	13	13	12	12	12	13	14	16	23
Svensk/utländsk bakgrund														
Svenskfödda med														
- minst en inrikesfödd förälder	21	17	17	15	13	12	12	11	12	12	12	14	15	23
- båda föräldrarna utrikesfödda ²	29	22	16	14	12	15	13	15	13	14	17	17	17	26
Utrikesfödda	30	21	23	21	19	19	18	17	16	18	16	21	21	24
Utbildning (högsta)														
Förgymnasial	19	16	16	12	11	11	11	10	10	11	12	15	15	20
Gymnasial	23	20	20	18	16	14	16	14	14	14	17	18	18	27
Eftergymnasial	25	18	18	16	14	13	12	12	12	12	13	15	15	19
Familjetyp														
Sammanboende														
- utan barn	22	19	19	16	15	13	14	13	12	13	14	14	15	26
- med barn	23	17	19	16	14	15	13	12	12	12	14	17	17	25
Ensamstående														
- utan barn	20	16	16	14	12	11	12	10	12	12	14	15	15	18
- med barn	30	23	19	22	22	15	16	21	17	16	15	22	22	26
Bostadstyp														
Småhus	19	15	16	13	12	11	11	11	10	11	12	14	14	24
Flerfamiljshus	28	23	23	20	19	16	17	16	16	17	18	19	19	22
Boendeort														
Storadsregion	25	20	20	18	16	16	15	14	15	14	15	18	18	23
Större stad	22	17	19	15	14	12	13	12	12	13	15	16	16	24
Mindre stad/landsbygd	18	16	16	14	12	10	11	11	10	11	12	13	13	22

¹ I reguljära NTU är urvalet 16–79 år medan urvalet i NTU Lokal är 16–84 år.

² Värdena för gruppen "Svenskfödda med båda föräldrarna utrikesfödda" har korrigerats för åren 2006–2016 på grund av ett tidigare fel vid kodningen av variabeln. För mer information, se NTU 2017. Teknisk rapport (Brå 2018).

Tabell 4F:1 Oro för att utsättas för olika brottstyper. Andel i procent för respektive grupp i befolkningen. Resultat för år 2017 enligt NTU Lokal.

	NTU LOKAL		
	FÖRSÄLJNINGSBEDRÄGERI	PERSONRÅN	VÅLDTÄKT/PÅ ANNAT SÄTT SEXUELLT ANGRIPEN
Mycket eller ganska orolig för:		2017	
SAMTLIGA, 16-84 ÅR	24	16	11
Kön			
Män	24	13	2
Kvinnor	25	19	19
Ålder			
16-19 år	17	14	23
20-24 år	22	19	25
25-34 år	24	19	19
35-44 år	28	15	12
45-54 år	32	16	9
55-64 år	28	17	6
65-74 år	20	16	4
75-84 år	10	15	3
Män			
16-19 år	15	11	2
20-24 år	21	15	3
25-34 år	22	16	4
35-44 år	25	12	3
45-54 år	30	13	2
55-64 år	28	12	2
65-74 år	22	11	1
75-84 år	12	11	1
Kvinnor			
16-19 år	19	17	39
20-24 år	24	22	43
25-34 år	26	22	32
35-44 år	30	17	21
45-54 år	33	18	14
55-64 år	29	21	10
65-74 år	19	20	7
75-84 år	8	19	4

Tabell 4F-2 Oro för att utsättas för olika brottstyper. Andel i procent för respektive grupp i befolkningen. Resultat för år 2017 enligt NTU Lokal.

	NTU LOKAL		
	FÖRSÄLJNINGSBEDRÄGERI	PERSONRÅN	VÅLDTÄKT/PÅ ANNAT SÄTT SEXUELLT ANGRIPEN
Mycket eller ganska orolig för:		2017	
SAMTLIGA, 16-84 ÅR	24	16	11
Svensk/utländsk bakgrund			
Svenskfödda med			
- minst en inrikesfödd förälder	24	16	11
- båda föräldrarna utrikesfödda	27	19	17
Utrikesfödda	26	19	10
Utbildning (högsta)			
Förgymnasial	18	17	13
Gymnasial	27	19	11
Eftergymnasial	25	13	10
Familjetyp			
Sammanboende			
- utan barn	24	16	9
- med barn	30	14	10
Ensamstående			
- utan barn	20	17	14
- med barn	34	20	15
Bostadstyp			
Småhus	26	14	9
Flerfamiljshus	23	19	14
Boendeort			
Storadsregion	25	19	13
Större stad	24	16	11
Mindre stad/landsbygd	24	12	8

Tabell 4G Särskilt otrygga enligt index uppdelat på erfarenheter av brott, uppfattning om brottsutvecklingen samt förtroende för rättsväsendet. Andel i procent för respektive grupp. Resultat för åren 2006–2017 enligt reguljära NTU.

	REGULJÄRA NTU												
	SÄRSKILT OTRYGGA ENLIGT INDEX ⁴												
	2006	2007	2008	2009	2010	2011	2012	2013	2014	2015	2016	2017	
SAMTLIGA, 16–79 ÅR	6	5	5	4	4	4	4	4	4	4	4	6	6
Utsatt för brott under föregående år¹													
Ja	11	9	8	7	8	8	7	7	7	7	7	11	11
Nej	5	4	4	3	3	3	3	3	3	3	3	4	5
Utsatt för särskilt integritetskränkande brott under föregående år²													
Ja	15	13	11	12	12	11	10	10	12	11	10	16	17
Anmält brott senaste tre åren³													
Ja	10	8	6	6	7	6	6	7	7	6	7	8	10
Nej	7	5	4	6	6	4	5	5	3	4	5	9	8
Anhörig utsatt för allvarligt brott under föregående år													
Ja	10	8	8	8	8	8	8	8	8	8	8	12	14
Nej	6	5	4	4	3	4	3	3	3	3	3	5	5
Vittne till våld													
Ja	9	9	7	8	8	7	8	8	8	8	9	12	14
Nej	6	5	4	4	4	4	3	3	3	3	3	5	5
Uppfattning om brottsutvecklingen senaste tre åren													
Antalet brott ökat kraftigt	10	9	8	8	9	9	8	8	9	9	7	11	12
Antalet brott ökat något	5	4	3	3	3	3	2	3	3	2	2	4	4
Antalet brott oförändrat/minskat	2	2	2	2	1	2	1	1	2	1	2	1	2
Förtroende för rättsväsendet													
Mycket eller ganska stort	5	4	4	3	3	3	3	3	2	2	2	4	4
Varken stort eller litet	6	6	5	5	5	5	4	4	4	4	4	7	7
Mycket eller ganska litet	11	11	9	8	9	10	9	9	9	9	9	14	15

¹ Förutom brott mot personen själv ingår även bostadsinbrott samt bil- och cykelstöldar mot andra medlemmar i hushållet.

² Utsatt för bostadsinbrott, personrån, sexualbrott, våld, hot och/eller trakasserier under år 2005–2016. År 2017 gällande utsatthet under 2016) utgör hot och trakasserier 52,5 procent av dessa händelser.

³ Av dem som utsatts för brott de senaste tre åren.

⁴ Index baserat på frågorna om otrygghet ute sen kväll, oro att utsättas för våld samt valt annan väg/färdväg.

Tabell 4H Särskilt otrygga enligt index efter utsatthet för olika typer av brott föregående år. Redovisning totalt samt efter kön. Andel i procent för respektive grupp. Resultat för år 2017 enligt reguljära NTU.

	REGULJÄRA NTU					
	SÄRSKILT OTRYGGA ENLIGT INDEX ²					
	TOTALT	(n)	Män	(n)	Kvinnor	(n)
Utsatt för brott år 2016¹						
Ja	11	2 801	5	1 385	18	1 416
Nej	5	7 976	1	4 123	8	3 853
Utsatt för ...						
... hot	19	582	12	268	26	314
... misshandel	18	283	14	175	26	108
... sexualbrott	29	285	16	27	30	258
... personrån	25	142	19	100	39	42
... trakasserier	20	580	9	245	28	335
... bedrägeri	11	419	6	226	19	193
... bostadsinbrott	14	122	6	64	24	58
... bilstöld	15	31	-	15	30	16
... stöld ur/från bil	13	306	8	167	19	139
... cykelstöld	9	834	3	439	17	395

¹ Förutom brott mot personen själv ingår även bostadsinbrott samt bil- och cykelstöld mot andra medlemmar i hushållet.

² Index baserat på frågorna om otrygghet ute sen kväll, oro att utsättas för våld samt valt annan väg/färdväg.

(-) Inga observationer.

Tabell 4I:1 Otrygghetens påverkan på betendet, samt särskilt otrygga, enligt index. Andel i procent för respektive grupp i befolkningen. Resultat för åren 2006–2017 enligt reguljära NTU.

	HÖG PÅVERKAN PÅ BETEENDET ²														NTU LOKAL 2017 ³	
	REGULJÄRA NTU															
	2006	2007	2008	2009	2010	2011	2012	2013	2014	2015	2016	2017	2017	2017		
SAMTLIGA, 16–79 ÅR (16–84 ÅR I NTU LOKAL)¹	4	4	3	3	3	3	3	3	3	3	3	3	3	5	5	..
Kön																
Män	2	2	1	1	1	1	1	1	1	1	1	2	1	2	2	..
Kvinnor	7	6	6	5	5	6	5	5	4	5	7	8	7	8	8	..
Ålder																
16–19 år	3	3	3	4	3	3	3	3	2	3	2	3	4	5	5	..
20–24 år	5	5	3	4	4	4	4	4	3	4	3	4	4	6	6	..
25–34 år	5	5	4	4	4	4	4	3	4	3	4	3	3	7	5	..
35–44 år	4	3	3	3	4	4	4	4	3	3	2	5	6	6	6	..
45–54 år	5	4	3	3	3	4	2	3	3	4	4	4	5	5	5	..
55–64 år	5	4	4	3	3	3	3	2	2	3	5	5	5	5	5	..
65–74 år	4	4	4	3	3	3	2	2	3	3	3	4	4	4	4	..
75–79 år/75–84 år ¹	3	4	3	4	3	3	3	2	2	3	3	4	4	4	4	..
Män																
16–19 år	1	1	1	2	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	..
20–24 år	1	1	1	2	1	1	1	1	2	1	2	1	2	1	1	..
25–34 år	1	1	1	1	0	1	1	1	1	1	1	1	3	2	2	..
35–44 år	2	1	1	1	2	2	1	1	1	1	1	1	3	2	2	..
45–54 år	3	2	1	1	2	1	1	2	2	2	2	2	2	2	2	..
55–64 år	2	2	2	1	2	1	2	2	2	2	2	1	3	3	3	..
65–74 år	2	2	1	2	2	1	2	1	2	2	2	2	2	3	3	..
75–79 år/75–84 år ¹	1	3	2	1	1	1	2	2	1	1	2	2	3	3	3	..
Kvinnor																
16–19 år	6	6	4	6	4	4	5	4	3	5	6	6	11	11	11	..
20–24 år	9	9	7	7	7	8	7	7	5	6	7	10	10	10	10	..
25–34 år	9	9	7	6	7	6	5	7	5	5	5	10	9	9	9	..
35–44 år	7	6	6	6	5	5	6	6	6	6	3	8	10	10	10	..
45–54 år	7	6	5	5	5	6	3	4	5	6	7	9	9	9	9	..
55–64 år	7	5	7	5	6	5	4	3	3	5	6	7	7	7	7	..
65–74 år	6	5	6	4	4	5	3	4	3	4	5	6	6	6	6	..
75–79 år/75–84 år ¹	5	5	4	5	4	4	4	4	3	4	4	6	6	6	6	..

¹ Reguljära NTU är urvalet 16–79 år medan urvalet i NTU Lokal är 16–84 år.

² Index baserat på frågorna om man valt en annan väg/färdväg eller avstått från någon aktivitet på grund av oro för att utsättas för brott.

³ Indexvärde "hög påverkan på betende" förekommer inte i NTU Lokal.

Med (..) menas att uppgift ej finns tillgänglig.

Tabell 4i:2 Otrygghetens påverkan på betendet, samt särskilt otrygga, enligt index. Andel i procent för respektive grupp i befolkningen. Resultat för åren 2006–2017 enligt reguljära NTU.

	HÖG PÅVERKAN PÅ BETEENDET ³													NTU LOKAL 2017 ⁴	
	REGULJÄRA NTU														
	2006	2007	2008	2009	2010	2011	2012	2013	2014	2015	2016	2017			
SAMTLIGA, 16–79 ÅR (16–84 ÅR I NTU LOKAL)¹	4	4	3	3	3	3	3	3	3	3	3	3	5	5	..
Svensk/utländsk bakgrund															
Svenskfödda med															
- minst en inrikesfödd förälder	4	3	3	3	3	3	3	3	3	3	3	3	4	4	5
- båda föräldrarna utrikesfödda ²	6	5	4	4	5	4	4	4	3	3	3	3	5	5	7
Utrikesfödda	7	7	5	5	5	6	5	5	4	4	4	4	6	6	5
Utbildning (högsta)															
Förgymnasial	3	4	3	3	3	4	3	3	3	3	3	3	4	4	6
Gymnasial	5	4	3	3	4	3	3	3	3	3	3	3	4	6	6
Eftergymnasial	5	4	3	3	3	3	3	3	3	3	3	3	2	4	5
Familjetyp															
Sammanboende															
- utan barn	4	3	3	3	2	3	2	3	3	2	3	2	4	4	4
- med barn	4	3	3	3	4	3	2	2	2	3	2	3	5	5	5
Ensamstående															
- utan barn	5	5	4	4	4	4	3	4	3	4	3	4	5	5	6
- med barn	5	7	7	7	7	5	5	6	7	4	7	4	6	7	7
Bostadstyp															
Småhus	3	2	3	2	2	2	2	2	2	2	2	2	4	4	4
Flerfamiljshus	6	6	5	5	5	5	4	4	4	4	4	4	6	6	6
Boendeort															
Storstadsregion	5	6	5	5	5	5	3	4	4	4	4	4	5	5	6
Större stad	5	4	3	3	3	3	3	3	3	3	3	3	5	5	5
Mindre stad/landsbygd	3	2	2	2	2	2	2	2	2	2	2	2	4	4	4

¹ I reguljära NTU är urvalet 16–79 år medan urvalet i NTU Lokal är 16–84 år.

² Värdena för gruppen "Svenskfödda med båda föräldrarna utrikesfödda" har korrigerats för åren 2006–2016 på grund av ett tidigare fel vid kodningen av variabeln. För mer information, se NTU 2017. Teknisk rapport (Brå 2018).

³ Index baserat på frågorna om hur uvida man valt en annan väg/färdväg eller avstått från någon aktivitet på grund av oro för att utsättas för brott.

⁴ Indexvärdet "hög påverkan på betendet" förekommer inte i NTU Lokal.

Med (..) menas att uppgift ej finns tillgänglig.

Tabell 4i:3 Otrygghetens påverkan på beteendet, samt särskilt otrygga, enligt index. Andel i procent för respektive grupp i befolkningen. Resultat för åren 2006–2017 enligt reguljära NTU.

	SÄRSKILT OTRYGGA ENLIGT INDEX ²																	NTU LOKAL 2017 ³							
	REGULJÄRA NTU																								
	2006	2007	2008	2009	2010	2011	2012	2013	2014	2015	2016	2017	2006	2007	2008	2009	2010		2011	2012	2013	2014	2015	2016	2017
SAMTLIGA, 16–79 ÅR (16–84 ÅR I NTU LOKAL)¹	6	5	5	4	4	4	4	4	4	4	4	4	4	4	4	4	4	4	4	4	4	4	6	6	
Kön																									..
Män	2	2	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	2	2	
Kvinnor	11	9	8	8	7	8	7	8	7	8	7	7	6	6	10	11								..	
Ålder																									
16–19 år	7	5	4	5	4	4	4	4	4	4	4	4	3	4	6	7								..	
20–24 år	10	8	5	6	6	6	6	6	5	5	5	5	5	8	8									..	
25–34 år	7	6	6	4	5	5	4	5	5	4	5	5	4	8	7									..	
35–44 år	5	4	4	4	4	4	4	5	3	3	3	3	3	5	7									..	
45–54 år	5	4	4	3	4	4	4	4	2	3	3	3	4	5	6									..	
55–64 år	7	6	5	4	4	4	4	4	3	3	3	3	3	5	5									..	
65–74 år	5	7	5	5	5	5	3	4	4	3	5	5	4	5	5									..	
75–79 år/75–84 år ¹	7	7	5	7	4	4	4	5	5	4	4	4	4	5	6									..	
Män																									
16–19 år	0	1	1	1	0	1	1	1	0	1	1	0	1	1	2	2								..	
20–24 år	3	3	1	2	1	1	1	1	0	2	0	2	0	2	1									..	
25–34 år	1	1	2	1	1	1	1	1	2	1	1	2	1	3	3									..	
35–44 år	1	1	1	1	1	2	2	1	1	1	1	1	1	2	2									..	
45–54 år	2	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	2	3									..	
55–64 år	2	3	2	2	2	2	2	2	2	1	2	2	1	2	2									..	
65–74 år	2	4	1	2	1	1	1	1	1	3	1	3	1	2	2									..	
75–79 år/75–84 år ¹	1	3	3	2	3	2	2	2	2	2	2	2	2	1	3									..	
Kvinnor																									
16–19 år	14	9	7	8	8	7	7	7	7	6	6	6	6	11	13									..	
20–24 år	18	14	11	10	11	12	11	11	11	9	11	9	11	15	16									..	
25–34 år	12	11	10	8	9	10	8	9	8	8	7	8	7	15	12									..	
35–44 år	10	7	7	6	6	6	6	8	6	6	6	6	4	9	12									..	
45–54 år	8	7	7	6	6	6	6	3	4	5	6	6	8	11										..	
55–64 år	12	9	8	7	6	7	6	7	6	5	5	5	6	9										..	
65–74 år	8	10	10	9	9	10	6	7	6	6	5	8	8											..	
75–79 år/75–84 år ¹	13	9	8	12	5	5	9	7	6	6	8	9	9											..	

¹ Reguljära NTU är urvalet 16–79 år medan urvalet i NTU Lokal är 16–84 år.

² Index baserat på frågorna om otrygghet ute sen kväll, oro att utsättas för våld samt valt annan väg/färdväg.

³ Indexvärdet "särskilt otrygga" förekommer inte i NTU Lokal.

Med (..) menas att uppgift ej finns tillgänglig.

Tabell 4I:4 Otrygghetens påverkan på beteendet, samt särskilt otrygga, enligt index. Andel i procent för respektive grupp i befolkningen. Resultat för åren 2006–2017 enligt reguljära NTU.

	SÄRSKILT OTRYGGA ENLIGT INDEX ³													NTU LOKAL 2017 ⁴		
	REGULJÄRA NTU															
	2006	2007	2008	2009	2010	2011	2012	2013	2014	2015	2016	2017				
SAMTLIGA, 16–79 ÅR (16–84 ÅR I NTU LOKAL)¹	6	5	5	4	4	4	4	4	4	4	4	4	4	6	6	..
Svensk/utländsk bakgrund																
Svenskfödda med																
- minst en inrikesfödd förälder	6	5	4	4	4	4	4	3	3	3	3	3	3	6	6	..
- båda föräldrarna utrikesfödda ²	6	7	6	5	7	6	5	6	5	4	4	7	7	7	7	..
Utrikesfödda	9	8	7	7	6	7	6	5	5	4	4	7	6	6	6	..
Utbildning (högsta)																
Förgymnasial	7	6	5	5	5	5	4	4	4	4	4	4	4	6	7	..
Gymnasial	6	6	5	4	5	5	4	4	4	4	4	4	4	7	8	..
Eftergymnasial	6	5	4	4	4	4	3	3	3	2	5	5	5	5	5	..
Familjetyp																
Sammanboende																
- utan barn	6	5	4	4	4	4	4	3	3	3	3	3	3	5	5	..
- med barn	6	4	4	3	3	3	4	3	2	3	5	5	6	6	6	..
Ensamstående																
- utan barn	7	6	6	5	5	5	4	5	5	5	5	5	7	7	7	..
- med barn	7	9	7	8	6	6	6	6	6	6	5	8	9	9	9	..
Bostadstyp																
Småhus	5	3	3	3	3	2	2	2	2	2	2	4	4	5	5	..
Flerfamiljshus	9	8	7	7	6	7	6	6	5	5	8	8	8	8	8	..
Boendeort																
Storstadsregion	7	7	5	6	5	6	4	5	5	4	4	6	7	7	7	..
Större stad	7	5	6	4	4	4	4	4	4	4	4	6	7	7	7	..
Mindre stad/landsbygd	4	3	3	2	3	3	2	3	2	3	2	3	5	5	5	..

¹ I reguljära NTU är urvalet 16–79 år medan urvalet i NTU Lokal är 16–84 år.

² Värdena för gruppen "Svenskfödda med båda föräldrarna utrikesfödda" har korrigerats för åren 2006–2016 på grund av ett tidigare fel vid kodningen av variabeln. För mer information, se NTU 2017. Teknisk rapport (Bia 2018).

³ Index baserat på frågorna om otrygghet ute sen kväll, oro för att utsättas för våld samt valt annan väg/färdväg.

⁴ Indexvärdet "särskilt otrygga" förekommer inte i NTU Lokal.

Med (..) menas att uppgift ej finns tillgänglig.

Tabell 4J:1 Otrygghetens påverkan på livskvaliteten. Andel i procent för respektive grupp i befolkningen. Resultat för åren 2006–2017 enligt reguljära NTU samt för år 2017 enligt NTU Lokal.

	PÅVERKAN PÅ LIVSKVALITETEN (stor påverkan)													NTU LOKAL		
	REGULJÄRA NTU															
	2006	2007	2008	2009	2010	2011	2012	2013	2014	2015	2016	2017	2017			
SAMTLIGA, 16–79 ÅR (16–84 ÅR I NTU LOKAL) ¹	2	2	2	2	2	2	2	2	2	2	2	2	2	4	4	7
Kön																
Män	2	2	2	1	1	1	2	1	1	1	2	1	1	3	3	7
Kvinnor	3	3	3	2	3	3	3	2	2	3	3	2	3	5	5	7
Ålder																
16–19 år	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	2	2	2	4	7
20–24 år	2	2	1	1	2	2	2	2	1	2	2	1	2	3	4	9
25–34 år	2	3	2	2	2	1	2	2	2	2	2	2	2	4	8	8
35–44 år	3	3	2	2	2	2	4	2	2	2	2	2	4	5	8	8
45–54 år	3	2	3	2	2	3	2	2	3	2	3	3	5	6	8	8
55–64 år	2	2	3	2	3	2	2	2	1	2	2	2	4	4	7	7
65–74 år	2	3	2	2	2	2	2	2	2	2	2	2	3	4	6	6
75–79 år/75–84 år ¹	2	2	2	2	2	2	1	2	1	2	1	3	4	4	5	5
Män																
16–19 år	0	1	1	0	1	1	0	0	1	1	0	1	1	3	5	5
20–24 år	1	1	1	1	1	1	0	1	1	1	0	1	1	2	8	8
25–34 år	0	2	2	2	1	1	2	2	1	2	2	1	2	3	8	8
35–44 år	3	2	1	1	1	2	4	1	2	4	1	2	2	4	9	9
45–54 år	3	2	3	2	2	1	1	2	2	2	2	2	4	5	9	9
55–64 år	2	2	2	2	2	1	2	2	1	2	2	1	4	3	7	7
65–74 år	1	2	1	1	1	1	2	2	1	2	2	1	2	2	5	5
75–79 år/75–84 år ¹	2	1	1	0	2	2	1	1	1	1	1	0	2	4	5	5
Kvinnor																
16–19 år	2	2	1	2	1	2	2	2	2	2	2	2	3	4	9	9
20–24 år	4	3	1	2	2	3	4	2	2	3	4	2	3	5	9	9
25–34 år	4	4	2	2	3	2	3	3	2	2	3	2	2	5	8	8
35–44 år	4	4	3	3	3	3	4	2	2	4	2	2	4	6	7	7
45–54 år	3	3	4	3	3	4	3	2	4	3	2	4	3	6	7	7
55–64 år	2	2	3	2	3	3	2	2	2	2	2	2	2	5	7	7
65–74 år	2	4	3	3	3	3	2	3	2	3	2	4	4	6	6	6
75–79 år/75–84 år ¹	2	2	3	3	2	3	1	3	2	2	2	2	4	4	6	6

¹ I reguljära NTU är urvalet 16–79 år medan urvalet i NTU Lokal är 16–84 år.

Tabell 4J:2 Otrygghetens påverkan på livskvaliteten. Andel i procent för respektive grupp i befolkningen. Resultat för åren 2006–2017 enligt reguljära NTU samt för år 2017 enligt NTU Lokal.

	PÅVERKAN PÅ LIVSKVALITETEN (stor påverkan)												NTU LOKAL 2017	
	2006	2007	2008	2009	2010	2011	2012	2013	2014	2015	2016	2017		
SAMTLIGA, 16–79 ÅR (16–84 ÅR I NTU LOKAL)¹	2	2	2	2	2	2	2	2	2	2	2	2	4	7
Svensk/utländsk bakgrund														
Svenskfödda med														
- minst en inrikesfödd förälder	2	2	2	1	2	1	1	1	1	1	1	1	3	7
- båda föräldrarna utrikesfödda ²	2	3	2	1	3	3	5	2	1	4	4	4	4	11
Utrikesfödda	7	5	5	5	4	5	5	4	5	4	6	7	7	11
Utbildning (högsta)														
Förgymnasial	2	2	2	2	2	3	2	2	2	2	3	4	5	8
Gymnasial	2	3	2	2	2	2	2	2	2	2	5	5	5	8
Eftergymnasial	2	2	2	2	2	1	2	2	2	2	3	4	4	6
Familjetyp														
Sammanboende														
- utan barn	2	2	1	2	1	1	2	2	2	2	3	3	3	7
- med barn	3	2	2	2	2	2	2	2	2	2	4	5	5	7
Ensamstående														
- utan barn	2	3	2	2	2	3	2	2	2	3	4	5	5	8
- med barn	3	5	6	3	4	5	3	4	3	2	5	6	6	9
Bostadstyp														
Småhus	2	2	2	1	2	1	1	1	1	1	3	4	4	7
Flerfamiljshus	3	4	3	3	3	3	3	3	2	3	5	5	5	8
Boendeort														
Storadsregion	3	4	3	3	3	3	2	3	3	3	4	5	5	8
Större stad	2	2	2	2	2	2	2	2	1	2	4	4	4	7
Mindre stad/landsbygd	2	1	2	1	2	1	2	1	1	2	3	4	4	6

¹ I reguljära NTU är urvalet 16–79 år medan urvalet i NTU Lokal är 16–84 år.

² Värdena för gruppen "Svenskfödda med båda föräldrarna utrikesfödda" har korrigerats för åren 2006–2016 på grund av ett tidigare fel vid kodningen av variabeln. För mer information, se NTU 2017. Teknisk rapport (Bil 2018).

Tabell 4K:1 Otrygghetens påverkan på beteendet. Andel i procent för respektive grupp i befolkningen.
Resultat för åren 2006–2017 enligt reguljära NTU samt för år 2017 enligt NTU Lokal.

Mycket eller ganska ofta	Valt en annan väg eller ett annat färdstätt på grund av oro för att utsättas för brott														NTU LOKAL
	REGULJÄRA NTU														
	2006	2007	2008	2009	2010	2011	2012	2013	2014	2015	2016	2017	2017	2017	
SAMTLIGA, 16–79 ÅR (16–84 ÅR I NTU LOKAL)¹	16	15	14	14	13	12	12	12	11	12	15	15	15	23	
Kön															
Män	7	7	6	6	5	5	6	5	5	5	8	7	15		
Kvinnor	26	23	22	22	21	20	18	19	16	19	23	23	30		
Ålder															
16–19 år	21	17	17	17	15	15	15	15	12	15	19	20	25		
20–24 år	24	22	20	20	18	17	18	17	16	18	22	20	29		
25–34 år	21	20	19	18	17	16	16	16	15	14	21	18	27		
35–44 år	18	14	14	14	14	12	13	14	11	12	16	16	25		
45–54 år	14	13	13	13	12	12	10	10	10	12	14	16	24		
55–64 år	14	13	12	12	10	10	10	9	7	10	13	12	21		
65–74 år	10	12	11	11	9	9	9	8	7	8	10	9	18		
75–79 år/75–84 år ¹	6	10	8	9	5	6	8	7	5	6	10	9	15		
Män															
16–19 år	7	6	6	7	5	5	7	5	5	5	7	7	12		
20–24 år	9	9	7	8	6	4	6	4	5	5	10	7	15		
25–34 år	7	7	7	6	6	6	6	5	6	5	9	7	17		
35–44 år	9	5	6	5	6	5	7	6	5	7	8	8	15		
45–54 år	7	7	6	7	5	5	4	5	6	6	7	8	17		
55–64 år	8	8	6	7	6	7	7	5	4	5	7	8	14		
65–74 år	7	6	5	7	5	5	5	4	6	4	6	5	13		
75–79 år/75–84 år ¹	2	7	4	4	3	4	6	5	5	3	6	7	12		
Kvinnor															
16–19 år	36	29	28	28	26	27	24	26	20	26	32	35	35		
20–24 år	42	37	35	34	31	32	31	32	28	31	35	35	40		
25–34 år	34	34	31	30	29	27	26	27	24	23	34	28	36		
35–44 år	27	23	22	23	21	19	19	21	18	17	24	24	34		
45–54 år	22	19	19	18	19	18	15	15	14	19	21	25	30		
55–64 år	21	18	18	18	15	15	13	13	10	16	18	16	27		
65–74 år	13	16	16	14	13	14	12	12	9	11	14	13	23		
75–79 år/75–84 år ¹	11	11	11	12	8	8	9	8	6	9	13	10	19		

¹ I reguljära NTU är urvalet 16–79 år medan urvalet i NTU Lokal är 16–84 år.

Tabell 4K:2 Otrygghetens påverkan på beteendet. Andel i procent för respektive grupp i befolkningen. Resultat för åren 2006–2017 enligt reguljära NTU samt för år 2017 enligt NTU Lokal.

Mycket eller ganska ofta	Valt en annan väg eller ett annat färdstätt på grund av oro för att utsättas för brott													NTU LOKAL 2017
	2006	2007	2008	2009	2010	2011	2012	2013	2014	2015	2016	2017		
SAMTLIGA, 16–79 ÅR (16–84 ÅR I NTU LOKAL)¹	16	15	14	14	13	12	12	12	11	12	15	15	23	
Svensk/utländsk bakgrund														
Svenskfödda med														
- minst en inrikesfödd förälder	17	15	14	14	13	12	12	12	11	12	15	15	23	
- båda föräldrarna utrikesfödda	23	18	17	19	18	17	19	18	14	16	20	19	27	
Utrikesfödda	17	17	16	16	13	13	13	12	10	12	15	13	20	
Utbildning (högsta)														
Förgymnasial	15	14	14	13	12	12	12	11	11	11	14	14	22	
Gymnasial	16	15	13	14	12	12	11	12	10	12	16	15	25	
Eftergymnasial	18	17	16	16	14	13	13	13	11	12	15	15	22	
Familjetyp														
Sammanboende														
- utan barn	14	13	12	12	11	11	10	10	9	10	13	12	21	
- med barn	16	13	13	12	12	11	11	11	9	11	15	15	24	
Ensamstående														
- utan barn	18	18	17	17	15	15	14	15	13	15	18	16	23	
- med barn	20	22	17	24	18	16	15	17	16	13	18	22	30	
Bostadstyp														
Småhus	13	11	11	11	10	9	9	9	8	9	12	12	20	
Flerfamiljshus	21	20	18	19	17	17	16	16	14	16	19	18	26	
Boendeort														
Storadsregion	21	20	18	19	16	16	15	15	13	15	18	17	26	
Större stad	16	14	15	14	14	12	12	12	11	12	16	15	24	
Mindre stad/landsbygd	10	9	8	8	8	8	7	8	6	8	11	11	17	

¹ I reguljära NTU är urvalet 16–79 år medan urvalet i NTU Lokal är 16–84 år.

Tabell 4K:3 Otrygghetens påverkan på beteendet. Andel i procent för respektive grupp i befolkningen. Resultat för åren 2006–2017 enligt reguliära NTU samt för år 2017 enligt NTU Lokal.

Mycket eller ganska ofta	Avstått från någon aktivitet på grund av oro för att utsättas för brott																	Avstått från att skriva något eller lägga upp bilder eller filmer på internet, på grund av oro för att bli utsatt för trakasserier eller hot ²		
	REGULJÄRANTU																	REGULJÄRANTU		NTU LOKAL
	2006	2007	2008	2009	2010	2011	2012	2013	2014	2015	2016	2017	2006-2016	2017	2017					
SAMTLIGA, 16-79 ÅR (16-84 ÅR I NTU LOKAL)¹	6	5	5	4	4	4	4	4	4	4	4	4	6	7	7	12	12	
Kön																				
Män	2	2	1	1	2	2	2	2	2	2	2	2	2	3	3	3	9	11
Kvinnor	9	7	8	7	7	7	6	6	6	6	6	6	8	10	15	15	12	
Ålder																				
16-19 år	3	3	3	4	3	3	3	2	3	3	3	3	3	7	10	10	12	
20-24 år	4	4	3	4	4	4	4	4	3	4	5	6	5	6	13	13	12	
25-34 år	5	5	5	4	4	5	4	4	4	4	4	7	7	13	13	14		
35-44 år	6	4	5	4	4	4	5	4	4	3	6	7	13	13	13	14		
45-54 år	6	4	4	4	4	5	3	4	4	4	6	7	13	13	13	14		
55-64 år	6	5	6	4	4	4	4	4	4	4	5	6	12	12	12	11		
65-74 år	7	5	5	4	4	4	5	4	4	4	5	7	12	12	12	8		
75-79 år/75-84 år ¹	5	6	6	6	5	5	5	4	4	4	4	6	6	11	11	4		
Män																				
16-19 år	1	1	1	2	1	2	1	1	1	1	1	1	1	2	6	6	10	
20-24 år	1	1	1	2	1	1	1	1	2	2	1	2	1	2	8	8	12	
25-34 år	1	1	1	1	1	1	2	2	1	2	4	2	9	9	9	14		
35-44 år	2	2	1	1	2	2	2	2	2	2	3	3	9	9	9	14		
45-54 år	3	2	1	1	2	2	1	2	2	2	3	3	10	10	10	14		
55-64 år	3	3	3	2	2	1	2	2	3	1	3	3	9	9	9	10		
65-74 år	2	2	2	2	2	2	3	1	3	2	3	4	9	9	9	7		
75-79 år/75-84 år ¹	2	4	3	1	2	3	2	2	1	2	3	4	8	8	8	4		
Kvinnor																				
16-19 år	5	6	4	6	4	4	5	4	4	5	6	11	13	13	13	14		
20-24 år	8	8	7	6	7	8	8	7	5	6	8	10	17	17	17	13		
25-34 år	10	10	9	8	7	8	6	7	6	6	11	11	17	17	17	13		
35-44 år	9	6	8	7	7	7	7	7	7	4	10	12	16	16	16	14		
45-54 år	8	7	7	6	6	7	4	5	6	7	8	10	15	15	15	15		
55-64 år	9	7	9	6	7	7	6	5	5	6	8	8	15	15	15	13		
65-74 år	11	8	8	7	6	7	7	6	6	6	8	9	14	14	14	9		
75-79 år/75-84 år ¹	8	7	9	9	7	7	7	5	5	6	6	8	15	15	15	4		

¹ I reguljära NTU är urvalet 16-79 år medan urvalet i NTU Lokal är 16-84 år.

² Ingår inte i reguljära NTU.

Med (..) menas att uppgift ej finns tillgänglig/ej redovisas.

Tabell 4K:4 Otrygghetens påverkan på beteendet. Andel i procent för respektive grupp i befolkningen. Resultat för åren 2006–2017 enligt reguljära NTU samt för år 2017 enligt NTU Lokal.

Mycket eller ganska ofta	Avstätt från någon aktivitet på grund av oro för att utsättas för brott													Avstätt från att skriva något eller lägga upp bilder eller filmer på internet, på grund av oro för att bli utsatt för trakasserier eller hot ²				
	REGULJÄRANTU												NTU LOKAL	REGULJÄRNTU		NTU LOKAL		
	2006	2007	2008	2009	2010	2011	2012	2013	2014	2015	2016	2017	2017	2006-2016	2017	2017		
SAMTLIGA, 16-79 ÅR (16-84 ÅR I NTU LOKAL)¹	6	5	5	4	4	4	4	4	4	4	4	6	7	12	12	
Svensk/utländsk bakgrund																		
Svenskfödda med																		
- minst en inrikesfödd förälder	5	4	4	4	3	3	3	3	3	3	3	3	5	6	12	11
- båda föräldrarna utrikesfödda	7	4	5	5	6	6	5	4	4	4	8	8	8	15	15	
Utrikesfödda	10	9	7	6	7	8	8	7	6	6	7	8	8	14	12	
Utbildning (högsta)																		
Förgymnasial	5	5	4	4	4	5	4	4	4	4	4	5	7	13	10	
Gymnasial	6	5	5	4	4	5	4	4	4	4	7	7	7	14	13	
Eftergymnasial	6	4	4	4	4	4	4	3	4	3	5	6	6	10	12	
Famijetyp																		
Sammanboende																		
- utan barn	5	4	4	4	3	3	3	3	3	3	3	3	5	5	11	10
- med barn	5	3	4	4	4	4	3	3	3	3	3	6	7	12	14	
Ensamstående																		
- utan barn	5	5	5	4	5	5	5	4	4	4	5	6	7	13	11	
- med barn	8	8	7	7	8	7	7	7	8	5	7	9	9	16	17	
Bostadstyp																		
Småhus	4	3	3	3	3	3	3	3	3	3	3	4	6	11	12	
Flerfamiljshus	7	7	6	6	6	6	6	5	5	5	7	8	8	14	12	
Boendeort																		
Storstadsregion	6	6	6	6	5	6	5	5	5	5	6	7	7	13	12	
Större stad	6	4	5	4	4	4	5	4	4	4	6	6	6	13	11	
Mindre stad/landsbygd	4	3	3	3	3	3	3	3	3	3	3	5	6	10	11	

¹ Reguljära NTU är urvalet 16-79 år medan urvalet i NTU Lokal är 16-84 år.

² Ingår inte i reguljära NTU.

Med (..) menas att uppgift ej finns tillgänglig/ej redovisas.

5 Förtroende för rättsväsendet

Sammanfattning	180
Inledning	180
Förtroende för rättsväsendet som helhet och de enskilda myndigheterna	181
Förtroende för hur rättsväsendet som helhet och polisen hanterar misstänkta	190
Förtroende för hur rättsväsendet som helhet och polisen behandlar brottsutsatta	195
Figurförteckning	200
Tabellförteckning	202

5 Förtroende för rättsväsendet

Sammanfattning

Nedan följer en sammanfattning av befolkningens förtroende för rättsväsendet enligt reguljära NTU. I årets rapport inkluderas som tidigare beskrivits även resultat från NTU Lokal. Eftersom sammanfattningen fokuserar på utveckling över tid och NTU Lokal bara har genomförts en gång sammanfattas resultaten för den inte här. Generellt gäller dock att förtroendet är något mindre enligt NTU Lokal jämfört med reguljära NTU.

Reguljära NTU visar att drygt hälften av befolkningen (i åldern 16–79 år) har stort förtroende för rättsväsendet som helhet och för polisens sätt att bedriva sitt arbete.

Andelen av befolkningen som har stort förtroende för rättsväsendet som helhet, för polisen samt för åklagarna är mindre 2017 än 2016. Förtroendet för dessa myndigheter⁶² har minskat påtagligt de senaste två åren och är på ungefär samma nivå som när mätningarna inleddes 2006. Även för domstolarna och för kriminalvården har förtroendet minskat sedan 2016, men förtroendet för dessa myndigheter är större än det var 2006. Över tid har förtroendet för kriminalvården ökat mer än vad det gjort för de andra myndigheterna, även om kriminalvården fortfarande är den myndighet som minst andel har stort förtroende för.

Mer än hälften av befolkningen (i åldern 16–79 år) har enligt reguljära NTU stort förtroende för att polisen hanterar misstänkta rättvist och behandlar brottsutsatta personer väl. Vidare har lite mindre än hälften av befolkningen stort förtroende för att rättsväsendet som helhet hanterar misstänkta personer rättvist, medan knappt två femtedelar av befolkningen har stort förtroende för att rättsväsendet som helhet behandlar brottsutsatta personer bra.

Det är den yngsta åldersgruppen (16–19 år) som alltsedan 2006 har haft störst förtroende för rättsväsendet, men detta förtroende har över åren inte fortsatt uppåt i åldrarna. Det innebär att det troligen är just ålder som är förklaringen till det stora förtroendet, och inte att det är en viss generation som haft särskilt stort förtroende för rättsväsendet, år efter år.

Inledning

I detta kapitel presenteras huvudresultaten gällande förtroende för rättsväsendet 2017 samt hur utvecklingen har sett ut över tid (2006–2017) enligt reguljära NTU. Därtill redovisas även resultaten för 2017 enligt

⁶² Såväl Kriminalvården som polisen (Polismyndigheten) är en samlad myndighet. Domstolarna är inte det, och i Åklagarmyndigheten är åklagarna de bärande utövarna. För att förenkla redovisningen används här genomgående begreppet myndighet, och respektive myndighet skrivs med liten begynnelsebokstav.

NTU Lokal. För att underlätta läsningen av resultaten från respektive undersökning kommer resultaten från NTU Lokal att presenteras i kursiv stil.

Förtroende för rättsväsendet och alla dess myndigheter är en grundläggande förutsättning för en rättsstat. Om viljan och benägenheten att anmäla brott minskar eller om bristande förtroende för polis, åklagare och domstolar leder till att utsatta inte vill eller vågar ställa upp som målsägande eller vittnen vid utredningar eller rättegångar, blir det svårt för rättsväsendet att fungera.

Rättsväsendet består av flera olika myndigheter, och i reguljära NTU samt i NTU Lokal ställs frågor om inställningen till rättsväsendet överlag, och även separat för fyra av dess myndigheter – polisen, åklagarna, domstolarna och kriminalvården. Utöver dessa omfattar rättsväsendet även andra myndigheter, till exempel Rättsmedicinalverket och Brottsoffermyndigheten. Även dessa myndigheter kan bidra till helhetssynen på rättsväsendet och dess förmåga att utföra sina arbetsuppgifter. Litet eller stort förtroende för en enskild länk i rättskedjan kan också påverka förtroendet för hela rättsväsendet.

Resultatredovisningen i detta kapitel består av tre avsnitt. I det första beskrivs det generella förtroendet för rättsväsendet som helhet samt för enskilda myndigheter. I det andra avsnittet redovisas förtroendet för att misstänkta hanteras rättvist av rättsväsendet som helhet och av polisen, och i det tredje avsnittet redovisas förtroendet för att brottsutsatta behandlas bra av rättsväsendet som helhet och av polisen. I resultatavsnitten presenteras huvudresultaten i korthet, medan ett mer fullständigt tabellunderlag finns i slutet av kapitlet (tabellerna 5A–5C).

I redovisningarna används i huvudsak kategorin stort förtroende (vilket är en sammanslagning av svarsalternativen mycket stort förtroende och ganska stort förtroende). Övriga svarsalternativ i undersökningen är mycket litet förtroende, ganska litet förtroende, varken stort eller litet förtroende samt vet ej. Observera att de som inte har stort förtroende alltså *inte* per definition har litet förtroende, utan också kan vara neutrala eller sakna åsikt.

Förtroende för rättsväsendet som helhet och de enskilda myndigheterna

Resultatredovisningen fokuserar i huvudsak på andelen personer som uppgett stort förtroende (mycket stort eller ganska stort). En kort redovisning av andelen med litet förtroende (mycket litet eller ganska litet) ges i ett avsnitt efter redovisningen av andelen med stort förtroende. Även avsaknad av uppfattning eller ovilja att ta ställning kan i sig vara viktiga förhållanden att beakta vid bedömningar av förtroende. I tabell 5A redovisas hur många som saknar uppfattning när det gäller förtroende för rättsväsendet.

Med ”rättsväsendet som helhet” menas polisen, åklagarna, domstolarna och kriminalvården sammantaget, vilket förklaras i anslutning till frågorna, såväl i reguljära NTU som i NTU Lokal.

Frågan om allmänhetens förtroende för rättsväsendet har i NTU Lokal formulerats om något, i förhållande till reguljära NTU. För att beskriva allmänhetens förtroende för rättsväsendet ställs följande frågor i respektive undersökning:

Reguljära NTU: Om du tänker dig rättsväsendet som en helhet, vilket förtroende har du för rättsväsendet?

Vilket förtroende har du för polisens/åklagarnas/ domstolarnas/kriminalvårdens sätt att bedriva sitt arbete?

NTU Lokal: *Om du tänker dig rättsväsendet som en helhet. Hur stort eller litet förtroende har du för rättsväsendet?*

Hur stort eller litet förtroende har du för polisens/ åklagarnas/domstolarnas/kriminalvårdens sätt att bedriva sitt arbete?

Se avsnittet *Jämförbarhet mellan reguljära NTU och NTU Lokal* i metodkapitlet, om varför de två undersökningarna visar olika nivåer och inte kan jämföras.

Reguljära NTU visar att drygt hälften (55 %) av befolkningen (16–79 år) har stort förtroende (mycket eller ganska stort) för rättsväsendet som helhet, vilket är en minskning med 6 procentenheter från 2016 (se figur 5.1). Förtroendet ökade fram till och med 2015, men har därefter minskat tydligt, och idag är andelen med stort förtroende tillbaka på samma nivå som när mätningarna inleddes 2006 (se figur 5.2). Om de senaste två årens minskning är början på en ny trend är ännu för tidigt att säga. Andelen med litet förtroende (mycket eller ganska litet) för rättsväsendet som helhet uppgår 2017 till 18 procent.

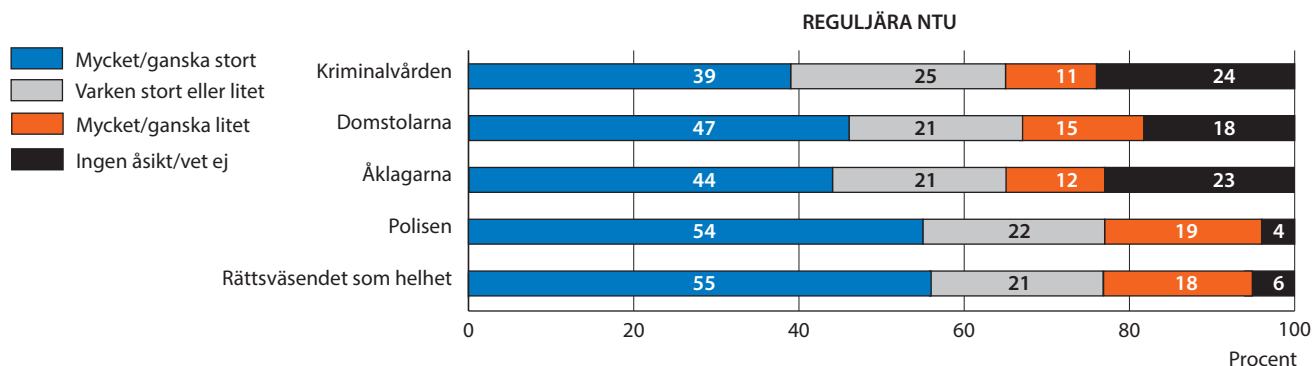
Förtroendet för polisens sätt att bedriva sitt arbete är enligt reguljära NTU nästan detsamma som för rättsväsendet som helhet (54 % med stort förtroende och 19 % med litet förtroende). Eventuellt beror detta på att många främst tänker på polisen, den myndighet som de flesta har kännedom om, när de svarar på frågan om rättsväsendet som helhet. Andelen med stort förtroende för polisen är 7 procentenheter mindre än året innan (61 % 2016). Förtroendet ökade fram till 2015 (dock med variationer för vissa år) men de senaste två åren har förtroendet minskat tydligt. Andelen med stort förtroende är i årets mätning tillbaka på samma nivå som när mätningarna inleddes 2006. Om minskningen de senaste två åren är början på en nedåtgående trend är ännu för tidigt att säga (se tabell 5A).

Resultaten i reguljära NTU visar att knappt hälften av befolkningen har stort förtroende för åklagarna och domstolarna (44 respektive 47 %; se figur 5.1). Nivåerna är lägre än förra året, då motsvarande siffra var 50 procent för åklagarna och 52 procent för domstolarna. Andelen med stort förtroende för såväl åklagarna som domstolarna ökade fram till 2009 och har därefter legat på en stabil nivå fram till minskningen 2017 (se figur 5.2). Det är ännu för tidigt att säga om minskningen är ett

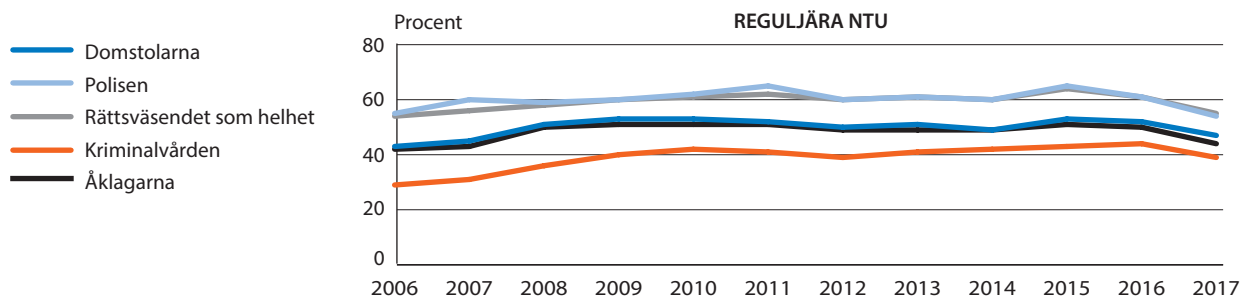
trendbrott från en annars stabil nivå. Andelen med litet förtroende för åklagarna och domstolarna är 12 respektive 15 procent.

Kriminalvården hamnar lågt jämfört med övriga; knappt två femtedelar (39 %) har stort förtroende, vilket är en minskning med 5 procentenheter från året innan. Andelen med stort förtroende för kriminalvården ökade under åren 2006–2016, och då framförallt under den första delen av perioden. Om det senaste årets minskning är början på en nedåtgående trend är för tidigt att avgöra. Minskningen till trots är andelen med stort förtroende för kriminalvården 10 procentenheter större 2017 än 2006 (se figur 5.2). Andelen av befolkningen med litet förtroende för kriminalvården är 11 procent.

Figur 5.1 Förtroende för rättsväsendet. Andel av befolkningen, år 2017 enligt reguljära NTU (16–79 år, tabell 5A).

Figur 5.2 Stort (mycket/ganska stort) förtroende för rättsväsendet. Andel av befolkningen, åren 2006–2017 enligt reguljära NTU (16–79 år, tabell 5A).

Se avsnittet *Jämförbarhet mellan reguljära NTU och NTU Lokal* i metodkapitlet, om varför de två undersökningarna visar olika nivåer och inte kan jämföras.

I NTU Lokals mätning 2017 uppger lite mer än två femtedelar (44 %) av befolkningen (16–84 år) att de har stort förtroende för rättsväsendet som helhet (se figur 5.3). Andelen med litet förtroende (mycket eller ganska litet) uppgår till 23 procent.

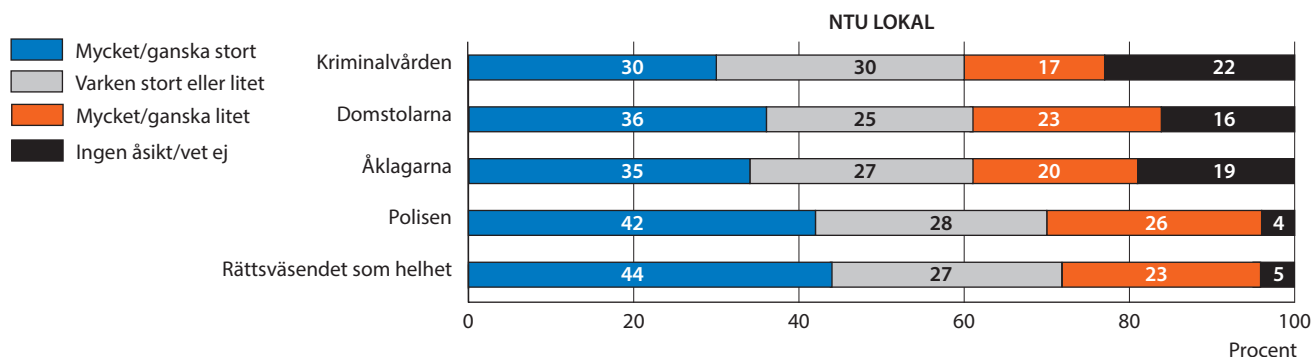
Förtroendet för polisens sätt att bedriva sitt arbete ligger på ungefär samma nivåer som förtroendet för rättsväsendet som helhet. I NTU Lokal framgår att 42 procent av befolkningen har stort förtroende för polisens sätt att bedriva sitt arbete, medan 26 procent har litet förtroende.

Se avsnittet *Jämförbarhet mellan reguljära NTU och NTU Lokal* i metodkapitlet, om varför de två undersökningarna visar olika nivåer och inte kan jämföras.

NTU Lokal visar att lite mer än en tredjedel av befolkningen har stort förtroende för åklagarna och domstolarna (35 respektive 36 %; se figur 5.3). Andelen med litet förtroende för dessa myndigheter är 20 respektive 23 procent.

Mindre än en tredjedel (30 %) av befolkningen har enligt NTU Lokal stort förtroende för kriminalvården, medan 17 procent har litet förtroende.

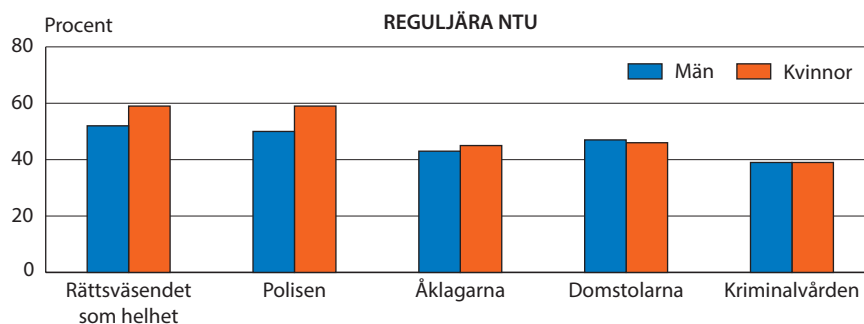
Figur 5.3 Förtroende för rättsväsendet. Andel av befolkningen, år 2017 enligt NTU Lokal (16–84 år, tabell 5A).

Kön och ålder

Reguljära NTU visar att en större andel kvinnor än män har stort förtroende för rättsväsendet som helhet (59 jämfört med 52 %; se figur 5.4). Däremot uppger kvinnor och män i samma utsträckning att de har stort förtroende för kriminalvården (39 % vardera). Det är även en ungefär en lika stor andel kvinnor som män som har stort förtroende för åklagarna (45 % av kvinnorna jämfört med 43 % av männen) och för domstolarna (47 % av männen jämfört med 46 % av kvinnorna). Störst är skillnaden mellan kvinnor och män vad gäller polisen, där 59 procent av kvinnorna uppger att de har stort förtroende, jämfört med 50 procent av männen. Skillnaden mellan mäns och kvinnors förtroende för rättsväsendet som helhet och dess olika myndigheter är i princip densamma även då andelen med litet förtroende studeras (se tabell 5B).

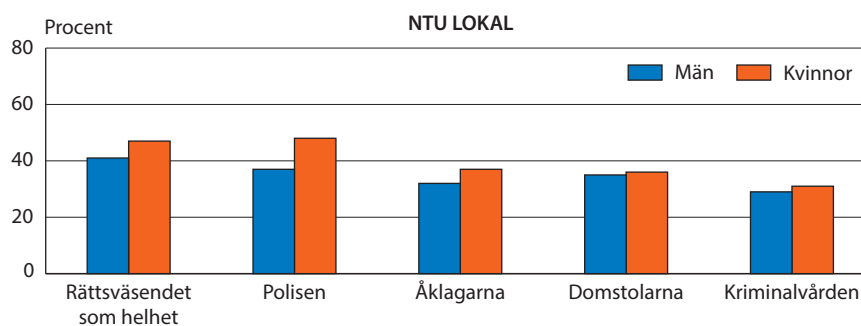
Figur 5.4 Stort (mycket/ganska stort) förtroende för rättsväsendet. Andel för respektive kön, år 2017 enligt reguljära NTU (tabell 5B).

Se avsnittet *Jämförbarhet mellan reguljära NTU och NTU Lokal* i metodkapitlet, om varför de två undersökningarna visar olika nivåer och inte kan jämföras.

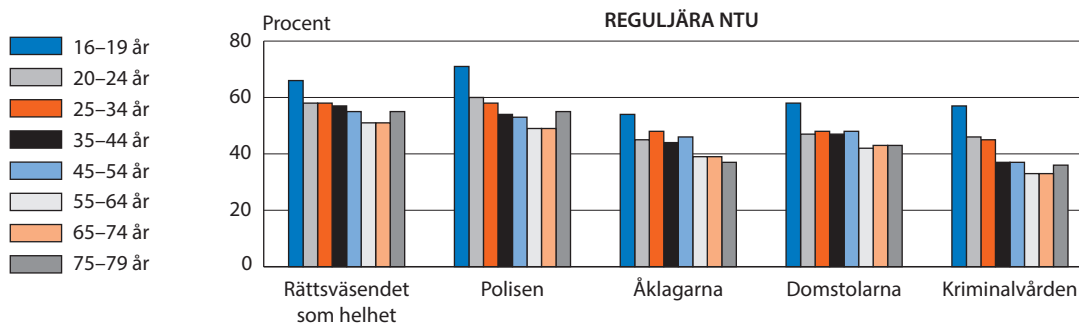
Även NTU Lokal visar att en större andel kvinnor än män har stort förtroende för rättsväsendet som helhet (47 jämfört med 41 %; se figur 5.5). Kvinnor uppger även i större grad än män att de har stort förtroende för åklagarna (37 jämfört med 32 %). Andelen som har stort förtroende för domstolarna är ungefär lika stor bland kvinnor som bland män (36 % av kvinnorna jämfört med 35 % av männen) och detsamma gäller kriminalvården (31 % av kvinnorna jämfört med 29 % av männen). Störst är skillnaden mellan kvinnor och män vad gäller polisen, där 48 procent av kvinnorna uppger att de har stort förtroende, jämfört med 37 procent av männen. Det är större skillnader mellan mäns och kvinnors förtroende vad gäller andelen med litet förtroende. En större andel män än kvinnor har litet förtroende för samtliga myndigheter som studeras (se tabell 5B).

Figur 5.5 Stort (mycket/ganska stort) förtroende för rättsväsendet
Andel för respektive kön, år 2017 enligt NTU Lokal (tabell 5B).

Resultaten i reguljära NTU tyder på att ålder har betydelse när det gäller förtroende. Det mest framträdande resultatet är att den yngsta åldersgruppen (16–19 år) har störst andel personer med stort förtroende för rättsväsendet som helhet och de olika myndigheterna för sig (se figur 5.6). Allra tydligast är detta vad gäller förtroendet för kriminalvården, där det skiljer 24 procentenheter mellan den yngsta åldersgruppen (16–19 år) jämfört med åldersgrupperna 55–64 år och 65–74 år. Samma mönster kan ses i andelen med litet förtroende, där den yngsta åldersgruppen genomgående har minst andel med litet förtroende (se tabell 5B).

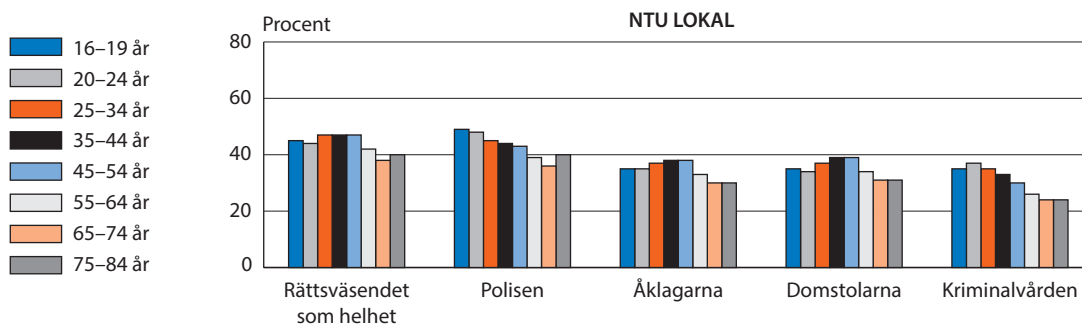
Figur 5.6 Stort (mycket/ganska stort) förtroende för rättsväsendet.
Andel för respektive åldersgrupp, år 2017 enligt reguljära NTU (tabell 5B).

Se avsnittet *Jämförbarhet mellan reguljära NTU och NTU Lokal* i metodkapitlet, om varför de två undersökningarna visar olika nivåer och inte kan jämföras.

Enligt resultaten i NTU Lokal är det i åldrarna 25–54 år som störst andel personer har stort förtroende för rättsväsendet som helhet. Personer i åldrarna 55–84 år har en mindre andel med stort förtroende, såväl för rättsväsendet som helhet som för respektive myndighet, jämfört med övriga åldersgrupper (se figur 5.7). I övrigt går det inte att urskilja något direkt mönster av huruvida de olika åldersgrupperna skiljer sig åt gällande förtroendet för rättsväsendet och dess myndigheter (se tabell 3B).

Figur 5.7 Stort (mycket/ganska stort) förtroende för rättsväsendet. Andel för respektive åldersgrupp, år 2017 enligt NTU Lokal (tabell 5B).

Olika grupper förtroende för ...

... rättsväsendet som helhet

Reguljära NTU visar att personer födda i Sverige med minst en inrikesfödd förälder har en större andel med stort förtroende för rättsväsendet som helhet (57 %) än utrikesfödda personer och personer födda i Sverige med två utrikesfödda föräldrar (49 respektive 52 %; se tabell 5B). Personer med eftergymnasial utbildning har en större andel med stort förtroende (64 %) än personer med som högst gymnasial eller förgymnasial utbildning (50 respektive 49 %). Vad beträffar familjetyp är andelen med stort förtroende för rättsväsendet som helhet störst bland sammanboende med barn (57 %) och minst bland ensamstående med barn (52 %). Sett till bostadstyp är skillnaderna mellan olika grupper små (54–57 %), och detsamma gäller boendeort (54–55 %).

I NTU Lokal uppger personer som är födda i Sverige med minst en inrikesfödd förälder, liksom utrikesfödda personer, att de har stort förtroende för rättsväsendet som helhet i större utsträckning (45 respektive 43 %) än svenskfödda personer med två utrikesfödda föräldrar (37 %; se tabell 5B). Personer med eftergymnasial utbildning har en större andel med stort förtroende för rättsväsendet (57 %) än personer med som högst gymnasial eller förgymnasial utbildning (38 respektive 36 %). Sett till familjetyp är andelen med stort förtroende för rättsväsendet som helhet störst bland sammanboende med barn (49 %) och minst bland ensamstående med eller utan barn (42 % i respektive grupp). Vidare har personer som bor i storstadsregioner en större andel med stort förtroende för rättsväsendet som helhet (47 %) än personer som bor i större städer respektive i mindre städer eller på landsbygden (43 respektive

41 %). Det finns inga skillnader sett till bostadstyp (44 % för både flerfamiljshus och småhus).

... polisen

Reguljära NTU visar att personer som är födda i Sverige med minst en inrikesfödd förälder har en större andel med stort förtroende för polisen (55 %) jämfört med personer födda i Sverige med två utrikesfödda föräldrar och jämfört med utrikesfödda personer (51 respektive 52 %; se tabell 5B). Personer med eftergymnasial och som högst förgymnasial utbildning har en större andel med stort förtroende (56 respektive 55 %) än personer med som högst gymnasial utbildning (52 %). Gällande familjetyp är andelen med stort förtroende för polisen störst bland ensamstående utan barn (57 %) och minst bland ensamstående med barn (53 %). Sett till boendeort har personer som bor i större städer en större andel med stort förtroende (57 %) än personer som bor i storstadsregioner respektive i mindre städer eller på landsbygden (53 respektive 54 %). Det finns inga skillnader sett till bostadstyp (54 % för såväl boende i flerfamiljshus som i småhus).

Se avsnittet *Jämförbarhet mellan reguljära NTU och NTU Lokal* i metodkapitlet, om varför de två undersökningarna visar olika nivåer och inte kan jämföras.

I NTU Lokal uppger utrikesfödda personer och personer födda i Sverige med minst en inrikesfödd förälder i större utsträckning att de har stort förtroende för polisen (44 respektive 42 %) jämfört med svenskfödda personer med två utrikesfödda föräldrar (36 %; se tabell 5B). Personer med eftergymnasial utbildning har en större andel med stort förtroende för polisen (48 %) än personer med som högst gymnasial eller förgymnasial utbildning (39 respektive 40 %). Rörande familjetyp är andelen med stort förtroende störst bland sammanboende med barn (45 %) och minst bland sammanboende utan barn (40 %). Sett till bostadstyp är skillnaderna mellan olika grupper små (42–43 %), och detsamma gäller boendeort (41–43 %).

... åklagarna

Reguljära NTU visar att personer födda i Sverige med minst en inrikesfödd förälder har en större andel med stort förtroende för åklagarna (45 %) jämfört med personer födda i Sverige med två utrikesfödda föräldrar och utrikesfödda personer (41 respektive 39 %; se tabell 5B). Personer med eftergymnasial utbildning har en större andel med stort förtroende för åklagarna (51 %) än personer med som högst gymnasial eller förgymnasial utbildning (39 respektive 37 %). Vad beträffar familjetyp är andelen med stort förtroende för åklagarna störst bland sammanboende med barn (47 %) och minst bland ensamstående med barn (42 %). Sett till bostadstyp är skillnaderna mellan olika grupper små (43–45 %), och detsamma gäller boendeort (42–45 %).

I NTU Lokal uppger personer födda i Sverige med minst en inrikesfödd förälder i större utsträckning att de har stort förtroende för åklagarna (35 %) jämfört med personer födda i Sverige med två utrikesfödda föräldrar och utrikesfödda personer (30 respektive 33 %; se tabell 5B). Personer med eftergymnasial utbildning har en större andel med stort förtroende för åklagarna (46 %) än

personer med som högst gymnasial eller förgymnasial utbildning (29 respektive 28 %). Sett till familjetyp är andelen med stort förtroende för åklagarna störst bland sammanboende med barn (40 %) och minst bland ensamstående med eller utan barn (33 % i respektive grupp). Sett till boendeort har personer som bor storstadsregioner en större andel med stort förtroende för åklagarna (37 %), jämfört med personer som bor i andra större städer respektive i mindre städer eller på landsbygden (35 respektive 32 %). Det finns inga skillnader sett till bostadstyp (35 % av de boende i såväl flerfamiljshus som i småhus).

... domstolarna

Reguljära NTU visar att personer födda i Sverige med minst en inrikesfödd förälder har en större andel med stort förtroende för domstolarna (48 %) än svenskfödda personer med två utrikesfödda föräldrar och utrikesfödda personer (43 % för respektive grupp se tabell 5B). Personer med eftergymnasial utbildning har en större andel med stort förtroende för domstolarna (55 %) än personer med som högst gymnasial eller förgymnasial utbildning (40 respektive 41 %). Vad beträffar familjetyp är andelen med stort förtroende för domstolarna störst bland sammanboende med barn (50 %) och minst bland ensamstående med barn (42 %). Sett till boendeort har personer som bor i större städer och i storstadsregioner större andel med stort förtroende för domstolarna (48 % respektive 47 %) jämfört med personer som bor i mindre städer eller på landsbygden (44 %). När olika bostadstyper studeras är skillnaderna små (45–48 %).

Se avsnittet *Jämförbarhet mellan reguljära NTU och NTU Lokal* i metodkapitlet, om varför de två undersökningarna visar olika nivåer och inte kan jämföras.

I NTU Lokal uppger personer födda i Sverige med minst en inrikesfödd förälder, liksom utrikesfödda personer, att de har stort förtroende för domstolarna i större utsträckning (36 respektive 35 %) än personer födda i Sverige med två utrikesfödda föräldrar (32 %). Personer med eftergymnasial utbildning har en större andel med stort förtroende för domstolarna (48 %) än personer med som högst gymnasial eller förgymnasial utbildning (30 respektive 29 %). Sett till familjetyp är andelen med stort förtroende för domstolarna störst bland sammanboende med barn (41 %) och minst bland ensamstående med barn (33 %). Vad gäller bostadsort är det bland personer som bor i storstadsregioner en större andel med stort förtroende (38 %) än bland personer som bor i andra större städer, i mindre städer eller på landsbygden (35 respektive 33 %). Det finns inga skillnader sett till bostadstyp (36 % av de boende i såväl flerfamiljshus som i småhus).

... kriminalvården

Reguljära NTU visar att personer födda i Sverige med minst en inrikesfödd förälder har en större andel med stort förtroende för kriminalvården (40 %) än personer födda i Sverige med två utrikesfödda föräldrar, liksom jämfört med utrikesfödda personer (36 respektive 35 %; se tabell 5B). Personer med eftergymnasial utbildning eller som högst förgymnasial har en större andel med stort förtroende för kriminalvården (40 % i respektive grupp) än personer med som högst gymnasial utbildning (36 %). Vad beträffar familjetyp är andelen med stort förtroende

för kriminalvården störst bland ensamstående utan barn (41 %) och minst bland ensamstående med barn (34 %). Sett till boendeort är det bland personer som bor i större städer en större andel med stort förtroende för kriminalvården (42 %), jämfört med personer som bor i storstadsregioner och i mindre städer eller på landsbygden (36 respektive 39 %). När olika bostadstyper studeras är skillnaderna små (38–40 %).

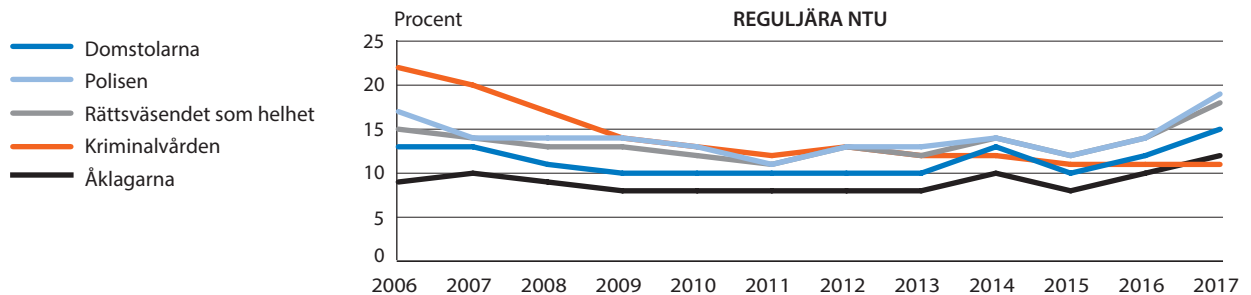
Se avsnittet *Jämförbarhet mellan reguljära NTU och NTU Lokal* i metodkapitlet, om varför de två undersökningarna visar olika nivåer och inte kan jämföras.

NTU Lokal visar att det bland personer med eftergymnasial utbildning är en större andel med stort förtroende för kriminalvården (36 %) än bland personer med som högst gymnasial eller förgymnasial utbildning (27 % i respektive grupp). Sett till familjetyp är andelen med stort förtroende för domstolarna störst bland sammanboende med barn (33 %) och lägst bland sammanboende utan barn (28 %). Det är små skillnader sett till om personer har svensk eller utländsk bakgrund (28–31 %). Det är också små skillnader mellan olika bostadstyper (30–31%) och boendeorter (28–31 %).

Utvecklingen för andelen med litet förtroende för rättsväsendet

Ett annat sätt att följa utvecklingen för förtroendet är att i stället studera den negativa änden av skalan, det vill säga den andel som uppger att de har litet förtroende (mycket eller ganska litet). Figur 5.8 visar att andelen med litet förtroende för rättsväsendet som helhet minskade mellan 2006 och 2011, och därefter har legat på en relativt stabil nivå fram till 2015. De senaste två åren har andelen med litet förtroende ökat, men om ökningen är början på en ny trend är ännu för tidigt att säga.

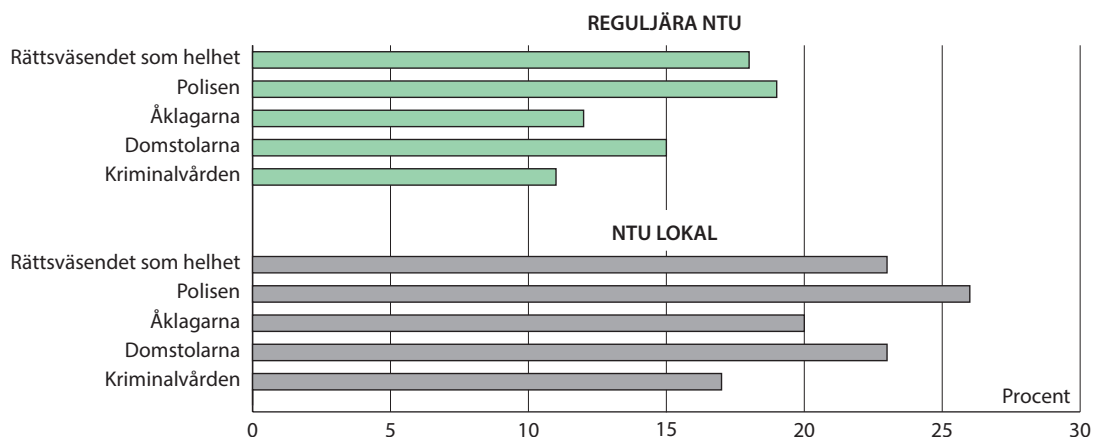
Figur 5.8 Litet (mycket/ganska litet) förtroende för rättsväsendet. Andel av befolkningen, åren 2006–2017 enligt reguljära NTU (16–79 år, tabell 5A).

Se avsnittet *Jämförbarhet mellan reguljära NTU och NTU Lokal* i metodkapitlet, om varför de två undersökningarna visar olika nivåer och inte kan jämföras.

Gällande NTU Lokal finns det ännu ingen utveckling att följa, eftersom 2017 är det första året som NTU Lokal genomförs. I figur 5.9 redovisas emellertid andelen med litet förtroende för rättsväsendet 2017, utifrån såväl reguljära NTU som utifrån NTU Lokal.

Figur 5.9 Litet (mycket/ganska litet) förtroende för rättsväsendet. Andel av befolkningen, år 2017 enligt reguljära NTU (16–79 år) samt enligt NTU Lokal (16–84 år, tabell 5B).

Förtroende för hur rättsväsendet som helhet och polisen hanterar misstänkta

En aspekt av människors förtroende för rättsväsendet är huruvida de anser att personer som är misstänkta för något brott behandlas på ett rättvist sätt. I såväl reguljära NTU som NTU Lokal ingår en fråga om detta. Frågan ställs dels för rättsväsendet som helhet, dels för polisen. Frågan har i NTU Lokal formulerats om något, i förhållande till reguljära NTU, och lyder enligt följande i respektive undersökning:

Reguljära NTU: Vilket förtroende har du för att rättsväsendet/polisen hanterar de som misstänks för brott på ett rättvist sätt?

NTU Lokal: *Hur stort eller litet förtroende har du för att rättsväsendet/polisen hanterar de som misstänks för brott på ett rättvist sätt?*

Se avsnittet *Jämförbarhet mellan reguljära NTU och NTU Lokal* i metodkapitlet, om varför de två undersökningarna visar olika nivåer och inte kan jämföras.

I detta avsnitt redovisas främst andelen personer som har stort förtroende (mycket stort eller ganska stort förtroende). Delvis redovisas även andelen personer med litet förtroende (mycket litet eller ganska litet förtroende).

Reguljära NTU visar att knappt hälften (48 %) av befolkningen (16–79 år) har stort förtroende (mycket eller ganska stort) för att rättsväsendet som helhet hanterar misstänkta på ett rättvist sätt, vilket är en minskning med 4 procentenheter från 2016. Knappt en fjärdedel av befolkningen (23 %) svarar att de varken har stort eller litet förtroende, medan 16 procent svarar att de har litet förtroende (mycket eller ganska litet) i detta avseende (se figur 5.10). Andelen med stort förtroende för att rättsväsendet som helhet hanterar misstänkta rättvist ökade fram till 2010 och har därefter legat stabilt fram till 2017 års minskning. Andelen med stort förtroende för att polisen hanterar misstänkta rättvist är enligt reguljära NTU 53 procent, vilket är på ungefär samma nivå

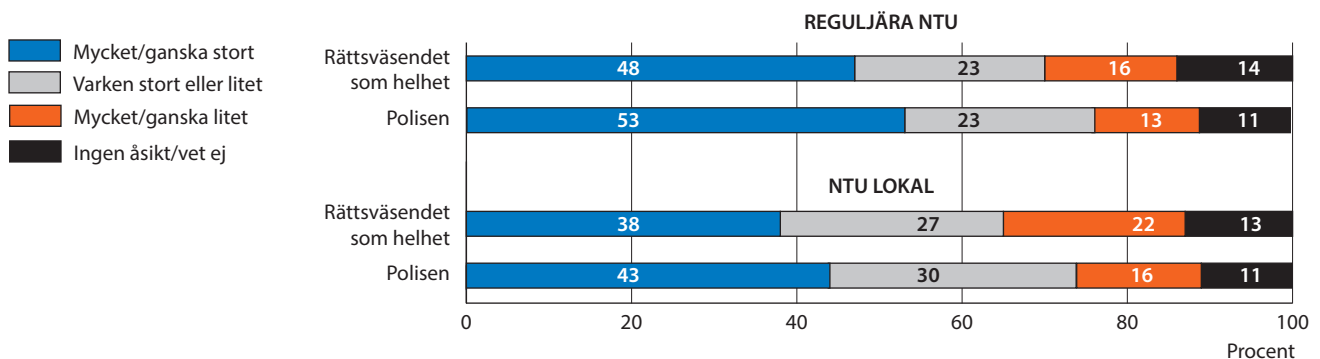
som 2016, då motsvarande siffra var 54 procent. Knappt en fjärdedel av befolkningen (23 %) svarar att de varken har stort eller litet förtroende, medan 13 procent svarar att de har litet förtroende för att polisen behandlar misstänkta rättvist (se figur 5.10). Andelen med stort förtroende för polisen har legat relativt stabilt sedan frågan började ställas 2008 (se figur 5.11).

Se avsnittet *Jämförbarhet mellan reguljära NTU och NTU Lokal* i metodkapitlet, om varför de två undersökningarna visar olika nivåer och inte kan jämföras.

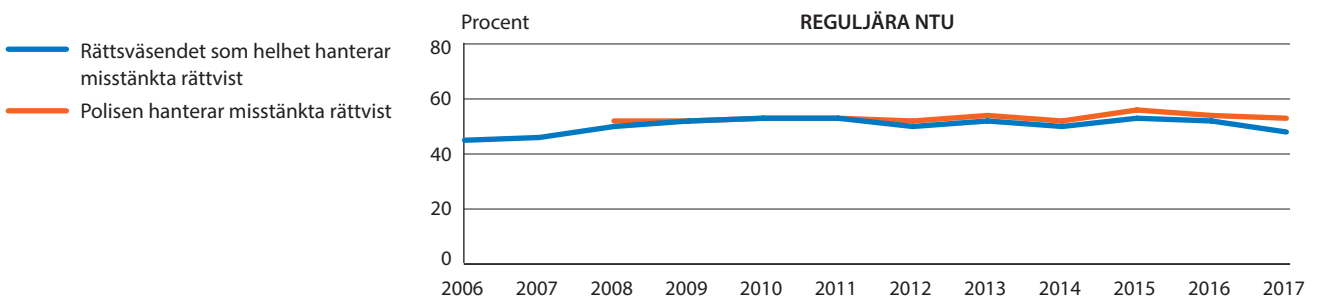
NTU Lokal visar att knappt två femtedelar (38 %) av befolkningen (16–84 år) har stort förtroende för att rättsväsendet som helhet hantarer misstänkta rättvist. Vidare har 27 procent av befolkningen varken stort eller litet förtroende, medan 22 procent svarar att de har litet förtroende (se figur 5.10).

En något större andel (43 %) har stort förtroende för att polisen hantarer misstänkta rättvist. Tre av tio (30 %) har varken stort eller litet förtroende, medan 16 procent har litet förtroende för att polisen hantarer misstänkta rättvist.

Figur 5.10 Förtroende för hur rättsväsendet som helhet och polisen hantarer misstänkta. Andel av befolkningen, år 2017 enligt reguljära NTU (16–79 år) samt enligt NTU Lokal (16–84 år, tabell 5A).

Figur 5.11 Stort (mycket/ganska stort) förtroende för hur rättsväsendet som helhet och polisen hantarer misstänkta. Andel av befolkningen, åren 2006–2017 enligt reguljära NTU (16–79 år, tabell 5A).

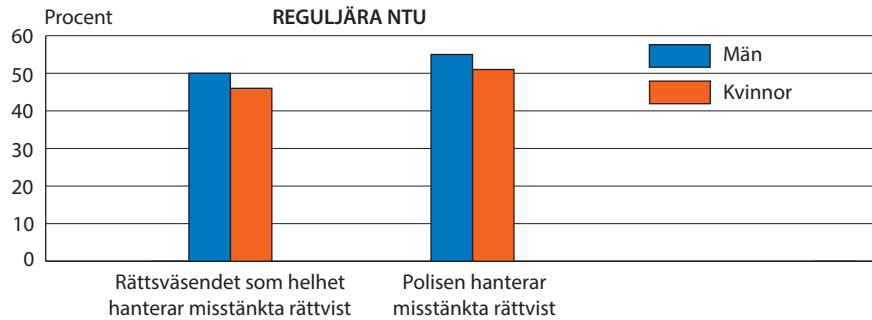

Kön och ålder

Enligt reguljära NTU är det en större andel av männen än av kvinnorna som har stort förtroende för att misstänkta personer hanteras rättvist av rättsväsendet som helhet (50 % jämfört med 46 %). Fördelningen ser

likartad ut när det gäller förtroendet för att polisen hanterar misstänkta rättvist (55 % jämfört med 51 %; se figur 5.12).

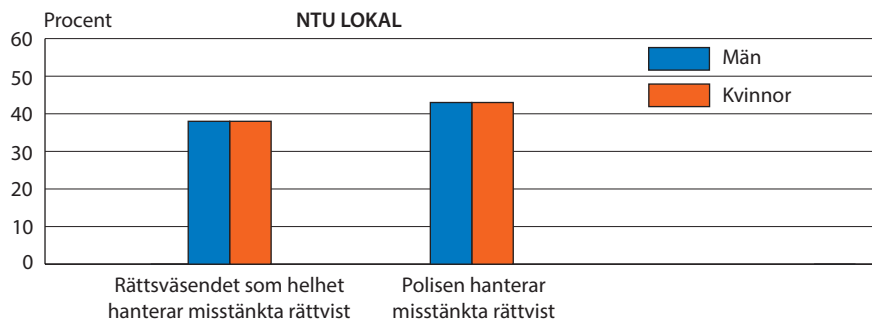
Figur 5.12 Stort (mycket/ganska stort) förtroende för hur rättsväsendet som helhet och polisen hanterar misstänkta. Andel för respektive kön, år 2017 enligt reguljära NTU (tabell 5B).

Se avsnittet *Jämförbarhet mellan reguljära NTU och NTU Lokal* i metodkapitlet, om varför de två undersökningarna visar olika nivåer och inte kan jämföras.

NTU Lokals resultat visar att kvinnor och män har lika stort förtroende för att misstänkta personer hanteras rättvist av såväl rättsväsendet som helhet (38 % av respektive kön) som av polisen (43 % av respektive kön; se figur 5.13).

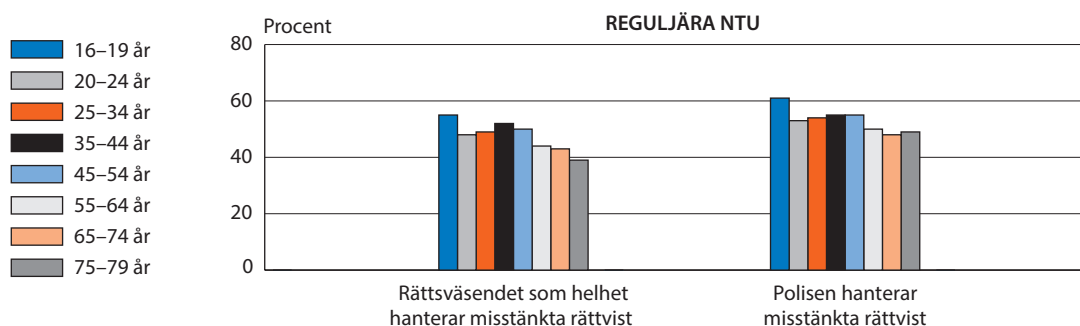
Figur 5.13 Stort (mycket/ganska stort) förtroende för hur rättsväsendet som helhet och polisen hanterar misstänkta. Andel för respektive kön, år 2017 enligt NTU Lokal (tabell 5B).

Sett till ålder visar reguljära NTU att den yngsta åldersgruppen (16–19 år) har störst andel personer med stort förtroende för att misstänkta hanteras rättvist av rättsväsendet som helhet (55 %) medan den äldsta åldersgruppen (75–79) år har minst andel personer med stort förtroende för detta (39 %). Vidare är det i den yngsta åldersgruppen (16–19 år) som störst andel har stort förtroende för att polisen hanterar misstänkta rättvist (61 %) medan åldersgruppen 65–74 år har minst andel personer med stort förtroende i frågan (48 %; se figur 5.14).

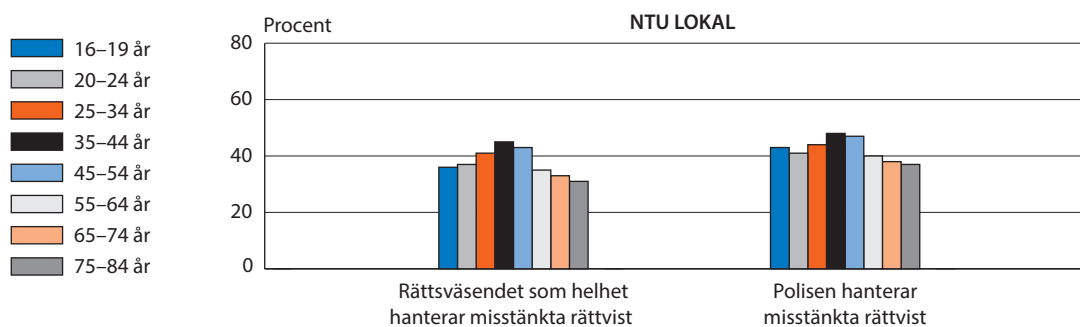
I NTU Lokal framgår att åldersgruppen 35–44 år har störst andel personer med stort förtroende för att misstänkta hanteras rättvist, såväl av rättsväsendet som helhet (45 %) som av polisen (48 %).

Figur 5.14 Stort (mycket/ganska stort) förtroende för hur rättsväsendet som helhet och polisen hanterar misstänkta. Andel för respektive åldersgrupp, år 2017 enligt reguljära NTU (tabell 5B).

Den äldsta åldersgruppen (75-84 år) har minst andel med stort förtroende för att misstänkta hanteras rättvist, såväl av rättsväsendet som helhet (31 %) som av polisen (37 %).

Figur 5.15 Stort (mycket/ganska stort) förtroende för hur rättsväsendet som helhet och polisen hanterar misstänkta. Andel för respektive åldersgrupp, år 2017 enligt NTU Lokal (tabell 5B).

Olika grupperns förtroende för hur ...

... rättsväsendet som helhet hanterar misstänkta

Personer födda i Sverige med minst en inrikesfödd förälder har enligt reguljära NTU en större andel med stort förtroende för att rättsväsendet som helhet hanterar misstänkta rättvist (50 %), jämfört med både utrikesfödda och svenskfödda med två utrikesfödda föräldrar (41 respektive 39 %; se tabell 5B).

Sett till utbildningsnivå uppger personer med eftergymnasial utbildning i större grad (56 %) än personer med som högst gymnasial eller för-gymnasial utbildning (42 respektive 41 %) att de har stort förtroende. När det gäller familjetyp har sammanboende med barn störst andel med stort förtroende (53 %), medan andelen är minst bland ensamstående med barn (43 %). Personer som bor i småhus har en större andel med stort förtroende (50 %) jämfört med personer som bor i flerfamiljshus (45 %). Vidare är andelen med stort förtroende något större bland personer som bor större städer (50 %) jämfört med personer som bor

Se avsnittet *Jämförbarhet mellan reguljära NTU och NTU Lokal* i metodkapitlet, om varför de två undersökningarna visar olika nivåer och inte kan jämföras.

i storstadsregioner respektive i mindre städer eller på landsbygden (47 respektive 46 %).

NTU Lokal visar att personer födda i Sverige med minst en inrikesfödd förälder har en större andel med stort förtroende för att rättsväsendet som helhet hanterar misstänkta rättvist (40 %), jämfört med både utrikesfödda personer och svenskfödda personer med två utrikesfödda föräldrar (33 % av respektive grupp; se tabell 5B). Personer med eftergymnasial utbildning uppger i större grad (52 %) än personer med som högst gymnasial eller förgymnasial utbildning (32 respektive 29 %) att de har stort förtroende. Sett till familjetyp visar NTU Lokal att sammanboende med barn har störst andel med stort förtroende (46 %), medan andelen är minst bland ensamstående utan barn (36 %). Vidare är andelen med stort förtroende något större bland personer som bor i storstadsregioner (41 %) jämfört med personer som bor i andra större städer respektive i mindre städer eller på landsbygden (38 respektive 35 %). När olika bostadstyper studeras är skillnaderna små (38–39 %).

... polisen hanterar misstänkta

Reguljära NTU visar att personer som är födda i Sverige med minst en inrikesfödd förälder har en större andel med stort förtroende för att polisen hanterar misstänkta rättvist (55 %) än utrikesfödda personer och personer födda i Sverige med två utrikesfödda föräldrar (45 % för respektive grupp; se tabell 5B). Personer med eftergymnasial utbildning har en större andel med stort förtroende (57 %) än personer med som högst gymnasial eller förgymnasial utbildning (50 respektive 48 %). Gällande familjetyp har sammanboende med barn störst andel med stort förtroende (57 %), medan andelen är minst bland ensamstående med barn (50 %). Personer som bor i småhus har en större andel med stort förtroende (56 %) än personer som bor i flerfamiljshus (49 %). Andelen är även större bland personer som bor i större städer och i mindre städer eller på landsbygden (55 respektive 54 %) än bland personer som bor i storstadsregioner (51 %).

NTU Lokal visar att bland personer födda i Sverige med minst en inrikesfödd förälder har 44 procent stort förtroende för att polisen hanterar misstänkta rättvist, medan motsvarande siffra bland utrikesfödda och personer födda i Sverige med två utrikesfödda föräldrar är 38 respektive 37 procent.

Personer med eftergymnasial utbildning har större förtroende (52 %) än personer med som högst gymnasial utbildning eller förgymnasial utbildning (39 respektive 36 %). Sett till familjetyp är andelen med stort förtroende störst bland sammanboende med barn (50 %) och minst bland ensamstående utan barn (40 %). Vidare är andelen med stort förtroende större bland personer som bor i småhus (45 %) än bland personer som bor i flerfamiljshus (41 %).

Förtroende för hur rättsväsendet som helhet och polisen behandlar brottsutsatta

En annan aspekt av människors förtroende för rättsväsendet som helhet och för polisen är huruvida de anser att brottsutsatta behandlas på ett bra sätt. I såväl reguljära NTU som i NTU Lokal ingår en fråga om detta. Frågan ställs för rättsväsendet som helhet och för polisen. Frågan har i NTU Lokal formulerats om något, i förhållande till reguljära NTU, och lyder enligt följande i respektive undersökning:

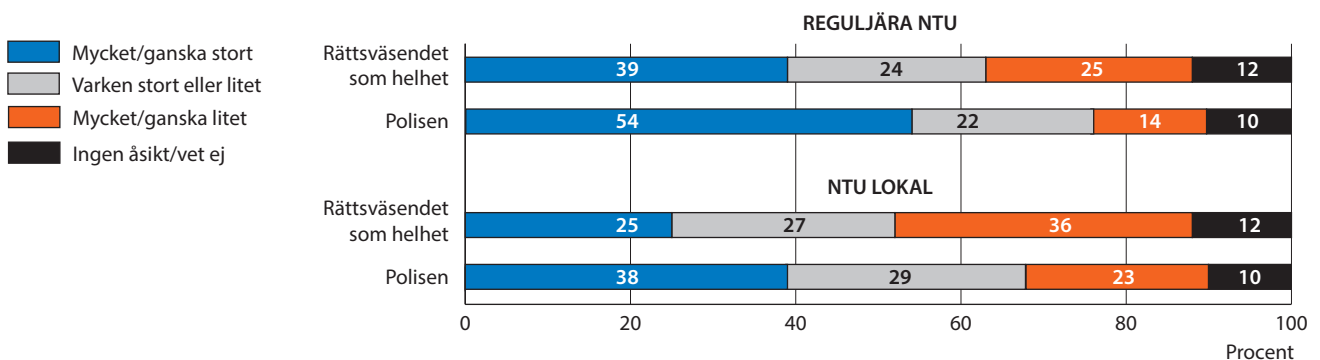
Reguljära NTU: Vilket förtroende har du för att rättsväsendet/polisen behandlar de som utsätts för brott på ett bra sätt?

NTU Lokal: Hur stort eller litet förtroende har du för att rättsväsendet/polisen behandlar de som utsätts för brott på ett bra sätt?

I detta avsnitt redovisas främst andelen personer som har stort förtroende (mycket stort eller ganska stort förtroende). Delvis redovisas även andelen personer med litet förtroende (mycket litet eller ganska litet förtroende).

Knappt två femtedelar av befolkningen (39 %) har enligt reguljära NTU stort förtroende (mycket eller ganska stort) för att rättsväsendet som helhet behandlar brottsutsatta på ett bra sätt, medan 25 procent har litet förtroende (mycket eller ganska litet) i detta avseende (se figur 5.16). Fördelningen tyder på en viss minskning av förtroendet jämfört med 2016 (då motsvarande siffror var 41 respektive 22 %). Däremot är utvecklingen över längre tid positiv, eftersom andelen med stort förtroende för att rättsväsendet som helhet behandlar brottsutsatta på ett bra sätt har ökat med 9 procentenheter sedan mätningarna inleddes 2006. Mer än varannan tillfrågad (54 %) har uppfattningen att polisen behandlar brottsutsatta bra, medan 14 procent har litet förtroende för polisen i detta avseende. Fördelningen är i princip densamma som 2016 då 53 procent hade stort förtroende, medan 14 procent hade litet förtroende, och andelarna har legat stabilt sedan frågan infördes 2008 (figur 5.17).

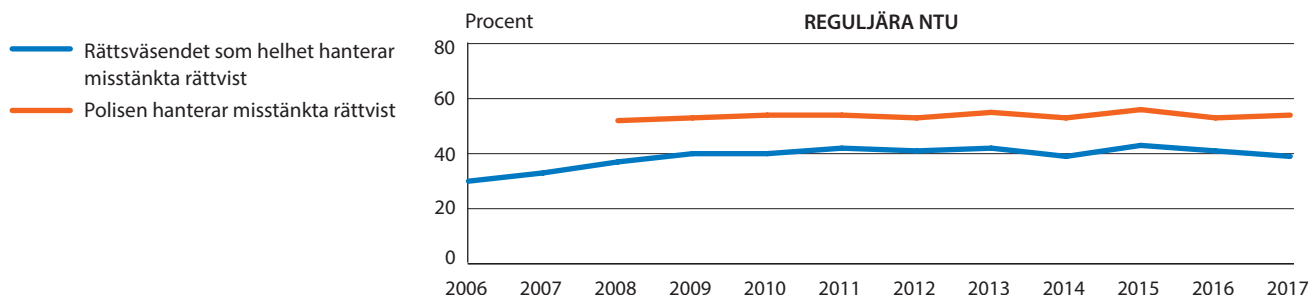
Figur 5.16 Förtroende för hur rättsväsendet som helhet och polisen behandlar brottsutsatta. Andel av befolkningen, år 2017 enligt reguljära NTU (16–79 år) samt enligt NTU Lokal (16–84 år, tabell 5A).

Se avsnittet *Jämförbarhet mellan reguljära NTU och NTU Lokal* i metodkapitlet, om varför de två undersökningarna visar olika nivåer och inte kan jämföras.

Enligt NTU Lokal har en fjärdedel (25 %) av befolkningen stort förtroende för att rättsväsendet som helhet behandlar brottsutsatta bra, medan 36 procent har litet förtroende. I frågan om polisen behandlar brottsutsatta bra har knappt två femtedelar (38 %) stort förtroende för detta, medan 23 procent har litet förtroende (se figur 5.16).

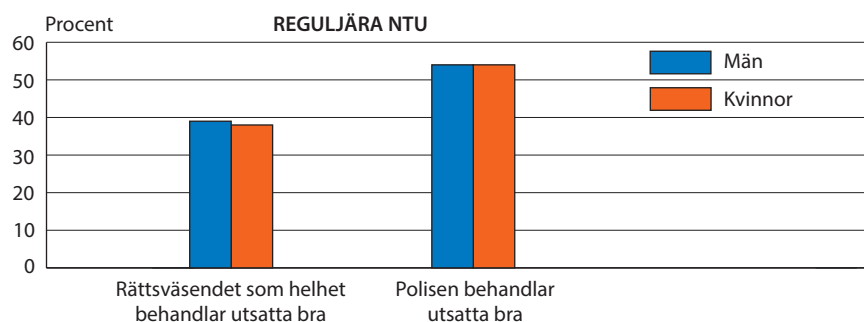
Figur 5.17 Stort (mycket/ganska stort) förtroende för hur rättsväsendet som helhet och polisen behandlar brottsutsatta. Andel av befolkningen, åren 2006–2017 enligt reguljära NTU (16–79 år, tabell 5A).

Kön och ålder

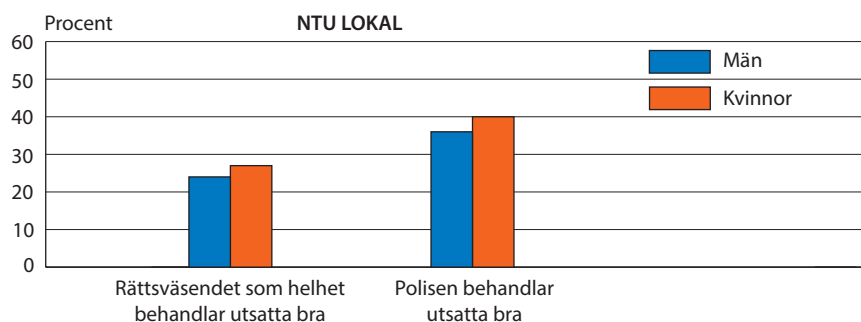
Det är ungefär en lika stor andel av männen som av kvinnorna som har stort förtroende för att rättsväsendet som helhet behandlar brottsutsatta bra (39 jämfört med 38 %), och grupperna har lika stort förtroende för att polisen gör det (54 % av respektive kön; se figur 5.18).

Figur 5.18 Stort (mycket/ganska stort) förtroende för hur rättsväsendet som helhet och polisen behandlar brottsutsatta. Andel för respektive kön, år 2017 enligt reguljära NTU (tabell 5B).

Enligt NTU Lokal är det en större andel av kvinnorna som har stort förtroende för att rättsväsendet som helhet behandlar brottsutsatta bra jämfört med motsvarande andel av männen (27 respektive 24 %). Även i frågan om polisen behandlar brottsutsatta bra är det en större andel av kvinnorna som har stort förtroende, jämfört med männen (41 respektive 36 %; se figur 5.19).

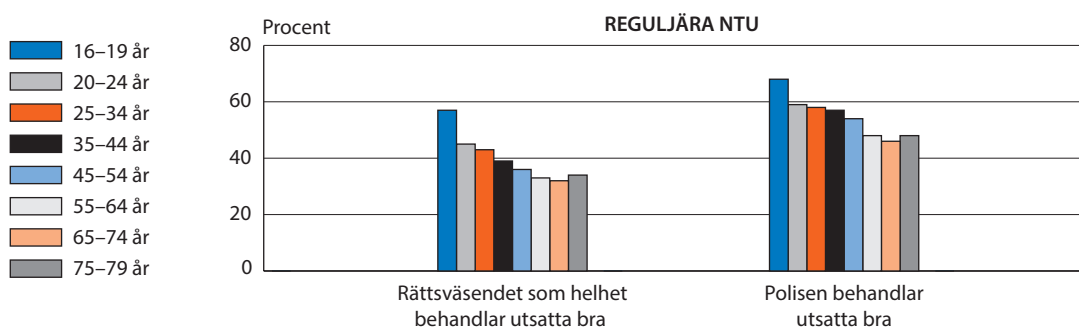
Figur 5.19 Stort (mycket/ganska stort) förtroende för hur rättsväsendet som helhet och polisen behandlar brottsutsatta. Andel för respektive kön, år 2017 enligt NTU Lokal (tabell 5B).

Sett till ålder framgår i reguljära NTU att det är den yngsta åldersgruppen (16–19 år) som har störst andel med stort förtroende för att rättsväsendet som helhet behandlar brottsutsatta bra (57 %), medan åldersgruppen 65–74 år har minst andel personer med stort förtroende (32 %).

Likaså är det i den yngsta åldersgruppen (16–19 år) som störst andel personer uppger att de har stort förtroende för att polisen behandlar brottsutsatta bra (68 %), medan åldersgruppen 65–74 år har minst andel personer med stort förtroende i frågan (46 %; se figur 5.20).

Figur 5.20 Stort (mycket/ganska stort) förtroende för hur rättsväsendet som helhet och polisen behandlar brottsutsatta. Andel för respektive åldersgrupp, år 2017 enligt reguljära NTU (tabell 5B).

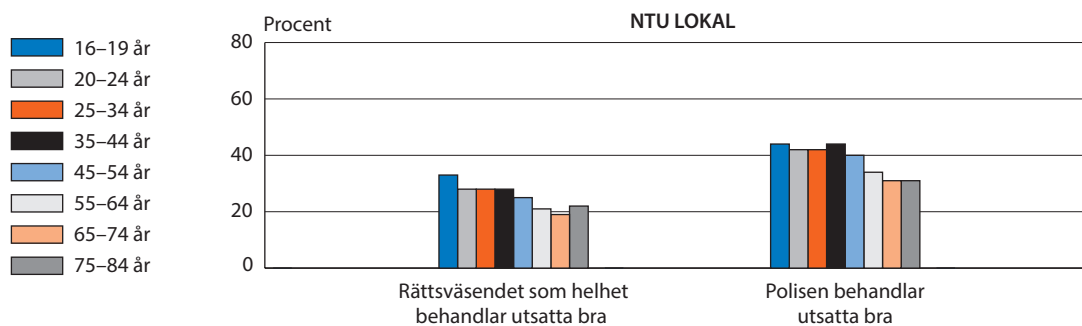

Se avsnittet *Jämförbarhet mellan reguljära NTU och NTU Lokal* i metodkapitlet, om varför de två undersökningarna visar olika nivåer och inte kan jämföras.

Även enligt NTU Lokal har den yngsta åldersgruppen (16–19 år) störst andel personer med stort förtroende för att rättsväsendet som helhet behandlar brottsutsatta bra (33 %), medan åldersgruppen 65–74 år har minst andel personer med stort förtroende (19 %).

Störst andel personer med stort förtroende för att polisen behandlar brottsutsatta bra finns i två åldersgrupper, 16–19 år och 35–44 år (44 % i respektive åldersgrupp), medan minst andel med stort förtroende finns i de två äldsta åldersgrupperna (65–74 år och 75–84 år, 31 % i respektive åldersgrupp).

Figur 5.21 Stort (mycket/ganska stort) förtroende för hur rättsväsendet som helhet och polisen behandlar brottsutsatta. Andel för respektive åldersgrupp, år 2017 enligt NTU Lokal (tabell 5B).

Olika grupper förtroende för hur ...

... rättsväsendet som helhet behandlar brottsutsatta

Reguljära NTU visar att personer som är födda i Sverige med minst en inrikesfödd förälder, liksom utrikesfödda personer, har en större andel med stort förtroende för att rättsväsendet som helhet behandlar brottsutsatta bra (39 respektive 38 %) jämfört med svenskfödda personer med två utrikesfödda föräldrar (34 %; se tabell 5B). Personer med eftergymnasial och med som högst förgymnasial utbildning har en större andel med stort förtroende (41 respektive 39 %) än personer med som högst gymnasial utbildning (35 %). Sett till familjetyp har ensamstående utan barn störst andel personer med stort förtroende för hur rättsväsendet som helhet behandlar brottsutsatta (41 %), medan andelen är minst bland ensamstående med barn (34 %). Sett till bostadstyp är skillnaderna mellan olika grupper små (38–39 %), och detsamma gäller boendeort (38–40 %).

Se avsnittet *Jämförbarhet mellan reguljära NTU och NTU Lokal* i metodkapitlet, om varför de två undersökningarna visar olika nivåer och inte kan jämföras.

Enligt NTU Lokals resultat har utrikesfödda personer en något större andel med stort förtroende för att rättsväsendet som helhet behandlar brottsutsatta bra (27 %) än personer som är födda i Sverige med minst en inrikesfödd förälder och svenskfödda personer med två utrikesfödda föräldrar (25 respektive 23 %). Personer med eftergymnasial utbildning uppger i större utsträckning (31 %) än personer med som högst gymnasial eller förgymnasial utbildning (21 respektive 24 %) att förtroendet är stort. Sett till familjetyp har sammanboende med barn störst andel med stort förtroende för att rättsväsendet som helhet behandlar brottsutsatta bra (28 %), medan andelen är minst bland sammanboende utan barn (23 %; se tabell 5B). Sett till bostadstyp är skillnaderna mellan olika grupper små (25–26 %), och detsamma gäller boendeort (24–26 %).

... polisen behandlar brottsutsatta

I reguljära NTU framgår att det bland personer som är födda i Sverige med minst en inrikesfödd förälder är en större andel med stort förtroende för att polisen behandlar brottsutsatta bra (56 %) än bland svenskfödda personer med två utrikesfödda föräldrar och bland utrikesfödda personer (52 respektive 49 %). Personer med eftergymnasial utbildning uppger i högre grad (57 %) än personer med som högst gymnasial el-

ler förgymnasial utbildning (52 % i respektive grupp) att de har stort förtroende. Sett till familjetyp har sammanboende med barn störst andel personer med stort förtroende (58 %) medan andelen är minst bland sammanboende utan barn och ensamstående med barn (53 % i respektive grupp). Sett till bostadstyp är skillnaderna mellan olika grupper små (53–56 %), och detsamma gäller boendeort (53–56 %).

Se avsnittet *Jämförbarhet mellan reguljära NTU och NTU Lokal* i metodkapitlet, om varför de två undersökningarna visar olika nivåer och inte kan jämföras.

Enligt NTU Lokal har personer som är födda i Sverige med minst en inrikesfödd förälder en något större andel med stort förtroende för att polisen behandlar brottsutsatta bra (39 %) jämfört med utrikesfödda personer eller med svenskfödda personer med två utrikesfödda föräldrar (37 respektive 35 %). Personer med eftergymnasial utbildning uppger i större grad att de har stort förtroende (45 %) än personer med som högst gymnasial eller förgymnasial utbildning (35 % i respektive grupp). Vidare har sammanboende med barn störst förtroende för att polisen behandlar brottsutsatta bra (44 %) medan sammanboende utan barn har minst förtroende (36 %). Sett till bostadstyp är skillnaderna mellan olika grupper små (38–39 %), och detsamma gäller boendeort (37–39 %).

Figurförteckning

Förtroende för rättsväsendet

Figur 5.1	Förtroende för rättsväsendet. Andel av befolkningen, år 2017 enligt reguljära NTU (16–79 år, tabell 5A).	183
Figur 5.2	Stort (mycket/ganska stort) förtroende för rättsväsendet. Andel av befolkningen, åren 2006–2017 enligt reguljära NTU (16–79 år, tabell 5A).	183
Figur 5.3	Förtroende för rättsväsendet. Andel av befolkningen, år 2017 enligt NTU Lokal (16–84 år, tabell 5A).	184
Figur 5.4	Stort (mycket/ganska stort) förtroende för rättsväsendet. Andel för respektive kön, år 2017 enligt reguljära NTU (tabell 5B).	184
Figur 5.5	Stort (mycket/ganska stort) förtroende för rättsväsendet. Andel för respektive kön, år 2017 enligt NTU Lokal (tabell 5B).	185
Figur 5.6	Stort (mycket/ganska stort) förtroende för rättsväsendet. Andel för respektive åldersgrupp, år 2017 enligt reguljära NTU (tabell 5B).	185
Figur 5.7	Stort (mycket/ganska stort) förtroende för rättsväsendet. Andel för respektive åldersgrupp, år 2017 enligt NTU Lokal (tabell 5B).	186
Figur 5.8	Litet (mycket/ganska litet) förtroende för rättsväsendet. Andel av befolkningen, åren 2006–2017 enligt reguljära NTU (16–79 år, tabell 5A).	189
Figur 5.9	Litet (mycket/ganska litet) förtroende för rättsväsendet. Andel av befolkningen, år 2017 enligt reguljära NTU (16–79 år) samt enligt NTU Lokal (16–84 år, tabell 5B).	190
Figur 5.10	Förtroende för hur rättsväsendet som helhet och polisen hanterar misstänkta. Andel av befolkningen, år 2017 enligt reguljära NTU (16–79 år) samt enligt NTU Lokal (16–84 år, tabell 5A).	191
Figur 5.11	Stort (mycket/ganska stort) förtroende för hur rättsväsendet som helhet och polisen hanterar misstänkta. Andel av befolkningen, åren 2006–2017 enligt reguljära NTU (16–79 år, tabell 5A).	191
Figur 5.12	Stort (mycket/ganska stort) förtroende för hur rättsväsendet som helhet och polisen hanterar misstänkta. Andel för respektive kön, år 2017 enligt reguljära NTU (tabell 5B).	192
Figur 5.13	Stort (mycket/ganska stort) förtroende för hur rättsväsendet som helhet och polisen hanterar misstänkta. Andel för respektive kön, år 2017 enligt NTU Lokal (tabell 5B).	192
Figur 5.14	Stort (mycket/ganska stort) förtroende för hur rättsväsendet som helhet och polisen hanterar misstänkta. Andel för respektive åldersgrupp, år 2017 enligt reguljära NTU (tabell 5B).	193

Figur 5.15	Stort (mycket/ganska stort) förtroende för hur rättsväsendet som helhet och polisen hanterar misstänkta. Andel för respektive åldersgrupp, år 2017 enligt NTU Lokal (tabell 5B).	193
Figur 5.16	Förtroende för hur rättsväsendet som helhet och polisen behandlar brottsutsatta. Andel av befolkningen, år 2017 enligt reguljära NTU (16–79 år) samt enligt NTU Lokal (16–84 år, tabell 5A).	195
Figur 5.17	Stort (mycket/ganska stort) förtroende för hur rättsväsendet som helhet och polisen behandlar brottsutsatta. Andel av befolkningen, åren 2006–2017 enligt reguljära NTU (16–79 år, tabell 5A).	196
Figur 5.18	Stort (mycket/ganska stort) förtroende för hur rättsväsendet som helhet och polisen behandlar brottsutsatta. Andel för respektive kön, år 2017 enligt reguljära NTU (tabell 5B).	196
Figur 5.19	Stort (mycket/ganska stort) förtroende för hur rättsväsendet som helhet och polisen behandlar brottsutsatta. Andel för respektive kön, år 2017 enligt NTU Lokal (tabell 5B).	197
Figur 5.20	Stort (mycket/ganska stort) förtroende för hur rättsväsendet som helhet och polisen behandlar brottsutsatta. Andel för respektive åldersgrupp, år 2017 enligt reguljära NTU (tabell 5B).	197
Figur 5.21	Stort (mycket/ganska stort) förtroende för hur rättsväsendet som helhet och polisen behandlar brottsutsatta. Andel för respektive åldersgrupp, år 2017 enligt NTU Lokal (tabell 5B).	198

Tabellförteckning

Förtroende för rättsväsendet

Tabell 5A:1	Förtroende för rättsväsendet. Andel i procent av befolkningen. Resultat för åren 2006–2017 enligt reguljära NTU (16–79 år) samt för år 2017 enligt NTU Lokal (16–84 år).	203
Tabell 5A:2	Förtroende för rättsväsendet. Andel i procent av befolkningen. Resultat för åren 2006–2017 enligt reguljära NTU (16–79 år) samt för år 2017 enligt NTU Lokal (16–84 år).	204
Tabell 5A:3	Förtroende för rättsväsendet. Andel i procent av befolkningen. Resultat för åren 2006–2017 enligt reguljära NTU (16–79 år) samt för år 2017 enligt NTU Lokal (16–84 år).	205
Tabell 5B:1	Förtroende för rättsväsendet i olika grupper i befolkningen. Andel i procent. Resultat för år 2017 enligt reguljära NTU.	206
Tabell 5B:2	Förtroende för rättsväsendet i olika grupper i befolkningen. Andel i procent. Resultat för år 2017 enligt reguljära NTU.	207
Tabell 5B:3	Förtroende för rättsväsendet i olika grupper i befolkningen. Andel i procent. Resultat för år 2017 enligt NTU Lokal.	208
Tabell 5B:4	Förtroende för rättsväsendet i olika grupper i befolkningen. Andel i procent. Resultat för år 2017 enligt NTU Lokal.	209
Tabell 5C:1	Ingen uppfattning (ingen åsikt/vet ej) om förtroende för rättsväsendet i olika grupper i befolkningen. Andel i procent. Resultat för år 2017 enligt reguljära NTU.	210
Tabell 5C:2	Ingen uppfattning (ingen åsikt/vet ej) om förtroende för rättsväsendet i olika grupper i befolkningen. Andel i procent. Resultat för år 2017 enligt reguljära NTU.	211
Tabell 5C:3	Ingen uppfattning (ingen åsikt/vet ej) om förtroende för rättsväsendet i olika grupper i befolkningen. Andel i procent. Resultat för år 2017 enligt NTU Lokal.	212
Tabell 5C:4	Ingen uppfattning (ingen åsikt/vet ej) om förtroende för rättsväsendet i olika grupper i befolkningen. Andel i procent. Resultat för år 2017 enligt NTU Lokal.	213

Tabell 5A:1 Förtroende för rättsväsendet. Andel i procent av befolkningen. Resultat för åren 2006–2017 enligt reguljära NTU (16–79 år) samt för år 2017 enligt NTU Lokal (16–84 år).

	Mycket stort												Ganska stort												NTU LOKAL	
	REGULJÄRA NTU												REGULJÄRA NTU													
	-06	-07	-08	-09	-10	-11	-12	-13	-14	-15	-16	-17	-07	-08	-09	-10	-11	-12	-13	-14	-15	-16	-17			
Förtroende för...																									NTU LOKAL	-17
- rättsväsendet som en helhet	8	8	8	9	10	12	11	11	11	13	13	12	7	46	48	49	51	51	50	49	50	49	51	48	44	37
- polisens sätt att arbeta	10	11	11	12	13	14	13	13	12	15	14	13	8	45	48	48	49	50	50	47	48	48	50	47	41	35
- åklagarnas sätt att arbeta	8	8	9	10	10	11	11	11	11	12	12	11	7	35	36	40	41	41	39	38	38	38	39	38	32	28
- domstolarnas sätt att arbeta	9	9	10	11	11	12	12	12	12	13	14	13	8	34	36	40	42	42	40	38	39	37	39	38	33	28
- kriminalvårdens sätt att arbeta	4	5	6	6	7	8	7	8	9	9	9	9	5	25	27	31	34	35	33	32	33	33	34	34	30	25
- att rättsväsendet hanterar dem som misstänks för brott på ett rättvist sätt	7	6	8	8	9	10	9	9	10	11	11	11	8	38	40	42	43	44	43	41	43	41	42	41	37	31
- att rättsväsendet behandlar dem som utsätts för brott på ett bra sätt	4	4	5	6	6	8	7	8	9	8	9	8	4	26	29	32	34	34	35	34	34	32	35	34	30	21
- att polisen hanterar dem som misstänks för brott på ett rättvist sätt	8	8	8	9	9	9	10	11	11	12	8	44	44	45	44	43	45	42	45	44	41	35
- att polisen behandlar dem som utsätts för brott på ett bra sätt	9	9	9	11	11	11	11	13	12	13	8	43	44	45	43	43	43	42	44	42	41	31

Med (..) menas att uppgift ej redovisas/ ej finns tillgänglig.

Tabell 5A:2 Förtroende för rättsväsendet. Andel i procent av befolkningen. Resultat för åren 2006–2017 enligt reguljära NTU (16–79 år) samt för år 2017 enligt NTU Lokal (16–84 år).

	Varken stort eller litet										Ganska litet														
	REGULJÄRA NTU										REGULJÄRA NTU														
	-06	-07	-08	-09	-10	-11	-12	-13	-14	-15	-16	-17	-06	-07	-08	-09	-10	-11	-12	-13	-14	-15	-16	-17	
Förtroende för...																									
- rättsväsendet som en helhet	25	24	25	23	22	22	23	23	23	20	22	21	27	11	11	10	10	9	8	9	9	10	9	10	12
- polisens sätt att arbeta	24	22	24	23	21	21	23	23	23	20	22	22	28	12	11	11	11	9	8	9	9	10	9	10	13
- åklagarnas sätt att arbeta	21	21	22	23	22	21	21	23	25	22	23	21	27	7	7	6	6	6	5	6	6	7	5	7	8
- domstolarnas sätt att arbeta	23	22	23	22	22	21	21	23	25	22	22	21	25	9	9	8	8	7	7	8	7	10	7	8	9
- kriminalvårdens sätt att arbeta	28	28	29	29	28	27	27	28	30	27	28	25	30	16	15	13	11	10	9	9	9	8	8	8	
- att rättsväsendet hanterar dem som misstänks för brott på ett rättvist sätt	27	27	27	26	24	24	25	25	27	25	24	23	27	11	11	10	9	9	8	9	9	8	9	11	
- att rättsväsendet behandlar dem som utsätts för brott på ett bra sätt	27	27	29	28	27	27	27	27	27	29	26	24	27	23	21	19	17	18	15	15	16	17	16	17	
- att polisen hanterar dem som misstänks för brott på ett rättvist sätt	27	28	26	26	26	25	28	25	23	23	30	9	9	10	8	8	8	9	7	8	
- att polisen behandlar dem som utsätts för brott på ett bra sätt	26	26	24	24	24	24	26	23	24	22	29	12	10	10	9	9	10	10	9	10	

Med (..) menas att uppgift ej redovisas/ ej finns tillgänglig.

Tabell 5A:3 Förtroende för rättsväsendet. Andel i procent av befolkningen. Resultat för åren 2006–2017 enligt reguljära NTU (16–79 år) samt för år 2017 enligt NTU Lokal (16–84 år).

	Mycket litet										Ingen åsikt/vet ej										NTU LOKAL					
	REGULJÄRA NTU										REGULJÄRA NTU											NTU LOKAL				
	-06	-07	-08	-09	-10	-11	-12	-13	-14	-15	-16	-17	-06	-07	-08	-09	-10	-11	-12	-13			-14	-15	-16	-17
Förtroende för...																										
- rättsväsendet som en helhet	4	4	4	3	4	3	3	3	4	3	4	6	8	6	4	3	4	5	5	4	4	4	6	5		
- polisens sätt att arbeta	5	4	4	4	4	3	4	4	4	3	4	6	8	4	4	3	2	3	4	3	3	3	4	4		
- åklagarnas sätt att arbeta	3	3	2	2	3	2	3	3	3	2	3	5	7	28	26	20	18	19	21	23	20	17	19	23	19	
- domstolarnas sätt att arbeta	3	3	3	3	3	3	3	3	4	3	4	6	9	22	21	15	15	15	17	19	15	13	15	16	16	
- kriminalvårdens sätt att arbeta	6	5	4	3	3	3	3	3	3	3	3	4	6	21	21	18	17	17	20	21	19	16	17	24	22	
- att rättsväsendet hanterar dem som misstänks för brott på ett rättvist sätt	4	4	3	3	3	3	3	3	3	3	4	5	8	14	13	11	10	11	13	13	11	10	11	14	13	
- att rättsväsendet behandlar dem som utsätts för brott på ett bra sätt	8	7	6	6	6	5	5	5	6	5	6	8	14	12	11	9	9	9	11	11	10	9	10	12	12	
- att polisen hanterar dem som misstänks för brott på ett rättvist sätt	3	3	3	3	3	3	3	3	3	4	5	9	9	8	11	10	10	8	9	11	11	
- att polisen behandlar dem som utsätts för brott på ett bra sätt	3	3	4	3	4	3	3	3	3	4	4	8	8	8	7	10	10	9	7	8	10	10

Med (..) menas att uppgift ej redovisas/ ej finns tillgänglig.

Tabell 5B:1 Förtroende för rättsväsendet i olika grupper i befolkningen. Andel i procent. Resultat för år 2017 enligt reguljära NTU.

		REGULJÄRA NTU																	
		2017																	
Förtroende:	Rättsväsendet som helhet	Polisen		Åklagarna		Domstolarna		Kriminalvården		Rättsväsendet det hanterar misstänkta rättvist		Rättsväsendet behandlar utsatta bra		Polisen hanterar misstänkta rättvist		Polisen behandlar utsatta bra			
		Stort	Litet	Stort	Litet	Stort	Litet	Stort	Litet	Stort	Litet	Stort	Litet	Stort	Litet	Stort	Litet		
SAMTLIGA, 16-79 ÅR	Stort¹	55	18	54	19	44	12	47	15	39	11	48	16	39	25	53	13	54	
	Litet²	18	54	19	44	12	47	15	39	11	48	16	39	25	53	13	54	14	
Kön																			
Män		52	22	50	24	43	16	47	17	39	12	50	18	39	27	55	14	54	16
Kvinnor		59	14	59	14	45	9	46	13	39	10	46	14	38	23	51	11	54	12
Ålder																			
16-19 år		66	11	71	10	54	6	58	8	57	5	55	11	57	12	61	10	68	8
20-24 år		58	15	60	16	45	12	47	14	46	10	48	18	45	21	53	15	59	14
25-34 år		58	18	58	17	48	11	48	16	45	10	49	15	43	22	54	13	58	12
35-44 år		57	19	54	19	44	12	47	16	37	12	52	14	39	24	55	12	57	13
45-54 år		55	19	53	20	46	14	48	14	37	11	50	16	36	28	55	12	54	13
55-64 år		51	20	49	22	39	15	42	17	33	13	44	18	33	30	50	13	48	17
65-74 år		51	17	49	21	39	14	43	17	33	14	43	17	32	29	48	14	46	17
75-79 år		55	17	55	20	37	11	43	14	36	12	39	17	34	24	49	12	48	14
Män																			
16-19 år		63	11	69	12	54	7	60	9	57	5	58	10	59	10	65	10	69	7
20-24 år		59	16	61	18	46	12	50	14	50	10	54	17	51	19	59	16	65	13
25-34 år		55	21	55	20	45	13	47	16	45	11	49	17	44	21	56	14	59	13
35-44 år		53	24	51	25	43	17	48	19	38	14	55	15	41	26	59	13	58	15
45-54 år		50	25	47	25	44	17	46	18	35	12	50	19	34	32	56	13	52	15
55-64 år		45	23	43	27	38	19	42	19	34	13	43	19	33	33	49	15	46	20
65-74 år		48	22	44	27	37	19	44	20	31	17	46	21	31	33	50	17	46	20
75-79 år		52	23	48	29	40	16	47	17	37	14	43	20	35	28	50	16	47	18
Kvinnor																			
16-19 år		69	10	72	8	55	6	56	8	57	6	51	12	54	13	57	10	65	9
20-24 år		58	15	60	14	43	11	43	16	42	9	41	19	38	23	46	13	53	15
25-34 år		60	15	60	14	50	8	49	15	44	9	49	13	42	23	52	12	57	12
35-44 år		60	14	58	13	45	8	47	12	36	11	49	14	38	23	52	11	57	12
45-54 år		60	13	60	15	48	9	51	10	38	10	50	12	39	23	54	10	57	11
55-64 år		57	16	55	17	40	11	42	14	32	13	44	16	33	27	51	11	51	14
65-74 år		54	13	53	15	41	10	41	13	35	12	40	13	33	25	46	12	46	14
75-79 år		57	12	61	12	35	6	38	11	34	9	35	14	33	20	48	8	49	11

¹ "Stort" innebär något av svarsalternativen "mycket stort förtroende" eller "ganska stort förtroende".

² "Litet" innebär något av svarsalternativen "mycket litet förtroende" eller "ganska litet förtroende".

Tabell 5B.2 Förtroende för rättsväsendet i olika grupper i befolkningen. Andel i procent. Resultat för år 2017 enligt reguljära NTU.

		REGULJÄRA NTU																
		2017																
Rättsväsendet som helhet	Stort ¹	Litet ²	Polisen		Åklagarna		Domstolarna		Kriminalvården		Rättsväsendet det hanterar misstänkta rättvist		Rättsväsendet behandlar utsatta bra		Polisen hanterar misstänkta rättvist		Polisen behandlar utsatta bra	
			Stort	Litet	Stort	Litet	Stort	Litet	Stort	Litet	Stort	Litet	Stort	Litet	Stort	Litet	Stort	Litet
Förtroende:	55	18	54	19	44	12	47	15	39	11	48	16	39	25	53	13	54	14
SAMTLIGA, 16-79 ÅR																		
Svensk/utländsk bakgrund																		
Svenskfödda med	57	18	55	19	45	13	48	16	40	11	50	16	39	26	55	12	56	14
- minst en inrikesfödd förälder																		
- båda föräldrarna utrikesfödda	52	18	51	20	41	13	43	18	36	13	39	20	34	25	45	14	52	14
Utrikesfödda	49	17	52	18	39	12	43	12	35	11	41	16	38	19	45	15	49	12
Utbildning (högsta)																		
Förgymnasial	49	20	55	19	37	15	41	17	40	12	41	19	39	23	48	14	52	13
Gymnasial	50	21	52	22	39	15	40	17	36	13	42	18	35	28	50	15	52	16
Eftergymnasial	64	14	56	17	51	9	55	12	40	10	56	12	41	24	57	10	57	13
Familjetyp																		
Sammanboende																		
- utan barn	55	16	52	19	43	12	46	14	37	11	47	15	37	25	52	12	53	14
- med barn	57	19	55	20	47	13	50	15	39	12	53	15	39	25	57	11	58	13
Ensamstående																		
- utan barn	55	18	57	19	43	13	46	16	41	11	46	17	41	23	51	14	54	15
- med barn	52	22	53	19	42	14	42	17	34	12	43	19	34	30	50	13	53	16
Bostadstyp																		
Småhus	57	17	54	19	45	12	48	15	40	11	50	15	39	25	56	11	56	14
Flerfamiljshus	54	18	54	19	43	13	45	15	38	12	45	16	38	24	49	15	53	14
Boendeort																		
Storstadsregion	55	18	53	20	43	13	47	16	36	13	47	17	38	26	51	14	53	15
Större stad	57	16	57	17	45	12	48	14	42	10	50	15	40	24	55	12	56	13
Mindre stad/ landsbygd	54	19	54	19	42	13	44	15	39	11	46	16	38	25	54	12	54	15

¹ "Stort" innebär något av svarsalternativen "mycket stort förtroende" eller "ganska stort förtroende".

² "Litet" innebär något av svarsalternativen "mycket litet förtroende" eller "ganska litet förtroende".

Tabell 5B:3 Förtroende för rättsväsendet i olika grupper i befolkningen. Andel i procent. Resultat för år 2017 enligt NTU Lokal.

		NTU LOKAL																
		2017																
Förtroende:	Rättsväsendet som helhet	Polisen		Åklagarna		Domstolarna		Kriminalvården		Rättsväsendet hanterat misstänkta rättvist		Rättsväsendet behandlar utsatta bra		Polisen hanterat misstänkta rättvist		Polisen behandlar utsatta bra		
		Stort	Litet ²	Stort	Litet	Stort	Litet	Stort	Litet	Stort	Litet	Stort	Litet	Stort	Litet	Stort	Litet	
SAMTLIGA, 16-84 ÅR	44	23	42	26	35	20	36	23	30	17	38	22	25	36	43	16	38	23
Kön																		
Män	41	28	37	33	32	24	35	27	29	20	38	24	24	40	43	19	36	26
Kvinnor	47	19	48	20	37	15	36	20	31	14	38	20	27	33	43	14	40	20
Ålder																		
16-19 år	45	16	49	18	35	11	35	19	35	11	36	17	33	22	43	15	44	15
20-24 år	44	22	48	23	35	18	34	27	37	14	37	22	28	33	41	19	42	21
25-34 år	47	25	45	26	37	20	37	26	35	16	41	22	28	35	44	18	42	23
35-44 år	47	25	44	28	38	21	39	25	33	18	45	20	28	36	48	16	44	21
45-54 år	47	24	43	28	38	21	39	24	30	18	43	21	25	39	47	15	40	23
55-64 år	42	25	39	28	33	22	34	24	26	20	35	25	21	42	40	17	34	26
65-74 år	38	25	36	28	30	20	31	22	24	20	33	25	19	41	38	17	31	27
75-84 år	40	18	40	20	30	15	31	16	24	15	31	20	22	31	37	14	31	22
Män																		
16-19 år	47	17	49	21	35	12	38	17	35	12	39	16	37	19	47	16	48	13
20-24 år	44	25	46	28	33	20	35	26	35	18	38	24	31	29	42	20	45	19
25-34 år	43	29	39	33	34	24	35	28	33	19	42	24	28	36	44	20	41	24
35-44 år	43	30	37	36	34	27	37	29	32	21	44	23	25	40	48	18	40	25
45-54 år	41	31	35	36	33	28	36	29	28	22	41	25	21	45	45	18	35	28
55-64 år	38	30	33	36	31	27	34	28	25	22	35	28	18	47	40	20	30	30
65-74 år	35	31	31	36	28	25	31	26	23	23	33	27	17	46	38	19	28	31
75-84 år	40	22	36	26	31	19	33	19	25	17	33	23	22	35	39	16	31	24
Kvinnor																		
16-19 år	43	16	50	15	35	11	33	21	36	10	34	17	30	24	40	15	41	17
20-24 år	45	20	50	19	38	17	33	28	38	11	36	21	26	36	40	17	40	22
25-34 år	50	20	50	20	40	17	38	23	37	14	41	21	28	34	44	17	43	22
35-44 år	51	20	50	21	41	15	41	20	34	15	46	17	30	32	49	13	47	18
45-54 år	52	19	50	20	42	15	41	19	33	14	44	18	29	33	48	13	45	19
55-64 år	46	21	44	22	35	17	35	20	26	17	36	22	24	36	40	15	37	22
65-74 år	41	20	41	22	32	16	32	18	25	17	32	23	22	36	38	14	33	23
75-84 år	40	15	43	16	29	11	29	12	23	12	30	17	22	27	35	12	31	19

¹ "Stort" innebär något av svarsalternativen "mycket stort förtroende" eller "ganska stort förtroende".

² "Litet" innebär något av svarsalternativen "mycket litet förtroende" eller "ganska litet förtroende".

Tabell 5B:4 Förtroende för rättsväsendet i olika grupper i befolkningen. Andel i procent. Resultat för år 2017 enligt NTU Lokal.

		NTU LOKAL																	
		2017																	
Rättsväsendet som helhet	Rättsväsendet	Polisen		Åklagarna		Domstolarna		Kriminalvården		Rättsväsendet hanterar miss-tänkta rättvist		Rättsväsendet behandlar utsatta bra		Polisen hanterar miss-tänkta rättvist		Polisen behandlar utsatta bra			
		Stort ¹	Litet ²	Stort	Litet	Stort	Litet	Stort	Litet	Stort	Litet	Stort	Litet	Stort	Litet	Stort	Litet		
Förtroende:		44	23	42	26	35	20	36	23	30	38	22	25	36	43	16	38	23	
SAMTLIGA, 16-84 ÅR																			
Svensk/utländsk bakgrund																			
	Svenskfödda med																		
	- minst en inrikesfödd förälder	45	25	42	27	35	20	36	24	31	40	22	25	38	44	16	39	24	
	- båda föräldrarna utrikesfödda	37	27	36	32	30	22	32	28	30	33	28	23	38	37	23	35	27	
	Utrikesfödda	43	19	44	23	33	16	35	18	28	33	21	27	28	38	18	37	20	
	Utbildning (högsta)																		
	Förgymnasial	36	24	40	24	28	19	29	23	27	16	29	24	32	36	18	35	22	
	Gymnasial	38	28	39	29	29	24	30	28	27	19	32	26	41	39	18	35	25	
	Eftergymnasial	57	18	48	24	46	15	48	18	36	15	52	15	33	52	13	45	21	
	Familjetyp																		
	Sammanboende																		
	- utan barn	43	24	40	27	34	20	34	23	28	18	37	23	39	41	16	36	24	
	- med barn	49	22	45	26	40	20	41	23	33	17	46	19	28	50	14	44	21	
	Ensamstående																		
	- utan barn	42	23	43	25	33	18	34	23	30	16	36	21	26	40	17	38	23	
	- med barn	42	28	43	27	33	23	33	28	29	18	37	25	40	42	17	39	24	
	Bostadstyp																		
	Småhus	44	24	42	26	35	20	36	23	30	17	39	22	25	37	45	15	39	23
	Flerfamiljshus	44	23	43	25	35	19	36	23	31	17	38	22	26	35	41	17	38	23
	Boendeort																		
	Storadsregion	47	22	43	26	37	19	38	23	30	18	41	21	26	37	43	17	39	23
	Större stad	43	24	43	26	35	20	35	24	31	17	38	22	25	36	43	16	39	23
	Mindre stad/landsbygd	41	24	41	26	32	19	33	23	28	17	35	22	24	35	41	16	37	23

¹ "Stort" innebär något av svarsalternativen "mycket stort förtroende" eller "ganska stort förtroende".

² "Litet" innebär något av svarsalternativen "mycket litet förtroende" eller "ganska litet förtroende".

Tabell 5C:1 Ingen uppfattning (ingen åsikt/vet ej) om förtroende för rättsväsendet i olika grupper i befolkningen. Andel i procent.
Resultat för år 2017 enligt reguJära NTU.

REGULJÄRA NTU											
2017											
	Rättsväsendet som helhet	Polisen	Åklagarna	Domstolarna	Kriminalvården	Rättsväsendet det hanterar misstänkta rättvist	Rättsväsendet behandlar utsatta bra	Polisen hanterar misstänkta rättvist	Polisen behandlar utsatta bra		
Ingen åsikt/vet ej	6	4	23	18	24	14	12	11	10		
SAMTLIGA, 16-79 ÅR											
Kön											
Män	5	4	21	16	23	12	11	9	9		
Kvinnor	6	5	25	20	25	15	13	13	11		
Ålder											
16-19 år	9	4	25	19	23	16	13	10	9		
20-24 år	6	3	22	17	22	11	9	8	7		
25-34 år	5	4	21	15	20	13	11	10	9		
35-44 år	5	4	23	17	25	12	11	10	9		
45-54 år	4	4	20	16	24	12	11	11	10		
55-64 år	6	5	22	19	26	14	12	10	10		
65-74 år	6	6	26	21	26	15	14	13	12		
75-79 år	8	7	32	25	32	21	20	16	17		
Män											
16-19 år	12	4	27	20	25	17	15	10	10		
20-24 år	6	2	21	16	20	9	8	6	5		
25-34 år	4	4	21	15	20	12	11	8	7		
35-44 år	4	3	21	15	22	11	10	9	8		
45-54 år	4	3	18	14	25	10	10	10	9		
55-64 år	6	4	19	16	25	13	11	9	10		
65-74 år	5	4	23	18	24	12	13	11	10		
75-79 år	4	5	26	20	29	17	17	13	15		
Kvinnor											
16-19 år	7	4	23	18	20	15	12	11	9		
20-24 år	6	4	23	18	24	14	10	11	9		
25-34 år	5	4	20	16	21	14	11	13	10		
35-44 år	6	5	25	18	27	13	12	12	10		
45-54 år	5	4	24	18	24	15	12	12	11		
55-64 år	5	5	25	22	26	15	13	12	11		
65-74 år	7	7	29	23	28	18	16	16	15		
75-79 år	11	8	37	30	35	25	23	20	19		

Tabell 5C:2 Ingen uppfattning (ingen åsikt/vet ej) om förtroende för rättsväsendet i olika grupper i befolkningen. Andel i procent. Resultat för år 2017 enligt reguljära NTU.

		REGULJÄRA NTU									
		2017									
	Rättsväsendet som helhet	Polisen	Åklagarna	Domstolarna	Kriminalvården	Rättsväsendet det hanterar misstänkta rättvist	Rättsväsendet behandlar utsatta bra	Polisen hanterar misstänkta rättvist	Polisen behandlar utsatta bra		
Ingen åsikt/vet ej	6	4	23	18	24	14	12	11	10		
SAMTLIGA, 16-79 ÅR											
Svensk/utländsk bakgrund											
Svenskfödda med											
- minst en inrikesfödd förälder	4	3	21	16	22	11	9	9	7		
- båda föräldrarna utrikesfödda	6	4	24	18	24	16	14	13	12		
Utrikesfödda	13	9	32	27	35	23	23	21	20		
Utbildning (högsta)											
Förgymnasial	10	7	29	24	28	19	18	16	14		
Gymnasial	6	5	23	20	25	15	13	11	11		
Eftergymnasial	3	3	20	13	22	10	9	8	7		
Familjetyp											
Sammanboende											
- utan barn	5	4	23	18	25	13	13	11	10		
- med barn	3	3	21	15	23	11	9	9	8		
Ensamstående											
- utan barn	7	6	24	19	25	15	13	12	11		
- med barn	5	4	22	21	28	17	12	12	10		
Bostadstyp											
Småhus	4	4	21	17	23	12	10	9	8		
Flerfamiljshus	7	5	25	19	26	15	14	13	12		
Boendeort											
Storadsregion	6	4	24	18	25	14	13	12	11		
Större stad	6	4	22	17	23	13	12	10	9		
Mind. stad/landsbygd	5	4	23	19	25	14	12	11	10		

Tabell 5C:3 Ingen uppfattning (ingen åsikt/vet ej) om förtroende för rättsväsendet i olika grupper i befolkningen. Andel i procent. Resultat för år 2017 enligt NTU Lokal.

		NTU LOKAL										
		2017										
Rättsväsendet som helhet	Polisen	Åklagarna	Domstolarna	Kriminalvården	Rättsväsendet hanterar miss-tänkta rättvist		Rättsväsendet behandlar utsatta bra		Polisen hanterar miss-tänkta rättvist		Polisen behandlar utsatta bra	
					5	4	3	2	13	12	11	10
Ingen åsikt/vet ej												
SAMTLIGA, 16-84 ÅR												
Kön												
Män	4	3	17	14	21	11	10	10	10	10	9	9
Kvinnor	6	5	21	18	24	15	13	13	13	13	11	11
Ålder												
16-19 år	13	7	30	24	32	23	20	20	18	18	16	16
20-24 år	6	4	20	15	23	15	13	13	13	13	11	11
25-34 år	5	3	18	15	21	12	11	11	11	11	9	9
35-44 år	4	3	16	13	19	10	9	9	9	9	8	8
45-54 år	3	3	15	13	20	10	9	9	9	9	7	7
55-64 år	4	3	16	15	21	11	10	10	11	11	10	10
65-74 år	5	4	20	18	23	12	11	11	12	12	10	10
75-84 år	9	8	28	26	29	19	18	18	17	17	17	17
Män												
16-19 år	12	7	32	26	32	22	21	21	16	16	16	16
20-24 år	6	4	22	17	23	15	15	15	13	13	12	12
25-34 år	5	4	18	15	20	11	11	11	10	10	9	9
35-44 år	4	3	14	11	18	9	9	9	8	8	7	7
45-54 år	3	2	12	11	19	8	7	7	7	7	6	6
55-64 år	3	2	13	12	19	9	8	8	9	9	8	8
65-74 år	4	3	16	14	20	10	9	9	10	10	9	9
75-84 år	6	5	21	19	24	13	13	13	13	13	12	12
Kvinnor												
16-19 år	14	7	29	23	32	24	20	20	19	19	17	17
20-24 år	6	4	18	14	23	15	12	12	13	13	11	11
25-34 år	4	3	18	15	21	13	11	11	11	11	9	9
35-44 år	4	3	18	16	20	12	10	10	10	10	9	9
45-54 år	4	4	17	15	22	12	10	10	10	10	8	8
55-64 år	5	4	20	18	23	12	12	12	12	12	11	11
65-74 år	6	5	23	22	26	15	13	13	14	14	12	12
75-84 år	12	11	34	32	33	24	22	22	21	21	21	21

Tabell 5C:4 Ingen uppfattning (ingen åsikt/vet ej) om förtroende för rättsväsendet i olika grupper i befolkningen. Andel i procent. Resultat för år 2017 enligt NTU Lokal.

		NTU LOKAL									
		2017									
Rättsväsendet som helhet	Polisen	Åklagarna	Domstolarna	Kriminalvården	Rättsväsendet hanterar miss-tänkta rättvist	Rättsväsendet behandlar utsatta bra	Polisen hanterar miss-tänkta rättvist	Polisen behandlar utsatta bra	Polisen	Polisen	Polisen
5	4	19	16	22	13	12	11	9	11	10	
Ingen åsikt/vet ej											
SAMTLIGA, 16-84 ÅR											
Svensk/utländsk bakgrund											
Svenskfödda med											
- minst en inrikesfödd förälder	3	3	17	14	20	11	11	9	9	8	
- båda föräldrarna utrikesfödda	6	4	20	16	23	14	14	12	12	11	
Utrikesfödda	12	9	27	25	32	21	21	21	18	18	
Utbildning (högsta)											
Förgymnasial	11	7	26	23	29	20	20	18	17	16	
Gymnasial	4	3	18	16	22	12	12	11	11	10	
Eftergymnasial	3	2	15	12	19	9	9	8	8	7	
Familjetyp											
Sammanboende											
- utan barn	5	4	18	16	22	12	12	11	11	10	
- med barn	3	2	15	13	19	10	10	9	9	7	
Ensamstående											
- utan barn	8	5	22	19	25	16	16	14	14	12	
- med barn	5	4	17	14	22	11	11	11	11	10	
Bostadstyp											
Småhus	4	3	18	15	21	11	11	10	10	9	
Flerfamiljshus	6	5	20	17	23	14	14	13	12	11	
Boendeort											
Storadsregion	5	4	18	15	22	12	12	11	11	9	
Större stad	6	4	19	17	22	13	13	12	12	10	
Mind. stad/landsbygd	6	4	20	18	24	14	14	13	12	11	

6 Brottsofsuttas kontakter med rättsväsendet

Sammanfattning	216
Inledning	216
Erfarenhet av polisen i samband med polisanmälan	217
Erfarenhet av åklagare	224
Erfarenhet av domstol	226
Erfarenhet av målsägandebiträde	227
Erfarenhet av rättegång	228
Figurförteckning	230
Tabellförteckning	232

6 Brottsofs utsattas kontakter med rättsväsendet

Sammanfattning

Denna sammanfattning av brottsofs utsattas kontakter med rättsväsendet avser endast resultaten från reguljära NTU, trots att årets rapport även omfattar resultat från NTU Lokal. Detta beror på att sammanfattningen fokuserar på utvecklingen över tid, och NTU Lokal bara har genomförts en gång. Generellt gäller dock att andelen som har positiva erfarenheter är mindre enligt NTU Lokal än enligt reguljära NTU.

Reguljära NTU visar att drygt hälften av dem som varit i kontakt med polisen under de senaste tre åren, på grund av utsatthet för brott, har positiv erfarenhet av polisens arbete. Detta gäller brott både med och utan inslag av hot eller våld. Bland personer som utsatts för brott med inslag av hot eller våld är andelen med negativa erfarenheter dock större (28 %) än bland personer som utsatts för andra typer av brott (15 %).

Vad beträffar polisens arbete är de brottsofs utsatta mest nöjda med polisens tillgänglighet och bemötande, men mindre nöjda med den information som givits och med polisens effektivitet. Oavsett om brottet innehållit inslag av hot och våld eller inte, är andelen kvinnor med positiva erfarenheter av polisens arbete större än motsvarande andel bland männen.

Sett till de olika åldersgrupperna är skillnaderna små. Störst andel med positiva erfarenheter av polisen 2017 finns i åldersgrupperna 25–44 år och 45–64 år (54 % i respektive grupp).

Av dem som varit i kontakt med polisen i samband med utsatthet för brott har endast ett fåtal medverkat i rättegång. Av dem som har medverkat i rättegång under de senaste tre åren uppger sig dock 59 procent vara nöjda med det bemötande som de fått i domstolen och 75 procent tycker sig ha fått tillräcklig information inför rättegången samt upplever att det varit ganska eller mycket lätt att förstå rättegången.

Inledning

I detta kapitel presenteras huvudresultaten gällande brottsofs utsattas erfarenheter av rättsväsendet 2017 samt hur utvecklingen över tid (2006–2017) har sett ut enligt reguljära NTU. Vidare redovisas även resultat för 2017 enligt NTU Lokal. För att underlätta läsningen av resultaten från respektive undersökning kommer resultaten från NTU Lokal att presenteras i *kursiv stil*.

När personer som blivit utsatta för brott väljer att anmäla händelsen till polisen innebär detta att de får kontakt med och erfarenhet av en eller flera av rättsväsendets myndigheter. Erfarenheterna begränsas vanligen till kontakten med polisen i samband med polisanmälan, men kan också

I detta kapitel redovisas brottsofs utsattas erfarenheter under *de senaste tre åren*. Tidsperioden avser intervjudatum (våren 2016) och tre år bakåt i tiden. Redovisningarna i utsatthetskapitlet avser däremot ett år (föregående kalenderår).

bestå av kontakter med åklagare, målsägandebitråde och domstol, i de fall brottet går till rättegång.

Enligt förundersökningskungörelsen (1947:948) ska rättsväsendets myndigheter informera brottsoffer om hur rättsprocessen går till och vad som sker i det enskilda ärendet. Brottsoffer ska även kunna få information om var det finns olika stöd- och hjälpinsatser. Brottsoffrens uppfattning om kontakterna med polis, åklagare, målsägandebitråde och domstol är betydelsefulla indikatorer för hur väl rättsväsendet lyckas uppfylla dessa krav.

Liksom i tidigare kapitel redovisas ett urval av resultaten i diagram, men en utförligare redovisning finns i slutet av kapitlet (se tabell 6A–6G). En del av resultaten redovisas uppdelat på kön, ålder, svensk eller utländsk bakgrund, utbildningsnivå samt familje- och boendeförhållanden, men i andra delar endast övergripande resultat som inte bryts ner i undergrupper.

Av alla personer som deltar i reguljära NTU är det ett mycket litet antal, färre än 300 personer per år, som har erfarenhet av åklagare, domstol, målsägandebitråde och rättegång. Detta gör att skattningarna av dessa kontakter blir mindre säkra än skattningarna av kontakter med polisen, som årligen cirka 2 000 personer i urvalet haft erfarenhet av.⁶³ Därför presenteras analyser av utvecklingen över tid endast för brottsutsattas erfarenheter av kontakter med polisen.

Erfarenhet av polisen i samband med polisanmälan

För att fånga upp den andel som under de senaste tre åren har utsatts för något brott som anmälts till polisen, ställs följande fråga i respektive undersökning:

Reguljära NTU: Har du under de senaste tre åren drabbats av något brott som anmälts till polisen?

NTU Lokal: *Har du polisanmält något brott du utsatts för under de senaste tre åren?*

Enligt reguljära NTU 2017 har en femtedel (20 %) av befolkningen (i åldern 16–79 år) drabbats⁶⁴ av något eller några brott som anmälts till polisen under de senaste tre åren.⁶⁵ I de fall då den tillfrågade har utsatts för flera brott under den denna period, gäller följdfrågorna den senaste av dessa händelser. Polisanmälan behöver inte ha gjorts av den brottsutsatta personen själv, utan kan ha gjorts av någon annan. Majoriteten (79 %) har dock själva anmält (det senaste) brottet till polisen.

⁶³ Även i NTU Lokals mätning är det förhållandevis få som har svarat att de har erfarenheter av åklagare, domstol, målsägandebitråde och rättegång. Dock är det fler i NTU Lokal än i reguljära NTU, eftersom undersökningsgruppen i NTU Lokal är större.

⁶⁴ I reguljära NTU används begreppet *drabbats*, men för att vara konsekvent och i linje med rapporten i övrigt, kommer de som svarat på frågor om kontakter med rättsväsendet att omnämnas som brottsutsatta i det här kapitlet.

⁶⁵ Notera att frågan gäller utsatthet för brott under de senaste tre åren. Vidare gäller frågan alla typer av brott. Detta gör att populationen blir en helt annan än i utsatthetskapitlet, där man frågar om utsatthet under 2016 för vissa utvalda brottstyper.

Se avsnittet *Jämförbarhet mellan reguljära NTU och NTU Lokal* i metodkapitlet, om varför de två undersökningarna visar olika nivåer och inte kan jämföras.

Enligt NTU Lokal 2017 har drygt en femtedel (22 %) av befolkningen (i åldern 16–84 år) utsatts för något eller några brott som anmälts till polisen under de senaste tre åren, och även här ställs samtliga följdfrågor för den senaste av dessa händelser. Majoriteten (88 %) har själva anmält brottet till polisen.

Vilka erfarenheter har då de personer som haft kontakt med polisen? Är majoriteten positiv eller negativ? Finns det skillnader mellan olika grupper i befolkningen eller mellan utsatta för olika typer av brott? För att belysa dessa frågeställningar ställs följande fråga i respektive undersökning:

Reguljära NTU: Hur skulle du beskriva dina erfarenheter av polisen i samband med det här brottet?

NTU Lokal: Hur skulle du sammantaget beskriva dina erfarenheter av polisen i samband med det här brottet?

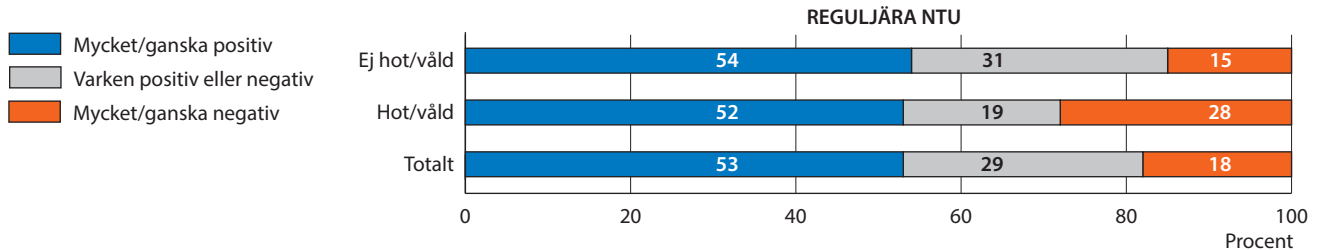
Reguljära NTU visar att drygt hälften (53 %) av de tillfrågade som haft kontakt med polisen i samband med att de har polisanmält ett brott har (mycket eller ganska) positiva erfarenheter, medan lite mindre än en femtedel (18 %) uppger att de har (mycket eller ganska) negativa erfarenheter (se figur 6.1). Bland dem som polisanmält ett brott som innehöll någon form av hot eller våld är andelen med positiva erfarenheter något mindre (52 %) än bland dem som polisanmält händelser utan inslag av hot eller våld (54 %). Vidare är andelen negativa större bland dem som drabbats av brott som uppges ha innehållit hot eller våld (28 %) än bland dem som polisanmält händelser utan inslag av hot eller våld (15 %).⁶⁶ Andelen tillfrågade som uppger att de haft positiva kontakter med polisen har varit mer eller mindre konstant sedan 2007 (se tabell 6A).

Bland dem som polisanmält ett brott med inslag av hot eller våld är det en mindre andel som saknar en tydlig uppfattning (positiv eller negativ) om sina erfarenheter av polisen, jämfört med dem som polisanmält brott utan hot eller våld (19 % jämfört med 31 %). Skillnaden kan ha ett samband med att olika typer av brott anmäls på olika sätt, vilket innebär att den utsatta personens kontakt med polisen uppstår på olika sätt, av olika skäl och i olika situationer. Vid exempelvis misshandel sker den första kontakten med polisen ofta på brottsplatsen, i direkt anknytning till brottet. Vid cykelstöld eller stöld ur fordon sker kontakten däremot oftast via telefon eller internet. Förväntningarna på vad en polisanmälan ska leda till kan skilja sig åt mellan olika brottstyper. Vid utsatthet för hot- eller våldsbrott kan det främsta syftet vara att få upprättelse eller skydd, medan en polisanmälan av ett egendomsbrott ofta är en åtgärd som främst vidtas i syfte att kunna begära ersättning från försäkringsbolag. Det är därför inte förvånande att de som drabbats av

⁶⁶ Reguljära NTU visar att ungefär en femtedel (22 %) av de brott som anmälts till polisen under de senaste tre åren uppges ha innehållit någon form av hot eller våld. För att ringa in omfattningen av sådana brott ställs frågan "Ingiick någon form av hot eller våld i händelsen?". Denna fråga fångar således inte upp några specificerade brottstyper, utan belyser snarare den tillfrågades övergripande bedömning av huruvida inslag som uppfattades som hot eller våld ingick i händelsen.

brott utan inslag av hot eller våld oftare saknar en tydlig (positiv eller negativ) uppfattning.

Figur 6.1 Erfarenhet av polisen i samband med utsatthet för brott de senaste tre åren. Totalt samt uppdelat på om (den senaste) händelsen innehöll respektive inte innehöll hot eller våld. Andel för respektive grupp, år 2017 enligt reguljära NTU (tabell 6A och 6F).

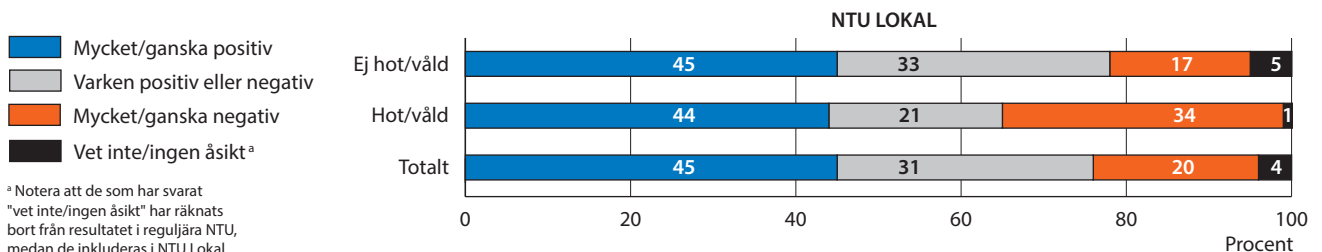

Se avsnittet *Jämförbarhet mellan reguljära NTU och NTU Lokal* i metodkapitlet, om varför de två undersökningarna visar olika nivåer och inte kan jämföras.

NTU Lokal visar att lite mindre än hälften (45 %) av de tillfrågade som haft kontakt med polisen i samband med att de har polisanmält ett brott har positiva erfarenheter, medan en femtedel (20 %) uppger att de har negativa erfarenheter (se figur 6.2). Bland dem som polisanmält ett brott som innehöll någon form av hot eller våld är andelen med positiva erfarenheter ungefär på samma nivå som bland dem som polisanmält händelser utan inslag av hot eller våld (44 % jämfört med 45 %).⁶⁷ Vidare är andelen negativa större bland dem som drabbats av brott som uppges ha innehållit hot eller våld (34 %), jämfört med dem som polisanmält händelser utan inslag av hot eller våld (17 %).

Bland dem som polisanmält ett brott med inslag av hot eller våld är det liksom i reguljära NTU en mindre andel som saknar en tydlig uppfattning (positiv eller negativ) om sina erfarenheter av polisen, jämfört med dem som polisanmält brott utan hot eller våld (21 % jämfört med 33 %; se figur 6.2).

Figur 6.2 Erfarenhet av polisen i samband med utsatthet för brott de senaste tre åren. Totalt samt uppdelat på om (den senaste) händelsen innehöll respektive inte innehöll hot eller våld. Andel för respektive grupp, år 2017 enligt NTU Lokal (tabell 6A och 6F).

^a Notera att de som har svarat "vet inte/ingen åsikt" har räknats bort från resultatet i reguljära NTU, medan de inkluderas i NTU Lokal.

⁶⁷ NTU Lokal visar att ungefär en femtedel (21 %) av de brott som anmälts till polisen under de senaste tre åren uppges ha innehållit någon form av hot eller våld. För att ringa in omfattningen av sådana brott ställs frågan "Ingick någon form av hot eller våld i händelsen?".

Kön och ålder

Över tid har kvinnor i reguljära NTU något oftare än män uppgett att de har positiva erfarenheter av polisen, och skillnaden 2017 uppgår till 10 procentenheter (59 % av kvinnorna jämfört med 49 % av männen; se tabell 6A). Sett till de olika åldersgrupperna är skillnaderna ganska små. Störst andel med positiva erfarenheter av polisen finns i åldersgrupperna 25–44 år och 45–64 år (54 % i respektive grupp). Minst andel med positiva erfarenheter (50 %) återfinns i den yngsta åldersgruppen (16–24 år).

Se avsnittet *Jämförbarhet mellan reguljära NTU och NTU Lokal* i metodkapitlet, om varför de två undersökningarna visar olika nivåer och inte kan jämföras.

Även NTU Lokal visar att kvinnor i större grad än män har positiva erfarenheter av polisen. Skillnaden uppgår till 8 procentenheter 2017 (49 % av kvinnorna jämfört med 41 % av männen; se tabell 6A). Det finns även skillnader mellan åldersgrupperna. Störst andel med positiva erfarenheter av polisen (51 %) finns i den äldsta åldersgruppen (65–84 år). Minst andel med positiva erfarenheter (40 %) återfinns i den yngsta åldersgruppen (16–24 år).

Olika gruppers erfarenhet av polisen

Reguljära NTU visar att erfarenheten av polisen skiljer sig något åt mellan olika grupper i befolkningen. Sett till utbildning är skillnaderna små. Av personer med eftergymnasial utbildning har 54 procent positiva erfarenheter av polisen i samband med utsatthet för brott, vilket är på ungefär samma nivå som personer med som högst gymnasial eller förgymnasial utbildning (53 respektive 52 %). Vad beträffar familjetyp är andelen med positiva erfarenheter av polisen störst bland sammanboende utan barn (56 %) och minst bland ensamstående utan barn (50 %). Personer födda i Sverige med minst en inrikesfödd förälder har, liksom utrikesfödda personer, i större utsträckning positiva erfarenheter av polisen (54 respektive 53 %) jämfört med personer födda i Sverige med två utrikesfödda föräldrar (46 %). Vidare har personer boende i större städer en större andel med positiva erfarenheter av polisen (58 %) jämfört med boende i storstadsregioner och i mindre städer eller på landsbygden (50 respektive 53 %). Sett till bostadstyp är det små skillnader mellan boende i småhus (55 %) och boende i flerfamiljshus (52 %; se tabell 6A).

NTU Lokals resultat visar att en större andel med eftergymnasial utbildning har positiva erfarenheter av polisen i samband med utsatthet för brott (47 %) jämfört med personer med som högst gymnasial eller förgymnasial utbildning (44 respektive 42 %). Vad beträffar familjetyp är skillnaderna små. Andelen med positiva erfarenheter av polisen är störst bland ensamstående med barn (47 %) och minst bland sammanboende med barn (44 %). Personer födda i Sverige med minst en inrikesfödd förälder har, liksom utrikesfödda personer, i större utsträckning positiva erfarenheter av polisen (45 respektive 44 %) än svenskfödda personer med två utrikesfödda föräldrar (40 %). Sett till boendeort är skillnaderna små. Personer som bor i storstadsregioner har posi-

tiva erfarenheter av polisen i ungefär samma utsträckning (46 %) som boende i andra större städer och i mindre städer eller på landsbygden (44 respektive 45 %). Vidare är andelen som har stort förtroende för polisen lika stor bland boende i småhus som bland boende i flerfamiljshus (45 % i respektive grupp; se tabell 6A).

Erfarenhet av olika delar av polisens arbete

De personer som uppger att de under de senaste tre åren drabbats av något brott som anmälts till polisen får besvara ytterligare frågor om hur de upplever polisens tillgänglighet, bemötande, information och effektivitet i samband med polisanmälan. Även dessa frågor har i NTU Lokal formulerats om något, i förhållande till reguljära NTU, och därför presenteras frågorna utifrån respektive undersökning nedan:

Reguljära NTU: *Hur nöjd eller missnöjd var du med möjligheten att på ett enkelt sätt få kontakt med någon inom polisen som kunde hjälpa dig?*

Hur nöjd eller missnöjd är du med det bemötande du fick av polisen?

Hur nöjd eller missnöjd är du med den information du fick om hur polisen arbetar med ditt ärende?

Hur nöjd eller missnöjd är du med polisens arbete med att utreda och klara upp brottet?

Se avsnittet *Jämförbarhet mellan reguljära NTU och NTU Lokal* i metodkapitlet, om varför de två undersökningarna visar olika nivåer och inte kan jämföras.

NTU Lokal:

Hur nöjd eller missnöjd är du sammantaget med möjligheten att på ett enkelt sätt få kontakt med någon inom polisen som kunde hjälpa dig?

Hur nöjd eller missnöjd är du sammantaget med det bemötande du fick av polisen?

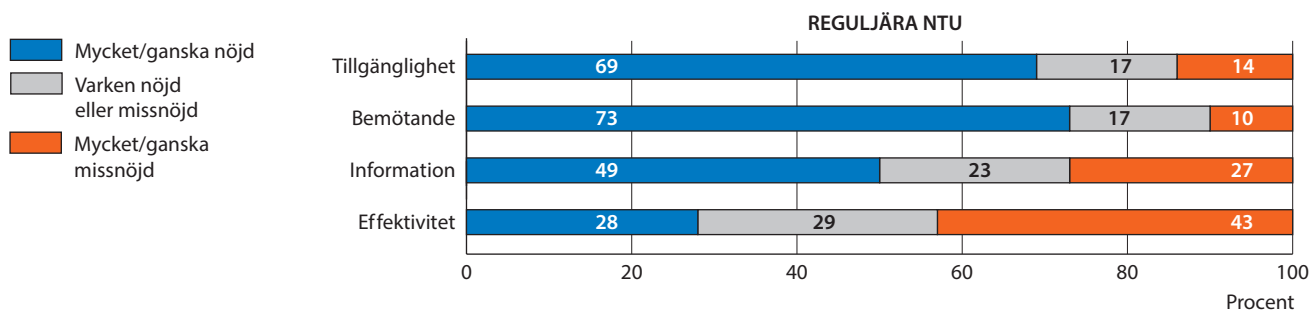
Hur nöjd eller missnöjd är du sammantaget med den information du fick om hur polisen arbetar med ditt ärende?

Hur nöjd eller missnöjd är du sammantaget med polisens arbete med att utreda och klara upp brottet?

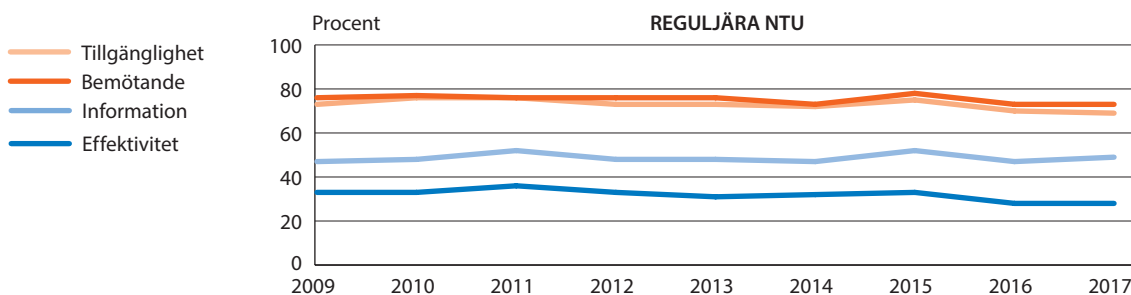
Reguljära NTU visar att en majoritet av de personer som varit i kontakt med polisen med anledning av utsatthet för brott ger bra betyg åt polisens tillgänglighet (69 %) samt det bemötande de fått (73 %). Däremot är det en mindre andel som uppger att de är nöjda med den information de fått om hur polisen arbetar med ärendet (49 %) och med polisens effektivitet vad gäller förmågan att utreda och klara upp brottet (28 %); se figur 6.3.

Det framgår i reguljära NTU att andelen med positiva erfarenheter av olika delar av polisens arbete är på ungefär samma nivå 2017 som vid föregående års mätning (se figur 6.4).

Figur 6.3 Erfarenhet av olika delar av polisens arbete, bland dem som utsatts för brott de senaste tre åren. Andel för olika delar av polisens arbete, år 2017 enligt reguljära NTU (tabell 6B-E).

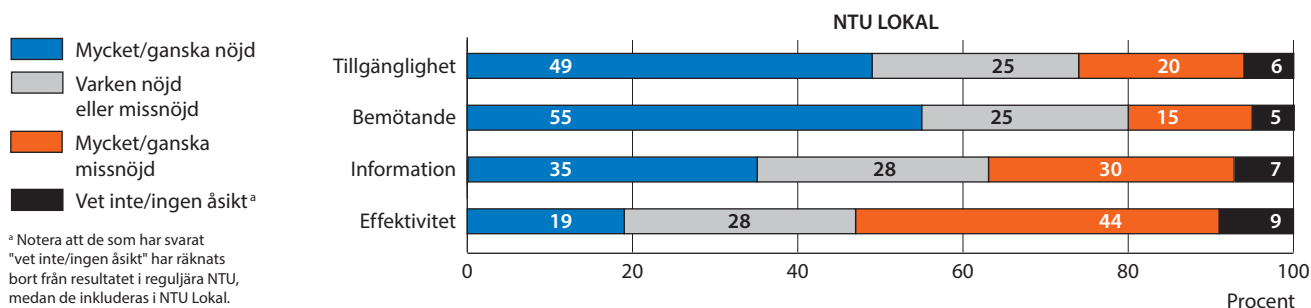
Figur 6.4 Positiv (mycket/ganska positiv) erfarenhet av kontakten med polisen, bland dem som utsatts för brott de senaste tre åren. Andel för olika delar av polisens arbete, åren 2009–2017 enligt reguljära NTU (tabell 6B-E).

Se avsnittet *Jämförbarhet mellan reguljära NTU och NTU Lokal* i metodkapitlet, om varför de två undersökningarna visar olika nivåer och inte kan jämföras.

NTU Lokals resultat visar att runt hälften av de personer som varit i kontakt med polisen med anledning av utsatthet för brott ger bra betyg åt polisens tillgänglighet (49 %) samt det bemötande de fått (55 %). En mindre andel uppger att de är nöjda med den information de fått om hur polisen arbetar med ärendet (35 %) och med polisens effektivitet vad gäller förmågan att utreda och klara upp brottet (19 %; se figur 6.5).

Figur 6.5 Erfarenhet av olika delar av polisens arbete, bland dem som utsatts för brott de senaste tre åren. Andel för olika delar av polisens arbete, år 2017 enligt NTU Lokal (tabell 6B-E).

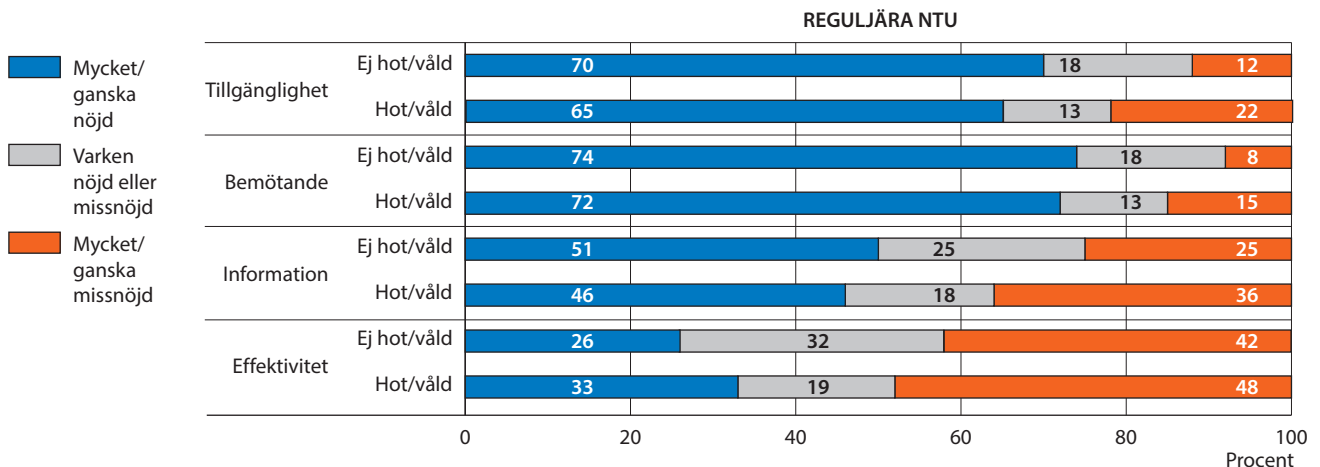
^a Notera att de som har svarat "vet inte/ingen åsikt" har räknats bort från resultatet i reguljära NTU, medan de inkluderas i NTU Lokal.

I reguljära NTU framgår tydliga skillnader i andelen nöjda respektive missnöjda, beroende på vilken typ av brott som polisanmälts (se figur 6.6). De personer som polisanmält ett brott med inslag av hot eller våld

uppper oftare att de är missnöjda med alla fyra delar av kontakten med polisen, jämfört med dem som polisanmält ett brott som inte har innehållit hot eller våld.

Bland dem som polisanmält ett brott med inslag av hot eller våld är det dessutom en något mindre andel som uppper att de är nöjda med polisens tillgänglighet, polisens bemötande och den information som gavs. Dock gäller detta inte polisens effektivitet, där andelen nöjda är större jämfört med dem som utsatts för brott som inte innehöll hot eller våld. Sammanfattningsvis är andelen personer som är missnöjda med polisens arbete genomgående större bland dem som utsatts för brott med inslag av hot eller våld, medan andelen personer som varken känner sig nöjda eller missnöjda är större bland dem som utsatts för brott som inte innehöll hot eller våld.

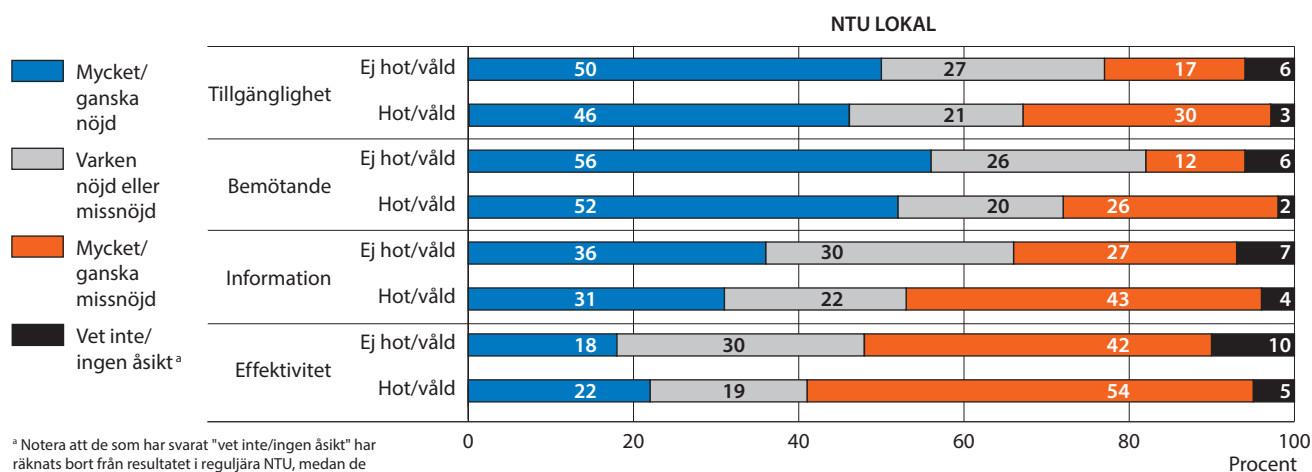
Figur 6.6 Erfarenhet av olika delar av polisens arbete, bland dem som utsatts för brott de senaste tre åren. Uppdelat på om (den senaste) händelsen innehöll respektive inte innehöll hot eller våld. Andel för respektive grupp, år 2017 enligt reguljära NTU (tabell 6F).

Se avsnittet *Jämförbarhet mellan reguljära NTU och NTU Lokal* i metodkapitlet, om varför de två undersökningarna visar olika nivåer och inte kan jämföras.

Även i NTU Lokal framgår tydliga skillnader i andelen nöjda respektive missnöjda, beroende på vilken typ av brott som polisanmälts (se figur 6.7). Personer som har polisanmält ett brott med inslag av hot eller våld uppper oftare att de är missnöjda med alla fyra delar av kontakten med polisen, jämfört med dem som polisanmält brott som inte har innehållit hot eller våld. Bland dem som polisanmält ett brott med inslag av hot eller våld är det dessutom en något mindre andel som uppper att de är nöjda med polisens tillgänglighet, polisens bemötande och den information som gavs. Detta gäller dock inte polisens effektivitet, där andelen nöjda är större jämfört med dem som utsatts för brott utan hot eller våld. Sammanfattningsvis är andelen personer som är missnöjda med polisens arbete genomgående större bland dem som utsatts för brott med inslag av hot eller våld. Bland dem som utsatts för brott utan hot eller våld är det däremot en större andel som inte är vare sig nöjda eller missnöjda.

Figur 6.7 Erfarenhet av olika delar av polisens arbete, bland dem som utsatts för brott de senaste tre åren. Uppdelat på om (den senaste) händelsen innehöll respektive inte innehöll hot eller våld. Andel för respektive grupp, år 2017 enligt NTU Lokal (tabell 6F).

Kön

Reguljära NTU visar att det är skillnader i andelen som är nöjda med kontakten med polisen, uppdelat på kön och på om brottet innehöll inslag av hot eller våld eller ej (se tabell 6F). Oavsett om brottet innehöll hot och våld, är andelen kvinnor med positiva erfarenheter av polisens arbete större än motsvarande andel bland männen. Detta gäller för samtliga fyra dimensioner av polisens arbete. En något större andel kvinnor har positiva erfarenheter av polisen om brottet inte innehöll inslag av hot eller våld (59 %) jämfört med om brottet innehöll sådana inslag (57 %). Bland männen är det ingen skillnad i erfarenheterna av polisen, oavsett om det anmälda brottet innehöll sådana inslag eller ej.

Se avsnittet *Jämförbarhet mellan reguljära NTU och NTU Lokal* i metodkapitlet, om varför de två undersökningarna visar olika nivåer och inte kan jämföras.

Även i NTU Lokal framgår skillnader i den andel som är nöjda med olika delar av kontakten med polisen, uppdelat på kön och på om brottet innehöll hot eller våld eller ej (se tabell 6F). Resultaten visar att andelen kvinnor med positiva erfarenheter av polisens arbete är större än motsvarande andel bland männen, oavsett om brottet innehöll inslag av hot och våld eller inte, och detta gäller samtliga fyra dimensioner av polisens arbete. Av kvinnorna har en större andel positiva erfarenheter av polisen i de fall brottet inte innehöll inslag av hot eller våld (50 %) än när det innehöll inslag av hot eller våld (46 %). Bland män är det nästan ingen skillnad mellan om brottet innehöll sådana inslag eller ej.

Erfarenhet av åklagare

I samband med en rättegång kommer den som utsatts för brott i kontakt med en åklagare. Det kan även hända att den utsatte kommer i kontakt med en åklagare under polisutredningen, även om utredningen sedan inte leder till en rättegång.

Enligt reguljära NTU 2017 har 2,3 procent av befolkningen i åldern 16–79 år varit i kontakt med en åklagare under de senaste tre åren, med anledning av utsatthet för brott.⁶⁸

NTU Lokal 2017 visar att 1,7 procent av befolkningen i åldern 16–84 år under de tre senaste åren har varit i kontakt med en åklagare, i samband med att man polisanmält något brott som man utsatts för.

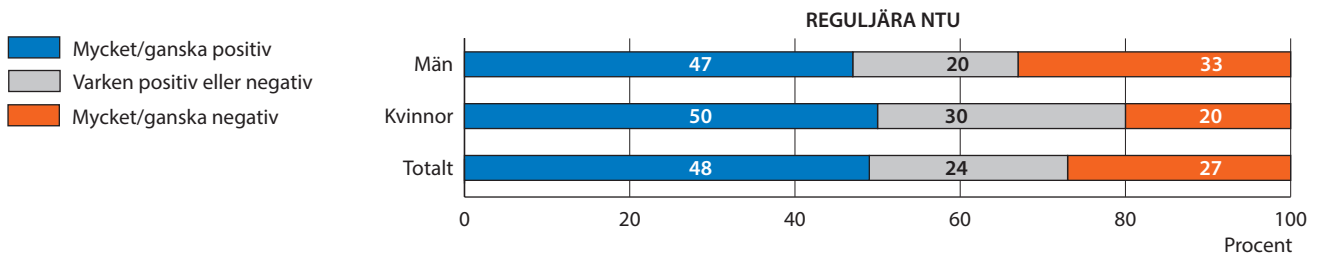
För att undersöka erfarenheten av kontakten med åklagaren ställs följande fråga i respektive undersökning:

Reguljära NTU: Hur skulle du beskriva dina erfarenheter av åklagaren?

NTU Lokal: Hur skulle du sammantaget beskriva dina erfarenheter av åklagaren?

Lite mindre än hälften av de tillfrågade (48 %) uppger att de har positiva erfarenheter av kontakten med åklagaren, medan andelen med negativa erfarenheter uppgår till 27 procent (se figur 6.8). Vid särredovisning för kön framgår att en något större andel kvinnor än män har positiva erfarenheter av kontakten med åklagare (50 % jämfört med 47 %). Sett över tid kan en negativ trend noteras, eftersom det 2009⁶⁹ var 61 procent av dem som haft kontakt med åklagare som uppgav att deras erfarenhet varit mycket eller ganska positiv (se tabell 6G). Det bör dock understrykas att det är mycket få som svarat på dessa frågor, varför utvecklingen bör tolkas med stor försiktighet.

Figur 6.8 Erfarenhet av åklagare i samband med utsatthet för brott de senaste tre åren. Andel för respektive kön samt totalt, år 2017 enligt reguljära NTU (tabell 6G).

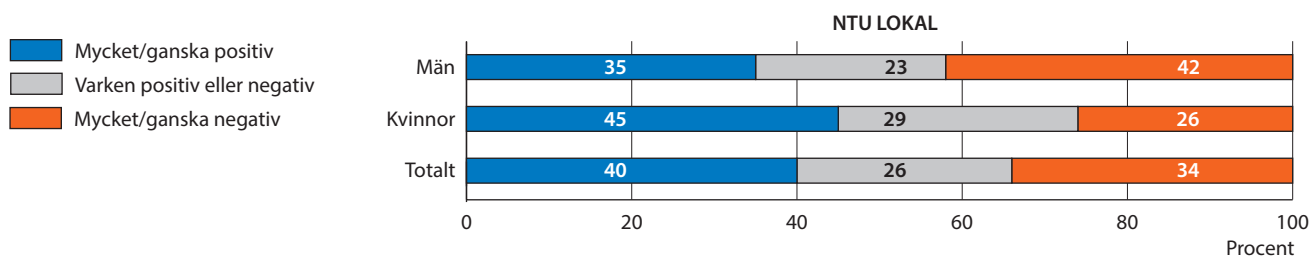
Se avsnittet *Jämförbarhet mellan reguljära NTU och NTU Lokal* i metodkapitlet, om varför de två undersökningarna visar olika nivåer och inte kan jämföras.

NTU Lokal visar att två femtedelar (40 %) har positiva erfarenheter av kontakten med åklagaren, medan andelen med negativa erfarenheter uppgår till 34 procent (se figur 6.9). Vid särredovisning för kön framgår att en större andel kvinnor än män har positiva erfarenheter av kontakten med åklagare (45 % jämfört med 35 %).

⁶⁸ Reguljära NTU visar att för de flesta har kontakten skett i samband med en rättegång, men för lite mindre än en tredjedel av dem (0,7 % av befolkningen i åldern 16–79 år) har ärendet inte gått till rättegång, och kontakten har då endast varit i samband med utredningen av brottet.

⁶⁹ I NTU 2006–2008 ställdes frågan om åklagare enbart till personer som varit i kontakt med åklagare i samband med en rättegång. Från och med NTU 2009 ställs frågan dock till samtliga personer med erfarenhet av åklagare under de senaste tre åren, varför dessa resultat inte är fullt jämförbara med resultaten i de tre första NTU-rapporterna.

Figur 6.9 Erfarenhet av åklagare i samband med att man polisanmält ett brott man utsatts för under de senaste tre åren. Andel för respektive kön samt totalt, år 2017 enligt NTU Lokal (tabell 6G).

Erfarenhet av domstol

I reguljära NTU samt i NTU Lokal får personer som medverkat i rättegång ett antal frågor om sina erfarenheter av domstol. Denna redovisning kan dock endast belysa övergripande resultat, eftersom det i reguljära NTU är en liten del av befolkningen (i åldern 16–79 år) som uppger att de har medverkat i en rättegång med anledning av utsatthet för brott under de senaste tre åren.⁷⁰

För att belysa hur stor andel av befolkningen som har medverkat som målsägare vid en rättegång under de senaste tre åren, ställs följande fråga i respektive undersökning:

Reguljära NTU: Har du under de senaste tre åren medverkat i någon rättegång i domstol därför att du blivit utsatt för något brott?

NTU Lokal: *Har du medverkat i någon rättegång i domstol på grund av att du blivit utsatt för något brott under de senaste tre åren?*

I reguljära NTU 2017 svarar 1,7 procent av befolkningen i åldern 16–79 år jakande på frågan.

I NTU Lokal 2017 svarar 1,1 procent av befolkningen i åldern 16–84 år att de medverkat som målsägande vid rättegång.

För att studera uppfattningen om bemötandet i domstolen på ett övergripande plan ställs följande fråga i respektive undersökning:

Reguljära NTU: Hur nöjd eller missnöjd är du med det sammantagna bemötandet du fick i domstolen?

NTU Lokal: *Hur nöjd eller missnöjd är du sammantaget med det bemötande du fick i domstolen?*

I reguljära NTU uppger 59 procent att de är nöjda med det bemötande de fick i domstolen, medan 18 procent uppger att de är missnöjda (se figur 6.10). Den andel som uppger att de är nöjda med bemötandet i

Se avsnittet *Jämförbarhet mellan reguljära NTU och NTU Lokal* i metodkapitlet, om varför de två undersökningarna visar olika nivåer och inte kan jämföras.

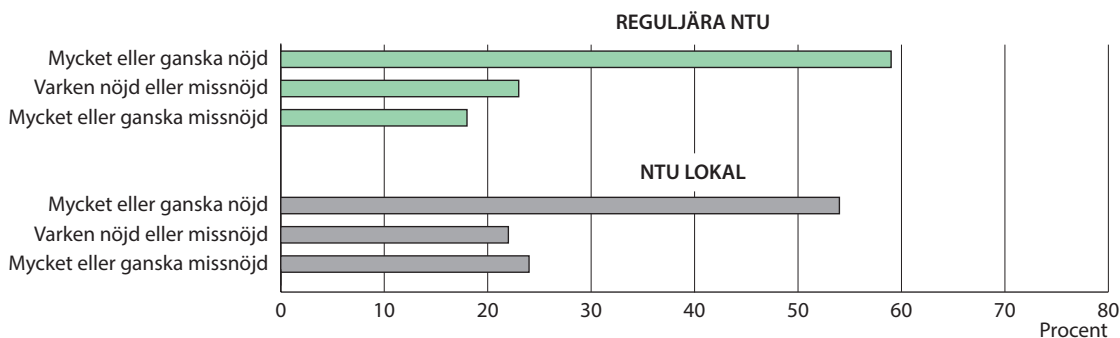
⁷⁰ Även i NTU Lokal är det är en liten del av befolkningen (i åldern 16–84 år) som uppger att de har medverkat i en rättegång med anledning av utsatthet för brott under de senaste tre åren. Dock är siffrorna på högre nivåer än i reguljära NTU, eftersom undersökningsgruppen i NTU Lokal är större.

Se avsnittet *Jämförbarhet mellan reguljära NTU och NTU Lokal* i metodkapitlet, om varför de två undersökningarna visar olika nivåer och inte kan jämföras.

domstol har varit relativt stabil sedan 2007. Det bör understrykas att det är mycket få som svarat på dessa frågor, varför det är svårt att säga något om en eventuell utveckling över tid.

I NTU Lokal framgår att 54 procent är nöjda med det bemötande de fick domstolen, medan 24 procent uppger att de är missnöjda med bemötandet (se figur 6.10).

Figur 6.10 Upplevelse av bemötande i domstol. Andel bland målsägare som medverkat i rättegång de senaste tre åren, år 2017 enligt reguljära NTU samt enligt NTU Lokal (tabell 6G).

Erfarenhet av målsägandebitråde

I vissa fall tilldelas målsägande i en rättegång ett juridiskt biträde, ett så kallat målsägandebitråde, som ska fungera som stöd och hjälp under rättsprocessen.

I reguljära NTU 2017 uppger lite mer än hälften (58 %) av dem som medverkat i en rättegång, i egenskap av målsägande, att de hade ett målsägandebitråde.

I NTU Lokal 2017 uppger (62 %) av dem som medverkat i en rättegång, i egenskap av målsägande, att de hade ett målsägandebitråde.

För att studera uppfattningen om bemötandet i domstolen på ett övergripande plan, ställs följande fråga i respektive undersökning:

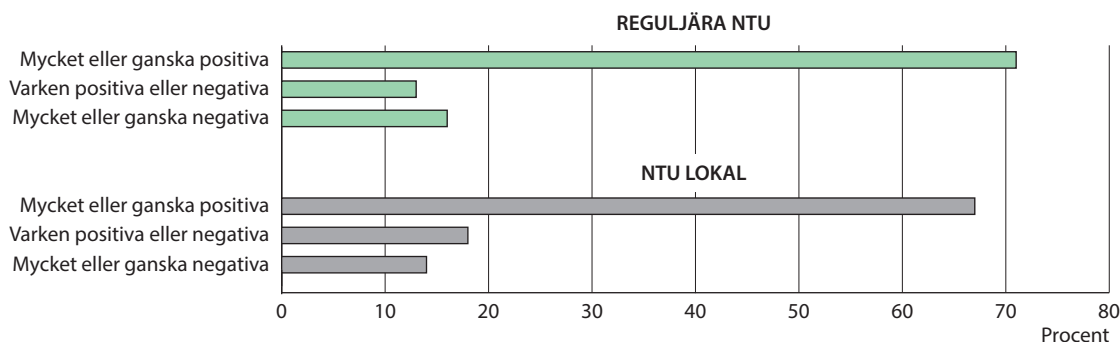
Reguljära NTU: Hur skulle du beskriva dina erfarenheter av målsägandebiträdet?

NTU Lokal: *Hur skulle du sammantaget beskriva dina erfarenheter av målsägandebiträdet?*

I reguljära NTU uppger 71 procent att erfarenheterna av målsägandebiträdet är positiva, medan 16 procent uppger att deras erfarenheter av biträdet varit negativa (se figur 6.11).

I NTU Lokal uppger 67 procent att erfarenheterna av målsägandebiträdet är positiva, medan 14 procent uppger att deras erfarenheter av biträdet varit negativa (se figur 6.11).

Figur 6.11 Erfarenhet av målsägarbiträde. Andel bland målsägare som medverkat i rättegång de senaste tre åren, år 2017 enligt reguljära NTU samt enligt NTU Lokal (tabell 6G).

Erfarenhet av rättegång

Som nämndes inledningsvis har målsäganden i en rättegång rätt till begriplig och relevant information. I reguljära NTU samt i NTU Lokal finns två frågor som rör brottsutsattas erfarenheter av information och begriplighet i samband med rättegången.

Den första frågan lyder enligt följande, i både reguljära NTU och NTU Lokal:

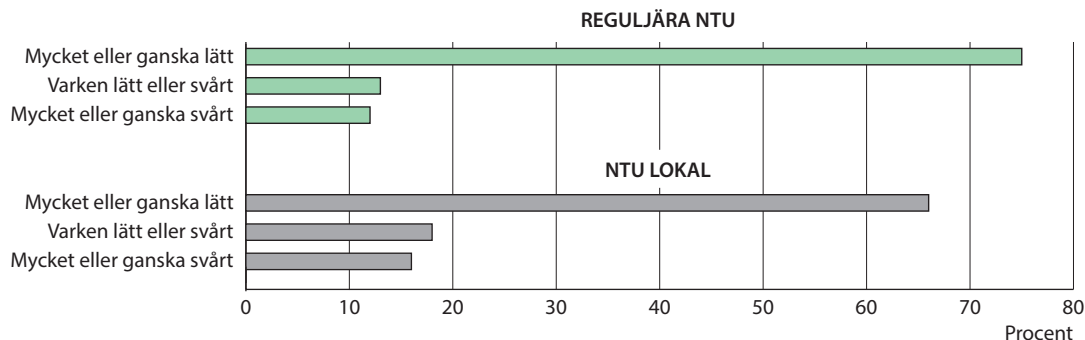
Hur lätt eller svårt var det att förstå vad som hände under rättegången?

I reguljära NTU uppger 75 procent av de tillfrågade att de tyckte att det var mycket eller ganska lätt att förstå rättegången, medan 12 procent anser att det var mycket eller ganska svårt (figur 6.12).

I NTU Lokal uppger två tredjedelar (66 %) att de tyckte att det var mycket eller ganska lätt att förstå rättegången, medan 16 procent anser att det var mycket eller ganska svårt (figur 6.12)

Se avsnittet *Jämförbarhet mellan reguljära NTU och NTU Lokal* i metodkapitlet, om varför de två undersökningarna visar olika nivåer och inte kan jämföras.

Figur 6.12 Förståelse av rättegången. Andel bland målsägare som medverkat i rättegång de senaste tre åren, år 2017 enligt reguljära NTU samt enligt NTU Lokal (tabell 6G).

Den andra frågan har i NTU Lokal formulerats om något i förhållande till reguljära NTU, och lyder enligt följande i respektive undersökning:

Reguljära NTU: Upplevde du informationen du fick inför rättegången som tillräcklig eller otillräcklig?

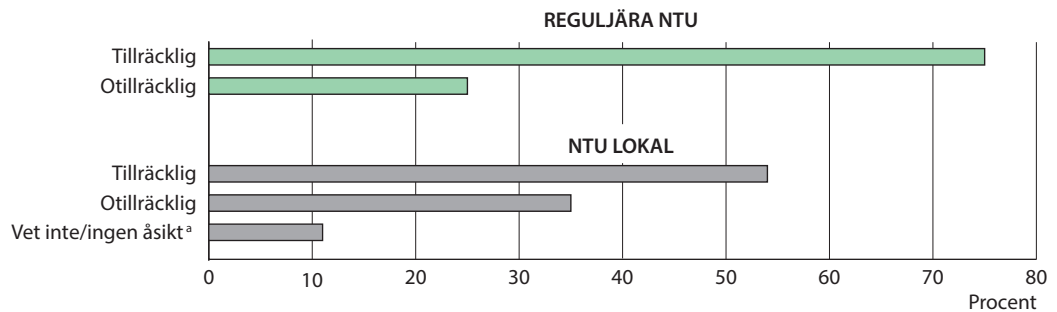
NTU Lokal: *Upplevde du att informationen du fick inför rättegången var tillräcklig eller otillräcklig?*

Reguljära NTU visar att en fjärdedel (25 %) upplever att informationen var otillräcklig, medan tre fjärdedelar (75 %) anser att informationen var tillräcklig (se figur 6.13). Nivån har legat relativt stabil sedan 2007. Även här bör man ha i åtanke att det är få individer som har besvarat frågorna.⁷¹

Se avsnittet *Jämförbarhet mellan reguljära NTU och NTU Lokal* i metodkapitlet, om varför de två undersökningarna visar olika nivåer och inte kan jämföras.

NTU Lokal visar att 35 procent upplever att informationen som gavs inför rättegången var otillräcklig, medan 54 procent anser att informationen var tillräcklig (se figur 6.13)

Figur 6.13 Upplevelse av information om rättegången. Andel bland målsägare som medverkat i rättegång de senaste tre åren, år 2017 enligt reguljära NTU samt enligt NTU Lokal (tabell 6G).

^a Notera att de som har svarat "vet inte/ingen åsikt" har räknats bort från resultatet i reguljära NTU, medan de inkluderas i NTU Lokal.

⁷¹ Att andelen missnöjda är större i denna fråga än i frågan om förståelse av rättegången kan bero på att ett neutralt svarsalternativ saknats i frågan och att de som är tveksamma därför tvingats ta ställning.

Figurförteckning

Brottsutsattas kontakter med rättsväsendet

Figur 6.1	Erfarenhet av polisen i samband med utsatthet för brott de senaste tre åren. Totalt samt uppdelat på om (den senaste) händelsen innehöll respektive inte innehöll hot eller våld. Andel för respektive grupp, år 2017 enligt reguljära NTU (tabell 6A och 6F).	219
Figur 6.2	Erfarenhet av polisen i samband med utsatthet för brott de senaste tre åren. Totalt samt uppdelat på om (den senaste) händelsen innehöll respektive inte innehöll hot eller våld. Andel för respektive grupp, år 2017 enligt NTU Lokal (tabell 6A och 6F).	219
Figur 6.3	Erfarenhet av olika delar av polisens arbete, bland dem som utsatts för brott de senaste tre åren. Andel för olika delar av polisens arbete, år 2017 enligt reguljära NTU (tabell 6B–E).	222
Figur 6.4	Positiv (mycket/ganska positiv) erfarenhet av kontakten med polisen, bland dem som utsatts för brott de senaste tre åren. Andel för olika delar av polisens arbete, åren 2009–2017 enligt reguljära NTU (tabell 6B–E).	222
Figur 6.5	Erfarenhet av olika delar av polisens arbete, bland dem som utsatts för brott de senaste tre åren. Andel för olika delar av polisens arbete, år 2017 enligt NTU Lokal (tabell 6B–E).	222
Figur 6.6	Erfarenhet av olika delar av polisens arbete, bland dem som utsatts för brott de senaste tre åren. Uppdelat på om (den senaste) händelsen innehöll respektive inte innehöll hot eller våld. Andel för respektive grupp, år 2017 enligt reguljära NTU (tabell 6F).	223
Figur 6.7	Erfarenhet av olika delar av polisens arbete, bland dem som utsatts för brott de senaste tre åren. Uppdelat på om (den senaste) händelsen innehöll respektive inte innehöll hot eller våld. Andel för respektive grupp, år 2017 enligt NTU Lokal (tabell 6F).	224
Figur 6.8	Erfarenhet av åklagare i samband med utsatthet för brott de senaste tre åren. Andel för respektive kön samt totalt, år 2017 enligt reguljära NTU (tabell 6G).	225
Figur 6.9	Erfarenhet av åklagare i samband med att man polisanmält ett brott man utsatts för under de senaste tre åren. Andel för respektive kön samt totalt, år 2017 enligt NTU Lokal (tabell 6G).	226
Figur 6.10	Upplevelse av bemötande i domstol. Andel bland målsägare som medverkat i rättegång de senaste tre åren, år 2017 enligt reguljära NTU samt enligt NTU Lokal (tabell 6G).	227
Figur 6.11	Erfarenhet av målsägarbiträde. Andel bland målsägare som medverkat i rättegång de senaste tre åren, år 2017 enligt reguljära NTU samt enligt NTU Lokal (tabell 6G).	228

Figur 6.12	Förståelse av rättegången. Andel bland målsägare som medverkat i rättegång de senaste tre åren, år 2017 enligt reguljära NTU samt enligt NTU Lokal (tabell 6G).	228
Figur 6.13	Upplevelse av information om rättegången. Andel bland målsägare som medverkat i rättegång de senaste tre åren, år 2017 enligt reguljära NTU samt enligt NTU Lokal (tabell 6G).	229

Tabellförteckning

Brottsutsattas kontakter med rättsväsendet

Tabell 6A	Mycket eller ganska positiv erfarenhet av polis i samband med utsatthet för brott de senaste tre åren. Andel i procent för respektive grupp. Resultat för åren 2007–2017 enligt reguljära NTU samt för år 2017 enligt NTU Lokal.	233
Tabell 6B	Mycket eller ganska nöjd med möjligheten att på ett enkelt sätt få kontakt med polis i samband med utsatthet för brott de senaste tre åren. Andel i procent för respektive grupp. Resultat för åren 2009–2017 enligt reguljära NTU samt för år 2017 enligt NTU Lokal.	234
Tabell 6C	Mycket eller ganska nöjd med bemötandet från polis i samband med utsatthet för brott de senaste tre åren. Andel i procent för respektive grupp. Resultat för åren 2009–2017 enligt reguljära NTU samt för år 2017 enligt NTU Lokal.	235
Tabell 6D	Mycket eller ganska nöjd med den information man fått om hur polisen arbetar med ärendet, i samband med utsatthet för brott de senaste tre åren. Andel i procent för respektive grupp. Resultat för åren 2009–2017 enligt reguljära NTU samt för år 2017 enligt NTU Lokal.	236
Tabell 6E	Mycket eller ganska nöjd med polisens arbete med att utreda och klara upp brottet, i samband med utsatthet för brott de senaste tre åren. Andel i procent för respektive grupp. Resultat för åren 2009–2017 enligt reguljära NTU samt för år 2017 enligt NTU Lokal.	237
Tabell 6F	Mycket eller ganska positiv erfarenhet av polis, i samband med utsatthet för brott de senaste tre åren. Erfarenhet och nöjdhet med olika delar av polisens arbete, uppdelat på om (den senaste) händelsen innehöll respektive inte innehöll hot eller våld. Andel i procent totalt samt för respektive kön. Resultat för år 2017 enligt reguljära NTU samt enligt NTU Lokal.	238
Tabell 6G	Erfarenheter av rättsväsendets myndigheter de senaste tre åren. Andel i procent för respektive grupp som varit i kontakt med respektive myndighet. Resultat för åren 2007–2017 enligt reguljära NTU samt för år 2017 enligt NTU Lokal.	239

Tabell 6A Mycket eller ganska positiv erfarenhet av polis i samband med utsatthet för brott de senaste tre åren. Andel i procent för respektive grupp. Resultat för åren 2007–2017 enligt reguljära NTU samt för år 2017 enligt NTU Lokal.

	TOTALT ³												NTU LOKAL
	REGULJÄRA NTU											2017	
	2007	2008	2009	2010	2011	2012	2013	2014	2015	2016	2017		
TOTALT	57	55	56	57	58	54	57	55	58	55	53	45	
Kön													
Män	55	50	52	55	56	51	52	51	57	50	49	41	
Kvinnor	59	61	61	60	60	58	62	61	60	61	59	49	
Ålder													
16–24 år	49	51	54	52	59	52	55	52	57	55	50	40	
25–44 år	55	54	54	54	54	54	54	53	56	50	54	43	
45–64 år	60	55	56	60	58	55	59	56	57	59	54	46	
65–79 år/65–84 år ¹	66	59	66	70	66	57	62	64	73	61	52	51	
Svensk/utländsk bakgrund													
Svenskfödda med													
– minst en inrikesfödd förälder	56	55	56	57	58	55	55	56	59	56	54	45	
– båda föräldrarna utrikesfödda ²	45	49	55	46	53	65	45	59	60	53	46	40	
Utrikesfödda	59	52	55	54	53	49	62	50	57	50	53	44	
Utbildning (högsta)													
Förgymnasial	55	55	58	59	62	56	52	55	62	52	52	42	
Gymnasial	59	56	55	58	56	54	57	54	60	53	53	44	
Eftergymnasial	55	52	55	55	58	54	58	56	56	57	54	47	
Familjetyp													
Sammanboende													
– utan barn	58	55	57	57	60	55	54	57	60	51	56	45	
– med barn	59	52	54	58	58	54	57	57	60	57	53	44	
Ensamstående													
– utan barn	54	55	56	56	58	53	58	52	56	58	50	45	
– med barn	54	60	57	61	47	55	62	57	59	56	55	47	
Bostadstyp													
Småhus	59	53	56	57	60	55	56	57	58	57	55	45	
Flerfamiljshus	55	56	55	57	56	53	57	54	59	53	52	45	
Boendeort													
Storstadsregion	58	54	56	59	57	56	59	54	59	53	50	46	
Större stad	57	55	56	54	57	56	55	55	55	55	58	44	
Mindre stad/landsbygd	55	56	55	58	61	48	55	59	63	60	53	45	

¹ I reguljära NTU är urvalet 16–79 år, medan urvalet i NTU Lokal är 16–84 år.

² Värdena för gruppen "Svenskfödda med båda föräldrarna utrikesfödda" har korrigerats för åren 2007–2016 på grund av ett tidigare fel vid kodningen av variabeln. För mer information, se NTU 2017. Teknisk rapport (Brå 2018).

³ Notera att de som har svarat "vet inte/ingen åsikt" har räknats bort från basen i reguljära NTU, medan de inkluderas i NTU Lokal. För mer information, se NTU 2017. Teknisk rapport (Brå 2018).

Tabell 6B Mycket eller ganska nöjd med möjligheten att på ett enkelt sätt få kontakt med polis i samband med utsatthet för brott de senaste tre åren. Andel i procent för respektive grupp. Resultat för åren 2009–2017¹ enligt reguljära NTU samt för år 2017 enligt NTU Lokal.

	TOTALT ⁴									
	REGULJÄRA NTU									NTU LOKAL
	2009	2010	2011	2012	2013	2014	2015	2016	2017	2017
TOTALT	73	76	76	73	73	72	75	70	69	49
Kön										
Män	72	74	74	71	69	69	74	66	66	44
Kvinnor	74	78	78	74	77	74	77	74	72	54
Ålder										
16–24 år	76	77	80	72	75	74	77	73	71	48
25–44 år	73	75	78	74	72	73	77	70	73	48
45–64 år	70	74	72	70	73	70	71	68	65	49
65–79 år/65–84 år ²	76	81	74	77	76	68	81	71	63	51
Svensk/utländsk bakgrund										
Svenskfödda med										
– minst en inrikesfödd förälder	73	77	76	74	73	73	76	70	69	49
– båda föräldrarna utrikesfödda ³	69	72	83	64	77	73	69	70	72	45
Utrikesfödda	68	69	72	67	73	68	74	69	66	48
Utbildning (högsta)										
Förgymnasial	74	78	76	72	70	70	72	69	65	45
Gymnasial	71	73	74	70	74	71	77	68	68	47
Eftergymnasial	75	78	77	76	73	73	75	71	71	52
Familjetyp										
Sammanboende										
– utan barn	72	75	76	75	73	74	78	68	69	49
– med barn	73	79	76	73	72	74	75	72	67	48
Ensamstående										
– utan barn	74	73	76	70	74	69	74	69	70	50
– med barn	72	78	69	68	72	64	75	68	68	49
Bostadstyp										
Småhus	73	77	74	75	72	72	75	71	67	48
Flerfamiljshus	72	74	77	70	74	72	76	69	70	51
Boendeort										
Storstadsregion	72	78	78	72	74	73	78	68	66	50
Större stad	74	75	74	74	72	72	72	70	74	49
Mindre stad/landsbygd	71	71	74	71	73	67	76	73	67	46

¹ Frågan ställdes för första gången i NTU 2009 och redovisas därför inte för åren 2006–2008.

² I reguljära NTU är urvalet 16–79 år, medan urvalet i NTU Lokal är 16–84 år.

³ Värdena för gruppen "Svenskfödda med båda föräldrarna utrikesfödda" har korrigerats för åren 2007–2016 på grund av ett tidigare fel vid kodningen av variabeln. För mer information, se NTU 2017. *Teknisk rapport* (Brå 2018).

⁴ Notera att de som har svarat "vet inte/ingen åsikt" har räknats bort från basen i reguljära NTU, medan de inkluderas i NTU Lokal. För mer information, se NTU 2017. *Teknisk rapport* (Brå 2018).

Tabell 6C Mycket eller ganska nöjd med bemötandet från polis i samband med utsatthet för brott de senaste tre åren. Andel i procent för respektive grupp. Resultat för åren 2009–2017¹ enligt reguljära NTU samt för år 2017 enligt NTU Lokal.

	TOTALT ⁴									
	REGULJÄRA NTU									NTU LOKAL
	2009	2010	2011	2012	2013	2014	2015	2016	2017	2017
TOTALT	76	77	76	76	76	73	78	73	73	55
Kön										
Män	75	76	76	74	73	71	78	70	73	51
Kvinnor	77	79	77	78	78	75	78	76	74	59
Ålder										
16–24 år	76	76	80	75	73	73	76	75	70	50
25–44 år	75	77	76	76	74	71	77	70	74	54
45–64 år	76	79	75	75	77	73	76	73	73	56
65–79 år/65–84 år ²	79	79	77	81	80	78	87	78	74	62
Svensk/utländsk bakgrund										
Svenskfödda med										
– minst en inrikesfödd förälder	77	79	77	76	75	73	79	73	74	56
– båda föräldrarna utrikesfödda ³	78	77	85	75	78	72	67	75	72	50
Utrikesfödda	71	71	72	73	77	73	76	68	71	55
Utbildning (högsta)										
Förgymnasial	79	78	79	77	73	74	75	71	72	52
Gymnasial	76	78	75	76	76	74	81	72	72	56
Eftergymnasial	75	77	76	75	76	71	75	73	75	56
Familjetyp										
Sammanboende										
– utan barn	75	78	77	77	75	75	80	72	76	56
– med barn	78	81	77	76	78	73	79	73	74	54
Ensamstående										
– utan barn	76	75	77	75	75	70	76	74	70	55
– med barn	78	79	72	73	72	73	77	66	72	57
Bostadstyp										
Småhus	77	79	78	78	77	74	79	76	74	56
Flerfamiljshus	76	76	75	73	74	72	77	70	73	55
Boendeort										
Storstadsregion	73	80	75	74	75	71	78	70	72	55
Större stad	77	75	77	79	77	75	77	73	75	55
Mindre stad/landsbygd	79	77	77	73	75	73	79	77	73	55

¹ Frågan ställdes för första gången i NTU 2009 och redovisas därför inte för åren 2006–2008.

² I reguljära NTU är urvalet 16–79 år, medan urvalet i NTU Lokal är 16–84 år.

³ Värdena för gruppen "Svenskfödda med båda föräldrarna utrikesfödda" har korrigerats för åren 2007–2016 på grund av ett tidigare fel vid kodningen av variabeln. För mer information, se NTU 2017. *Teknisk rapport* (Brå 2018).

⁴ Notera att de som har svarat "vet inte/ingen åsikt" har räknats bort från basen i reguljära NTU, medan de inkluderas i NTU Lokal. För mer information, se NTU 2017. *Teknisk rapport* (Brå 2018).

Tabell 6D Mycket eller ganska nöjd med den information man fått om hur polisen arbetar med ärendet, i samband med utsatthet för brott de senaste tre åren. Andel i procent för respektive grupp. Resultat för åren 2009–2017¹ enligt reguljära NTU samt för år 2017 enligt NTU Lokal.

	TOTALT ⁴									
	REGULJÄRA NTU									NTU LOKAL
	2009	2010	2011	2012	2013	2014	2015	2016	2017	2017
TOTALT	47	48	52	48	48	47	52	47	49	35
Kön										
Män	44	46	49	46	44	42	50	43	45	31
Kvinnor	51	52	55	52	53	52	55	51	54	39
Ålder										
16–24 år	43	48	51	43	45	44	47	48	45	28
25–44 år	45	44	50	48	47	45	49	44	48	32
45–64 år	49	51	52	50	49	48	54	47	52	38
65–79 år/65–84 år ²	58	58	58	51	54	51	63	53	52	42
Svensk/utländsk bakgrund										
Svenskfödda med										
– minst en inrikesfödd förälder	47	49	52	50	48	46	53	46	49	34
– båda föräldrarna utrikesfödda ³	42	46	53	31	46	54	36	51	34	32
Utrikesfödda	47	44	47	45	51	47	53	47	54	38
Utbildning (högsta)										
Förgymnasial	48	53	53	50	44	47	48	43	48	31
Gymnasial	47	46	49	48	48	45	55	44	49	35
Eftergymnasial	47	49	54	48	50	48	51	50	50	37
Familjetyp										
Sammanboende										
– utan barn	47	49	52	46	46	46	52	45	54	35
– med barn	51	48	53	52	48	51	51	49	47	34
Ensamstående										
– utan barn	46	47	50	47	49	45	52	48	47	35
– med barn	41	53	49	53	51	47	54	45	46	39
Bostadstyp										
Småhus	48	48	53	50	47	48	51	49	48	34
Flerfamiljshus	46	49	50	47	49	46	53	45	51	36
Boendeort										
Storstadsregion	45	48	51	47	49	46	54	46	49	35
Större stad	51	50	52	52	49	48	50	46	53	35
Mindre stad/landsbygd	46	46	51	45	45	46	50	49	45	35

¹ Frågan ställdes för första gången i NTU 2009 och redovisas därför inte för åren 2006–2008.

² I reguljära NTU är urvalet 16–79 år, medan urvalet i NTU Lokal är 16–84 år.

³ Värdena för gruppen "Svenskfödda med båda föräldrarna utrikesfödda" har korrigerats för åren 2007–2016 på grund av ett tidigare fel vid kodningen av variabeln. För mer information, se NTU 2017. *Teknisk rapport* (Brå 2018).

⁴ Notera att de som har svarat "vet inte/ingen åsikt" har räknats bort från basen i reguljära NTU, medan de inkluderas i NTU Lokal. För mer information, se NTU 2017. *Teknisk rapport* (Brå 2018).

Tabell 6E Mycket eller ganska nöjd med polisens arbete med att utreda och klara upp brottet, i samband med utsatthet för brott de senaste tre åren. Andel i procent för respektive grupp. Resultat för åren 2009–2017¹ enligt reguljära NTU samt för år 2017 enligt NTU Lokal.

	TOTALT ⁴									
	REGULJÄRA NTU									NTU LOKAL
	2009	2010	2011	2012	2013	2014	2015	2016	2017	2017
TOTALT	33	33	36	33	31	32	33	28	28	19
Kön										
Män	31	33	35	31	30	29	32	26	26	16
Kvinnor	36	34	38	36	32	35	34	32	30	21
Ålder										
16–24 år	34	36	40	37	33	35	35	34	40	19
25–44 år	32	31	32	33	30	30	31	25	24	17
45–64 år	32	34	39	32	31	31	32	29	28	19
65–79 år/65–84 år ²	43	38	41	31	33	36	38	33	27	22
Svensk/utländsk bakgrund										
Svenskfödda med										
– minst en inrikesfödd förälder	32	33	37	33	30	31	31	28	27	18
– båda föräldrarna utrikesfödda ³	25	27	34	24	18	40	34	31	22	18
Utrikesfödda	39	34	34	32	37	32	39	28	30	23
Utbildning (högsta)										
Förgymnasial	38	41	42	38	28	38	32	33	33	19
Gymnasial	34	33	36	33	33	31	36	29	28	19
Eftergymnasial	29	30	34	30	30	30	29	26	26	18
Familjetyp										
Sammanboende										
– utan barn	33	30	35	30	29	33	34	25	28	19
– med barn	33	34	36	33	29	34	30	28	26	16
Ensamstående										
– utan barn	35	36	38	35	33	29	32	32	28	20
– med barn	28	34	36	39	38	30	37	31	27	22
Bostadstyp										
Småhus	33	33	38	33	29	33	32	29	28	17
Flerfamiljshus	34	34	35	33	33	31	34	28	27	20
Boendeort										
Storstadsregion	31	32	36	29	31	30	30	25	25	18
Större stad	35	34	37	38	33	34	33	29	30	19
Mindre stad/landsbygd	34	35	37	33	29	32	37	35	29	19

¹ Frågan ställdes för första gången i NTU 2009 och redovisas därför inte för åren 2006–2008.

² I reguljära NTU är urvalet 16–79 år, medan urvalet i NTU Lokal är 16–84 år.

³ Värdena för gruppen "Svenskfödda med båda föräldrarna utrikesfödda" har korrigerats för åren 2007–2016 på grund av ett tidigare fel vid kodningen av variabeln. För mer information, se NTU 2017. Teknisk rapport (Brå 2018).

⁴ Notera att de som har svarat "vet inte/ingen åsikt" har räknats bort från basen i reguljära NTU, medan de inkluderas i NTU Lokal. För mer information, se NTU 2017. Teknisk rapport (Brå 2018).

Tabell 6F Mycket eller ganska positiv erfarenhet av polis, i samband med utsatthet för brott de senaste tre åren. Erfarenhet och nöjdhet med olika delar av polisens arbete, uppdelat på om (den senaste) händelsen innehöll respektive inte innehöll hot eller våld. Andel i procent totalt samt för respektive kön. Resultat för år 2017 enligt reguljära NTU samt enligt NTU Lokal.

	Mycket/ganska positiv erfarenhet av polis ³		Mycket/ganska nöjd med ...			
	Hot eller våld	Ej hot eller våld	... polisens tillgänglighet ³	... polisens bemötande ³	... polisens information ³	... polisens effektivitet ³
	Hot eller våld	Ej hot eller våld	Hot eller våld	Hot eller våld	Ej hot eller våld	Hot eller våld
REGULJÄRA NTU						
2017						
TOTALT¹	52	54	65	70	72	74
Kön						
Män	49	49	62	68	70	73
Kvinnor	57	59	69	72	74	74
NTU LOKAL						
2017						
TOTALT	44	45	46	50	52	56
Kön						
Män	41	40	41	45	48	52
Kvinnor	46	50	50	55	55	60
					31	36
					27	32
					35	41
					22	18
					19	15
					24	21

¹ I reguljära NTU 2017 uppgavs 22 % av händelserna innehålla inslag av hot eller våld, medan 78 % inte gjorde det. För fördelning tidigare år, se respektive års publikation.

² I NTU Lokal 2017 uppgavs 21 % av händelserna innehålla inslag av hot eller våld, medan 79 % inte gjorde det.

³ Notera att de som har svarat "vet inte/ingen åsikt" har räknats bort från basen i reguljära NTU, medan de inkluderas i NTU Lokal. För mer information, se NTU 2017. Teknisk rapport (Brå 2018).

Tabell 6G Erfarenheter av rättsväsendets myndigheter de senaste tre åren. Andel i procent för respektive grupp som varit i kontakt med respektive myndighet. Resultat för åren 2007–2017 enligt reguljära NTU samt för år 2017 enligt NTU Lokal.

	REGULJÄRA NTU													NTU LOKAL
	2007 (n)	2008 (n)	2009 (n)	2010 (n)	2011 (n)	2012 (n)	2013 (n)	2014 (n)	2015 (n)	2016 (n)	2017 (n)	2017 (n)	2017 (n)	
Mycket eller ganska positiva erfarenheter av polisen¹	57 (2716)	55 (2485)	56 (2251)	57 (2194)	58 (2077)	54 (2237)	57 (1891)	55 (1989)	58 (1791)	55 (1669)	53 (1880)	45 (15648)		
Män	55 (1493)	50 (1302)	52 (1225)	55 (1192)	56 (1044)	51 (1201)	52 (966)	51 (1032)	57 (922)	50 (870)	49 (986)	41 (7805)		
Kvinnor	59 (1223)	61 (1183)	61 (1026)	60 (1002)	60 (1033)	58 (1036)	62 (925)	61 (957)	60 (869)	61 (799)	59 (894)	49 (7843)		
Mycket eller ganska positiva erfarenheter av åklagare²	56 (276)	66 (231)	61 (289)	55 (302)	59 (279)	56 (319)	50 (237)	48 (266)	51 (207)	51 (176)	48 (221)	40 (1144)		
Män	51 (167)	61 (120)	59 (174)	55 (193)	55 (149)	56 (185)	48 (135)	40 (138)	48 (105)	48 (92)	47 (125)	35 (566)		
Kvinnor	64 (109)	72 (111)	66 (115)	55 (109)	64 (130)	56 (134)	53 (102)	56 (128)	55 (102)	55 (84)	50 (96)	45 (578)		
Mycket eller ganska positiva erfarenheter av målsägarbiträde³	75 (168)	74 (158)	77 (157)	71 (155)	68 (134)	74 (160)	75 (106)	60 (112)	69 (88)	77 (75)	71 (94)	67 (436)		
Mycket eller ganska nöjd med bemötande i domstol³	66 (282)	69 (244)	76 (259)	64 (256)	70 (216)	71 (241)	60 (177)	65 (191)	65 (163)	66 (149)	59 (169)	54 (732)		
Mycket eller ganska lätt att förstå rättegången³	77 (278)	69 (244)	79 (260)	72 (258)	81 (217)	70 (245)	72 (178)	74 (192)	67 (162)	71 (144)	75 (171)	66 (732)		
Tillräcklig information om rättegången^{2,3}	68 (277)	73 (238)	73 (253)	66 (246)	75 (213)	68 (236)	69 (175)	71 (190)	68 (157)	71 (145)	75 (168)	54 (732)		

¹ Notera att de som har svarat "vet inte/ingen åsikt" har räknats bort från basen i reguljära NTU, medan de inkluderas i NTU Lokal. För mer information, se NTU 2017. Teknisk rapport (Brå 2018).

² I NTU 2007–2008 ställdes frågan om åklagare enbart till personer som varit i kontakt med åklagare i samband med rättegång. Från och med NTU 2009 ställs dock frågan till samtliga personer med erfarenhet av åklagare under de senaste tre åren, varför dessa resultat inte är fullt jämförbara med resultaten för 2007–2008.

³ Underlaget i reguljära NTU för personer som deltagit i rättegång är relativt litet. Därför redovisas inte resultaten för kön på samtliga frågor. De årsvisa resultaten samt utvecklingen över tid för dessa kontakter bör tolkas med försiktighet.

Referenser

- Brottsförebyggande rådet, Brå (2000). *Vanor och trygghet – intervjuundersökning av socialt utsatta personer och normalbefolkning*. Internetpublikation. Stockholm: Brottsförebyggande rådet.
- Brottsförebyggande rådet, Brå (2002). *Våld mot kvinnor i nära relationer. En kartläggning*. Rapport 2002:14. Stockholm: Brottsförebyggande rådet.
- Brottsförebyggande rådet, Brå (2008). *Brottsoffers benägenhet att anmäla brott*. Rapport 2008:12. Stockholm: Brottsförebyggande rådet.
- Brottsförebyggande rådet, Brå (2009). *Tonåringars benägenhet att anmäla brott och deras förtroende för rättsväsendet*. Rapport 2009:20. Stockholm: Brottsförebyggande rådet.
- Brottsförebyggande rådet, Brå (2014). *Brott i nära relationer. En nationell kartläggning*. Rapport 2014:8. Stockholm: Brottsförebyggande rådet.
- Brottsförebyggande rådet, Brå (2016). *Nationella trygghetsundersökningen 2015. Om utsatthet, trygghet och förtroende*. Rapport 2016:1. Stockholm: Brottsförebyggande rådet.
- Brottsförebyggande rådet, Brå (2017). *Brottsutvecklingen i Sverige fram till 2015*. Rapport 2017:5. Stockholm: Brottsförebyggande rådet.
- Brottsförebyggande rådet, Brå (2018). *Nationella trygghetsundersökningen 2017. Teknisk rapport*. Rapport 2018:2. Stockholm: Brottsförebyggande rådet.
- Groves, R. M. (2006). "Nonresponse Rates and Nonresponse Bias in Household Surveys". I: *Public Opinion Quarterly*, volym 70, nummer 5, s. 646–675. Oxford: Oxford University Press.
- Lohr, S. (2004). "Statistical frontiers in survey sampling". I: *The American Statistician*, 58, s. 145–149.
- Nilsson, A. (2002). *Fånge i marginalen – uppväxtvillkor, levnadsförhållanden och återfall i brott bland fångar*. Avhandling. Kriminologiska institutionen, Stockholms universitet.
- Särndal, C., Swensson, B. och Wretman, J. (1992). *Model assisted survey sampling*. New York: Springer-Verlag.
- Tourangeau, R. och Frickers, S. (2010). "Examining the Relationship Between Nonresponse Propensity and Data Quality in Two National Household Surveys". I: *Public Opinion Quarterly*, volym 74, nummer 5, s. 934–955. Oxford: Oxford University Press.

Bilaga 1. Statistisk säkerhet

Tabell 1 Uppskattning av skattningarnas osäkerhet för olika procenttal och urvalstorlekar. Halva intervall.

Antal svarande personer	Andel i procent									
	5 95	10 90	15 85	20 80	25 75	30 70	35 65	40 60	45 55	50
25	8.5	11.8	14.0	15.7	17.0	18.0	18.7	19.2	19.5	19.6
50	6.0	8.3	9.9	11.1	12.0	12.7	13.2	13.6	13.8	13.9
75	4.9	6.8	8.1	9.1	9.8	10.4	10.8	11.1	11.3	11.3
100	4.3	5.9	7.0	7.8	8.5	9.0	9.3	9.6	9.8	9.8
150	3.5	4.8	5.7	6.4	6.9	7.3	7.6	7.8	8.0	8.0
200	3.0	4.2	4.9	5.5	6.0	6.4	6.6	6.8	6.9	6.9
300	2.5	3.4	4.0	4.5	4.9	5.2	5.4	5.5	5.6	5.7
400	2.1	2.9	3.5	3.9	4.2	4.5	4.7	4.8	4.9	4.9
500	1.9	2.6	3.1	3.5	3.8	4.0	4.2	4.3	4.4	4.4
600	1.7	2.4	2.9	3.2	3.5	3.7	3.8	3.9	4.0	4.0
700	1.6	2.2	2.6	3.0	3.2	3.4	3.5	3.6	3.7	3.7
800	1.5	2.1	2.5	2.8	3.0	3.2	3.3	3.4	3.4	3.5
900	1.4	2.0	2.3	2.6	2.8	3.0	3.1	3.2	3.3	3.3
1 000	1.4	1.9	2.2	2.5	2.7	2.8	3.0	3.0	3.1	3.1
1 500	1.1	1.5	1.8	2.0	2.2	2.3	2.4	2.5	2.5	2.5
2 000	1.0	1.3	1.6	1.8	1.9	2.0	2.1	2.1	2.2	2.2
2 500	0.9	1.2	1.4	1.6	1.7	1.8	1.9	1.9	2.0	2.0
3 000	0.8	1.1	1.3	1.4	1.5	1.6	1.7	1.8	1.8	1.8
3 500	0.7	1.0	1.2	1.3	1.4	1.5	1.6	1.6	1.6	1.7
4 000	0.7	0.9	1.1	1.2	1.3	1.4	1.5	1.5	1.5	1.5
4 500	0.6	0.9	1.0	1.2	1.3	1.3	1.4	1.4	1.5	1.5
5 000	0.6	0.8	1.0	1.1	1.2	1.3	1.3	1.4	1.4	1.4
5 500	0.6	0.8	0.9	1.1	1.1	1.2	1.3	1.3	1.3	1.3
6 000	0.6	0.8	0.9	1.0	1.1	1.2	1.2	1.2	1.3	1.3
6 500	0.5	0.7	0.9	1.0	1.1	1.1	1.2	1.2	1.2	1.2
7 000	0.5	0.7	0.8	0.9	1.0	1.1	1.1	1.1	1.2	1.2
7 500	0.5	0.7	0.8	0.9	1.0	1.0	1.1	1.1	1.1	1.1
8 000	0.5	0.7	0.8	0.9	0.9	1.0	1.0	1.1	1.1	1.1
8 500	0.5	0.6	0.8	0.9	0.9	1.0	1.0	1.0	1.1	1.1
9 000	0.5	0.6	0.7	0.8	0.9	0.9	1.0	1.0	1.0	1.0
9 500	0.4	0.6	0.7	0.8	0.9	0.9	1.0	1.0	1.0	1.0
10 000	0.4	0.6	0.7	0.8	0.8	0.9	0.9	1.0	1.0	1.0
15 000	0.3	0.5	0.6	0.6	0.7	0.7	0.8	0.8	0.8	0.8
20 000	0.3	0.4	0.5	0.6	0.6	0.6	0.7	0.7	0.7	0.7

Om tabellen och statistisk säkerhet

Statistiken i denna rapport bygger på ett urval av den svenska befolkningen. Eftersom detta urval är slumpmässigt är det möjligt att med

hjälp av statistisk teori uppskatta hur stor osäkerheten är för varje skattning. Något förenklat beror osäkerheten dels på hur proportionen är bland de svarande, dels på hur många som har svarat. Genom tabellen ovan är det möjligt att ta fram ett grovt osäkerhetsintervall över hur säker skattningen är. Man kan säga att om två intervall *inte* överlappar varandra är skillnaden mellan skattningarna statistiskt säker. Skillnaden beror då inte på slumpen som uppstår på grund av att urvalet är slumpmässigt. Att en skillnad är statistiskt säker kallas ofta för att skillnaden är *signifikant*. För korrekta uppskattningar av osäkerhetsintervall se Särndal, Swensson och Wretman (1992) eller Lohr (2004).

Hur tolkas tabellen?

Tabellen redogör för ett grovt sätt att beräkna skattningarnas osäkerhet. Att tabellen redogör *halva* osäkerhetsintervallet innebär att värdet i tabellen både *dras ifrån* skattningen, för att erhålla värdet för *den nedre gränsen* i intervallet, och *läggs till* skattningen, för att erhålla värdet för *den övre gränsen* i intervallet.

Exempel: Utsatthet för cykelstöld bland ensamstående med barn jämfört med sammanboende utan barn (NTU 2008)

Resultaten i NTU 2008 visar att hushåll med ensamstående som har barn uppger utsatthet för cykelstöld i betydligt högre utsträckning (13,1 %) än hushåll bestående av sammanboende personer utan barn (5,0 %). Är skillnaden signifikant?

För att beräkna osäkerhet för skattningarna använder du tabellen. Gruppen ensamstående personer med barn representeras i urvalet av 648 personer (tabell 2A) och andelen utsatta är som nämnts 13,1 procent. Det första steget är att avrunda antalet svarande personer (det vill säga 648) ner¹ till närmaste *antal svarande personer* i tabellen (vilket är 600). Därefter avrundas procenttalet till närmaste *andel i procent* i tabellen (vilket är 15 %). I rutan för *antal svarande personer* = 600 och *andel i procent* = 15 står 2,9. Beräkningen (13,1 procent plus/minus 2,9) ger ett osäkerhetsintervall mellan 10,2 och 16,0 procent. Motsvarande uträkning för sammanboende med barn ger ett osäkerhetsintervall mellan 4,4 och 5,6 procent.

	Ensamstående med barn	Sammanboende utan barn
Andel utsatta	13,1 %	5,0 %
avrundas till närmaste andel i tabellen	15 %	5 %
Antal svarande personer	648	5 503
avrundas ner till	600	5 500
Halva osäkerhetsintervallets storlek (enligt tabellen)	2,9	0,6
Osäkerhetsintervall (andelen +/- halva intervallet)	10,2–16,0 %	4,4–5,6 %

Osäkerhetsintervallen 4,4–5,6 % och 10,2–16,0 % överlappar inte varandra, vilket innebär att skillnaden troligtvis är statistiskt säker.

¹ Genom att avrunda antalet svarande personer nedåt tar man det säkra före det osäkra och får en konservativ skattning.

Nationella trygghetsundersökningen (NTU) är en årligen återkommande nationell brottsoffer- och trygghetsundersökning. Underlaget utgörs av knappt 12 000 personer som genom telefonintervjuer och via enkäter svarat på frågor om utsatthet för brott, otrygghet och oro för brott, förtroende för rättsväsendet och erfarenheter av kontakter med rättsväsendet.

Undersökningen belyser frågeställningar som *Vilka grupper är mest utsatta för olika typer av brott? Är man olika trygg beroende på om man bor i en storstad eller på landsbygden? Ökar eller minskar svenska folkets förtroende för polisen?*

Parallellt med den reguljära NTU har Brå under 2017 genomfört ytterligare en undersökning, NTU Lokal. I den här publikationen redovisas resultaten från denna nya undersökning, tillsammans med resultaten från årets reguljära NTU, som också jämförs med resultaten från tidigare års reguljära NTU.

För den specialintresserade finns metodbeskrivning och frågeformulär för både reguljära NTU och NTU Lokal samlade i *NTU 2017. Teknisk rapport*, som går att ladda ner på Brås webbplats (2018:2).

Brottsförebyggande rådet/National Council for Crime Prevention

BOX 1386/TEGNÉRGATAN 23, SE-111 93 STOCKHOLM, SWEDEN

TELEFON +46 (0)8 527 58 400 • FAX +46 (0)8 411 90 75 • E-POST INFO@BRA.SE • WWW.BRA.SE

ISBN 978-91-87335-92-1 • ISSN 1100-6676 • URN:NBN:SE:BRA-742